

Syitar Sharbinnye
Knyazevskaya

Artei Solikoi

iz

Tagegu

1881.

M

P r a s t a

ale uz Nufša brangesne

Skarbngczele Diewo Waiku,

sawo Starbą Danguje turincziujā,

kuroje yra randami

keli šwento Rašto Ludijimai

su nūbažnais Giesmju Atšidusaujimais.

Kur jusc Starbas, cze ir jusc Szirdis. Mattēos. 6, 21.

Szwentas Raštas yra Stryne, Jezus patšai Starbas est,
Geray tam, turs Jezus sawo i Szirdies Strynele dešt.

Eilfit, 1880.

Druck und Verlag von Heinr. Post.

51934

Abraomas itikējo Dievui, ir tai jam yra rokūta per Teisybę, bet tam, kursai Darbais elgiasi, Alga ne iš Malonės prirokūja, bet iš Kaltybės. O tam, kursai ne elgiasi Darbais, bet tik i tā, kursai teišus padaro Bediewjus, tam jo Tikėjimas rokūjamas per Teisybę. Kym. 4, 3—5. Išsipazinkis tikrai bediewiškās, griešnas ēšās, ir prišiglauskis Tikėjimē Jēzauspi, staj, taip teišus pastosi kaip Abraomas. Wey, Dufia! tu ne turi tikt wienā žadėjimą, bet daug pažadėjimū, tad ir tu Dievui itikēk. Diews pagal Teisybę tau wislab attešes.

194. Žmogus toľkai teišus tikrai, kursai tur toľiā Wierā,
 Ir tai Wierōs tikrōs ženkľai, gerus Darbus tad pilda.
 Nēs Wierā mus Diewop weda,
 O Meile Žmogui Ger' dara,
 Jey tas iš Diewo gimēs.

Ne kad pagalba iš Ziono ant Izrael ateitu, ir Pons Dieus sawo apkaltus žmones atwadutu. Psalm. 14, 7. Diewo Atsiliepims: Jey Sunus jus išwalnija, tay tikray walni este. Jon. 8, 36. Kam nori taip apkaltas Griekū Werginis wis wargti, argi atėjėsis Jėzus ne galės tawę išwalnyti? Kods Grieks tawo Kunè dar ne powisam numarints yra, bet wis pasijudin su sawo Griekais ir Uzsiheidimais, ale tacziau ne gal ant Jėzaus Išwalnytujū ponawoti ir jūš prajudyti, bet wis silpnesnis tur pastoti. Ir hitaipo ponawoja Kristus Szirdije, Kurioje dar Griekai gywena, tarp jawo Neprieteliū. Paklydę tie yra, mislydami, kad ney jokie Griekai neb' yra Szirdije, nesa kaip ant tokiū Jėzus galētu ponawoti?

481. Išmitludyt, Diewe! iš Painū bile tokiū,
Kurions mano Dusia ipainota yra,
Suplėbt wisas Wirwes Neprieteliū wisokiū.
Jut niekur ne randu kitą Pagalb'ninką,
Sulaust, suplėbt, losūt per Sunu sawajį,
Be to aš Bėdnasis jut prajudyts esmi.

Me aš jūs išgelbēsu iš Peklōs, ir išvalnysu iš Smertiēs.
 Smertie, aš busu tavu Nūdais; Pekla, aš busu tavu Maru.
 Oz. 13, 24. Kristus pergālēs Kunigaištystes ir Sylin-
 gūsus, wede jūs ant Pawyrdzio reglmai ir Triumpq iš jū
 padare pats per sawę. Kol. 2, 15. Swiets, kur ne reik,
 bijosi paslēptā Nūdū. Bet tikri paslēpti Nūdai yra Griekai.
 Wiešpatie, man dūķ tū wisur bijotis, nēs tie wislab apgirdo.
 Bet tu, mano Išganytojai, esi mani Liekarstwa priēš šius
 Nūdus. Ar, pasliē manije ir dūķ daugiaus Tikėjimo, tawę
 wis jū stipraus nutwertī. Prawaryē manije wisq Smertiēs
 Daimę, nēsa tu, Gywatōs Kunigaištī, manije gyws esi, ir
 Smerti ir Peklq man ant Gero pats pergālēs, ir numa-
 rlnai ir uzrašinai.

Pasmauge Kristus Giltinę,
 Jis Smerti nužawino,
 Jis Welnui Macę atēme,
 Jis Peklq išmarino.
 Dabar, kad tie Neprietelei
 Ir sauštu kasžin kaip smarkę,
 Tikt niekq ne padaro.

Me dabar, pone Dieve! tu esi musū Tēwas: mes
 esme Molis, tu musū Pūdzius, ir mes esme wisi
 tawo Rankū Darbas ic. Jēz. 64, 8. Mans Pūdžiau!
 jey aš tawo Molis, tad ir ne galiu ir ne turu tā
 pats išpromyti, bet kad aš rods ne noru taw priē
 šais stengti, tad ir tu manē tikray ī tawo Ryfelē
 priprovisi ir ištaisyti, jey ir Tufstantis Painū atsi-
 rastu. Nēsa Dievs sawo Darbā wiernay išwaro
 iki Pabaigōs. Kas jē gal uzstruktinti? Dieve! tu
 pats sašes esi: Aš darau, kas tai nutreips?

Ant Baso: Dieve! apšwiesē manē.

Dieve!

499. Darhē su manimi,
 Kad bucziau tikt pritaifoms,
 Kaip tu wis lubiji,
 Grožybēs ant tawo
 Bēh Ryko šlowingo,
 Išganhtings wisah
 Tad busu amžinay.

Ule jums, mano Wardo Bijantiems, užtekės Saule
 Teisybės, ir Išganimas po jo Sparnais; ir jūs
 išeisite ir ieisite; ir ieusite neį penami Werkei. Ma-
 lak. 4, 2. Jėzau, aš aptemas ir prapūlęs esmi
 Griekinišks, tu mane apšwieš ir išganyk, nēsa tu
 esi Saule ir Išganimas, po tavo Sparnais kaip
 Wistytis noru lysti, dūf man, kad tavo Wardo
 bijocziau, tad galėsu pasidziaugti, kad ir ant Dan-
 gaus ir manije tavo Saule užtekės.

515. Jėzau, gražiausa Szwieja!
 Eiš, Pon Jėzau!
 Mano tu Wierōs Anga!
 Eiš, Pon Jėzau!
 Ne prastolmi niekada,
 Gražus Jėzau!
 Jėzau! eiš, Pon Jėzau!

Ale tai yra mano Dziausmas, tad aš lailausi
 Dievopi, ir sawo Nusitikėjimą statau ant Vieš-
 paties Pono Dievo, tad wisus tawo Darbus ap-
 sakycziau. Ps. 73, 28. Kaip Kuditelui labay stanu
 ir malonu yra ant Prieglobsties prie Kruties Aus-
 gywes, kitaipo ir labay ger yra kudi Dusei prie
 Konu Jezaus. Laityfis wis prie Krutinės Jezaus,
 taip Jonas, Jon. 13, 23., tad ir potam apie jo
 Darbus ulbausi.

518. Jezus mano yr' Dumosa, Jezus mano wis Mistij'.
 Aš nu Jezaus ne atstosu, bet kol gws mylesu ji.
 Mano jis Atiu Grozybe,
 Mano jis Szirdies Linkmybe,
 Dufids mano jis Grazna,
 Jezu myliu wisada.

Ale tu Duktē Zion, dziauglīsi labay, ir tu Duktē
 Jeruzale, ūfaut. Sztay, tawo Karalus ateit pas
 tawę, teisusis ir Gelbētojis, pawarges ir jojas ant
 Asilo ir Asilyczio Asilēnēs. Zakarioš. 9, 9. Jēzus
 ateit kaip pawarges Karalus, jeib Welno Karalyste
 ispuštitu, ir Pawargulelus isgelbētu per sawo Tei-
 sybę, dziauglis, pawargusi Dusia! bet ir jē atēnanti
 tikray kleist i sawo Szirdi, kad jis kaip Teisus ir
 tawę apteifintu, ir kaip Gelbētojis tawę isgelbētu
 is wisa Griekū ant sawo dangiškās Karalystēs.

7. Duktē Zion, dziauglis labay!
 Šjoja Jēzus miels praštan,
 Ant Kryžaus nor kentēti.
 Kuršai ant jo nufitēs,
 Tas Danguj' amžinā galēs
 Šžganimā turēti.

Unzina Derējina su jeis darysu, kad aš ne palaušu jiems Gero daryt, ir sawo Baimē jiems i Szirdi dūsu, kad nū manēs nefsīfirs. O besīdziaugdams aš jiems Ger' darysu, ir aš šioj Zemej jūs isodīsu wiernay ir iš wišs Szirdiēs ir iš wišs Dušīds. Jerem. 32, 40. 41. Ir cysīstīsu jūs nū wišo jū Nusīzengimo, kuriūm jie priēš manē susigriešījo, ir atleisu jiems wišā Nusīzengimā ic. Jer. 33, 8. Eze. 36, 37. Dz. 6, 3. 4. Joel 2, 21—32. Ak blowingas Pažadējimas! Dievs ne palaudams ket mums Ger' daryti ir mus sodinti ir cysīstīti. Jey tai ne numanai, tad ar Diewui priēšsīstengi, ar jo ne tikray atboji. Tūmi gauni dīdē Patrotkā. Nēsa mažiausa diwasīkka Patrotka dīdesne yra, ne kaip wišo Swieto Patrotka. Ak mans Derējimo Diewe, jey ne palaudams man nori Gero daryti, tad ir man dūf, kad aš ne palaudams ant tawes atboczian, taw sawo Szirdi tikray padūczian, ir wišada tā placzey atwerczian ir tawē priimczian. Wey, mano Szirdis dīdēy atfīwērūsi yra, pripildit jē wišā su sawo Malone.

206. Jī wienā leif waldyti,
 Jis Wiešpats išmintings,
 Ir gal wis ištaiyti,
 Waldons kaip siebuklings,
 Kad jis kā ket daryti,
 Indhywnu Budu, tai
 Ir gal Galop waryti,
 Kas mums tikt rup czionay.

Antay Dievo Awinelis, nešas Swieto Griekus. Jon. 1, 29. Ezie yra tie, kurie atėjo iš didžiū Wargū, ir sawo Rubus mazgojo ir sawo Rubus šwiešus padare Krauję Awinelio. Todėl jie ties Dievo Gostu yra, ir jam šlužija Diena ir Nakti jo Bažnyčioje. Apreišk 7, 14. 15. Dėlgito, kam tu nori dar sunkę Naštą Griekū wis walkioti? Kam tu nori prie keičiančiojo Žokano Jungo wis dūti gandintis? Kam abejoji, kad Dievo Awinelis ne galės sawo Griekus waloti, kūs gal wišo Swieto Griekus nešoti? Žurēt i jē Difejimē! Kas wis Krauję Kristaus sawo Dušę mazgoja, tas sawo Griekus ne už grožus, bet labay bjaurus laiko. Mēs tai tur labay dide Bjanrybe buti, kuri wienat per Kraują Dievo Sunaus gal numazgota buti. Tatai mus didey apgēdin ir mus labay wiernus daro. Kitaip tikt Wylus pasirodo. Mēsa kaip tatai sutinka, wis apie Kraują Awinelio šnekėti, o taczian klastawoti, pasigirti, o Niekus prowiti?

45. Aw'nelis šis nekaltasis, Dziangsmas bėdnū Dušeliū,
Ganytojis est tikrasis prapūlusū Žuoneliū.

Jam Tėws wos tare: Eit, užstot,
Sunau, eit, ir Grieknus wadūt,

Apšimt už jūs kentėti.

Tūj' apsieme kēst Mūtą,

Kad tikt galētu peklišką

Karonę pergalėti.

Ant to Kiekwians numany, jus mano Mofitinus ēfant, jey Meile tarp sawēs turite. Jon. 13. 35. Kęsdami fits *Fita Meilāje, bukite weikus laskyti Wienybę Dwasęje per Kyfi Pakajaus. Ne dūkite Saulę nusleisti ant sawo Bersto. O bukite su fits fitu prieteliški, širdingi, ir atšleistik fits fitam, lygey, kaip Diewas jums atleides esti Kristuje. Epēz. 4, 2. 3. 26. 32. Pakarni Krikščionys ne nor už fitus pra- silnesni buti, jiems tikray rup wienas Mistis ir Kalbą turėti, jeib Wienybe ir Ušbažnyste ne butu suardyta. Kas tik wis Ritus kaltin, ir Pasielgimė ir Žodžiūšė už fitus wiernus Krikščionis nor išsikelti, tas pats pasiaukštyn, ir jis pats ir jo Budawone suirs. Uša kas pasiaukštyn, bus pajemintas, ir puikios Mistys randasi pirm Sugaišinimo.

91. Tu saldi Meile Diewo dūta,
 Dūki ir mumus Meilę karštą,
 Šdant wiens antrą tikray myletu,
 Gražen, patogey tarp sawēs ghyventu.
 Kryie eleison.

Apierawot Dievui Dekawojimā ir atadūt Aukšeziausam sawo
 Pazadas ir šaut manēpi sawo Bēdoje, tay aš tawē išgel-
 bešu, ir tu manē garbisi. Kurs Dekawone apierawoj', tas
 garbin manē, ir eze yra Kelas, Kad jam parodau Diewo Iš-
 ganimā. Ps. 50, 14. 15. 23. ir Jēz. 25, 9. Ney wiens
 Dalyks taip didey Diewā paragin mus išklausyti, kaip Kad
 mes ji su Dekawone Tikėjimē garbinam, ir kaip Kudikei
 jūmi nufitkim. Ir ney wiens Dalyks mus taip didey ragin
 ir pastiprin Tikėjimē, kaip tatai, Kad numanom, jog Diews
 musū Maldas išklausō, ir mus tikray gelbt. Delgito ney
 jokioje Bēdoje priwalom nufiminē buti, bet tiktay turim Die-
 woy šaukti, ji garbinti ir jam jau pirma dekawoti. Pilip.
 4, 6. Kaip Kudikei nufitikēdami, Kad iš jo naujā Pagalbā
 ir Tikėjimo Pastiprinimā tikray gaušim sulaukti.

168. Dieve miels, štay, taw Pašlanā
 Atnešu, kaip imanau,
 Dēl Stebuklū Dufia mano
 Steng ir nor giedoti jau,
 Aš dziaugiuš, ir kol krutēsu,
 Taw Garbē dāt ne tingēsu.

Apie tā Jēzu Iudija wisi Prarakai, Kad per jo Warda wisi
 i jī tiki gaus Grieķu Atleidimā (Gywatā ir Iſganimā).
 Darb. Apaſt. 10, 43. 4, 12. Szis Wardas yra iſlieta Mo-
 ſtie (Pilnyſte wiſōs Malonēs). Aukſt. Gieſm. 1, 3. Szis
 Wardas yra druta Pllis, Teiſuſis bēga prie to, ir yra apſau-
 gojamas. Pamokſt. 18, 10. Wardan jo mieliauſojo Rudifis
 mes turim ſawo Maldosa Tēwopi priſiartinti, ir ſitaipo ne
 ſwetimā Ugni muſū pacziū Wertybēs ir Nūbajnyſtēs jam
 pranēſti, tad ir jis mums artinaſi. Jok. 4, 8. Taiipo tikray
 dūſis perſimelſt. 1. Nusdaw. Karal. 6, 20. 4, 10. Szitaipo
 ir Imſim, Kad Linkſmybe muſū bus tobula. Jon. 16, 24.
 Nēsa Diews yra geras ir malonus, didēs Malonybēs wi-
 ſiems jī mēldziantiems. Pſ. 86, 5. Ir ſitie wisi ſadējimai
 Je yra Jēzujē ir Amen yra jeme. Taiipo aſ ir galu ſakyti:
 Mano Maldā priim Pons Diews. Pſ. 6, 10. Pagarbints buſ
 Diews, Fursai mano Maldā ne paniekim, ney ſawo Malonē
 nū manēs Kreipja. Pſ. 66, 20. Kadangi jis rods taip gelbti.
 Pſ. 13, 6.

121. At Diewe, iſklausyt muſ maloningay
 Wardan Kriſtaus muſ mēldzianczins ſirdingay.
 Ant to tarpkim jau: Amen! dziaugsmingay.

Upsaugoņ manē faip Aklēs Wyzdi Aklje, apginē manē po
 Pawēsu sawo Sparnū. Psalm. 17, 8. Diewo Atsiliepims:
 Jis tawē apdengs sawo Sparnais, ir tawo Auzitifikējims bus
 po jo Sparnais, jo Teisybe yr' Upsarga ir Skydas. Psalm.
 91, 4. Pone Diewe! ney wiens taip didey priwalo wis su
 Malda prie tawēs prisiglaudēs pasilikē, faip aš, tawo ma:
 ziausasis Wishtytis. Aš dēlto ir manē wis meldzianti ir wiernā
 iškaiķē tawije, jeib tawo Dwase, faip tu meiliji, wisados
 manije wisā Gerā iškrowytu. Mēša Fieķ aš tikēdams po
 tawo Malonēs Sparnā wienat pasilikēmi, tieķ ir Atsilēs,
 Sargybēs ir Maciēs turu. Bet Fieķ nū tawēs atsitolinu,
 tieķ ir tūjeus Nepakajaus ir Prapūlimo man atsiranda.

228. Szētonas troķēt baišeis Nasrais,
 manē wisay apžoti.

D Diewas žad macneis Sparnais
 meilingay iškawoti.

Jey saucz labay, Diews jē umay
 Gal prie lencugū dēti, taip aš galu laimēti.

Aprupinē sawo Ņamus, nēs tu numirsi, ir gywas ne igliēsi.
 2. Karal. 20, 1. Pone Dieve, mokinē mus apdumot, kad
 mirti turim, jeib iſmintingi pastotumbim. Ps. 90, 12. Kas
 rods ir po ſmoniū Akis bjaurus Grieķus ne vilnawoj', o
 tacziau Swieto ne powisam nor uzſiginti, bet su Swietu
 dar Ņiekus prowij', tā rods fiti uz mandagu ir miezlibā
 ſmogu pagerbin, ir ji uz iſmintingā laiķo, furs moſ dailey
 elgtis, ne wiſlab uz Grieķā rokūdams, bet ſita durna ſi
 mintis ne gilūs Smertije. Ņeſa Ņdynos per Szokinējimū,
 Szneķnējimū ir ſaiſlus sugaiſintos, Fam tada derēs?

Pone Dieve!

370. Dūk, kad aſ wis priſtataiſzcziau
 ſzi Swietā likti mirtinay,
 Ir mirdamas linksmay ſaſzcziau:
 Dieve, daryk, kaip tu zinay,
 Del Kriſtaus Kranjo dūk, Dieve!
 Man linksmay mirt, praſau tawę.

Ar jle ne wisi tarnaujanczios Dwases, isšustos
 Tarnawimui, tū dēley, kurie tur paweldēti Jsganima.
 Ebreon. 1, 14. Jey tatai tiesa, jog tu esi Kristuje
 Diewo Tēwonimi, štay, tad niekur privalai bijotisi
 ney Welno ney Swieto; Diewo Angēlai tawę jau
 lawos. Wiens Angēlas tawę jū apgis, ne kaip de-
 šimtis Ciecorū su wisais sawo Waislais. Bet tokiū
 Tarnū turēdams ne tarnauf Tamsybēs Kunigaitš-
 czlui, nēsa cze nūg tawęs atsitrauks gerieji Angēlai,
 ir tu gausi paweldēti Prapūlimą.

322. D'este šwents Angēls tawo
 Su mumis wisaday,
 Jeib ne turētum sawo
 Welns Wale niekaday,
 Jeib mus Neprietelus
 Duktstems ne raudintu,
 Ir niekaip n'uzlabintu,
 Budams labay sukruš.

Ar isleidz Wersmē (Szaltinis) is wienōs Skylēs saldu ir Fartu? Jof. 3, 11. (Arba) Kaip sutar Kristus su Bēlialu? 2. Kor. 6, 15. (Dēlgito) Ne draugalaufit su newaisingais Tamsybēs Darbais, bet jū geriaus pabarķit jūs. Epēz. 5, 11. Nēygi dalywas pastoķ swetimū Gricķū. 1. Tim. 5, 22. (Tātai nufidūd, kad weldmalnūji ir dēl wisū Pīktenybju tyli?) Taygi, jey kas czystijas nū tokiū Žmonū, tas bus pašwestas Rykas ant Garbēs Namū Wiešpaties wartojams u. 2. Tim. 2, 21. Todēlgi turēdami toki Pažadējimq, jūs mano Nīelīausieji, czystikimēs nū wiso Apdarķimo Runo ir Dusids, ir tolyn eikime Pašwentinimē Diewo Baimēje. 2. Kor. 7, 1. Kitaip atbulyn eini. Cze ne dera Apstojims. Ar Jēzau, dūķ, jeib kas Dien sēbindams tolyn eicziau, ir Nīekū dēley ne sugaišeziau ir uzlaiķytas bucziau, bet is wiso labo jū dangiaus paragintas pastocziau.

219. Buķ akylas ir tada, kad Swiets nor klastoti,
 Ar su Syla, ar Klasta, tawę priviloti.
 Ne miegot, bet dabot,
 Bau tarp Nylimujū dang yr' Newiernujū.

51934

Ar ne zinote, kad Mazumas Raugo wisa Tešla iraugin?
 1. Kor. 5, 6. Taw te ne rodos Grieķs majas kaip Gru-
 delis, gal weikej didis paaugti. Kad ir didis Akmū nu
 Kalno Wiršaus praded nuwirsti, wis giliaus nufiritas. Kur
 Žaltys su Galma persiweržes, ir potam su wisu Pilwu per-
 sistenkas. Dēlgito ney per Plaštakā Welnui fā pawelik sawo
 Szirdi, Pitaiy weikej wisa Szidi apmoniti gal. Koznamē
 Grieķē Pekla yra randama, argi majas? Apdumof, kaip
 su Judofumi nusidawe, kad Welns jam pirma galējo i
 Szirdi iditi Jēzu isdūti, Fofs godings, Fofs Klastorus, Fofs
 drajas Žydū Wadowas, Fofs saw Razbininks, Fofs Peklōs
 Žiburys jis pastojo! Kaip cze Mazumas Raugo galējo wisa
 Tešla irauginti! Kawofis, kad ir su tawimi taiy ne nusidūtu.

208. Kas taw patinka, miels Dieme!
 Ant to lenk Szirdi manaje,
 Ir man tai dūl patikti,
 Bet Darbq, taw netinkanti,
 Pamesti ir palikti.

ArtinĶities Diewui, tay jis jums artinas 20. PriekšstengĶit
 Welnui, tay jis bēgs nū justū. Jof. 4, 7. 8. Telsjo Malda
 daug gal, jey ņirdinga. Jof. 5, 16. Dowids pasliĶo po
 AĶiū Pono Diewo. Nusdaw. Karal. 18, 16. ArtinĶis tu
 Maldoje Diewui, tad ir jis taw artinas, pasliĶ po jo AĶiū,
 tay Welns prie tawęs ne galēs stigi. RuĶinimo Aplera
 prawaro wisas piĶtas Dwases, Ķaip SmilĶimas Bitēs daro
 ņenĶlus ir didzius Daiktus, ir Ķas negalima, tiĶt galimę
 iĶtaiso. Diews ant tawo Maldū jau dawo, Ķas taw nega-
 lina buwo. Tu wis gauni laimēti, taw ir dūd pilnę Nu-
 ņitiĶėjimę dēl to, Ķę tu dar ne igawęs esi. Nēsa pirma
 NēĶo ne turējei. Dēlgito melĶ Tikėjimē, tad wislab laimēsi.
 Wiens NētiĶėjimas Ķalts yra, Ķad Diews ne wis dywinay
 gal gelbēti.

Ant Balsu: At Diewe, Ķokie Sielwartai.

239. Kad Barge giedmi ir meldziūs, tad Szirdije aĶ ņinkšminūs,
 Tūm Dwase tawo ņenĶlina Dangaus ņinkšmybē amžing.
 Ķaityl manę Tikėjime, taw teĶu taip ir Smertije.
 Pon Jėzan, JĶganytojan, tawip rods but aĶ meilicijan.

Nā bēdnas ir pawarges esmi: Mano Szirdis yra pazeista manije. Ps. 109, 22. Kristaus Atsiliepims: Nā zinau tawo Neturta (o bagots esi) Apreišk. 2, 9. (Nēsa) Ibganytingi, Furie wargsta Dwasēje, nēsa jū Dangaus Karalyste. Matt. 5, 3. Jez. 25, 4. 29, 19. 41, 17. 18. Pawargulei walgys, iki pasotinti bus, ir Furie Pono Diewo jēško, garbys ji. Jusū Szirdis amžinay pateks. Ps. 22, 27. Pons Diews gydo pazeistōs Szirdiēs Esanczius, ir attiesa Pawargusus. Psalm. 147, 3. 6. Sztay, dwasiški Ubagēlei jū pasituri yra, ne kaip Bagotieji. Jey tu dabar juntū sawo Pawargumą ir Neturtą ir trokšti iš Szirdiēs Malonēs ir Sylōs, nū Griekū išwalnytas buti, tad ir gauši Gywatą ir Malonę ir ne nūgrimsi i Peflą. Numirleji nieko ne jaučia ir Pefloje ney Ribirkštels Uzsigeidimo ne randasi nūg Griekū, bet tiktay nū Koronēs walnas pastoti.

186. Lawešp, Diewe! tiktay bēdnas dusauju didey sunkintas, Pristitējims wiens esi, Dangaus Pinksnybę man dūši, Išmiwest iš Tamsybēs šids, tay bus Garbē taw wisados, Wiernieji kaip išwys tatai, tay dėlawos taw amžinay.

Aš busu ney žalia Egle, prie manęs bus randamas tawo Waisus. Dz. 14, 9. Aš jums ant Gero barsu Edilą, kad jis jums Waisu ant Lauko ne supustitu. Malak. 3, 11. ir Jėz 22, 2—6. Argi Daržininkui ne gailu yra, kad Gnušai Jėdus ir Waisus nuėd? Argi jam ne Dziaugsmas, kad wisos Szakeles nūg priėjusūju Waisū linkterėjas? Ak daugisklasis Daržininke! man padėk, kad aš taw su gerais Waisumis Dziaugsmą, o ne Apmandą padaryčiau. Dūk man wis Kristuje, sawo Wnu-Medije, pasilikti ir daug Waisū nešti. Bet kaip kozno Waisaus ypatinis Neprietelus tyloja, taip ir Griekū Gnušai tyloj mano Dušę paiskladiti, dēlgito dūk, kad aš wis prisibijocžiau. Bart tu patšai Edilą ir manę iskawok, kurs Kristaus Szakele esmi, kaip man pasizadėjes, Dieną ir Nakti, kad mano Waisus butu randami amžinay. Argi wiernas Daržininks sawo Daržą ne tikray kawos ir aprupis? Argi tu mano Szirdi ne pakawosi? Tu per mano Waisus pagarbintas esi. Tawo cžysta Upe ant manęs tekės, jeib aš nueicžiau ir bagotesnus Waisus nešcžiau.

472. Ižganys tas, kas dziaugsmingay Žodi Diewo mieloj,
 Dien' ir Nakt' wartoj linksmingay ir tą tankej atkartoj',
 Kalba wis tiktay nū to, tas drutay kaip Medis sto,
 Paupjūse, kurs žalūja, žyd ir Waisaus ne stokoja.

Aš esmi su jumis kas Dieną iki Galo Swieto. Matt. 28, 20. Aš esmi pas jį Bėdoje. Psalm 91, 15. Dėlto nesibijokis jū, kaip tad aš tave išgandys. Jer. 1, 17. At Duše! pasigūstis dėl viso prie Dievo, bau jis regimay taw po Akū butu. Nėsa jis tacziau wis prie musū yra. Bėdoje ir su Koda ir Pagalba. Tikejimas rods ne reg, jis tacziaus wis prie Dievo prisilaitos, bau jį regėtu, ir permėgints ir pagelbėts macnesnis pastoj. Dėlgito ir ne privalo ney jokids Bėdės prisibijotis. Ne misliū Bėdoje: Dievs norėtu tave išgandinti, ir nūg Tikejimo šalin wartyti. At ne! Jis nor per wislą tave Jodziop' ir Tikejimopė primartyti, ir taczeig tu Bėdoje junti daugiaus Griekū ir Sajinės Iškacziū, tad rods dėl tū turi pasizeminti, bet ir jū daugiaus primalai prie Griekū Gaisintojo glaustis, Tikejimą išroditi ir pasistiprinti. Lutėrus: „Taip ir Griekai tur Kristėcionini padėti, „ir jey Griekus ne turėtu, tad taip geray ne prilystu. Nėsa jey ne Grieką, „piltą Pasielgimą ir Sajinę jausciau, tad man Diewo Jodzio Macis ne ..taip stani butu, ir Maldės Growė taip ne tekėtu. Nėsa jey Ugnis po „Katiso ne be deg, tad ir weikėy wirinta ataufst.“

250. Manę ne tur nieks škirti, miels Jėzau, nūg tawės, Jau esmi gataws mirti, but, Jėzau, prie manės, Neį Dziangsmas, neį Smutybe, neį Welus neį Giltinē, Kartums ne, neį Saldybe ne tur atškirt manę.

Uš ejmi Swieto Szwiesybe, kas manę seka, tas ne waikš-
 czios Tamsoj', bet turēs Gywaštēs Szwiesybe. Jon. 8, 12.
 (Delgito Jēzus atsaķe:) Szwiesybe dar mažą Walandēļ prie
 jušū yra. Waikšciofit, Poley dar Szwiesybe turite, Kad Tam-
 sybe jus ne uņpultu. Jon. 12. 35. Kam tawo Szirdis
 Griekū ir Smutnybēs dēley wis nor tamsi buti, Kristus gal
 ir nor tawę apšwiesti. Piktieji Egipto Werginei tur Tam-
 sybēje sēdēti, bet ne walni Izraēlitēnai ir Kristiņionys.
 2. Moiz. 10, 22. 23. Jū wiernesnis tu prie Jēzus busi,
 jū šwiesesnis pastosi Prisiwertimē, Tikejime ir Kristiņionis-
 kamē Pasielgimē. Rods dar ant Swieto randasi daug tamsū
 Debēsū, o Kartais maž Szwiesybēs ir Malonēs, bet tacziaus
 galiausey tobulay Szwieson pareisi.

528. Jēzau, mano tu Szwiesybe,
 Mano Gywaščio Saldybe,
 Pēdas tawo kad seku,
 Su tawim man wargt saldu.
 Jēzau, šwentaš mano Pone!
 Sawo apmigiņt Malonē,
 Purwiniš ne mint Kelus,
 Neigi bristi i Griekus.

Aš esmi Viešpats tavo Dievas, tavę mokinasis
 kas naudinga, aš tavę vadžioju ant Kelo tavo
 einamo. Jėz. 48, 17. 18. Apreišk. 3, 20. Ir dabar
 tuzgena Jėzus prie Durų tavo Szirdiės, atverk
 tu jam Angelę.

Szta, Jėzau! cze ateit wargings Mokitinis.
 Dūk jam tikrus Mokslus, Mokitojau didis!
 Mielai jis išpažyst, dar nielo Gero žinąs,
 Tacziau girbedams tą, jog tu Dievo pristirtę,
 Toks didis Praratas, mus wislab pamokinąs,
 Kas ant Randos išeit, dėlto esi pagirts,
 Tu ypaczey žinay ant N'šmintingū lėti
 Kasą tavo Dvasės. Ranka tavo vadžioj'
 Kaip Auklė Rudiki, ir Silpnūsus tawoj',
 Tawim ir aš tikiūs, dėlto gauju laimėti.

Aš geidziu išvalnyts ir su Kristumi buti, koltai
 ir geriaus butu. Pilip. 1, 23. Ir druts Arklis
 pailst i Pleškes wis finkyts; kaip ne silpnas Kriš-
 czionis užsigeistu Atilsis nūg Griekū ir Wargū?
 Antay prie Jėzaus tawo Tėwiske, tawo Atilsis!
 Numargints išsėlis cze Konosa Išganytojo, tad ir
 amžinay ten geray busi. Bet ne užmirsk tikra-
 išsiwalnyti nū Griekū, kad Smertis tawę ne rast
 Pancziūse Welino. Dėlgito šę Dien pat geist iš tū
 išvalnyts buti, rasi jau Rytoj' Smertis taw pri-
 siartis.

Ant Balso: Jėzau Kristau, tawesp šaukiu etc.

At Jėzau mano wiernasis,

Tawesp' jau prisiglandzin.

Pasmirdo man jau Swietas šis,

Tawę tikt pagėrauju.

Patrumpink man czion Dienas,

Dienas atskubink amžinas,

Širdingay aš to geidziu.

Uz ghywas esmi, wienok dabar ne aš, bet Kristus
 gywas yra manije. Nesa kq dabar gywas esmi
 Kunè, tay gywas esmi Tifejimè Sunaus Diwo,
 tursai manę mylëjes ir pats sawę už manę išsidawęs.
 Gal. 2, 20. Maž tokiū Gywuju yra randami, ben
 tu ne pasilik be Jėzaus numiręs, gywasis Jėzus
 or tawę prifelti, kad jeme gyws butumbei. Nesa
 kfejimas i gwa Jezu tur tawije gyws Szaltinis
 buti, tad ir gyws Wandu i amzing Gywatq telas
 tawije atsirgas. Jon. 4, 14.

518. Jėzaus busu, gyws kol busu,
 Busu jo ir mirdamas,
 Ir i Grabq kad igrusu,
 Ir iš to wël keldamas,
 Ji man turint jau palanka,
 Jis kad Szirdi mano lanka,
 Už bagots gana esu,
 Už jį dūdu, kq turu.

Aš jūse, o tu manije. Jon. 17, 23. Kristus gyvos yra manije. Gal. 2, 20. Eutērus sako: „Dėlgito, kad Kristus gyvos yra manije (su kuriūmi mano „Sazine wiens Kepalatis) tad drauge su jūmi tur man buti Malone, Teisybe, amžina Gywata ir Išganimas, ir nūg manęs tur atstiraukti Jokanas, Griekai ir Smertis. — Su Kristumi taip suglaustas ir survienitas pastoji, kad iš jo ir taveš taip wienu Persona randasi, kuri ne gal nūg tūts lito atskirta ir atskėsta buti, bet wisados prie jo priglausta stow, jog su wisa Linkmybe gali sahyti: Aš esmi Kristus, ne pagal Personą, bet Kristaus Teisybe, Pergalėjimas, Gywata ir wislab, ką jis tur, mano yra, ir Kristus wėl sahytu: Aš esmi tas pawargęs Griekininkš, tatai yra: wisi jo Griekai ir Smertis yra mano Griekai ir mano Smertis. Al išganytingas Atmainims!“ Be Kristaus ney per Atiēs Mirksni yra Pakajus, bet jey aš esmi Kristuje ir wiens Kūns su jūmi, kas man Išlādą darys? Al, Bone Jėzau, dūk, kad aš wis Tikejime i tawę, Diemo Sunu, gywš bucziau, kūrš manę mylējei, ir pats sawę už manę pasidawei, kad ne bucziau Smerczini ir Pėklai padūts. Al tai ne gal buti!

70. Mano Jėzus gywš yra, gywas taipojau aš busu
 Ten, kur jo Szlowės Wieta, kamgi taip labay nulūsu?
 Argi Sanarus Galwa,
 Kol gywa stow, pameta?

Aš jus gydisu nū jūšū Nepaklusnumo. Jerem. 3, 22. Dievs yra, kūręs jus, ir daro ir norėt ir išpildyt. Filip. 2, 3. Mans Jėzus! aš rods noru ir tamę tikėti, wiernas ir paklusnus buti, ir wisados to Gero išpildyt. Beje ir tu tai nori. Tad ir turės taip buti. Nėša kas tatai ne norėtu? Kas mumdwiem tai užgintu? Kūns ir Kraujas? Swiets ir Welus? Argi šie Neprietelei jū macnesni bus, kaip tu, wisagalhsis Diewe? Argi jie galėtu tawo Darbą manije išardyti, jiems tatai ne pawelijus? Ne, niekados! Jū jie manę prispaus, jū prie tawęs Maldoje prisiglausu; bet jū daugiaus aš melsu, jū šlowingiaus tu manę išwadūsi; jū jie manę gaisys, jū wiernaus tu man prišoksi. Tawo Pristojims wisą jū Lykojimą prarys, kaip Moizėšaus Žaltys Jymū Zalczius prarijo. Neprietelus i sawo patiēs Kardą ipuls, ir hitaipō didžiausoji Bėda ir Patrotka man ant Gero išeis ir wiena Pagalba man pasirodys. Jey aš ne wis be melsdams pasiliekti Kristuje, tad wislab manę gal gaisinti, bet jey jame pasiliekti, tad wisas Pittums nūg manęs tur atsitraukti, man padėti ir pašokti. Nės wislab mano.

1. Kor. 1, 21.

536. Pasidūkit Kristui, Ponui sawo,
 Parsiklaupkit jam, jis jus atgawo,
 Ant Kryžiaus mirdams,
 ☩ Tarnus saw jus nū Swieto sfirdams.

Kš newerts esmi wišōs Mielafirdingystēs ir wišōs Wier-
 aybēs, Kurę tu sawo Tarnui išrodei, 1. Moiz. 32, 10. (17ēsa)
 Kasgi aš esmi, Wiešpatie, Pone Diewel ir Kas yra mano
 Giminė, Kad manę iktol atgabenai? 2. Zom. 7, 18. Menš
 tu turētumbei, jeygu gautumbei, ko werts esi. Peklōs tikstaj
 werts esi, bet Jēzus taw Dangu ir wišlab pelne, glauskis
 prie jo. Ir Szunytlis gaun Trupucziū, Kuriū newerts.
 Mans Tēwe! ir aš nieko newerts, ney maziausosēs Gerybēs,
 bet tawo Sunus man wišlab brangey išpirko, ir tai po dēl
 jo manę Gerybe ir Mielafirdingyste sešs per wišq mano
 Amziq.

188. Ar aš Diewui ne giedosu? ar ne busu jam dēkings?
 Nēs wišūš jis Keikalīse priēš manę didēy širdings.
 Jis pilns Meilēs mums parodo sawo Szirdi wiernaje.
 Tūs labjausēy myšincę,
 Kurie jamui pasidūda.
 Kojnas Daiktis patent trumpaj,
 Diewo Meile amžinaj.

Aš tave Meilė neperstojećė mylėjau, todėl aš tave saupė,
 pritraukiau iš cysčio Gerumo. Jerem. 31, 3: **Ne** bagotasis
 Dieve! Kaip didey ir amžinay tu Ubageli myli! **Padėk** ir
 man, tave Meilė neperstojećė mylet! **Kiek** Kartū tu pa-
 šizadėjėi ir apsiėmėi Dievą savo wis mylėti, bet **Kiek** Kartū
 wėl apsištojėi, **Swieto** Meilės apsižwalgydams, tam rods wis
 tawo Szirdis gatawa, **Swietą** neperstojećey mylėti, bet
Szirdel! bau yra tawije tokia Diewo neperstojanti Meile?
 ėen Dien iš Naujo Diewui prisėk, ji neperstojanczey mylėti,
 bet ir atesėk tikray.

522. Meile! tu i Jungą sawo
 Szirdi mano ikinkėi,
 Meilė pergaleis aš tawo,
 Szirdi mano iweikei.
 Meile, dūmies taw wisay,
 But Tawasis amžinay.

Aš tave ne leidžiu, pirmneng tu manę peržegnoši. 1. Moiz.
 32, 26. Ne prastoš manę, Wiespatie, mano Dieve! Psalm.
 37, 22. Dievo Atsliepims: Aš tave ne prastosu, ney tave
 pamesu. Ebr. 13, 5. 2. Moiz. 33, 12. Kasgi šitūdu Prie-
 telu galės atskirti? Dievo nor, Kad aš wterns bucziau, Kaip
 jis ne jū wienesnis bus? Aš turu jo Žodžiu nusitikėti,
 Kaip jis man sawo Žodi ne laikytu? Ne! Ne! Weikšiaus
 Dangus ir Žeme sugrutu. Jis sawo Žodi attesa amžinay!
 Jey tatai ne tikiu, tad ir ne tikiu Diewą ēsanti. Bei
 Kad aš tatai tikray tikiu, tad gana tikiu. Jis iš manęs
 tatai tikst prašo, tūmi ir Pagundimūse ištriuosū. Neša tas
 Žodis manę laiko, Paczeig ir tikst Kaip silpnas Rudikėlis ta
 nutweru.

513. Jėzan, Gywasis Duželės!
 Wisas taw padūmieši.
 Dziaugsmas mano tu Szirbelės,
 Wiens manę tu linkmini.
 Starbu aš tave wadyšu,
 Wardą tawo aš pažysu,
 Tu mans, tawo aš esu,
 Kito buti ne letu.

Aš tawę tawo Wardu šaukiau, tu Manasis esi! Jėz. 43, 1.
 Persijęškokis, bau ir tatai tikray tawije Tiesa? Argi ir wi-
 sas ir wisame Dievui priklausai? Meldziu tawę, ne klausy-
 kad Grieks, Swiets ir Welnas tawę wiloja. Bieno busi?
 Miele Šmogau! Dievs ir Welns tawę wiloja. Kojnas rodo-
 tar: tu Manas, Kojnas Dowanas taw floja. Man rodo-
 tu rodo nori Dievą Welnui lyginti, bet ant Amžio tai ne-
 bus. Wiens tur antrą wis nuginti. Dabar pats tu išsi-
 škirk, Kuriam nori pasidūti. Smertis ir Gywata cze. Tu
 turi tikray daboti. Bet jey aš taw Kodininkis, Dievą tur
 prišiskirti, jis yr wiernas, bet Welns Dušę tawo nor praryti.

Ratro nori, ar Dangu griebt, ar Peklės Jusę amžinay sėrbt,
 Dabar tai iššiskirkis, ar Dievui ar Welnui klausyt,
 Šzen Dien turi išsimanyt, ilgiaus jau ne šluboti.

Už turėčiau dang Kupescių sąvą Szirdiję, bet tawo Palinkšminojimai atgai-
wino mano Dušę. Psalm. 94, 19. 2. Kor. 3, 3—5. Ant Jėzaus, kūrė iš
Tiesos nešiojo musų Ligą ir ant sąvės uždejo musų Perkulų. Jėz. 53, 4.
Del wisą Raštą tawo Kupescių, argi jis tą Raštą ne walos? Be Wargū
Žmogus wisą sąvą Nusitiekimą stato ant Swieto, jis tik pilus lepijū Pa-
staus rodos Diewo Žodžio Palinkšminojimas, ir Dwase jū linksmay ir pa-
stajingay elgiafi, Iyį laik kad be Wargū butu, cze supranti, kad Jėzus Tiesą
sąsę, Matt. 11, 30. Mano Jungas ne sunkus ir mano Rašta lengwa. Cze
mums Swietas kartus, bet Danguis stanus, ir Szirdis weikiaus nū to walna
pastoj', kas pirma ne pergalinga buwo. Delgito nešl tiktay kantrey tą išga-
nytingą Raštą, kuriš Gals amžina linksmaybe bus. Ir kas jin', kaip wei-
kay jau tatau bus, kad atsiilsęsi? Al Jėzau! dūf ir man Kantrumą. Tu be
to man padedi nešoti, man ne kolkai Wargis bus per R'išgalejimą. Wislab
ir kožną Plaufeli tu nuswėrei ir wislab man ant Žegnonės ir amžinš link-
smaybės išeis. Tatau palengwina mano Raštą.

255. Kam turėčiau aš dejūti,
Argi ne? Kristus cze:
Tas man gal pristoti.
Kas man Dangu nor ardyti?
Kuri patš Diews Wiešpatš
Dūst Bieroj' igyti.

Aš wis galiu per tą, kurs manę galincziu daro,
 Kristus. Filip. 4, 13. Ne dejūt: Silpnas esmi
 Brie wisagalincziujo Jėzaus wisi Sipnieji gana isi-
 gaun Syls. Jey jis tau ne kant, tad atsimink jo
 žadejimo Luk. 24, 49.: Jūs su Stiprybe iš Aukšto
 busit išrėdyti. Sztay, iš kur tau teks Syls. Ku-
 pinkis, tad tavo Dufia su Galybe iš Aukšto butu
 išrėdyta, tad galėsi Tikėjime i savo Jėzu wisą
 Swietą, wisus Griekus, wisus Welnus tikrai
 pergalėti, ir tu per Sylą išiverži i Dangaus Ka-
 ralybę.

518. Aš pas Jėzu jėstau Koda, ne zinodams kaip daryt,
 Jis geriausę man pridūda Protą, tad išmanyt
 Ne žinan ši tą pradėdams, tad ant Jėzaus aš žurėdams
 Jo Wardu tą pradėdu, wisaday geray laimju.

Uz zināu, mans Dieve! tad tu Szirdi mēgu, ir Ziemeļos taw patinka.
 1. Musidaw. Karal. 30, 17, Dievo Atsiekums: Dievs dūst wierniems Pa-
 laimā. Pamoksl. 2, 7. Pons Dievs padabojā ant Szirdiēs. 1. Rom. 16, 7.
 Kā laimējo newiernas Judošus? Pastorimā ir Pelsā. Bet kā laimējo wier-
 nasis Jobas? Wišā Gera dwilintā. Dievui ne patinka, kas titt iš Wiršaus
 po Akiū Zmoniū tinka. Dēgito ir dar niera Zentlas wierno Prišwertimo,
 tad tu tokius ir po Zmoniū Akiū bjaurus Griekus wengi, ir tokius Niekus
 ne išprowiji, ant kuriū tawo Kunas ne didey pasleides, bet tad tawo Szirdis
 ir tokiuse Dalhuse kitoki pastodo, kuras tu jo uz wis meiliji. Nesa tā wi-
 dutini ir wyriausaji Neprietelu Dievs ir Krišcijonis didey ne kenz. Jey
 dabar nori ir mylimjausaji Dalhā wengti, tad wisados atsimint: Jezus
 manē myl. Szito waisingiausojō Dalhō wis atsimint, taczeig ir wisū titt
 uzmirštumbei.

547. Jau paslitt tetu wierninga,
 Kol Kunē hūsi bedname,
 Tad ir atstirtiti linskminga
 Galeši Smertiēs Bedoje.
 Dušēl tarē be Klafōs Dieve,
 Uz taw wierna wisam' Gzēse.

Uteinanti pas manę ne ištumu. Jon. 6, 37. Paraonas
 dawę ištumti Moizēsu jopi atėjusi. 2. Moiz. 10, 11. Swiets
 dar tanķey laikō tā Budę, bet Jēzus taiņo ne daro. Atsi-
 feļķ ir eiķ pas jī. Tawo Jēzus tawęs didey laukdams, da-
 rys ļaip anķai Tēws, Luk. 15, 20.: Bet Sunui dar toli
 ējant, pamate jī jo Tēws ir pasigailēdams beņo ir jo Baļķ
 apstābiniņes pabucziawo jī. Bet ir nieķados ģitaiņ Jēzauņpi
 ateiķ, ļaip tas prapūļests Sunus, sakydams: Tēwe, aķ susi-
 grieģijau priēķ Dangu ir priēķ tawę, ir toļiaus newerts esmi
 tawo Sunumi wadintas buti 2c

459. Aķ smutningas ateimi ir Griekus taw iķpaņstū.
 Jēzau! pr'imiņmi grēķtanti, sugraņķtmi wēļ kad ķķstū.
 Wano man atleiķ Griekus, Jēzau pr'imi jūķ Griekņus.

Atim! Kuditelis ir zindyt jį, aš tau Alga užmokešu. 2. Moiz. 2, 9. Neprietelais Duktė tur Moizešui išlaikyti. Szitaipo ir it žiōs Dienōs tas mums ant Gywatōs tur padėti noredams pirma mus smaugti. Jurel Matt. 12, 48. Kas mano Motina? Jėz. 8, 10. Jėz. 9, 6. Bone Jėzau! ir tu mano Kuditiu esi užgimes, aš ir tau kaip mano Immanueli priimsu, tu man slowingą Alga užmokesti, ir pats busi mano Słyda ir labay dide Alga, ir pries wijus mano Neprietelus manę macney apghsi. Mans Šganytojau! tu mans esi, delgito wislab mano yra. Tawo Tėws, tawo Dwase, wisas tawo Dangus, wisi Nusidawimai, wisi Neprietelei mano yra, mano Šganimu Tarnai, Pagalbininkai, Štaisytojai. At kad nieko ne prisibijocziams, bet wis mislicziau: tai mano yra, ir tikray tą ant Naudōs wartocziau. Tad ir pilcziausafis Dalys man ant geriansojo išeis, ir rasi be to man ir reikalingausas ne tektu. Wėjs ir Wandū paslužija Laiwui ir Malunui.

208. Ir Kartais mislija Žmogus
 Daitis jis ar tas jam tinkas bus,
 Tacziau jam iškadingas,
 Bet ką Diews pristir, rodos pikt, o jam tilt reikalingas.

Atlikta, ka tu liepei. Luk. 14, 22. Pabaigiau Darba,
 taves man dūta, kad ta daryciau. Jon. 17, 4.
 Wiena Apiera atliko ant Amziū, kurie paswencziami
 yra. Ebr. 10, 14. Atlik be Dien, kas gal atlikta
 buti, rytiska Diena ir tur sawo Margus, ir ne žinai,
 bau Rytą sulauksi. Xpaczey ney Adyną trufinkis
 apie tawo Įsganimą Kristuje tikrą žinę apturėti.
 At Wiešpatie, manę tikrą žinanti daryk, kad aš wi-
 sados, o xpaczey Smertije kaip wislab atliks bucziau.

381. Dūk nūg taves n'atstoti, at Jezau mielasis,
 Per sawo stiprin' žodi mani Biera wis'.
 Dūk jeib macney karaucziau
 Taves patwirtintas,
 Puskmay giedoti gaucziau,
 Bargas wisas atlikas.

Atsimint manes, mans Dieme, ant Gero. Nemioš. 13, 31. Diewo Atsilie-
pims: Begu ar gal Moteriskte Rudikelio uzmiršti, kad ne susimiltu Sunaus
sawo Kuno? o norint jiji jo uzmirštu, tay aš tacziau tawes ne uzmiršu.
Sztay! i Rankas aš tawę izenklinan. Jęz. 49, 15. 16. Ar ne Epraim mano
brangusis Sunus, ir mieliausas mano Rudikis? Męsa aš dar geray atsimenu,
ką jam kalbėjes esmi, todėl mano Szirdis už jį ney plykte plyšt, kad jo turiu
susimilti. Jęr. 31, 20. Po Diewo Atliu Paminklo Zentlas yra rasytas tiems,
kurie Pono Diewo bijos, ir jo Wardo ašimena. Malat. 1, 16—18. Jęr.
29, 11. Ne galima! Diews ne gal tawes uzmiršti. Kad tikray meldzijs,
tūjaus Diews saw tataj prašo i sawo Paminklo Zentla. Ar, argi ne mel-
cziaus? Mans Jęzau! Daug man ant Gero flow ant tawo Paminklo Zentlo
rasyta, aš taw kas Abduq daugiaus dūsu surasyti, tu nielo ne uzmirši, bet
wislab ir trukindams man daugiaus dūsi, bet wyriausaji Dalhą anane
Pinskmybės Amže.

573. Jęzau paklausyk dar wėley
Ką prašau, tu man ne gink;
Sawo karczijs Smertijs dėley
Smertij' tu manes atmint,
Kad Akelėms ne regėsu,
Piejuwju jau ne kalbėsu.
Taws aš, mans tu amžinas
Jęzulėli mylimas!

Nesiminkit Loto Pacziōs. Luk. 17, 32. 1. Moiz. 19, 26.
 Nesimink ir, mano Dugia, Judofiaus, Furs pirma Jēzāus
 Mošitinis, o potam jo Jhdawējas ir Peklōs Žiburys pastojō.
 Dēlgito ne gana, kad tu pradedi iš Grieķū Sodomōs išeiti,
 ne gana, kad tu pradedi Jēzāus Mošitinis pastoti, tu ir
 turi Jēzui wiernas iši Galo buti. Dēlgito Jēzu sekdams ne
 atšizwaigpē wēl Swieto, kad ir kas zin kaip tawę wilotu.
 Wēsa Loto Pati ne noprosnāy i Druskōs Stulpā pawirto,
 kad tūmi sawo Szirdi suditumbei, jeib ji ne pagestu ir Jēzui
 ne pasmirstu.

250. Jēy Diews, kaip išpažystam, Pradžia ir Galas est,
 Kamgi šalin wis klystam nūg jo? ne norim šwēst,
 Jo Wardā pakarnēy, aš garbinkim didžiausey,
 Mylekim jī labjausey, jī šlowinkim wiernāy.

Atsinaujinkite Dvasēje savo Umo. *Epž. 4, 23.*
 Dūf, miels Jēzau! kad kas Dien is Naujo tawēspi
 prisiwerscziau, ir per Maci tawo Smertiēs senaji
 žmogū manije numarincziau, ir Macēje tawo Pri-
 sikelimo naujaji žmogū, kurs pagal tawę sutwertas,
 pritelcziau, kad ir apie manę galētu sakyta buti:
 Todėl, jey kas Kristuje yra, tay naujas Sutwērims
 yra, kas sena buwo, perėjo, wislab nauja pastojo.
 1. Kor. 5, 17.

6.

Jēzau,
 Savo Loska mus marint,
 Per Meilę mus prikel,
 Griebną žmogū tu ramdyt,
 Szventą žmogū gaiwint,
 Jeib cze gerą gywentu,
 Piktus Norus atwengtu,
 Wierną taw slūžydams.

Atverš mano Ašis, Kad regēzīau Stebuklus ant tawo Žokano. Ps. 119, 18. Peršwiesš mano Ašis, jeib Smertije ne uzmigzīau. Ps. 13, 4. Nēsa pas tawę yra gywoji Wersmē, ir tawo Szwiesybēje regime Szwiesybę. Ps. 36, 10. Diewo Atsiliepins: Aš atējau i Swieto Szwiesybę, jeib Kurs i manę tik, ne pasliktu Tamsybēje. Jon. 12, 26. Pons Diews Aklus daro regincjus. Ps. 146, 8. Rits misli', dabar izwelgiu, (rods kaip Ewa) ir wissab Galwoj' turu, bet jis sawo Szirdi išpustija, ir nūg Wiernybēs atsitraukla. Dēlgito, kas Diewo Žodi be Maldōs tiktay pagal sawo Protą apdumoja, bet ne Szwiesybēje Dwasēs ir Tikėjimo, tas dar aklas yra, ir bile wiens Welno Pagundims jame pasikel, arba jey Szirdis tikst wiename Dalyke praded klysti, tad wisi didziōs Žinēs Lencugai patruks. Nēsa wienat Tikėjimas yra Pergalėjimas, Kurs Swietą ir jo Kunigaištī pergal. 1. Jon, 5, 4.

499. Dieme! apšwiesš manę, juk dwasiktay aš aklas.
 Aš ne žinau sawę, tay Tiesa rods matau,
 Jog n'esi mi kaip buwan,
 Tacziau pajust galu,
 N'esi mi kaip but turu.

Uwinēlis nužawintasis werts yra imti Stiprybę ir Bagotystę
 ir Įsminti ir Drutybę, ir Garbę ir Szlowę ir Laupę. Ap-
 reišę. 5, 12. Wiešpatie! Kartais man tawo Stiprybe rodos
 per maza, tad nusimineš tawę ne garbinu. Delgito man
 padėk, kad aš rods wis mazas ir silpnas esąs išsipazinešiau,
 ir niešaip taw tawo Garbę atimešiau, neygi šo werts esąs
 dumocžiau. Bet dūk, kad aš tawo Malonę ir Macę dar
 didesnę ir sylingesnę pagarbincžiau, ne šaip wisus Griešus,
 jeib wisados Tikėjime pasištirincžiaus ir tawę šas Dien ir
 šas Adyną garbincžiau.

187. Allėluja! Szlowė, Garbė šakhta Diemui te esie
 Už jo Darbū Daugybę.
 Mes amžinay pagirkim jį, jo diewiškaji Įsmintį,
 Jo Šlą bey Stiprybę.
 Szwentas, šwentas, šwents yr Diemas, amžins Tėwas,
 Musū Ponas, ir Dangaus Pulku Waldonas.

Bēda tam, Kurio dēl atēit Papiktinimai. Luk. 17, 1. Tu dumoji, jog tu wisq̄ Wale tūri ir Niekus Kalbēti ir Grieķus daryti, jey ir kiti ir majieji Waikai po Akū yra, bet Jēzus cze saķo: jog kitus papiktini ir jū Duģlas pazeidi, ir dēl to dwilinkay busi Forawotas. Saugokities ir wengkit wis, Kas tikē rods pikt ēsq. 1. Tessal. 5, 22. Jēib butumbit nekalti ir wierai ir Diewo Waikai, nebartini Wduje tarp piktōs ir perkreiptōs Giminēs, tarp kuriōs jūs ģwiecziat Ķaip Ķwakes Swietē. Pilip. 2, 15. Mano Jēzau, ir aķ noru rods ģwiesti gerūse Darbūse ir Waisūse. Bet tu daugiaus dūdi, ne Ķaip imi. Nēsa tu tūmi jū garbinamas, ir mano Patarpimq̄ jū myli, ne Ķaip aķ pats. Taw tikē pasidūsu, tu manq̄ czystisi ir waisingefni padarysi.

541. Kurie pilni Nūzmumo, rods baras, waidijas,
 Kusān' iķ Netikumo ir wis tikē piktinas,
 Ķi Tiesōs ne maths Dangaus tenay Linksmjbe,
 Bet Pektōs tirs Baisjbe, jūs Kristus n'isganys.

Bēgt nūg Grieko, kaip nū Zaltiēs, nēsa jey tu jam prisiartīsi, tay idegs tawę. Zira. 21, 2. Bēgt, stubintīs, ne uztruk, kad iŕgelbētumbēi sawo Duŕę, rasi weikej ant Sodomōs teiŕs Diens Sērą beh Ugu: dūs Iyti. 1. Moiz. 19. Jey Jozēpas ne butu pabēges nūg Grieko, kofsai newiezlibis Griekiniņs jis bntu pastojēs. Atfileides niekados ne pasiēlgis, kad Griekas tawę uŕtabin, miŕly: bile Gaspadorus, matydams Kibirkiŕti ant sawo Stogo deganti, argi ne pasiŕtubin tā iŕgeŕti, jey jis ne nor kalts buti, kad jū iŕdeg ir wiŕa Troba ŕdeginta tampa. Jey Welns Bēllōs Kibirkiŕti i tawo Szirdi imet, but ir tu wiernas Gaspadorus, ne wēlūt tā ŕ ŕirdinga Malda iŕgeŕti, itaip Grieks iŕdegis ir wiŕą tawo Szirdi ŕdegis. Meldziņ, bēgt nūg Grieko, Kāzħainiņs le: tawę ŕganti ir nuŕawinti. Zaltys jau dang idēge ant Smertiēs, kurie ne pabēgo. Meldziņ, bēgt, bet nūg Grieko Jēzauspi, tad tu sawo Duŕę iŕgelbēsi.

216. Ak Jēzau! tranĕ manę saweŕp per Meilę maŕoningay,
 Tay bēgmi tekinas taweŕp, tawę bucziūt ŕirdingay.
 Ak iŕ Burndōs tawo kēu, ŕaldziņs Ķodziņs Ķirdēti ir laimēti
 Tais, kas tiŕt piŕt, galu ŕylingay pergaletī.

Be manēs jūs nieko ne galit daryt. Dēlgito pasilkit manije. Jon. 15, 5. 6. Kaip Szakele be Wyno Medzio ney Akšs Mirksni gal žali buti, Kaipo be Saulės Swiets niekam ne der, Kaipo Žmogus be gywōs Dufiōs tikl pastipēs Lawons niekam ne der: šitaipo ir be Jėzaus mano Duše nieką ne gal weikti. Ak mans Jėzau, išlaikyk manę wisados tawije. Jš sawēs nieko ne galis nicznieką galu istaisyti. Ne dūf ney mazlausaji Galėjimą manije supraști, jeib tiktay wislab tawije ir Žegnonėje atlikczlau. Uėsa kief Nusitikėjimą ant sawēs, tiek Uetifikėjimą pries tawę ir Negalejimą ant Gero turu. Bet kief Nusiminimo dėl sawēs, tiek Sylōs ir Žegnonės turu.

519. Be tawēs, mielianšas Jėzau! eit ne gal per Swietą Niets,
Swiets wisur Tinklūs mums spendžia,
Dešt Žabangūs, kas išbėgs.
Mums Patyczias Swietas daro,
Ar geru prigaun ar bara.

Be Tikējimo ne galima Dievui itikti. Nēs kars Dievop' iškakti nor, tas tur tikēti jī ēsanti, ir jo jēškantiems Algā aiesēsenti. Ebr. 11, 6. Swiets rods šauk su dldziu Balsu: **Aš! Aš! Aš** tikiu i Dievā **2c.** O su Grieķals Welnui šluzija. Dūgito ne gana, Kad Tikējimas ant Lupū yra randamas, bet Grieķū gailincioje Szirdije šwenta Dwase per Tikėjimą wiš; Jēzu su wiša jo Teisybe dēti ir tur ir gal. Toks Tišėjimas wiš; Szirdi cysztija nūg wišū Grieķū ir wienat Krištujē sawo Atiļšī tur. Ar ir tu turi toki Tikėjimą? Kitaiņ ne gali ney Dievui itikti ney Dievop' iškakti.

154. Rusitikiu taw miels Bone! gelbēt, ne prastoš manē,
 Drutink manē, dūk Malonē ēsant Grieķū Bedoje.
 Tawo Meilei pašidūsu,
 Jē Danguj' tawē globosu,
 Jēzu sawo mielajē
 Amžinoj' Linksmybēje.

Bet jūs išklotot prie Kalno Ziono, ir prie Miesto gywojo Diewo, prie dan-
gislės Jeruzalės ir prie Daugybės dang Tikincziū Angėlū, ir prie Surinkimo
Pirmgimusujū, Danguje parašytū ir prie Diewo, Sudziōs ant wisū, ir prie
Dwasū tikray Teisujū; ir prie Tarpininko naujo Testamento, Jėzaus, ir Ab-
sklatinimo Kraujo, kūrš geriaus kalba ne kaip Abėlo. Ebr, 12, 22–24.
Ezionay Žadėjimas Jėz. 35, 10. išpildytas: Išgelbėtieji Pono Diewo atgryš
20. Sanarei Danguj' esaucziujū ir dar ant Žemės karaujancziujū Kriškcziōniū
yra wiens Kunas, kurio Kristus Galwa yra. Dėlgito ir wierni Kriškcziōnys
ant Žemės jau taip išganytingi, ir Kristuje pasilidami taip atgawinti, kaip
tie, kurie jau Danguje yra. Pone Diewe! Tikėjime i Jėzu aš dabar tam taip
artimas, taip itinkas, taip malonus, taip teisus, taip išganytas esmi, jog ne
gal geriaus buti, ir taip pat, hau jau daugians pāšwentints ir jau Danguje
bucziau. At Jėzau, dūl man tą Išganimą tikray Szirdije ragauti ir regėti.

220. Kas Diewo yra, gaun ir jisai,
Su Diewu jis Danguas gaun Karalyste,
Jam tenta wisi dangiški Daitai.
At kaip meili su Jėzum bus Drangyste,
Ne joks cze Daitis šlowings taip ir gražus
Kaip Diewas bus.

Bet mes zinome, suluztant musā zemīškēms Ūamams šīds
 Szētrōs, turi Budawonę, Diwo budawotą, Ūamus ne Kan-
 Fomis darytus, amžinay ēsanczius Danguje. 2. Kor. 5, 1.
 Szē Dien raudons, Rytoj' Lawons. Galēdams gyventi ant
 Zemēs, wis žurek' Tikėjimē i Dangu dusaudamis: Aš zinau,
 Kad mano Išgelbētojis gyvs yra, ir jis manę potam iš Že-
 mės priekels ir. Job. 19, 25—27. Šviets tą kaip išmintingą
 pagarbin, Kurs sawo Ūamus geray suwarzyti ir dang Joposto
 surinkti mok, Kartais tatai dide Durnyste, jie surenk, o ne
 zin', bau ir jiems ir jū Waikams ant Ūaudōs ir Išganimo
 teks. Dēlgito tas yra tikray išmintings, Kurs sawo Ūamus
 ir Škarbus Danguje zin', tam wis surenk, 'ir wisus sawo
 Dalykus ir wisą sawo Gaspadorystę ten linkay waldo.

406. At gražus Dangan! Tėviškė Gerujū!
 Štubint' westi jau manę prie Samujū.
 At, kad gaucziau tikt
 Weik šaldzey užmigt.

Bet žmonēms be miegant, atējo Neprietelus ir
 užsējo Kukulus tarp Kwieziū ir atstojo. Matt.
 13, 25. Wey, kas bunda, kad tu staney miegoji.
 Atsimink, kaip Simsonui nusidawe, kad jis Prie-
 globstije Dēliōs užmigęs buto. Waldon. 16, 19—21.
 Apdumoł, kaip nusidawe Sissēru, kad jis užmigęs
 gulėjo Szētroje Jaēlēs. Wald. 4, 21. Kawolis,
 jeib nūg Swieto ne užmigditas taptumbei, nēsa
 taipo Neprietelus ir tawę užspētu, ir daug Ku-
 kalū Prapulčiēs ė tawo Szirdi užsetu. Jey nori
 apilsēs miegoti, tad miegoł kaip dwasiſtla Marti,
 sakydama: Už miegmi, ale mano Szirdis bunda.
 Aukšt. Giesm. 5, 2.

219. Ben budēt, kad Welns tawę Miegē ne užspētu,
 Jis Ktryštē sawajē weik taw Spastus dētū.
 Kartais Diews, taczeig Tews,
 Dūd korot Sawūsus,
 Draſej Miegancziūsus.

Budēfit! Felkities! eikim! Matt. 26, 41. Sztay, Kelas, tūm eikim, fitur ney po Dešinei ney po Kairei. Jēz. 30, 21. **U** Jēzau! tu esi mano Kelas, tawo Wardan aš kelauju, Tifē: jime gywenu, ant tawes wis juru, prie tawes prisiglaudes esmi, tawije pasiliekmī wisados, tarydams: Tawije aš esmi! Tawije teisus, tawije czystas ir walnas, bet ne su flastawos jancze Walnybe pasidziaugdams. **U** ne, bet didey nūg tōs pasisaugodams. **U** esa jey tawije mano Atilsis ne randamas, tad tikt pagal Kuną waikczioju, o ne pagal Dwasę. **B**et jey su tawimi wis man Darbas yra, tad pragaist wisi fiti Dalykai, ir aš pasiliekmī budrus, širdings ir karštas.

Jēzau!

504. Todėl man rodyt Kelą sawo, Kelą Gywaton wedanti,
 Taisyti manę i Tąką tawo, manę palentti juš gali.
 Teisybę, Tiesą ne prastosu, dūt Nekaltybės man mylet,
 Ir Szirdi nūbažną turēt,
 Uš tai taw wisad dėkawosū.

Būkit neapsīrija ir budēkite, nesa jūsu Priešinieks, Welnas, aplinē eiti, kaip Lutas rēkiasis, ir jēsko, Furi prartytu, tam priēšsistengkite drutay Tikėjime. 2. Petr. 5, 8. Ne wierē, kad Welns kas zin kaip meilingay išweizd, jis tacziau yra Priešinieks ir Luts. Daug jis jau prarijes, jis su sawo Nasvais ir tawes tykoj', Kawokis! Bet kaip jam priēšsistengsi? Kaip ji pergalesi? Ar jusiwienik tikray Tikėjime su Kristumi, tas daugiaus tur Sylōs, ne kaip wisi Welnai, su jūmi laimēsi, su jūmi pergalesi. Nēsa jis tam apšireiškē kaip Diewo Sunus, kad Welno Darbus išardytu.

219. Bū Dūgele gatawa, melsties ir budēti,
 Jūs Adyna nelaba, gal tawę užspēti,
 Nēs Szētōns, Nemiōdōns gundyti išējo,
 Prie Szwentū pradējo.
 Jēzau žurēt, atšizwilgēt,
 Budrus kad bucziau, man padēt.

Buķ linkšmas ir ne nufimink. Aš tawę ne prastosu, ney nū tawęs atštrauksu, štay, aš taw prišakicu, (aš meilingas Prišakimas) Kad tu linkšmas ir drasus butumbei. Nesbijoš ir ne nufigast! Nēs Wiešpats tawo Diewas yra su tawim, wisame, Eņ tiēt pradēš (Aš didis Pažadėjimas). Joz. 1, 6. 5, 9. Beje aš tawę šauklau tawo Wardu, ir praminau tawę, taw manę dar ne pazystant. Jēz. 45, 4. Diews iš musū tiktay prašo Tikėjimę, tas wislab pakel ir ištaišo, ir mus drasus ir stiprus daro, Kad wislab man lengwu yra. Dēlto wiso Gero iš jo Tikėjime lauk ir nieko ne bijošis. Jis su tawime yra wisame. Kas tiktay tą wienę Rupesti. ir Baimę tur, Kad jis Diewui ne nūbūdu butu, tas Pitū Rupesti ir Baimēs ne priwalo. Wiešpats wisame ji be Jē. Kadōs išlaišye.

206. Jē wienę leist waldyti, jis Wiešpats išmintings,
 Jē gal wis ištaišyti, Waldons laik šebuklings,
 Kad jis tą tet daryti, idywnu Budu tai
 Jē gal Galop wartyti, kas mums eikt rup ejonay.

But tawo Wale, taip Danguje taip ir ant Žemės. Matt. 6, 10. Diewo Atsiliepims: Dievs ne nor, kad tas prapultu, bet kad kiekviens prisiverstu. 2. Petr. 3, 9. Dievs nor, kad visiems Žmoniems pagelbėta butu, ir ant Išpazinimo Tiesos ateitu. Nes wiens yra Dievas, ir wiens Tarpininkas, tarp Dievo ir Žmoniū, butent Žmogus Kristus Jėzus, kursai pats pasidave Atpirkimui už visus. 1 Tim. 2, 4—6. Ežek. 18, 23. 32. Dėl gito taipo prašydams ir daryk Dievo Wale, kitaip tu piktesnis esi ne kaip Galvijas. Rods cze brangus Starbas Dievo Malonės ant mūsų yra randamas. Dusel prie to glaustis ir tikėt: tawo Išganytojis gal ir nor tawę gelbėti, ir tikrai išgelbės. Jey ir taw koki netikinti Mislis pažok, tad ta Mūbūdu laikyk taip pikčiausajai Mislui, kuri už wis Tikėjimą užtabin. Nėsa wisas Piktumas atsirandas iš Netikėjimo. Tark: aš rods esmi diden pagedes Griekininkas, bet tacziau ne taipo, jog Dievs manę galėtu ir ne norėtu gelbėti. Aš Žmogus esmi! Dievo Wale mano Pagalba, mano Paswentiūmas, mano Išganimas. Jis nor, kad išganyts pastocziau, ney aš ney toks Neprietelus man tatal gal užginti.

256. Diewo Mislis šwencziausi
 Jo Wale ir geriausi,
 Pereit mūsų Protą.
 O Diewo tikt šlowinga,
 Mislis wis išmintinga
 Ne gal but išjūta.

Czėsas yra trumpas. 1. Korint. 7, 29. Dėlgito prisidabolities Czėso, nėsa pilti yra Czėtai. Epėz. 5, 16. Nės mes ne turim Niesto czion pasiliekanzio, bet busenczio jėškoms. Ebr. 13, 14. Kritkeczionis tikt godingas Czėso, kad ant ano Amzio tų pelnytu, bet ne Piningū godings, ney fitiems Geiduliams pasidūdas. Tatai jam už wis skaut, tų jis apie tokius Niefus pries sawo Walę tur jausti. Kods jis maž czėsisfkū Lobju nor turėti, ir jey fitaip ne gal buti, tad ir tus nor trotiti. Tatai jam rup, tam jis su Pralaitu procewoj'. Bet sime Amže tiktay nor dėtis laik Keleiwis Natwynėje.

385. Trumpintelis est Amzias his,
 Bet dėl Wargū ilgintelis,
 Atstoligi Dušele,
 Nės aš dziaugiūs, jut Kristus dūs
 Taw Danguje Wietelę.

Czionaņ Kardas Pono Diemo bey Gideons. Mal. 7, 20. Mes jūs taip
 Dūnā suēsim. Jū Atfarga nū jū atstojo; ale Pons Diems yra pas mus.
 4. Moiz. 14, 9—24. Kod Ķmones priēš tamē sauczia, tay tu Garbē nusi-
 pelnai. Pf. 76, 12. Mes ne žinom kā daryt, bet musū Atys žur ani tawēs.
 2. Rusdaw. Kar. 20, 12. At Duše! isidabot, jeib tu taip Jozumas ir Ka-
 lebas kita, butent karališkā Dwasē isigantumbēi ir dēl sawo Silpnybēs ir
 Pulki tawo Nusidejimu bey Neprieteliū ne nusimintumbēi, bau ne galētumbēi
 šventai gyventi ir pergalēti. Sztay, Kristus tikras Jozumas bey Gideons
 piem tawēs isšitraukās, ir jis pats uż tamē karaus, kas priēš jē laimēs. Jis
 wis tols, tols bumo, pasliēkt. Jo Dwase ir dar, taip kitu Kartū, taip šlinga
 ir procawojanti. Jo Jodis dar taip macnus ir aštresnis ney Kardas. Jis
 taw dūd priēš wisokē Silpnybē, wisokē diewisškā Macē ir priēš kožnā Neprie-
 telu ypatinē Kardā is sawo Jodzīū i tawo Rankā. At pasilik Jodije, tu per-
 galēsi! Kad Neprietelei widutine ir wiršutine Bēdā kaip aukštus Murus iki
 Dangaus użtur, tacian jie tur sugruti. Jūs pergales wiens Jodis.

228. Krišcjonis druts yr' Karžygnis, pilns Dwasēs, pilns Stiprybēs,
 Sawē bey Swieta pergalis, ir kas tikt yr' Pitkybēs.
 Wisais Welnais irgi Griekais
 Jam ne baju karauti, o tikt gal Wiršu gauti.

Dabokītēs, Faiḡ aḡylay waiḡḡeziotumbit, ne Faiḡ neiḡminḡtingi, bet Faiḡ iḡmintingi. Dēlto ne bukit neiḡmanḡ, bet iḡmanḡ, Furi yra Wale Wieḡpatlēs. Epēz. 5, 15. 17. Jēib galētumbit iḡmēginti, Fas geriausā, Kad butumbit cysḡti ir be Pazeidimo iḡi Dienai Kristaus. Pilip. 1, 10. ir Luḡ. 12, 36. Neḡ wiens Dalyḡs pagal Dwasē Tikintiems taip daug rup, Faiḡ Wale Wieḡpatlēs. Jey jie tā tikray numano, tad jie spērey tā pildo, ar butu šeip ar taip. Bet pirmneng tā tikray zinom, tad daug Apmiḡlijimo ir Kantrumo ceikals. Ebr. 10, 36. Neḡa Kuno Wale Klastorka ir Kartais ne tikru Czēsu per greltay saḡo: Ogi, Kad ir aḡ bēgcziau. 2. Zom. 18, 23. Bet wiernas Jēzus ir cze gelbti. At Wieḡpatie Jēzau, tu juḡ jau tanḡey manē pergelbējei, Kad ben ir tollaus tawimi nustiḡkēcziau, ir ne toḡs Neḡtikēlis bucziau!

219. Elḡkis ant sawēs budrey, kad Diemo Malonē Nieḡaiḡ ne prarastumbei per Szirdiēs Wilonē. Budas jōs pilns Klastōs, Gal kitaḡ dumoti ir susiklastoti.

Dabokities, mēli Brolei, tad ne fas iſ jufā turētū piſtā,
 netikincze Szirdi, kuri atſtrauktus nū gywojo Diemo. Ebr.
 2, 12. Kofia tawo Szirdis, toks ir tawo Paſielgims, jey
 jiji piſta, tu wiſas piſts, jiji weidmainiſka, tu wiſas Weid-
 mainys, jey jiji netikinti, tu wiſas netikis. Bet jey jiji Pri-
 ſwertime ir Likėjime per Kraujā Jēzaus pagerinta, tad ir
 wiſas tawo Paſielgimas gers, wiernas ir ſwentas. Dēlgito
 ypacze Szirdi ſawo pridabok. Ben numanyk, niekur tawo
 Szirdis Linksmybēje gal taip geray gywa buti, ſaip prie
 gywojo Diemo.

235. Ne dresu iſſipazinti, ſaip darli mano Szirdis,
 At aſ gēdziūs taw priminti, bet tu tai ſinai jau wis
 Kiet man Szirdij' Neczyſtumo,
 Ir ſaipu pilna Darkumo.
 Szitas Nelabums Szirdiēs,
 Man prilimp iſ Prigimtiēs.

Daiškai šio Swieto pragaista. 1. Korint. 7, 31. Bet tu
 Diewe, esi nū Amžiū. Ps. 90, 2. Delgto ne wyf toliaus
 pragaistancius Swieto Szęšēlus, bet jėškof Diewo amžinus
 Dalykus. Jey dabar iš Swieto Niekū pasidzlaugi, tad tu
 Diewo Meilēje ne randi Palinkiminomą. Bet geray taw,
 Kad Grieks ir Swiets taw Nubūda yra, ir tu wis iš tū
 Feti išwalnitas buti. Nėsa jey tu dar kę turi iš Swieto
 Mislū, tad Diewo Melle tūjaus tawę baud, ant tawę pykšt,
 bey tikray nor, Griekę ir Swietę taw jū kartų padaryti,
 jeib su Swietu ne butumbey prazudytas.

359. Kaip niekingas prapūlingas est Žmogaus cze Starbas.

Lobjei gal beweil sudęgti,
 Gal, kas zin dar kam jie tekti,
 Turta gal Neturts pasękti.

Kaip niekingas prapūlingas est Žmogaus kiel Daitas,
 Kas tik yr, kę tik mes matom,
 Ne matyt weil jau papratom,
 Mes ant Diewo Szirdi statom.

Dangus pasafoja Diewo Garbė ir Twirtybe apsafo jo Rankū Darbus. Ps. 19, 2. Žmogau, kamgi tu tyli, ypaczey ant Diewo Garbės sutwertas? Kamgi tu apgėdini wis su Grieškais ant Žemės sawo Sutwertoji Danguje? I Dangu žuredams gėdėkis ir Diewopi prisiwersdams pradėk su Dangumi sawo Diewą garbinti. Tark: Dangiškas Tėwe! Dangus pasafoja tawo Garbė, bet Pekla ir aš tawę bluzniju su sawo Grieškais. Kas Swieto Karaly bluznija, tam Liejuwis per Sprandą pagal Prową tur ištrauktas buti. Kaip man išėls, kad aš Dangaus Karaly wis bluznijes esmi? Ar aš pries tawę ir pries Dangu didėy susigriešijes esmi. Vos galu drysti sawo Akis Danguna pakelti, kadangi mano Grieškai jau užtenk iki Dangaus, kurie manę iš Dangaus waro. Tu, dangiškas Wiešpatie! ant manęs pasigailėk, dūk, kad jū su Szirdiės Prisiwertimu pasiskubincziau Danguna iškakti, tad ir Danguje tawę amžinay garbisu.

Ant Balso: Sawo Diewo linksmitis.

264. Bet kas yra Danguje! Kas tikt krut Marosa!
 Wis kas Swiete wisame, man tai ger Bėdosa.
 Kam Žwaigzdeles žibanczios? Kam Drai mums dūti?
 Ar ne tam, kad ant Kaudės gaučziau saw wartoti?

Darbā jawo Rānkū tu ne prastok. Ps. 138, 8. Diewo At-
 ūlepims: Tas, kurs pradējo justie tā gerāji Darbā, tas tā
 ir pabaigs iki Dienai Jēzāus Kristāus. Pilip. 1, 6. Kad aš
 tā noru igyti, tad ne priwalau Nepakājuje tā su Sylā ir
 Klāsta išwerzti, bet wišas Kristuje Diewui mano Keikalus
 šinancziam ir manē neprastojancziam pasidūmi. Kristuje pa-
 ūliekmi, tad jis naujā Šmogu pagal Diewā sutwertā manije
 išprowij', o senā ūdā atstato. Bet, Wiešpatie, ne dūk, kad
 aš su Wylumis pašielgdams ne atšleidēs bucziau, bet su
 Maldomis, su Wiernybe ir Kuno ūkryzawojimu wiš tolyn
 elcziau, tad tawo Darbas rods manije tarps ir augs.

553. Gadare Kristus wiš geray, ne išmastys cze Protas,
 Wišus jo Darbus niekaday, Gerybes dowanotas
 Mums, nēs ne galim išsajyt, ne galime jas pašfaiht,
 Jis wiš geray gadare, tad Kartais mus ir bare.

Darbinintai (wierni) gauna gana. Pamoksl. 13, 4. Matt. 24, 47. Tu esi nufsimines, bau ne jokia Svla apturesi! Kasgi kalts? Drasumas, Tinginyfio ir Nawiernybe. Tu misli, man dar gana Gzeso, kaczeig ir ney wiendos Adynds Pons ne esi. Delgito ir ne kas Adyng tikray wiernas Darbinintai ir ne karstas esi jau Svls isprasyti, jeib ir Smertije istrivotumbei, ir wisados gatams butumbei. Tu ne wis Griekams priesais stengi. Delgito Grieks galis, o tu ne galis, bet wis nufsimines esi. Tu ne esi wiernas, tame la turi, delgito ir ne gali to dangiaus isiganti. Jey tiltay Maldoje ir Zodije wiernay dirbsti, tad Diews jau sawo Zodi laikys ir taw gana dus, bet ne fitu Susu. Delgito dabot. Jey ne kas Adyng bundi ir sawes desey meldi, bey Griekus ir wislab, kas tawe gal gaisinti, kalin meti, bet tame, kas taw nauvinga, su wisu Wiernumu pastelgi, kitaip ne laimesi. Tatai taw tukstam Kartu uz wieng sakyta. Delgito ne bile toke, bet wisa ir dang Malones laikmes kas Dien dangiaus Wiernumo parodyt. Nesa pries Growe is wisos Svls turi irti. 2. Petr. 1, 5—10.

220. Todel Duzele ne aptingl,
 Isfisludyt is Maces Pittenybes.
 Ko rupines Svls? tilt atsimint,
 Kief Diewas taw jadeyes yr Stiprybes.
 At lengwu bus isjetis po Darbu
 Jau atlittu.

Dang esme wiens Kuns Kristuje, bet tarp sawes kits kito yra Sanaru. Apm. 12, 5. Ak išganūtinga Draugyste Szwentujū! Wiens Sanaris wisiems litiems Sanariems tur su Dowanomis, Maldomis ir Pasluzijimu i Pagalbininkus buti. Jey wiens meldz, wisi meldz, ir wisi uz wieng. Ka wiens tur, tur ir antras. Czionay yra sakoma: Wislab yra jusu. Eze N'apykanta, Paniekinimas, Karas ir Apmaudas niera randamas. Kaip galēciziau tatai N'apykantoje laistyti, kas mano yra? Kaip ta paniekinti, kas man ant Palygods taip reikalinga? Kaip pries ta karanti arba tam Apmauda daryti, kurio Patrotka mano paties Patrotka butu? Argi randi tarp Sanariu musu Kuno N'apykanta ir Mesandora? Ak ne! jie pasluzij', gerą Rodą būd ir klauso kits kitam, ir jey wiens tur troijes yra, tay wisiems rup, kad gyditas, kad jam Agelbēta butu, ir ne pailsta ney papyksta, jey ir Sweikata taip weikay ne atstiranda. Wiešpatie! mums wisiems padet, kad is wieno wisi taip Sanarelei Draugysteje butumbim, ir nurandit wisa atwirą ir slaptą Atstityrimą ir Maiztą, kad Niels ne mislytus uz kita geresnis, prakilnejis ir ismintingesnis. Nudrausk ta isdykuse ir per ismintingą Swieto Dwasę, ir Wisems tiktay sutę! Pakarnuma, tad Wisi gražey is wieno sutiksim.

94. Saldziausa tu Dangaus Raza! isleisk i Szirdi mano, man sawo Weile rodyt,
 Kad wiens antra myletumbim, ir Artima gelbetumbim, ant to mane isprowit,
 Ney bioks ney toks Grieks ar Gēda, Waidis ar Weda, kad ne rastus, wiens antra mylet suprastus.

Daug yra Wadintū, bet maž Jfrinktū. Matt 20, 16. Wartai erdwi, ir Kelas platus i Prapūlimą nuwedąs, ir daug yra ant to Waitkčiojanczinjū. Wartai ankšti ir Kelas sauras i Gywasti wedąs, o maž yra jū tą surandanczinjū. Matt. 7, 13. 14. Kiek iš pirmojo Swieto Czese Griektwanio gawo išlitti? Daug Tuskancziū nustesti turėjo, o maž, wos Aštūni taip išgelbėti, kaczeg jie wisi daug buwo Prisiwertimop wadinti. Kiek iš keturiū Karahscziū Sodomōs, Gomorōs, Adamōs ir Ceboim gawo išbēgti, kad Diews su Uguimi iš Dangaus tas išpuštijo? Labay maž, wos trys Dukios, o daug, daug prapūle. Rupiintis, Duše, Diemo daug wadinta, kad i mažą Pulkeli Jfrinktū butumbei randama. Ne sakyt: Daug taip gywen, ir aš taip gywesu. Daug ir propuls, ir tu podraug prapulsi. Bet tark: Maž yra, Kela i Gywata wadanti Surandanczinjū ir Jfrinktūjū, dēlgito pagal Buda to Mazumo pasiēlgūs, jeib ir aš ifrinktas kaip Zemczugas išlitczian.

539. Daug iš Egypto daug išėjo Izra'litū,
 I Kanaan ale keli iėjo šitū.
 Dwyliks Apastalū patjai pakorēsi.
 Dēšimts tikt dēlawoj', kame at Dewyni.
 Sudzia umay ateis, kaip Žaibs, at kad budētu
 Ven penkios, penkios tikt Alėjans ne turētu.
 Bet pris'bijau labay, kad kaip Egipte bus
 Rožnam Bute Lawons! Daug! daug! at daug prajūs..

Dēl Pono Diemo aš turu Teisybę ir Stiprybę, dēl Pono Diemo teisus pastoj' wiši Waikai Izrael, ir jūmi pasigirs. Jez. 45, 25. Niels Jēzau! aš esmi neteiskus Griekininks, tu man dawanok tawo Teisybę. Jēzau! aš nicznieko ne galu, buk tu mano Stiprybe! Griekininko Apteisinimas iš Pirmo ne taip weikey numanomas, bet potam suprantam, Kad Fits Kels ne taip tikras ir galimas kaip tasai, jey ir wiši nūg to norėtu nukreipti. Nėsa wislab apbjaurinta yra, ir jey Diewui nor itinkanti pastoti, su Kristumi tur apklota buti. Cze wisas i Jėzu ilysti turi, ir jame teisus susiprasi. Iš to laimėsi lengwā Atiksi, Stiprybę, Pergalėjimą, lengwā Szirdi ir gražū Abrozā Kristaus.

495. Niekū, tikt tawim galėju girtis Diemo po Aktū;
 Su tawim, Jēzau! laimėsu, nės tikiūs tawo Kraujū.
 Aukščiausā Teisybę pelnyt man norėjei,
 Kaip Smerti smartiūsā ant Kryžaus kentėjei.
 Taip Kubais Išganimo esmi rėdyts,
 Taip amžius Gražumas man yra pelnyts.

Dēl sawo Wardo norētumbei manē wadzjoti ir wesi. Tu norētumbei manē iš Tinklo ištraukti. Ps. 31, 4—6. O Strynei traukiantis sake Moizēkus: Pone Diewel! keltis, te išsistlaido tawo Neprietelei, ir kurie tawēs ne kenczia, te pabulka po tawo Akiū. 4. Moiz. 10, 35. Kožnas tur kaip sawo ypatinge Dowaņa, taip ir sawo ypatinus Neprietelus, jam wisokius Zabangus ir Spastus įpendziančius. Bet lygey kaip Karalui kelaujancziam kožnas tur iš Kelo sukti, kaip ne jū daugiaus Karalui ant wisū Karali, kad jis mus wadzioja, ir pirm musū eina. Wiešpatie! man padēk, jeib wienat ant tawo Pamojimo ir kelauzczian ir apstoczian, 4. Moiz. 10, 35., ir tu wisados pirm manēs eitumbei, ir Auimę mau darytumbei, idant Neprietelei išsistleistu, ir rods i tawo pacziū Zabangus iklutu. Nēsa tu Danguje Gywenasis tiktay jūktesi iš wisū mano ir widutinū Neprieteliū, ir wisę jū Klastę ir Sylę pries manę apgēdisi, jey ir išladingiausieji butu. Rods mano Diewas daro mano Tamsybę Szwiesę. Jis yra Atsarga wisiems jūmi Nustifikintiems ir mokina mano Rankę karauti. Ps. 18, 29—36. Tu karauji kaip mano Derejimo Diews už manę, tad tur wislab išsistlaidytis.

Ant Balsu: At Diewe wiernasis.

460. Diewel! at wesi manę, kol gyws ant Žemės busu,
 Ne dūk, kad pats sawę aš wesczian, Pone musū,
 Aš jey patsai sawę wedūs, paklyst turu,
 Jey tu wedi manę, tikru eimi Keliu.

Dēlto priženglim su Drasumu prie Malonēs Krasēs, kad Mielaširdingyste gautumbim, ir Malonē rastumbim tame Czēse, kad Malonēs priwalyšim. Ebr. 4, 16. Sename Testamente wyriausis Kunigs tikt las Metā wiengā Kartā drebēdams su Apierōs Krauju Wale turējo prie Malonēs Krasēs prieti, jeib Mielaširdingyste gautu uż sawo ir Žmoniū Griekus. Ebr. 9, 7. 25. Bet naujame Testamente kožnas Kristščionis Pawelijingā tur wišame Czēsē dēl Kristaus Kraujo prižengti drasey prie Malonēs Krasēs. Ebr. 10, 22. Jēzus pats yra Anga prie Tēwo Szirdiēs, ir šaip Malonēs Krase nūg Diemo mums pastatyta, dēlgito ir Tikintieji niekadōs prie Tēwo priženg, šaip Kristuje sawo Tarpinike, Uktarēje ir jo Ižganimo Kubais iškredyti.

264. Rēš, durnāš ir šausš didey, Smertie bey Szētone!
 Diemas deng manē macney tēwiškā Malonē,
 Las Diems, kurs man meilijo sawo Suny dāti,
 Ir manē iš Prapulczio wišškalay losoti.

Didis yra Pelnas, kad kas nobažnas yra ir pasi-
 kaidinas. 1. Tim. 6, 6. Swiets wis apie Pelną
 kalb: Ką pelnysu? Kas man bus už tai? Matt.
 19, 27. Bet ką gelbētu žmogui, kad wisą Swietą
 pelnytu, o taciau patrotitu savo Dufę. Matt.
 16, 26. Didis Swieto Pelnas yra Kartais dide
 Dufiós Patrotka. Wiernas Krikščionis tur didi ir
 geriausiai Pelną. Nobažnas Dievo Rudifis gera
 Tėvą tur Danguje, kurs ji tikray aprupin. Jis
 tur toki Atpirktoji, kurs jam pelne ir dūd Bagotyšte
 Įšganimo. Jis tur šventą Dvasę wis ji atgai-
 winancę, kaipo ne galētu pasikaidinti ir maž Niekū
 šio Swieto turėdams.

552. Dievo budams Rudifis Norą savo nuwaldyt,
 Szirdi linksmą lubij' jis, todėl taip įstaišyt;
 Gamęs juk daugiaus esi, ne kaip wertas but gali.

Diewe, tu manē iš Jaunyštēs mokīnai, todēl apsa-
 fau tawo Stebuklus. Ps. 71, 17. (Dēlgito) Atsi-
 mint' sawo Sutwertōjo jauns be budams, pirmneng
 piktos randasi Dienos, ir ne prispyrus dar pīktiems
 Metams, kuriūse tu sakysi: Man jē ne patinka.
 Mokyt. Salom. 12, 1. Iš sawo Jaunyštēs buf
 Jēzāus Mokintinis, tay titrus Mokslus išsimokysi
 ir gauši pasenēs Diewo Stebuklus apsakyti, ir su
 Dowidu pasigirti: Jaunas burwau ir pasenau, o
 niekados ne regējau Teisuij aplēistq. Ps. 37, 25.
 Ak tad wisi Jaunieji tatai apmislytu, ir iš jaunū
 Dienū Jēzui širdingay pasidūtu, tad ant semū Dienū
 jiems geray pasisektu.

518. Jēzus, kurs manē Jaunyštēj' est wadziojēs wišados;
 Tas Wiernasis ney Senyštēj' ne pamesmi niekados.
 Kad pasenēs jau sulinksu,
 Jau šiam Swietni ne padingsu,
 Kad ne tīsu jau niekam,
 Jēzui dingšu titt manam.

Diews Dieną pasfyres esti, Furioje jisai sudis Apstretimą
 Zemės su Teisybe per wieną Wyrą, Furi tam pasfyres, ir
 Kiekwienam Tikėjimą po Atiū statydams, prikelęs ji iš Tur-
 mirusū. Darb. 17, 31. Sztay! Fur ir kada su Teisybe
 Prowa Wisiems bus daryta? Nusigast, Piktasis! gywas
 Jėzus bus taw teisus Sudzia, Furi tu wis paniekini ir Fry-
 jawoji su sawo Griekais. Bet dzlaugkis, wiernas Krikščio-
 nie! Tawo Atpirktojis bus tawo širdingas Sudzia! Kad
 Swiets dabar Diewo Rudiki su Neteisybe sudija, lauk tiktay
 sawo Jėzaus, tas su Teisybe tawę sudis. Togidel tark: Man
 menks Dalkts yra, kad jusū arba žmogiskōs Dienōs bucziau
 sudijams, neygi pats sawę ne sudiju r. Bet Wiešpats yra
 manę sudijas. 1. Kor. 4, 3. 4.

399. Todel, ateik, Kristau Bone!
 Nēs Zeme jau nusibūde
 Nešoti toki Piktumą,
 Daryk tad kartunt ben Galą,
 Ir rodyk mums sudną Dieną.

Diewas, furs bagots yra Mielasirdingystėje dėl savo didžiū
 Meilės, kur mus mylėjo, kaip buvom numirę Griekūse,
 mus gyvais padarė su Kristumi (nės iš Malonės išganytais
 pastojot) ir mus su jūmi priėmė, ir su jūmi išėmė i dangiską
 Gyvenimą Kristuje Jėzuse. Epėz. 2, 4—6. Kam taip war-
 gingay Griekūse numiręs nori gulėti, kad taip bagotingay
 tawę Jezus ket gywą padaryti? Jezus yra musū Galwa,
 todėl su jūmi kaip jo Sanarei numirę, palaidot, priėmė ir
 i dangiską Gyvenimą išėmė esme. Nėsa jis wislab musū
 Wietoje ir už mus kaip antras Adomas ištaisė ir pabenge.
 Szitaipo, mano Galwa! tawije jau wisą Prową atlikau ir
 ney jokios Korawonės priwalau prisibijotis. Nėsa Tėws
 Skolą ne dwilinkay atprašys. Szitaipo ne be daugiaus mirsu,
 nėsa tu daugiaus ne mirsi, bet gyws busu ir pasiliksu tawije
 amžinay Danguje. Argi Galwa norėtu ir galėtu ir nūg
 silpnausojo Sanarėlio atsisirti. Ir aš prie Jėzaus kaip Sa-
 narys prisiglaudęs wis pasliekmi.

70. Mano Jezus gyws yra, gywas taipojau aš busu
 Ten, kur jo Szlowės Wieta, tamgi taip labay nulusu?
 Argi Sanarus Galwa,
 Kol gywa siow, pameta?

Diews buwo Kristuje ir suderino Swietā pats su sawim, ir ne prirofawo jiemis jū Griekus. Nēsa jis tā, fursai ney jokio Grieko ne žinojo, uż mus Grieku padarēs, jeib tame pastotumbim Teisybe, kuri po Aliu Diewo tinka. 2. Kor. 5, 19. 21. Kol. 1, 20. 22. 1. Petr. 2, 24. Argi tai ne Dywas, šwentasis Jēzus tur Grieku buti, kad tu, Griekininke, teišus butumbei. Dēlgito ikifol tikinti Duše kaceig sawije pawargusi, ir bēdnoji, tame Suderējime ir Teisybēje kaip sawo Būwime wienat nor ilšētis ir gywenti, iki tol paslielt Patājus ir Sylā Szirdije. Nēsa Nepatājus ir Patāika randasi, kad Žmogus pats iņ sawēs fet teišus pastoti, bey dar tā iņ sawēs, o ne wislab Kristuje jēško.

196. Adomo Susigriējimu wisaiņ bēdni pastojom,
 Nēs dēl jo Nūsibējimu amž'nay prapult turējom,
 Jey Diewas mus Prapūlusus ne butu wēl atgawēs,
 Ir iņ Bēdās, mus dēl Gwās uņpūlusōs, wadawēs.

Dievas ne toli yra nū kožno wienu tarp mūsų. Nėš jame gyvenam, krutam ir esme. Darb. 17, 27. 28. Jrgi Plankai jūšū Galvōs wišū skaityti. Luč. 12, 7. At širdingas ir toli daugiaus ne kaip motiniškās Pridabojims. Nieks toks mažas, už kuri Dievs ne pasirupintu. Nėsa ir mažiausās Dalys gal Dušei ant Įžadōs ar ant Randōs buti. Ir tokia tai Szirdiēs Linksmybē, kad Dievą ir mažiausūšē Daiktūšē randam, ir matom, kad mes jam galim ir mažiausajē ir divziausajē paliecamoti, jeib tą aprupintu. Pone Dieve, man padēk, jeib taip ne klydinēcziau, ir be tavēs nicznieką ne apšūincziau, bet su tavimi ir išeicziau ir ieicziau, ir su tavimi wienat pasielgcziau, bau tu ir aš wieni tiktaš Swietē butumbim ir man su tavimi wienu Darbas butu ir wišūšē Kampūšē tu tiktaš wienat Dievs butumbei, jeib aš ant tawo ir widutino ir wiršutino Wedimo tikraš padabocziau, ir kas Dien, kas Adyną mažiausūšē ir didziausūšē Dalysūšē tawo Malonēs Pribuwimą ir Aprupinimą juscziau, Liksimą pasliprinicziau ir wiš Tykoje pasilikcziau mislydamš, jog man nicznieks netycziomis, bet wišlab pagal tawo Waldimą ant mano Įšganimo nusidūd, ir jey dywinay rodos, tacziau jū geriaus išeis, jey tylim ir Čžeso tikro laukiam.

Ant Balso: Szirdingay aš geidauju.

206. Jey ir Welnū Daugybē wišaip mums priekšstengš,
Tacziau sawo Wiernybē Dievs musū Wargus bengš.
Rą jis tikt apštemēs, ir tą jis nor daryt,
Tai jis gražey nulēmēs, ir žino ištaisyt.

Dievs sawo patiēs Sunaus ne czēdijo, bet jī uż mus
 wisus padawe, faipo jis mums su jūmi ne wislab
 dowanotu. Rym. 8, 32. Kas didziausaji Skarbā
 taw būd, argi tas taw użgīs maziausaji Piningēli?
 Ak kad mano Szirdis tiktay tikray tiketu, kad Dievs
 taip didey dūsnus yra. Jey dabar kasžin fā priz
 walytumbei ir prasytumbei ir wisā Dangu, tas taw
 tū dūs, kūs tawēs dēley ne czēdijo sawo patiēs
 Sunaus. Jame dabar tikray tu turtingas esi.
 Atwerl tiktay sawo Szirdi, kad Dievs su Jēzumi
 wisā Skarbā galētu idēti. Bet jey Jēzāus ne turi,
 tad tu pasiliekti bēdnas ir wargings Ubags, aklas
 ir nūgas. Apreišt. 3, 17.

511. Kad aš nūgs, czysts Ubags,
 Kad Zopasts mažņnikas;
 Jēzus hr' bagots, dūsnus,
 Dengia, pen, maitin sawus.

Dievui dēkuy, kad jūs Griekū Tarnai buvē este, bet jau pašlusnus pastojot iņ Szirdiēs Paveikšui Pamoššo, kuriam padūti este. Bet dabar walni pastoje nūg Grieko, Tarnais pastojote Teisybēs. Rym. 6, 17. 18. Sztay, kōs Skirtumas tarp Griekū Werginiū ir walnujū Teisybēs Tarnū. Tarp kuriū tu iņsipožysti? Kas Griekā daro, tas Grieko Bernas, Jon. 8, 34., tas Grieko Algā, Smerti, sulauks. Bet jey Diewo Sunus tawē iņwalnijo, tay tikray walnas est nūg Diewo Keršto, nūg Jofano Praskeiimo, nūg Sažinēs piktōs, nūg Swieto, Welno ir amžino Prapūlimo. Kōs cze pastosi walnas Teisybēs Tarnas!

460. Bet kad iņ Nanjo wēl Griekus jau n'atfartocžiau, Man Dwašē dūwanok: dūk, kad apšidabocžiau Wis nūg Griekū geriaus. Dūk, tam kad šlužycžiau Wiernintelej kol gwws, Dieme miels, to pragau.

Diewas tā (Jēzu) per sawo Dēginę paaukštino Kunigtkēzju ir Iſganytoju, dūti Izraēlui Priſwertimā ir Grieķu Atleidimā. Darb. 5, 31. Antay Jēzus Paip warinis Žaltys Moizēšaus Pušezioje pakeltas, Kad wiš i ji tiki ne prapultu, bet amzing Gywatā turētu. Jon. 3, 14. 15. Tu mistiji: Kam aš priwalau Priſwertimo? Argi aš Razbaininks ir Plēšikas esmi? Atsakau: Tawo Grieķai Kristu nuzawino ir tawo Garbēs Gods Diewui iſplēša, Kas jo yra. Kad tu dēl to ne turi Pitokiā, naujā Szirdi ir tu ne pasirupini dēl tawo Iſganimo, tay glauskis prie jo ir wierik: Jēzus ket tawę pabudinti, taw Priſwertimā dūti, Kad tu wisas Pitoks Žmogus pastotumbei, jis nor taw wislab dūti, ir galimā daryti.

Ant Balso: Pabusi, Dušele mano tu.

553. Padare Wiešpats wis geray, numirdams už Griešnišus;
 Nēs jis atpirko kruwinay wisus Prapūlusius.
 Ko reik daugians, Dušel smutna? wey, Meile jo n'iškalbama.
 Kurs tokiā Meilę roda, ar tas ne wislab dūda?

Diewe! buĕ man grieĕnam malonus, Luĕ. 18, 13. Dabokis mano Smutkōs ir Wargū ir atleisĕ man wisus mano Grieĕus. Diewo Atsiliepins: Malonus ir susimilstas yra Pons Diews, lengwas ir didzio Susimilimo, Diews wisiems yra geras ir susimilsta ant wisū sawo Darbū. Psalm. 145, 8. 9. (Dēlgito) Buĕ linksmas, Sunau, tawo Grieĕai taw yra atleisti. Matt. 9, 2. Apteisinimas ir Grieĕū Atleidimas Diewo Prowoje, ir apie tū valinksmingas Pajutimas Szirdije Grieĕininko ne wis iĕ wieno eit. Ansai gal jau to tikray zinoti, bet ĕis dar Walandelē gal uztrukintas buti, arba su silpna Szwiesybe pastrodyti. Ansai wienā Kart ir tobulay nusidūd, ĕis tikray po ĕits ĕito, ĕieĕ Tikējimas nutwer. Bet prisiwerczianti Dusia wis Ewangēlioje tur pasiganyti, ir ĕwiesesni Iĕpozinimā ir pilnā Tikējimā ir Pakajū wiernay iĕspraszyti.

461. Te eina jau, kas Grieĕnas est ir dēl sawo Grieĕū dejūja, Prie to, kurs tū ne nor pameĕt, kurs pilns Silpnybės jop' rēploja. Ar tu Wargingasis ĕeti be Reikalo ĕudytiĕi, Ir Grieĕūse dar wis tēĕhoti? Sztaĕ, kurs taw gal Malonē dūti. Pameĕt Grieĕū Remesĕā tū? Rēs Jēzus Grieĕuus priima.

Dowanay teišus pastojo iņ jo Malonēs, per Atpirkimā per Jēzu Kristu nūsūdāwusi, kuri Diews pastate Malonēs Brasē, per Tikējimā jo Braujē, jeib jis Teisybē, po Akiū Diewo tinkanczē pasulitu tame, Kad jis atleidz Griekā. Rym. 3, 24. 25. Jņ Malonēs ir dowanay, at skanus Žodis. At wis tekās Szaltints wiso Palinkšminojimo ir wisōs diewiņkōs Maciēs! At kaip tatar nepazystama niefingoms Dufioms, Kurios sawo Pilwā wis Žlauktēmis pripildo! Kaip grasu esti iņ sawo Darbā Szwentiems! Bet kaip saldu Malonēs iņalkusiems Griekiminkams! Ney wiens Dalyks jiems taip nepazystams yra, kaip Pastēptine apie Kristu uz mus, arba Aptelsinimas, Kurs tacziau Tikincziujū Kojus ir Penukšlas bey Žemczugas ewangēliņkōs Wierōs yra. Kunui patinkantieji Abrozai ir Balbējims apie Jēzaus Konas dar cje ne fanē. Mes turim skaudzey sawo Griekū Žaisdas jausti, tūmi Kunā numarinti ir per Jēzaus Konas wisiņkay iņgyditi pastoti.

131. Dabar ateimi prie tawēs, daug sustimilstās Bone, Gailētisi, prašau, manēs, izwelgmi su Malone, Ir taje man umay pristot, Griekus atleist, nemiforot, Iņwengti dūl Korone.

Drutieji ne privalo Lieforaus, bet Negalintieji.
 Matt. 9, 11. Jēzau! tu manę pažysti, koks pažeista
 Szirdi turu! Lieforau! tawęs didey privalau, ne
 galu, Jēzau, manę stiprink! sergu, Jēzau, manę
 gydit! Duše! ne nusimink sawo Negalėjimė, wey,
 tawo Jėzus, tawo Lieforus, taw prie Kanfōs yra,
 jey silpna esi, Jėzus yra macnus, jey warginga esi,
 Jėzus bagots, jey negalinti, Jėzus Lieforus, jey
 griekna, Jėzus Griekininkū Įganytojis. Judu
 tikray su fits fitu sutinkat. Glauskis, Negalinti,
 prie maloningiausōjo Jėzaus, kurs taw tą tikrą Šodi
 dawęs: Te pakanka taw mano Malone, nēsa mano
 Stiprybe Silpnūse maeni. 2. Kor. 12, 9.

30. Didzius Griekininkus, Bone! gali gydit, aš tarp jų,
 Man gali sutekt Malone, gelbēt ben iš Mūkū šit,
 Nēs pažysti Wargstanczūsus,
 Ir pastiprini Silpnūsus.

Dūl man, mano Sunau! sawo Szirdi ir tefimēgsta
 tawo Akys mano Kelais. Pamoksl. 23, 26. Diewe!
 tu prašai mano Szirdi, bet kofia menfininke, kofia
 Griekais apbjaurinta, kofia Welno Marti jiji yra,
 o tu taciau tā nori, aļ ģirdingasis Jēzau, kad ben
 taw tā taip wiernay dūcziau, taip wiernay tu tā
 prašai. Jēzau, wišā Szirdi taw dūsu, tad ir tu
 wišas mano Szirdije buši, ir aļ tawē iļ wišs
 Szirdiēs ģaufsu: Mans Wiešpatie ir mans Diewe!
 Mano Prietelus yra mano, ir aļ esmi jo, irgi jis
 laikosi prie manēš. A. G. Sal. 6, 2. Ps. 7, 10.
 Jey manas esi, ko aļ stokofu? Jey tawo, fā aļ
 taw użģi su?

221. Diewe, tow Szirdi atnešu, priimt tā Dowana,
 Nēs aļ geray aļsimenu, geidi, Diewe, tu tā.
 Ne tykol, Swiete, tu manē ne ģauši, Jēzui tikt
 Padūmi Szirdi sawajē, turiu jo pašilitt.

Dūf Rokunda sawo Uzweizdėjimo. Luk. 16, 2. Af Wiešpatie!
 Kaip didey aš tawo Dowanas, Czėsą ir Sylą sugaišines esmi,
 af atleisk man tatai pagal sawo neišmierūjamą Susimilimą,
 išgaišink Raistus tawo Krauju, ir dūf man wisados ir Kas
 Adyną mano Rokundas gatawas laikyti, jeib man ant Galo
 ne butu sunku, ir aš jū akyls, wernas ir pasirupinąs pasto-
 cziau. Upsaugof manę nūg wisū nereikalingū Kupescziū, nesa
 Namū Berns ne priwalo rupintis, iš fur fą gaušes, tiktay,
 Kad pawierytus Dalykus wiernay wartotu. Dėlgito manę
 pamokink ir pridūf man Sylōs bey Išmintiēs, jeib sawo
 Namus bey Žemes tikray waldycziau. Buš tu wyriausasis
 Waldonas ir Uzweizdas, aš rods Petu tawo Berns buti, ale
 manę taipo waldyšk, jeib aš fą ne sugaišineziau ir Iškadą
 darycziau. Kas ne nor su Diemu rokoti ir prowinēti, bet
 Jėzaus Teisybei pasidūdas ir wisame ir geriausame Pasielgime
 Kaip neteisus Grieķininks išsipazyst, tam ir Diems wēl Teisybę
 dūd, butent Teisybę sawo mielojo Sunaus, tą Rudikio Tei-
 sybę, ir tasai nūg jo kaip Rudikis waldoms yra.

223. Duše! dumof mislingay, kartunt stowēt Sudė,
 Po Smertiēs ir linskmingay gywenti Danguje.
 Diemui dabof itikti Missims, Kalboms, Darbu,
 Taw ten prirups atliski Rokundas tū, wisū.

Dūnā musū dieniskā dūf mums ir šē Dienā. Matt. 6, 11.
 Dievo Atsiliepims: Jēskofit pirmjans Dievo Karalystēs ir
 jo Teisybēs, tay wisi šie Daiktai jums pripuls. Matt. 6, 33.
 Retwirtame Prašime musū Dūna kas Dien mums tikray
 iskepta. Šē Dien aš tā galu priimti. Jey ant Kyto niekā
 šoposto curu, tad wēl tā Maldā Kytoj' šaitysu, tad wēl
 gana Dūnds turēsu, ir talpo kas Dien, jey tikray tikēsu.
 Deug šmoniū sawije jaučia Abejojimā dēl dienisko šklai-
 timo pagal pirmaji Sanari Wierōs Krišcizioniskōs, bet dēl
 Tikējimo i Kristu pagal antraji Sanari maj Krišcizoniū
 pasirupin, šaczeig tame didis Stokojims randasi. Tarp
 šzintū wos wiens tur tikray šipry Tikējimā i Kristu, o
 tacziņū iš to tur wisa Duše penēta buti.

329. At taip teikis penēti, Dieve! musū Duše
 Irgi Krista mylēti tikroje Wieroje,
 Dūf Bada mums išwengti,
 Warge ne nusižengti,
 Taw šluzit amžinay.

Dvaseje bukite karšti. Rym. 12, 11. Teib Warda
 ne turētumbit ney gywi ēsq, o negywi ēsat, ir ney
 fildi ney ņalti ēsat. Apreiķt. 3, 1. 15. Jey ne gali
 karštay melstis, flausinēk iķ Diewo, iķ to tai randas,
 paķzeminkis ir kaltinkis pats weikey ir ateik wiķas
 tuķczias, pawarges ir bēdnas, bet ir Kristuje sudez
 rintas, teisus, aprēdyts, n'apbjaurints, meilingas ir
 ņirdingas ir bau Kristus ir su jūmi Tēws ir Dvase
 ņwenta ir wiķlab, wiķlab tawo yra, ir tu tiktay
 priwalay tā nutwertu. Tada tu jū tiktis ir karķ-
 tesnis busi. Wieķpatie Jēzau, moķint manē tai
 wis dartyti.

523. At Jēzau, mano tu Saldums,
 Duķelēs troķstancziķs ņkanums,
 Tawē aķ jēķlau su karķtoms.
 Ateliū sawo ņķaroms.

Dvasēs Waisus yra Meile, Dziangsmas, Pašajus, Kantru-
mas, Prietelyste, Gerybe, Tikėjimas, Romybe, Wiezlibyste.
Gal. 5, 22. Argi tu esi toksai gers Medis, Fursai tokius
gerus Dvasēs Waisus neša? Kaszin bau ir galima? Jeib
galētumbit buti papildyti Waisumis Teisybės, Furie per Jėzu
Kristu nusidūd jūšje ant Garbės ir Laupsės Dievo. Filip.
1, 11. Įkanytingas Žmogus yra kaip Medis sodintas pa-
upšise, Fursai neša sawo Waisu sawo Čėsu. Ps. 1, 3. Pats
Jėzus sakęs: Jš jū Waisū jūs pažinkit. Matt. 7, 20. Wey,
ir Jėzus tawę pažys iš tawo Waisū ir Pasielgimo.

84. Tu labay lengwōs Szirdelės, Meilės pilns ir malonūs,
Kaip ir budawo Aweles, ir Griefniems tu atlaidūs.
Szirdi dūk ir man tokią minkštą, Rožną mylinčią.
Dūk, kad atšileist galėczian, Kerbtą greitay kad padėczian.

Dziaugšimēs ir līkšminšimēs, ir jam Garbē dūšim. Utesa
 Awinēlio Swodba priējo ir jo Pati prīstaise. Apr. 19, 7.
 Jey Jēzus tawo Jaunikis, tad tu tikray kaip jo Marti gauš
 dziaugtisi? Bet argi ir tu kaip Jēzuss Marti eš iškredyta?
 Swodbininkai didey līkšmi lub buti, ir Kartais girti ir su
 Grieķais, bet Jēzuss Swodbininkai wienat iš jowo Jaunikio
 dziaugiaš, Kad apie jūs ne galētu safytā buti: Swodba gatawa,
 ale Sweczei tōs ne werti. Matt. 22. 8. Dēlgito kaip Jē-
 zuss Swotai ragaukit ir regēkit, kaip meilingas jussū Jau-
 nikiš yra, tad ir galēs safyta buti: Iškanytingi Pakwlestieji
 ant Awinēlio Weczerēs. Apreišk. 19, 9.

509. Dušiu Jaunikel, Diwo Awinel!
 Pr'imk nž Meilē Dekawoņ, tawo nēs manē Malone
 Nūg Grieķu gin, myl, Diwo Awinel!
 Tikt tawim girūs, tikt tawim dziaugiūs,
 Jēzau, tikt tawē wiš girsu, ghwš tol busu, il numirsu,
 Tikt tawim dziaugiūs, tikt tawim girūs.

Cik it šalin nūg manēs, jūs Prafeiktieji, i amžinā Ugni,
 pagatawītā Welnā ir jo Angēlams. Ir jie nuels i amžinā
 Mufā, o Teifeji i amžinā Gywatā. Matt. 25, 41. 2c. Kaip
 taw rodos šita Prowa? Szirdis dreba ir dusauja. Ey sal-
 dus Jezau Kristau, jog Šmogum gimeš esi, nū Peļōs mus
 apšaugot! Glauskis šime Amže prie sawo Jēzauš, tad aname
 Amže ne nūg jo šalin wartyš busi, wengē prafeiktus Grie-
 kus, tad ir sudnoje Dienoje ne kaip prafeikts pašaukts busi.
 Ne stowēk Draugystējē Welno ant šio Swieto, tad ir Pe-
 loje Welno Draugas ne pastosi. Ak kad tu Czēsu tatai tikray
 apdumotumbei!

104. Ak Bon'! kaip teifej subiji, kaip sunkeš spandi Griešnaji,
 Mufose nūgramzditā.
 Ant Swieto šio trumpū Griešū tur sektis taip ilgū Kancziū,
 Minē! kas tai šalyta,
 Pamijot tus Graudenimus, trumps Czēšas, o Smertis šubrus.

Ēstīt šen ir pirkīt be Piningū ir dowanay 2c. Jēz. 55, 1. Wišlab yra gatawa. Ateinanti pas manę (ar butu bile kas) ne ištumsu Jon. 6, 37. Argi Motinōs Szirdis ne gailētus? Argi ji dēl Pagalbōs werkanti Kudikē ištumtu? Ak Duže! atei! atei! kaip tu tikt gali. Jū geriaus yra: kaip parges, prishlits ir be Sylōs ateiti, ne kaip powisam ne ateiti. Ne mislyt: Toks prishlits Atėjims ir Meldimas be pajuntancziōs Sylōs Kristui ne patinka. Ak ne! Jis ne sako: Kas taip pajudams ir stiprus ateis, bet be jolio Paženklinimo: Ateinanti pas manę ne ištumsu. Tu ne privalai Piningū, paties Wertybēs, bet tikt Bargū sawo atšinešti ir Malonēs prakšyti. Diews ne žur ant tawo pajuntamōs Sylōs, nēja tai jo ypatini Dowana, tą weiken jis gal dūti, bet jis tiktay weizd ant tawo Wiernybēs, Karšybēs ir Proccēs. Bunians sako: „Tu lygus esi tam, kurs Jowada nor bēgti, ir jo Arklis wos Risczia mok eiti. Jo Noras ne sudijamas pagal Kuno Dinginyše, kuni yra lyg Zingsneis wos palengway einanczio Arklis, bet pagal Klausimā Wariuo, Stumimo ir Durimo Pintināis ant jo Nugarōs Jojancziojo.

146. Dēl to ateiti šubinūs tawesp Bēdoje sawo,
 Pažemines tawę meldziūs, kiel tikt Szirdis primano,
 Atleisk man su sawo Loška, tą wišame Anže sawo
 Czionay pikt esmi dars.

Ģifit ņen, jūs Peržegnoti mano Tēwo, paweldēkit
 Karalyste, jums pagatawītā nū Swieto Pradžios.
 Matt. 25, 34. Serieji ant šio Swieto wis yra
 paniekinti, ir taip Keifims foksai papeikti, bet am-
 žinay jie bus peržegnoti Karalei. Ne traukis, ne
 nufiminē, kad ir pawarges Ubagēlis cze eš, wey,
 fokiā bagotā Karalyste ten gauši paweldēti. Jezus
 uš tawē mirdams taw tā pelne, gryždams tā taw
 nudalys. O Jēzau, manē peržegnot su sawo Krauju
 dabar ir amžinay. Amen.

409. At kad weik prišgauczian prie Beasmēs tēs Szlowēs!
 At kad ben nukelauczian i Butā Tēwištēs!
 It tolew man dusaujant, malonnš, Jēzau, buš,
 O jau tawēšp kelaujant priimti ne nžtrul.

Eiſte ſen manēſpi wiſi jūs Wargingieji ir Apsun-
 ſintieji, aš jus atgaiwiſu. Matt. 11, 28. Palaut!
 kas ſaul: Eiſte ſen? Jēzus ir Wiešpats Malonēs.
 Kuriam prišaul? Ar ne taw, ſaltam wiſoliōs Ko-
 ronēs. Kur jis nušaul? Sawēſpi nūg Swieto
 Prapūlimo. Kodēl jis ſaul? Jis nor dūt Dangu
 ir daug Atgaiwinimo. Argi tu tā priwalai? Kods
 pats gali numanyti. Argi Bēda taip dide? Kods
 aš turu taw ſalyti. Bet kā weiſi, jeib geray gauš
 tumbi Dangu laimēti? Klausyt Tēwui, jis tawē
 gal i Sunaus Konas dēti.

459. Eiſte, eiſte ſen wiſi, eiſte ſen wiſi Smutningi,
 Jēzus pats ſaul, ſtubinti liepja jums, kurie griekingi.
 Nor priimt jus per Waikus. Jēzus priima Griekunus.

Eršfēczei (Kupēsezū, Bagotystēs ir Baštāgnystēs
 šīde Gywatde) drauge išdygo, ir nušmelke tā. Luk.
 8, 7. Todel ārlit Plēšimā ir ne šēlit i Eršfēczus.
 Jēr. 4, 3. Apie gerus Eršfēczus žurēf Dz. 2, 6.
 Kas wiernas yra, ir weikēy Kristaus Macēje ma-
 žianšaj Grieķo Eršfēteli išrawēja, tas daug Ap-
 mauda gal išwengti. Buns rods pastoj' šlpnesnis,
 bet Dwase sylingesne, ir wišā Bowa lengwesne.
 Bet dabar wišiemš Eršfēcziams ne galim išbēgti,
 nēša mes wiš su sawimi aplinkay nēšam tā Neprie-
 tely, Kunā musū, kurs mums wišur kaip Eršfēczei
 Apmauda daro.

Ant Balso: Jēzau, tawo gilos Konos.

Sweikš, mans Jēzau! tulšū Kartū, amžinay manē mylis,
 Mano at Szirdiēs tu Wartū ne aplenk, tai man Gylis
 But škaudus, kurs man giley Szirdi peršwerbību aštrej,
 Bet po Kržum pašklojēs ne paleidziū tawū Rojās.

Galiausey, mano Brolei, bukit druti Wiešpatije ir Maceje jo Drutybēs. Epēz. 6, 10. Pone Diewe, buš man stipri Ūla, Furiosp galeziau tekēti, Fursai man žadēsei gelbet, nēsa tu esi mano Ūla ir mano Pilis. Ps. 71, 3. ir Ps. 31, 1—6. Tu esi Prastujū Sylā, Wargdieniū Sylā Priespaudoj', Pri-bēga nū Wietrōs. Jēz. 25, 4. Diewo Atsiliepims: Bus At-sarga ant wiso, Kas flowinga yra, ir Szētra bus Pawēsni. Dienoje priēš Karšti ir Prybēga bey Pasleptis nū pīkto Oro ir Lytaus. Jēz. 4, 5. 6. Zak. 2, 5. Dēlgito šauk Jēzus: Pasilikit maniše (mano Konosa). Tatai nusiūd, Kad tu Griekā sawije su Gailescziu ir Skandējimu junti, ir Szēdis wis jū sudauzyta, minkšta, trokštanti, ir taipo tikray per Jēzaus Konas išgydita pastoj'. Kitaiš Jēzaus Išpazīnimas ir jo Konū negywas, newaišingas ir kaip Wandū ant fietōs Ūlds išlietas yra.

57. Galiausey Žaizdoms sawo linksmink manę macney,
 Adhnoj' Smertiēs mano gaitwink manę saldzey.
 Dūk man stiprey nusstikēt
 Ant karziōs tawo Smertiēs,
 Danguj' tawę regēt.

Gana yra, kad prašotusi Czėsa praleidome pagal
 Tora pagonišką elgdamies Neczystybėje, Pageidimūse,
 Girtavime, Apficijime, Apfigėrimūse, ir bjaurōsa
 Balwonystėsa. 1. Petr. 4, 3. Cze galim numanyti,
 tokie Krifcijionys dar pagoniškay pasielg. Gėda
 ir Bėda! At kad sakytumbei su prisitwerziancze
 Szirdze: Jau gana yra ı. Bet lygey, kaip Pefla ne
 safo: Jau gana. Pamoksl. 30, 16., šitaipo ir pefliškus
 Griekus Darantieji wis safo: Ne gana gal girtuti,
 lebauti, sekauti ı. ir Swieto pelnyti, bet wis iřal-
 kusieji Wilkai yra. Apšimistyl! dar gana Jėzus meilij
 tamę iř Nasrū Welno, Griekū ir Peflōs iřtraukti.
 Cze apšistoř, Peflōs Beleiwi! sakyl prisitweršdams:
 Jau gana ı. Bet ir stubinkis Jėzauspi.

146. Dėl to ateiti stubiniūs tamęsp Bėdoje sawo,
 Pas'žemines tamę meldziūs, kiet tikt Szirdis primano,
 Atleist man ju sawo Dosta, kę wisame Amže sawo
 Czionay pitt esmi dars.

Gelbēt mus nū Piktō! Matt. 6, 13. Diewo Atsiliepims:
 Nesibijof, nēs aš tawę tawo Wardu šankiau, tu manasis esi.
 Jēz. 43, 1. Jēzus per sawo patiēs Kranja i Szwentą iėjo
 ir amžiną Išganimą iškado. Ebr. 9, 12. Jey tu pats n'esi
 pikts, Piktasis taw nieką ne darys, Kadangi gerasis Jēzus
 tawę išgelbėjo. Šitas Jēzus Išgelbėjimas yra Gruntas
 ir Priežastis, jog mes šas Dien ir galiausey iš wiso Piktō
 išgelbėti busim. Kas ne Korawones, bet Griekū Piktėnybę
 pats apspjau, ir Išgelbėtojo trokštąs yra, tas jau tur Ti-
 kėjimą, ir piktasis Grieks ant jo ne ponawoj', Kaczeig ir
 macney užkabin, ir taipo neb' yra po Žokanu. Nėja jey
 Griekū Ponyste išgaishinta yra, tad ir Prajudimas šalin yra,
 ir wis pasilieks ir amžinas Išgelbėjimas iškastas yra. Ir
 jey Piktumas wisados dar tawę spaudz, tad taciau ir wis
 išgelbėjams esi iš wiso Piktō.

60. Gelbēt, at Sunau Diewo, dėl Mufos Kartybės,
 Taw klausyti wisada ir aplenk Piktėbes,
 Tawo Smertiēs Priežasti wiernay apdumoti,
 Už tai taw, kaczeig šilpni, wisad dėkawoti.

Geray tam, Furiam Perzengimai atleisti, Furtam Grieķa
 apdengti yra. Ps. 32, 1. 2. 6. Cze penktą Prašimą melstis
 jū geriaus turim išsimokinti, nės ir mes dar jaučiam Grie-
 Ķus, bet jey atbulay einam, tad kaip Neregiantieji esme ant
 sawes. Nėsa Grieķus daryti ne tinka, bet Grieķus jausti
 ir dėl tū prie Liekoraus bėgti. Lutėrus sako: „Kad tu Grie-
 Ķus junti ir išpazini, tatai yra geras ženklas, dėlgito ne
 nusiminė, bet Dievui širdingay dėkavok. Nėsa Koley Kriš-
 čionis Kune gyws yra, dar Grieķs jame pasiliekt, bet kad
 po Szeķėliu Sparnū Jezaus lend, kaip Wištutis po Wištōs,
 tad apsergets stow su ilgu ir platumi Dangumi (kure wadi-
 nams Grieķū Atleidims) applotas, taip ir aploja musū
 mylims Diews musū Grieķus.“ **Uf** Wiešpatie, dūk, kad
 wis prie tawo Malonės prisiglausčiau, ir Grieķū Atleidimė
 kaip sawo Pagywenime misčiau ir pasielgčiau ir taipo link-
 smay Smerti sulaukčiau.

370. **At** Tewe! dengl Grieķū Daughbė sawo Sunaus Kentėjimu,
 Nės cze sawo Wierōs Stiprybė, Szirdiēs ir Atiši randu,
 Dėl Kristaus Kraujo dūk, Diewe,
 Man linksmay mirt, prašau tawė.

Geray tiems žmonēms, kurie tamę už savo Sti-
 prybę laiko, ir iš Szirdiės tamę klauso. Ps. 84, 6.
 Jey Dievs tavo Stiprybe, tad drasey galēsi su
 Izraēlitēnais per raudonas Mares eiti, faczeig ir
 už tamę stipresnis Paraonas tosa tur nustanditas
 outi. Bet argi ir tu Dievo iš wišs Szirdiės
 klausai? Jey tavo Szirdis tam tam dūd Tiesds
 Ludijimą, tad ir tu tikray galēsi nusitikėti. Dievs
 mus tavo išgelbanti Stiprybe, jey ir Lutū Dūbeje
 utumbei.

645. Kad Jėzus miels mus apginėja, linksmin ir apsaugoj' mane,
 Kad ne bijaus kad Piktadeja, Welns, Pelsōs Welns man keršija,
 Išlādą man ne padarys, kol ans wiernay manę ganyš.

Geray wisiems, turie ant jo nastil. Ps. 2, 12. Nėsa kas i ji tik, ne bus doje. Rym. 10, 11. Įsgauntingas, kurs ne myl Draugystę Diewo Nesibijęziū zc., bet mėgsta Pone Diewo Zofanu, ir kalba apie jo Zofaną Diena Nakti. Tasai yra kaip Medis sodintas Paujūse, kursai nėra sawo Wosawo Czesu, ir jo Lapai ne paroysta, ir tą jisai daro, pasijel geray. Ps. 1, 1-3. At tai gražus Pažadėjimas! iš to supras Waitū Waitai, nielo geriaus esant, kaip Diewo biyotis, nielo staniaus, kaip ant Diewo Prisafimū dab Ziraš. 23, 27. Nėsa kurs Diewo bisofi, per tą ney wiens yra. Ziraš. 25, 1. Ir kurs Diewo Zodi Garbeje laiko ir tą myl, tą Pons Diews wēl prim Kurs Šmuntis klanso, tas be Daimės gywes. Ziraš. 4, 15. 16. 21, Pone Dieve! tu man darwei pasimėgti tawo Zofanu. Tatai yra tikras Zofas naujojo Zmogaus, dabar ne be esmi po Zofanu. Dūl ir man žinoti pabūti tawo Wale. Dūl, kad ir senastis Zmogus wis manije numarin butu, ir naujas angtu, ir todeley testow tawo Zodis jū dangiaus jū gerio mano Dziangšmas ir Penūšblas, jeib be to aš niekados sotus bucziau.

151. Prašan dangiaus, Pone Dieve! tu man gali tai dūti, Jeib aš ne bucziau Gėdoje Pris'itėjimo dūti, Styrn kad aš eze eisu, idant taw ititecziau, ne weizdecziau Ant sawo aš Darbū jeib amž'nay nes'gailēcziau.

Grieķis yra žmoniū prapultis! Pamošk. 14, 34. Kas gi
 numano? Argi Piktieji ne mislija, kad Grieķis jū Jė-
 imas? Bet, mīsls Kriščionie, jey ne nori prapulti, tad
 gē Grieķq. Dēlgito ne prisigaudikis su netikru Tikėjimu.
 Tikėjimo Grieķs ne gal ponawoti. Kas sawo piktq
 edi ne jaučia, tas mislija gana turis Tikėjimo, bet kas
 numano, tas gana supranta, kaip sunku yra tikėti. Cze
 de Macės reiks, per Furę Kristus iš Numirusujū prikeltis,
 Powilas Epēz. 1, 19. 20. labay swarbeis Žodzeis prašo.
 Smogus už lengwq Dalykq laiko tikėti. NE Drasums!
 Prigawims, prie Furio wisas Swiets Žowada nubėg.
 Špatie! tu tatai užginė.

272. Grieķis pagadino mus labay,
 Daugiaus tankin mus Belinai,
 Swiets, Kunas irgi Kranjs musū,
 Mus wisad wed piktū Kelu.

Guldyfit wišq sawo Nusitikėjimq ant Malonės. jums
 jamos per Apreiškimq Jėzaus Kristaus 2c. 1 Petr. 1.
 Nės iš Malonės išganytais pastojot. Epėz. 2, 5. Wi
 ant Malonės nusitikėti ir iš wiendės Malonės norėti Jė
 nimq igit, rods saldus yra Darbas, bet dar ne gana at
 tas, mes wišq turim Dufaujimą Muitininko jū geriaus p
 mošintis: Diewe! buš man grieknam malonus. Nėsa P
 zeužas ir senasis Popėzus dar wis meilij' Rožname prisk
 Bet mes ne taip didey turim nusitikėti ant Malonės n
 Szirdije, kaip ant Malonės Diewo Szirdije, kuri ant Jėz
 gruntawota ir jo mums pelnyta. Dėlgito Kartais Di
 wišq Pajutimą musū Szirdije atim, jeib Tikėjims kaip
 Pėjims tikray prasidėtu ir wlenat iš Malonės Kristuje g
 atfirastu.

154. Nusitikiu taw miels Bone! gelbėt, ne prastof manę,
 Drutink manę, dūt Malonę esant Griekū Bedoje,
 Tawo Meilei pasidūsu, it Danguj' tawę globosū.
 Jėzu sawo Mielaji. Amžinoj' Linkmybeje.

Dau gana, taygi imf, Pone Dieme, mano Dusele.
 Karal. 19, 4. Diemo Atsiliepims: Mano Adyna
 dar ne priejo. Jon. 2, 4. Mans Isganytojan! mane
 wisa saw imf be jokio Attraufimo, idant taw dirb-
 ziau, taw krutecziau, taw gywencziau, taw mircziau.
 Su manimi ir Manaiseis taip del, kaip taw pamegsta,
 ir ne pawelik, kad as saw Pons lokiamè Dalyle bu-
 ziau. Nes kiel dar kaip Sawalninks pasielgius,
 kiel Bedos ir Nepatajaus man atsirand, bet kiel taw
 pasidumi, kiel Atsilies gaunu laimeti ir tiketi, tu dar
 wissab geray darysi, ir man dusi galiausey wissab
 Isganytingay atlikti.

575. Jezau! gana man, bile nu tawes mane nieks gal aiskirti
 Tawim Jauniku is Szirdies galu tad pasigirti.
 Bile manes nesigedi, tay busu as tawo Marti,
 Atimkmi Jezau mielas.

Jauņikiņi uźtrunkant vīšos susnudušos uźmigo
 Matt. 25, 5. **At** Wiešpatie! ir nūg manēš pro
 waryl wišā Susnudiņā, jeib wiš gatavs buczian
 kad tu ateisi. Jau wienōš Adynōš Uźtrukiņš an
 Prisiģatawijimo yra Durnyste. Nūg to manē apsau
 goš, jeib ne susnudeš Geidulūse šio Swieto ne durnā
 arba durnoms Mergoms ne loģus pastocžian.

537. Budinties Gerieji, Wierōš paroditit
 Szwiesuma, jūs Mielieji, Szwentybēj' waitšziotit,
 Jannitīs pasifele, bus tūj' Widurnaktis,
 Budēt, towot Dušele! at melstis, šwentintis,
 Dabar tas dar miegotu? Diews Swietā nor korot,
 Kas jau nesidabotu? Sudzia tas nor atdūt,
 Rožnam, kaip jis bus dars. Žmogau but išmintings,
 Diews šedys, kaip yr tarēs. Žmogau miels but protings.

Jey dar Zmoniems itikcziau, tay ne bucziau Kristaus
 Larnu. Galat. 1, 10. Bet Koznas tarp jusu taipo
 e elgiasi, kad sawo Artimui patiktu ant gero Pasig
 erinimo. Rym. 15, 2. Zmoniems Itikims ir Weid-
 mainyste yra Brolu. Delgito maz rupinaus, faczeig
 Zmonems ne itinku. Wiešpatie, man padet, kad
 itejime ir Meileje taw ir Artimui itikcziau, idant
 Isganimo trokšdams Wisiems bucziau ant Pasigez
 inimo.

64. Su Swietu ne susitenciu, N'aphtantoj' aš ji turu,
 Ir Swiets manę tikt wël lojoja, imk Jezan mirdams ir manę,
 Iš Swieto šio Dangun drauge, gana manę Swiets perfekiojo,
 Iš Smertiės kelsūs wël linksmay, but pas tawę ten amžinay.

Jey Dievas už mus, kas gal pries mus buti? Kuršai ir sawo paties Sunans ne czedijo, bet ji už mus wisus padawe, kai po jis mums su jūmi ne wislab dawanotu? (Szitaipo ir tikray ta taip tankej pažadēta ir Kristaus jau pelnyta šwenta Dwaše ir wisa Gera. Luk. 11, 5—13.) Kas nor Diewo Šbrinktūšus kaltinti?) Dievas yra czionay, kūrš teišus padaro. Kas nor pradždyti, Kristus yra czionay, kūršai numirēs, ir jū dangiaus, kūršai iš Numirusū prikeltas, kūršai yra po Definēs Diewo ir užstow mus. Rym. 8, 31—34. Szitu Budu ir Dwaše padesti musū Silpnybei. Nēs ne žinome, ko melsti turime, kai po pareitis, bet pati Dwaše užtar mus geriausē neiškalbamais Dusaujimaais. Rym. 8, 26. ir 15, 16. Kas pries tawę? Welns? menks Pons rēkti gal, bet Tikinti ryti ne gal. Kas pries tawę? Swiets! menks Daitis, Szekelis pragaištās r. Bet kas už tawę? Diews, wisagalisis Tēws. Jēzus amžinasis Diewo Sunus ir šwenta Dwaše. Jey tas už tawę, tad wislab tawo. Wisas Dangus tawo. Ir lašēj dēl ne perstojancziwo Uzmeldimo ir Szaukimo Kristaus Kraujo be Palowds ant tawēs wiena Malone. Nēsa per Kristu mano Terpininkā ir Aprupintoji šwentusū Gerybjiu mano Malda Diewop iglakti gal ir wisa Pilnyste Diewo ant musū nusileidz. At tad mano Szirdis wis erdwi tikt butu!

250. Jey už mane stow Dievas, gal keltis pries mane, Kas nor. Aukščiausas Tēwas su sawo Define, Wisis jus gal parmušti, kad aš tikt ji meldzin, Tay kožas tur pajusti, ji 'sant Paagalb'ninku.

Sey galima yra, tiek primanote, su wisais Žmonėmis Pašajū turėkit. Rym. 12, 8. Dėl mano ir dėl tawo wis atfirandas Nepašajus. Tikis Jėzu už Sawajū laiko, tą nieks jam ne atims. Dėl gito, tiek primano su wisais Žmonėmis Pašajū tur, sašydams:

Tam, kurs Auksu tur Baczkas,
Niekš, aš nieks yr' Szilingas.

Tar wis su Abraomu: Meldžiu, te n'esiš Waidai tarp manęs ir tarp tawęs ic. 1. Moiz. 13, 8.

Diewe!

151. Dūk, jeib aš su wisa Szirdze Neprieteliems atleisčiau,
Atleisk ir man šime Gėšė, dūk man Gywatą Nanją,
Man Strowa huš tawo Žodis, mano Dušę penėti, atšiginti,
Kada Bėda rasiš, ir norėš numikreipti.

Jey kas ir Farauja, taciau ne wainikujamo, ne tikray Farraudams (butent Tikėjime). 2. Tim. 2, 5. Tada ir yra Pergalejimas. Bet Neprietelei wis wël sugryzt ir gudresni ir buklesni, todel wis su Ginklais ikrėdyts turi buti. Wis rods nor Wainiką, bet ne nor tikray Farauti Izraelitėnai matydami Karą wël norejo bėgti i Egyptą. Ak, ar ne daug Krifkezioniu taipojau daro, jog rods Jezaus Karzygeis norėdami buti, bematant taip daug Priesininiku wël Swietop grysta. Jey tie ne wainikujami, Furie rods Farauja, bet ne tikray, kaip tiems igeis, Furie powisam ne Farauja? Ak Jezau, priduk man Sylas ant Pergalejimo, nes tatai taw ant Garbes bus, kad Macis mano Neprieteliu per tawo Maci manije apgedinta bus. Nes maziausoji Malone ir Macis tawo gal taciau ir didziausaje Grieku Galybe pergaleti.

533. Kesk Krifkezionic! kesk, kesk, kowot, kowot! tad pergalesi,
 Ezion Atisfies ne reik jeklot, Danguj' tad ais'isfesi.
 Kowot kas ne apstima cze, n'igys Wainika Danguje.
 Ir jey Kowa Syli yr atlikta, :: tai ne gana. ::

Jey mes ne tikim, tay jis pasiliekt wiernas. Pats sawes ne gal užsiginti. 2. Tim. 2, 13. Kaip tanley tatali lub nusidūti, kad musū Szirdis abejoja, jei turint stiprey i Diewq tiketi. Argi ne Diews Abraoz mui buwo saķes: Nesibijofis, aķ esmi tawo Sķyda ir tawo labay didi Alga! 1. Moiz. 15, 1. O jis tacziaus nusitraudams i Eķyptq ir abejodams del Eķypcionū salo: Jie manę pasmaugs. 1. Moiz. 12, 12. At, loķs Maķtifikis ir tu Kartais pastoji, bet didey wiernas tawo Diews wis pasilieks. At wiernasis Diewe! motink manę tawimi wis tikray nusitiketi.

152. Jėzan pilnas Malonybės, tn ney wieng patremi,
 Jauzenti Griekū Suntybes, bet Sawūsus linksminti,
 Jog kaczeig ir Wiera jū, kaip Garstycziķs Gruds butu,
 Didi Kalnai wienoķ jiemus, persikels tai Tikintiemus.

Jey Pons Dievs ne budawoj' Namus, tay noprosnay dirba, kurie jūz budawoja. Ps. 127, 1. Entērs safo: „Dūl Ponnī Diewui Namus budawoti, ir lik waldyti, ne užgaut jē jo Darbē, jam pareitis Butā aprupinti, bet ne taw. Nesa kas Namū Gaspadorus yra ir Butā waldo, tas tur rupintis. Rōds Namams dang reit! Geray! Argi ne didesuis už Namus, kurs Dangu ir Žeņę pilnawoj', argi tas wienā Butā ne galēs pilnawoti? Argi Dymas dabar, tad fitam Butui daug reit? tad Dievs niera tame Gaspadorus, kadangi tu iā cze ne randi, kurs Namus tur pilnawoti, dēlgito ir wisi Kampai tur tušti pasirodyti. Bet jey Dievs Bute randamas, tad niekados matysi, tad wiens Kampelis tuštas butu. Wislab pilna taw pasirodys, ir ultray pilnā yra. Bet jey ne pilna, tawo Akys cze kastos, kaip Atlas kasts, tad swiesōs Santēs ne mato. Bet kas titray istwēlgias, tam Diews fitā Jodi dūd, jis ne safo: „Daug reit i wienus Namus, bet dang išeit i wienū Namū“. Wiešpatiel! Dūl ir man Tifejima, Meilē ir Špazīnima tawo Walēs, tad aš, kadangi Darbininkš sawo Algōs werts, wiso Gero Tifejime iš tawo Rankōs sulaukciau, bet ir potam kaip wiernas Užweizdas wislab tam wartocziau, lam tu man ir fitiems tawo Gerybes pawierijēs esi, ir niekur taw ant Gedōs šyštās bucziau. Nesa mano Žopostas yra tawo, ir gana bagotas!

207. Peržegnof mus Diewe Tewe! sawo šwentaje Dēšine,
 Žezau Kristau, Sunau Diewo, išrodyl mums Meilē sawo,
 Dwasē šwenta tu mus linkmink, Dumās musū tu wesi, rēdyt,
 Dūl Diewe Traicēs' wienasis mums elgtis ant tawo Gēsies.

Jēklotite pirmjaus Diēwo Karalystēs ir jo Teisybēs, tay wisi šie Daitai jums pripuls. Matt. 6, 33. At, šmones wis pirmjaus nor Swieto, o potam Diēwo, dēlto ir menkš gaun. Nū Swieto Gero ne gali gauti, bet Pitto ir per daug gali gauti. Jey Diēwo Karalystēs teišus ir apteifints Padons busi, tad ir potam bagots Karalus pastosi. Kas tawo Jēzous yra, ir tawo bus. Rods jo Karalyste niera nūg šio Swieto, dēlgito ir Sawiemšiemis sudnoje Dienoje satys: Paweldēkit Dangaus Karalyste. Bet taciau ir jau šime Amže taw wislab pripuls, kas taw ir reikalinga ir naudinga. Nēsa kaip Diēws sawo Sunaus dēley ne wislab dowanotu.

210. Kar'lystēs jo pirmay jēklot, Diēwopi weršis pilnamot,
Pagarbint jo Teisybe,
Lai po wisāse Daitūse sulautsi tu Pilnybe.

Jezus Kristus wakar ir šendien, irgi tas pats amžinay. Ebr. 13, 8. Kursai mums Diewo darytas yra Išmincze ir Teisybe ir Pašwentinimu, jeib (Kaipo parašyta yra) Kas giras, tefigirie iš Wiešpaties. 1. Kor. 1, 30. 31. Jis Grieķus užpezwietijo, ir Nusizengimus atsimelde ir amžiną Teisybę atneše. Dang. 9, 24. Jame turim Teisybę ir Stiprybę. Jėz. 45, 24. Kas Dien tu galēsi prie sawo Jėzaus prisiglausti, jis ir tawę, kaip wakar, šitaipo ir šendien ir amžinay mylēs. Sawije tu nieko ne randi, Kristuje wišlab, ir jis musū wiskas yra, bey mums išprowija bey dūd wišlab. Dēlgits ne turu ir ne galu pats saw Niekus po Diewo Atiū atnešti, ir šitaipo ney wientu nusitikiu, kaip Kristumi ir jo Wardu, kaip jis mano Teisybe ir mano wiskas yra. Jey ir jis manije wišlab yra, tad wiskas fite Jokanas, Grieķs, Szėtōns ir mano paties Prajudimas nūg manęs tur atsitraukti.

495. Niekū titt tawim galēsu girtis Diewo po Atiū,
 Su tawim, Jėzau, laimēsu, nēs tikiūs tawo Kranju,
 Aukščiausę Teisybę pelnyt man norējei,
 Kaip Smerti smarkiausą ant Kryžaus kentējei,
 Taip Rubais Išganimo esmi rēdyts,
 Taip amžins Gražumas man yra pelnyts.

Jēzus tare: Atlikta! Jon. 19, 30. Tāy Perzengimas bus atleistas ir Griekai užpeczwētiti, o Nusizengimas atsimelstas, o amžinoji Teisybe atnešta, o Regėjimai ir Prarakawimai užpeczwētiti, o Szwencziū Szwencziausafis bus apmostits. Dang. 9, 24. Jey tu dar kq nori atlikti, tad tu Jēzu Melagiu apfaltini. Jēzau! apsaugof mane, jeib ne welicziaus bile fur ilsetis, foley ne wislab atlikta. Ket dūf, kad tawo Bonos ir atlikta Mula wisados mano Ilšėjimo Kamara butu. Nēsa fito ko ne privalau, kaip tiktay tawije teisus pastoti. Tawije man wislab atlikta.

423. Jey atlikta? Kagi žmogau pats nori procauoti.
 Argi žinai? sakyl prašan, kq Diewui dowanoti?
 Atlikto šis Melaltafis, jau taw ne reiks rupėti!
 Bet tu turi kol gyws esi, tikray ž jē tikėti.

Jie atēme sawo Algā. Matt. 6, 2. Bet Teisieji amžinay patēks, ir Pons Dievs yra jū Alga ir Aukščiausasis jūs aprupin. Dēlto jie gaus didžiōs Garbēs Garalystę ir gražu Wainikā iš Pono Diewo Rankōs. Išmint. 5, 16. 17. Dēl šio Wainiko imasi Tikėjimas. Tas pirma mus teisus daro, Kad Swiets rokūj: tai geray, ir aš tiklu, bet Fame Kowa ir Pergalėjimo? Kods Swiets sašo: Aš nusstikiu ant Kristaus ir jo Malonēs. Bet argi Žeme Kanaan ne buwo Malonēs Dowana? O tacziau be Karawimo ne galējo paweldēta buti. Ir Kad Swiets piktā sawo Szirdi ne pazysta, tad wienat ne tikray ant Malonēs nusstik, bet ir ant sawo wiršutino Pasirodijimo, o tacziau Szirdije ponawoja patiēs Meile, patiēs Garbē.

228. *Wey!* rodoms man Žemczugs brangus, man reiks macney lowoti, Diews man padēs Neprietelus išmušt ir išwajoti, Tikray matau, man Dievas jau Wainikā nor uždėti, dēl to fetu laimėti.

Jie iņ Swieto yra, dėlto jie kalba apie Swietą ir Swietas jū klauso. Mes iņ Diewo esame, ir furs Diewą iņpažysta, tas klauso musū. 1. Jon. 4, 5. 6. Swiets su Swietu gražey sutink, bet iņ Diewo ēsas su Diewo Waikais: kas ant Diewo Wežimo sed, tas Welno Giesmę ne gal giedoti. Bet kas mums Swietą didziausey faip kartu Tulži daro? Kristaus Kryžus. O tacziaus Žmogus tą ne tikray wartyja, bet ant Swieto Linksmybės ir Drasumo gaštin. At piktasis Ware! tu iņ gražiausujū Žolū Nūdus sulpi.

Ant Balsu: Kristus pas Upe.

543. Man' Anseles jangol, Diewe, kad nieką ne girdėtu.
 Kūmi kas Garbę tawaję apgėdyti galėtu.
 Dūt man iņwengt Bluznytojū, praleiktą Melabumą;
 Nėsa furs priimą iņ tą tą baisuji Darumą,
 Tas tur prapult ir žuti.

Jie prisiwerczia, ale ne tikray. Oz. 7, 16. Riet Žmonia tikray su Burna, Fiek tikray ant Walandōs, Fiek tikray su Weidmainyste rodos prisiwerczia! Ale kur yra tikray prisiwerczianti Szirdis, Furi Widuje sawije Fitokia pastojusi, ir jōs Umai ir Morai atnaujinami yra. Swieto Prieteliams toks tikras Prisiwertims ue patinka. Iš Wiršaus jie rods ir Kartais rodos, bau jie norėtu Diewop werkdami prisiwersti, dēlgito ir jie dusauja: Dlewe, buk man Griegnam malonus. Bet Grieks jā Szirdiems wis malonu. Tatai jiems per sunku, kad jie turėtu iš Žofano sawo prigimtus ir daromūsus Griekus kalp bjaurus ir prapūlingus su Gēda ir Smutnybe išpazinti, jūs jau ne fēsti, bet wengti, dēlgito jie ir ne tikray prisiwerczia nūg Tamsybės Szwiesybėsp ir nūg Maciēs Szētono Diewop, idant apturėtu Griekū Atleidimą 2c. Darb. 26, 18. At Jėzau, tu wisq mano piktą Szirdi priverst, tad ir tikray prisiwersūs.

458. Jaugi Diewe wierniausasis, ši mano Prisiwertimą, Pats peržegnuol Geriausasis tam Dwasēs Pribuwimą Man dowanof, jey padedant, tawę wiernay mylėsu, taw tikėsu, Iš Swieto išeinant aš Peltą ne regėsu.

Jis alkstanczius papildo Turtals, o Bagotus tufczius igleidz. Luč. 1, 53. Duše pasotinta sumina ir Medaus Kori. Bet igalkusei Dušei ir Kas Fartu yra saldu. Pamošl. 27, 7. Jey tu buši tikray sawo Jēzauš igalkēs, tad jis tamē sotys su Pilnyste sawo Malonēs. Bet ko alksta tawo Szirdis? Swieto Linksmybēs, Garbēs, Bagotystēs ir Uiekū. Iš tokiū žlaufcziū Duše ne bus pasotinta. Pustē, jey ir dide, taziaus tušts Uieks. Ueišmaną Kudikei dziaugiausī iš to, bet tai Dywas, kad išmanąs Šmogus iš tokiū Uiekū nor maitintis. Jēzau, dūf, kad wienat mano Duše tawēs ir tawo Uupelnimo ir Teisybēs alkstanti butu, tad nusidūs, kę tu pats sakēs esi: Išganytingi, Furie alksta ir trokšta Teisybēs, nēs jie bus pasotinti.

516. Sotikmi, primalgdydī Dušidōš Penas,
 Širdikmi ir atgaitwīl Dušidōš Penas,
 Bamiilsuši guldydī mano Lova, Jēzau mano Lova.

Jis gelbtī Pawargusus flowingay. Ps. 149, 4. Ir norint
 Pencziate Teisybės dėley, tacziau išganyti ēsat. 1. Petr. 3, 14.
 Ps. 10, 17. 22, 27. 34, 7. 37, 11. 68, 11. Jėz. 54, 11. Tai
 wislab Pawargusiemis. Kaip? Wargings, o tacziau išgani-
 tings! Berods! Berods! Pawargęs sawise, išganytingas ir
 flowingas Kristuje. Jey ne flowingay su tawimi iselt, tad
 dar ne junti, kad tu tikray wargings esi? Bet jey pawargęs
 esi, tad sėk i Konas Jėzaus, tad išganytings busi. Tad wislab
 tawo. Sakyk: Ak Pone Jėzau! Jey tu Pawargusus gelbi
 flowingay, štay, aš gana pawargęs esmi, todėl su wisais
 sawo. Wargais ir Sielwartais ateimi prie Pilnystės wiso tawo
 Išganimo, ir šitai po mano Pawargums slenk tawo Bago-
 tystės pi, mano Tamsybę tawo Szwiesybėsp, mano Numirims
 tawo Gywatospi. Dūk, kad mano Wargai nū tawo Malo-
 nės butu prawaryti, praryti ir man flowingay ir išgany-
 tingay butu pagelta. Riek Wargū turu, tiek tuščią Rykū
 turu, furius taw po Akū pededu, kad tus pripilditumbei
 su wienu Išganimu.

250. Szirdis pilna Pinkmybės, tawim ji dziaugiasi,
 Ne žino nūg Smutnybės, kad ir cze wargsta ji.
 Tu Jėzau jds Saldybę, tu Saule jei šwieši,
 Tu prawarei Tamsybę, je Smertij' gawini.

Išfaley jūs flubojat i abi Szali. 1. Kor. 18, 21. Uēs kaip su žine buwot nū Diewo atstoje, prišwertities dabar Die: wopi, ir apšimflit defimt Kart daugiaus Pono Diewo jėš: Foti. Baruk. 4, 28. Kīts nor ir Diewo Waifams ir Swietui podraug itikti, bey tatai uż didi Protą laiko. Tokius sugaun Diews jū Gudrysteje, ir padawadija, Kad jie ir po Swieto Ukiū tamp apgėdinti. **U**š Duše! Faley nori sawo Szirdi pu: sau dalyti? Faley tu trunki wisas be jokio Atškalbėjimo Diewui pasidūti? Jey nori išganytas buti, tad dar powisam tu turi fitoks pastoti, butent diewiškās ir dwasiškās. Bet tu użtrunki, ir wis dar lygsti, jū junėsnis tawo Prišwertim: mas bus. Kaip umay tawę gal Smertis užspėti? Ką taw cze Swiets gelbės? Bet prie Jėzaus taw tukstant Kart ge: riaus bus ir Gywatoje ir Smertije. Delgito šubink ir nicnieką ne išderėk, Diews nor wisą tawo Szirdi. Cze sa: Poma: Ar wisas mano buk, ar wisas Swietui fluk! Kas ne wisas ir wislab bey wisai Diewui pasidūdas, tas ne gaun Atišlės.

499. Szirdel! apšidumot, jau man reiks persilausti,
 Jau Diewui pasidūt! Swietui atšisakyt,
 Griekus at ben ramdyt,
 Jėzni pasizadel ir jė wienat mylet.

Iffoley rupisus sawo Dufioje ir tuzbisus sawo Szirdije kas Dien? Ps. 13, 3. Diewo Atsliepims: Nieko nestrupinkites, bet wisuse Daktuse Maldomis ir Praksimais sawo Szirdies Uorejimus su Dekawojimu Diewui praneskite. Pilip. 4, 6. Paliecowok Ponui Diewui sawo Kelus, ir nustiket jumi, jis istaisys geray. Ps. 38, 5. Guldyk sawo Keikmenes ant Pono Diewo, tasai tawę aprupis, ir Teisuji ne dus amzinay Uer pakajuje buti. Ps. 55, 23. Pone Diewe, tu daray Drowus. Tawo Apstēmimai is Senowes yra wierni ir tejus. Jez. 25, 1. 9. Tas Zodelis: „Nieko nestrupinkites“ yra storas Muras pries Tukstanti Rupescziū. Bet jey Mazumas Rupescziū ir Uetikejimo Szirdije randams, tad tas kalp Kaugas istmaikos wijuse musū Darbuse. Delgito niekados ne buk nusmines sawo Darbuse, bet wis glauskis prie Diewo Aprupinimo ir Wiernumo, ir tiket, Diews tawę dywnay is wisū supainotu Painū iswalnys, Kaczeig tu nicznieką po Afimis juri.

487. Rupit Tewe! rupitis, Rupesczius manusus,
 Tu aprupint mielasis! rupit uz Sawusus,
 Rupit bendien ir Rytoj, rupitis kas Dieną,
 Rupit wiens, tik rupit tuj: rupit uz kiel wieng.

Dis iſbarſto ir dūd ubagamš. Pſ. 112, 9. Anſti ſeļ ſawo Sella. Moſit. 11, 2—6. Tie, kurie žemiskūs Starbus meilij' ſurinkti, tie Piningūs Strynėje ugrakintūs ne ilgay dūd gulėti, bet weikej ant Palulanū iſžyczija. Kurie anſti ir bagotingay pjauti nor, tie anſti ir bagotingay ſeja. Dēlgito ir tu žyczyt ir iſſet Gžesu ſawo Dowanas, neſa tokie Gžesai gal tawę apnikti, turūse tu ne galeſi daugiaus ir taip bagotingay Ger' daryti. Interūs Iſgulvime ſio Pſalmo ſakeš: „Dēlgito ne drebekit, ir ne trukdinēsite ſu ſawo Piningeleis ir Jūditaš, jey norit dūti, dūlit bagotingay, ſelit i Kolytą, bau noretumbit Sella ſeti kaip pawarguſi Naſlė ſawo du Jūditiu. Mark. 12, 42. r. Ji niū ſawo Ubagyſtēs wiſą ſawo Zopoſtą i Baznyčioš Strynę idėjo, o Bagotieji niū ſawo Apſtumo ſu Newale ſkupay bey ſuſtraukę dawę. Sakyta yra: Iſbarſtyt, ſeļ, linkſmay Dūdanti Diewš myl, tad ir Diewš wēl ant tawę iſbarſtyš, idant wiš pilnay turetumbei ant wiſū gerū Darbū. (Ir jey Diewš bagotingay dūd, argi taw tinf, kad Gžykštūklis butumbei, ir jam ne noretumbei atdūt?) Neſa ką pawarguſam Artimui ar dūdi ar ne dūdi, tatai rokhjama, bau Diewui pacziam ar dawęš ar ne dawęš butumbei.

489. Geras Jėzau! toks meilingas, tu malonus irgi dūſningas
 Gieriems eſi irgi Piſtiems,
 Tur Lytus Piſtus ſulyti, taip, kaip gerus ir tur teketi
 Saulele tawo abejiems,
 At roczyt pamokit manę taipjan daryt, wiš mylėti,
 Jėzau, žurek, atſižwilget,
 Kad bucziau gers kaip tu, padet.

Imfit ant sawes mano Junga ir mošinfitēs iš manes, nēs
 aš esmi lengwōs Dušlōs ir nūširdzey pakarnus, tay rasit
 Atiļi sawo Dušei. Matt. 11, 29. Sunkus Swieto ir Welno
 Jungas Griekā. Baudziawiškiams jū patink, ne faip lengwas
 Jēzaus Jungas. Turi jis pats paded mums nešoti. Dēlgito,
 miels Briškezionie! jey ir palinkes Meilēs Junga Jēzaus
 turi nešoti, tad ne pailsi, nēja iš Jēzaus Malonēs ir Ronā
 wis Sylōs išgausi. Iš didzio niekados iššikēkis, bet nūšir-
 dzey pakarnus ir majas buk, tad Ronosa Jēzaus wis pa-
 ilsi ir Atiļi tikrā rasi ir fas zin faip apilšes.

358. Jēzan pilnas Meilēs! Atiļi Dušelēs!
 Ne dūl wargt manē, aš alšts, Pakaju
 Noru bey geidaju buti Danguje,
 Eiš Jēzan! aš pailsan,
 Imt, atimt Wargū Daugybē, westmi i Linšmybē.

Ir paštyre mus ant Waifystēs per sawę patī, per
 Jēzu Kristu pagal Pašimēgimā sawo Walēs. Ant
 Laupsēs sawo šlowingōs Malonēs, per kure jis
 mus priimamais padare tame Mylimame. Epēz. 1,
 5. 6. Kaip ir mus šrinko per tą patī, pirmneng
 Swieto Grunts dētas buwo, jeib butumbim šwen-
 tais ir nebartināis po jo Ašni Meilēje. Epēz. 1, 4.
 Kods daug yra wadintū, bet maž šrinktuju. Bet
 tu pašrodīkis wisados kaip priimamas ir paširtas
 Diewo Rudīkis Kristuje, ir ne atšīstīkis nūg to,
 kurs tawę šrinko, ir tawę ī Sawaji paštyre. Diewo
 paširtas ne īšimalšyķis ī Swietā!

290. Dar aš ne gimdytas, buwan jau rašytas,
 Ruņgosa Šganimo, ir tur parašyta šlow,
 Diewo Mylimieji, jamui Tikintieji.

Ir Pons Dievs Dienoje pirm jū ējo Debessīs Stulpē, Kad tikru Kulu jūs nuvestu, o Naktiņe Ugniēs Stulpē, Kad šwiesu jiems butu Kelaut ir Dienā ir Nakti. (Ir šitai po niekados nūg jū atstoj). Ir Debessīs Stulpas tiekajau stojosi uz jū Uzpakalio ir stowējo tarp Abazū Epypcionū bey Izraēlitēnū (ir tai po ne galējo susieiti). Ir Waikai Izraēl iejo i Widu Marū ant Sausumo, ir Wandū jiems buwo ney Murai ant Dešinēs ir ant Kairēs. 2. Moiz. 13, 21. 14, 9—21. Ir wiši Izraēlitēnai sausomis Kojomis perējo (per Jordana). Jezuw. 13, 17. Mes zinom, jog tiems, kurie Diewā myl, wiši Daištai ant Gero ateiti. Kym. 8, 28. Dēl Iščdykumo muši Kuno Kas Dien priwalom ir Naštū ir Kraštū, ir Wargū ir Murū. Jey dabr Beda randasi, mislyk: Tatai šē Dien mano Naktā ir Muras, jeib ne iščdykziau ir Ne: prietelus man ne galētu Iščkadā padaryti.

249. Samūjūs est' Diewas mielas, wišad išč Bēdēs traufēs,
 Kaip ludij' Dangēls Praratas, Paгалbā jo sulaukēs
 Jōbs ir Moizēšūs nūbaznas kentejo dideles Bēdas,
 Bētaig titejosi Diemu sawo Mielu,
 Nēs Diews Sawujū ne prastoļ'.

Iš Dievo gimes, ne daro Grieta, 1. Jon 3, 9. re. Nes tai yra Meiseⁱ Dieva, jog mes jo Prisakimus laisome. (Ar mes esame pavarge, silpni žmogus, kaip tai galima? Argi Dievas kas ne galima paliupes?) Tostaus skaitoma: Ir jo Prisakimai ne sunkus. Bet taciau man? Tad dar ne esi iš Dievo gimes ir tikis ir taipo drutas Viešpatije. Epėz. 6, 10. Nes wis, kas iš Dievo gimes, pergali Swieta, ir musu Tikėjimas yra Pergalėjimas, kursai Swieta pergalejo. 1. Jon 5, 3. 4. Prasyt iš Dievo Tikėjimą, staityt tanke Dievo Žodi, wengl Griekus ir ju Zabangus, ir wislab, kas tawę gal nūg Gero atlaityti. Jey taw sunku, ne palaut ir melst ne tikta Rytmezeis ir Watarais arba iš Maldū Rūgū, bet ir per Dieną tanke parsklaupes sawo paties Žodzeis iš sawo Szirdiēs. Jey ne nor taw pasisekti, tad bandyt wel ir antra ir trecia Kartą, ir tikta wis atkartot, jau ju geriaus tarpst ir istrivosi, bet ne kitaip, minēt! Ar Viešpatie! aš per wisą sawo Amžia iš tawęs prašes esmi tikta Tikėjimą, tu man ir tą dūsti, ir iki Galo islaitysi, ir per wisą pergelbēsi. Amen.

590. Bet pats toki Tikėjimą ne gal žmogus saw dūsti,
 Bet Dievo tai yr' Dowana, delto, žmogau, daboti
 Turi, o Dieva mielaji širdingay melsti, tad toki Tikėjimą taw dūtu.

Jisai iſgelbēs Izrael iſ wiſū jo Griekū. Pſ. 130, 8. Tu eſt Izraelo Pa-
 lincſminojimas ir jū Iſgelbētojis iſ Bēdās. Jer. 14, 8. (Nēsa) kad Tužbās
 hra, tah tu atſimēni Mielafirdinghstēs. Abak. 4, 2. At Duſel! ney jokioje Bē-
 doje ne nuſimint, ney jokioje Kowoje, ban ne butu galina iſtriwoti. Diemo
 Jodis wiſtā gpdas tur Rodā ir Palincſminojimā wiſūſe Wargūſe. Diems
 hra Iſgelbētojis iſ wiſās Bēdās. Jis ir iſ karčiansujū Jolū gerā Riekarſimā
 moſ taiſyti, ir nielados tawē ne muſ bey taw kā atims, kad ne ir wēl gpditu
 ir gereſnē Dalhkā atdūtu. At, iſ Tiesās mano Jēzau! tu manē iſ wiſū iſ-
 gelbēſi. Jey ir mano Bēda ir Negalejimas kas jin kaip didis butu, taw ney
 wiens per didis, tu taip iſ didziū kaip iſ mažū Sielwartū gali iſgelbēti.
 Jū paioarges ir negalis aſ esmi, jū tu manēs czēdifti, ſelpſi ir kawoſi, kaip
 Mamuite ſawo mažiausajū Rūdikeli, ir jū daugians tawo wiſagalinti Ranka
 ant manēs paſtrodyš. Nēsa man mažiausafis Dalhks ne galimas, bet taw
 didziausafis ir galims ir lengwas. Jū ilgeſne ir didesne mano Bēda ir Kowa,
 jū artesni, ſlowingesne ir ſtaneſne tawo Pagalba ir Pergalejimas, per mano
 Iſgalejimą ne leiſt manē gundyti. Wieſpats mus taczian iſgelbēs iſ wiſū
 ir wiſū pilcziansujū Neprieteliū tikray iſgelbēs. Amen.

Ant Balſo: Szirdingay aſ geidauju.

206. Titel, at Duſia bēdna, Diemu nuſtitel;
 Jis gelbēt nor kiekwieng, ant jo wienat žurēt.
 Jūt jis tawē iſtraukti nor iſ Bēdās wiſās,
 Bet jo Pagalbās laukti tu turi wiſados.

Išeiķ iķ sawo Tēwiķķēs, ir nū sawo Gencziū, ir iķ sawo Tēwo Ūamū iķ Žemē, Furē aķ taw paradisu. 1. Moiz. 12, 1. Ūey swietiķķa Tēwiķķe, ney Gentyš, ney Tēwo Ūamai tur tawē atlaiķyti, jey nori tikray sawo Jēzu sekti ir i geriausajē Dangaus Tēwiķķē ieiti. Jey ilgay rokosi: Fā Gentyš sakys? jey daug Klausinēsi: Faip, argi ir mano Tēwo Ūamai tai man pawelyš? arba: Fas žin, bau ir sawo Tēwiķķē ne patro: tisu? tad ney iķ Wietōš Prapulčiēs ne eisi. Bet bile Jēzus taw Žodi dūd: iķeiķ! tad daryķ, Faip Powilas per Diwo Ūalone pawadints saķo: Ūūjaus prišišķubinau, o ne susiķal: bejan dēl to šu Kunu bey Krauju x. Gal. 1, 16. Ūe trauķis, jey ir ney wiens Tawuķū drauge eiti, tu eiķ.

520. Diems sake Abraomui, iķeiķ iķ Tēwiķķēs,
 Laiķ saķo dar tožnamui, iķeiķ pats iķ sawēs,
 But nori Kriķķczionis. Tay wengļ Griezū Bjauryķē,
 Driķ Sžirdije Smutnyķē sawē mylejasis.

Jozua ne atkauce wēl sawo Kančā, su Fure jis Ragotņe
 ištiese, ikol nuzawinti buwo wiš Miescionys Ažiuse. Joz.
 8, 26. Ne gal ney wiens ponawojasis Grieks su Diewo Ma:
 lone ir Tikšimu sutikti. Rym. 6, 14. Dēlgito nuzawinē wisus
 piktus Namiskius sawo Szirdiēs ir ne dūf ney jokius Grieks
 gywus igliki tawije ir ponawoti. Nēsa ir per tikt wienā
 Grieķā gali taip Paukštis per wieninteli Žabanga sugauts
 buti. Bet jey prisiwertes esi ir Pomyste ant Grieķu igawes,
 tad ne attrauk wēl Kančā ir Ragotņe ir Kardā Dwases ne
 padēf. Cze niera Atšillšjimo Wieta ney Ginclū Padējims.
 Welns ant Walandōs tikt atšitrauke nū Pono Jēzaus. Szi-
 taipo jū welkiaus musump sugryzt. Ir Kad Žmogus ne bunda,
 bet per drusus yr', tad atšiwedas Fitas septynes Dwases uz
 sawe piktesnes. Jey Fits Bars ilgay Karaujams, mislyk: Ir
 Bitiems taip nusidawe, ir Senieji tame Tarpe prazilo. Ga-
 liausey Pergalējims jū didesnis ir škanesnis bus. Tikt ant
 wišū nutwerk Škyda Tikšjimo. Nēsa Tikšjimas tikt Perga-
 lējimas, per Furi Kristus su tawimi Derejmē iš wieno eit.

220. Daug reikia but kritšcionimi ir pagal Wale diewiškā daryti.
 Dais sunku juš, wišokē Geidulk per Smerti Jēzaus wišada mariti,
 Ir jey Kowa yr Šyk atlika, tai ne gana.

Iſimėgintitės patys, hau Wieroje eſq. 2. Kor, 13, 5. Kitz tikray priſwerties
 ir tikis paſtotu, jey ne ſawimi nuſtitėdams miſlytu: Jau toks ſmi o ne Pa-
 gonimi, ne be Wierōs Jmogumi. Neſa taip dywnay yra. Kas Tiejimq tur,
 tankeſ miſlija tq ne turis, bet kaſ tq ne tur, dumoja gana Tiejimo turis.
 Bet Tiejimas tikray Griekū gailinczioje Szirdije iſprowijamas yra. Kad tu
 ſawo Griekus tikray jauſti ir uż didzius roliūti iſſimolini, ſitaipo, jog iſ
 Szirdiēs, o ne kaip pirma tikray ſu Burna uż wyrianyjati Griekininkq iſſipa-
 žini bey uż wiſus Sutwėrimus paſtėmini. Be tokio Priſwertimo tu ne eini
 per ankſtas Duris, ir tawo Tiejimas yra netikras, bet tuſczia Miſlis. Neſa
 tiketi yra ſunkianſaſis Dalys Diewo Kudikini. Tas Jėzu i Szirdi dēd, ir
 Pergal Welnq, Swieta ir wiſus Griekus. Tatai ne taip lengway nuſfidūd.
 Bet jey tawo Tiejimas ne tikras, tad uż ji ney wiens Dalys lengweſnis,
 neſa kaſ lengwjaus yra, kaip tuſczia Miſlis? Tu cze ne priwalai ney Mal-
 dēs dēl Tiejimo, ney Korōds, ney Iſſimėginimo, ir tie Jodzet noproſnay
 Jwentame Raſte raſyti: Iſimėgintitės patys, hau Tiejime 20. Neſa toki
 netikrą Tiejimq tur wiſi, ir piteziū Piteziauſteji. Bet taip ne iſeit. Tiej-
 mas yra Swieto Pergalėjimas. Ir jey pirmieji Kriſczionys turejo iſſimė-
 gintis, hau Wieroje eſq, kaip ne jū dangiaus mes tai turim daryti? Dėlgito
 tikrą Teiſybę noredams daryt,, praſyl iſ Diewo pirma toki Tiejimq, kuz ir
 Smertije iſtriuoja.

154. Dūl man iſ Malonēs tawo ſiprą Wierq turėti,
 Jeib aſ cze tawo Saldumq Szirdij galecziau jauſti;
 Ant wiſū myleti tawę ir Art'mq ſawo kaip ſawę.
 Gale Amzio tu man padēl, pribut ſtubinl,
 Welno Kyryſtę tu nutreml.

Jē Pradžios sutvēre Dievs Dangu ir Zeme. O Zeme buwo
 pusta ir tuščia ir buwo tamsa ant Gilybės. O Diewo Dwase
 iššisplėte ant Wandenū. 1. Moiz. 1, 1. 2. Mes esme jo Darbas,
 jutverti Kristuje Jėzuse geriems Darbams, ant kuriū mus
 Dievas pirm pritaise, kad tūse waikščiotumbime. Epėz. 2, 10.
 Pirmneng mes gerus Darbus galim istaisyti, tad pirma nau-
 jas Sutvērimas ir Uzgimimas tur nusidūti. Nėy wiens gal
 kaedieniskame Prisiwertime wisas pawarges, bėdnas ir Uiekis
 Uieks pastoti, Kristuje Atleidimā jėškoti ir pirmjais teisus
 ne kaip atnaujints pasirodyti. Pirma turi Kristuje, Won-
 medije, buti, tad jame ganysies ir išjėsies be jokios Baimės
 Zepanj. 3, 13. Nėsa Diewo Darbas esme jutverti Kristuje
 Jėzuse geriems Darbams, Epėz, 2, 10., ir jis mums Stala
 Floja pries musū Neprietelus.

199. Taip Dievs mus est mylėjes, kirs leido mus wisus,
 Ir Sunus jo kentėjes karce Muka už mus.
 Dabar šwenta Dwase mus tikincus waloja,
 S Dangu kwadzioja, jam but kaupse, Garbė.

Išganymas tasai, kuris ne myli Draugystę Dievo Nesibijanciuju ir ne ženg ant Balo Griežnuju, neygi sed, Kur Ap-
 išktojei sed. Bet meğsta Pono Dievo Žokanu 2. Ps. 1, 1. 2.
 Koley tu su griežnuju Adomu išwaryts esi nūg Dievo Drau-
 gystės, tad ne tikty wisi piktai Griežininkai, bet ir piktasis
 Welnas tawo Draugas. Kieno Draugystėje tu esi? Kokią
 Draugystę tur Szwiesybe su Tamsybe? Kaip sutar Kristus
 su Belial? arba Koki Dalį Tikisis tur su Netikinciu? Už-
 tąwę meldziu, ne mylėk, Griežuse jau ne gywendams, Drau-
 gystę Dievo Nesibijanciuju. Nėsa kitaip kaip Ismaelis Ap-
 išktojio pastosi ir patrotisi Išganimą Dievo. Miels Diewe,
 mfm padėk, Kad Kas Dien ši Išganimą pridabocziau.

472. Dievo Nesibijantieji Bėjo išnešojami,
 Ir kaip Belai, Neteisėji tarp Teisū n'išskaitosi,
 Diews pažyft Teisū Kelus, žino ir Piktū Tatus,
 Myl jawę jis Mylinciušus, išgašindams Kelabūšus.

Išganytingi ēsat, kad jūs apgēdinami ēsat dēl Wardo Jēzans. Mēs Dwase, kuri Dwase Szlowēs ir Maciēs, bey Dwase Diewo yra, ilsis ant jūsu. 1. Petr. 4, 14. Dzlaugkities ir šokterēkit, nēs štay, jūsu Alga dide yra Danguje. Luč. 6, 23. Todēl, kurlai manē išpažysta po Akiū Žmoniū, tā aš išpažysu po Akiū mano Temo dangiškojo. Ale kas manēs uššigina r. Matt. 10, 32. 33. Wiršutinis Peršekinējimas tikt mažintelis Wargas, jey mes tā prilyginam widutinam. Rods wiernas Kriščionis pats saw Wargus ne daro, ar per Foki Papštinimą, ar elgdams Faip Sawalninkš, ar Dawadą ne prišbodams, ar ne atlišdams, kas jam paliepta, ar ne paliepta ištaisydams, bet tacziau gataws yra, Diewo dēley wišlab kentēti, nicznieką kitiems pawelidams, kas Diewo yra, ir Swieto Walei ney per Plaštaką pasidūdams, ir taip jam Diewo paded wišlab perkentēti.

244. Jēzan Kristau! dūt Kantrumą šius Wargus iškentēti,
 Prištol man wis sawo Loska, o jey Wargus uždēti
 Norētumb' man, tay cze wargink,
 O Dušę Danguj' atgaiwink, sawo amž'noj' Linksmybėj'.

Āpganytingi, furie alksta ir trokšta Teisybēs, nēs
 e bus pasotinami. Matt. 5, 6. Sveiks Kuns
 mogaus kas Dien alksta ir trokšta Valgio ir Gē-
 imo, kad išķilaitytu. Szitaipo tatai yra žentlas
 diernojo Kriščioniēs, kad jo Dušia wis alkstanti
 trokstanti yra Teisybēs ir Kraujo Jēzaus Kri-
 aus, nēsa iķ to jis gaun tikrą Gywatōs Penušķlā.
 Dwieto žmonēms wis rup Valgis ir Gērimis ant
 kro Kuno Iķlaikimo, bet man wis daugiaus rup,
 iķ Dušia su Teisybe Jēzaus butu ant amžinōs
 Gywatōs peržegnota. Kas tau dabar rup?

0. Alka Duše, mielas Bone! sotink jē sawo Malone,
 tu kiel ūbarū praliejai, al kaip Valgio to norėjau,
 Al kaip trokšlau, kad iķ Kraujo pr'inti gaučiau Kriščiaus Kraujo,
 Duše jeib Diewui padūta butu tikt su jām jednota.

Išprowiē manije, Dieve! cysťą Szirdi, ir dūf man nau-
 tikrą Dwase. Ps. 51, 12. Diewo Atsiliepins: O aš jū-
 sandoringą Szirdi dūsu, ir naujā Dwase i jus dūsu, ir M-
 mens Szirdi iš jusū Kuno atimsu ir minkštą Szirdi dūf-
 Ezēf. 11, 19. Ak kas tai per šlowingas Žadėjimas! Du-
 wis tą sawo Dusaujime Dievui po Akis dēf. Tad tikr-
 iššpildys: Išganytingi cysťos Szirdiēs Esantieji, nēs
 Dievą regēs. Matt. 5, 8. Pagal Apteisnimą rods m-
 Kristaus Kraujo ir Teisybēs dēley wiššfay cysťi esme, b-
 pagal Pašwentinimą dar ne turim tobulay cysťą Szird-
 bet wis priwalom melstis: Išprowiē manije, Dieve! cysť-
 Szirdi. Ak mans Jėzau, tawo Kraujas ir Dwase te c-
 stija manę nūg wišū Griekū, ir te pašwentina manę wiš-
 Fay. Amen.

Ant Balso: Laupštatim Dievą Wiešpatį 2c.

Manije Szirdi, šwents Dieve! tu cysťą padaryti.
 Bjauri ji sawo yr' Grieke, at tu įe apczyšiti,
 Grieke ji prasidėjusi, Griekū ir daug padarusi,
 Įe nūg Griekū wēl šweišti.

Iš Tiesos, jis nešojo mūsų Ligą ir ant savęs uždėjo mūsų Perkulą. Ale mes jį laikėm per slogintą ir Dievo ištiktą bey muczytą. Ale jis dėl mūsų Nusizengimą suželstas ir dėl mūsų Griekū sumuštąs. Korawone ant jo gul (šaip ant Awinėlio Dievo, wiso Swieto Griekus neshanciojo) Kad mes Pakajaus turėtumbim, ir per jo Ronas esme išgyditi. Jėz. 53, 4, 5. (Szitaipo) Ir mes turim Welykū Awinėli, tai esti Kristus, už mus apierawotas. 1. Kor. 5, 7. Pakausdams sawo Pazeidimą tu turi wis Tikėjime jurėdams i Kristu, tą Dievo Awinėli, teišus išsipazinti, jog wis sakoma: Grieko ir Korawone yra šalin imti. Už Kristuje esmi be Grieko ir ne priwalau ney. jokiūs Korawonės prisibijoti. Taipo Pakajaus turi. **Už** Wiešpatie! tu mums padėk! mes dar esme Kudi **Mofintinei.**

50. Jėzau! Korawone peliškta cze manęs pelnyta,
 Mano ir wisa Sloga ant tawęs guldyta,
 Tawo Kraujas czystija mano Griekū Ronas,
 Jau manę ne gaudina aus bairus Szėtonas.

Iš Tiesōs, tu esi paslēptas Dievs, tu Izraēlo Dieve, **Išga-**
 nytojau! **Jēz.** 45, 15. **Kelai** Pono Dievo yra abelnay Ge-
 rybe ir Tiesa. **Pf.** 25, 10. **Uēsa** jo Sumislijimas yra dyw-
 nas, ir jis tā šlowingay ištēsa. **Jēz.** 28, 29. **Kad** ir Saule
 po Debēsū pasislēpusi yra, tacziau šwiesfa Saule pasiliekt. **Ka-**
 czeig Dievs Kartais sawo Malonēs Weidą paslep, tacziau jis
 yra meilingas Tēms. **Kods** Dievo Wedimis labay dywnas.
Iš Uzpakallēs pirma numanysi, kaip išganytingay jis mus
 weda. **Dēlgito** jey dywnay nusidūd, Kad ney šeip ney taip
 gali' išrokoti, tad mislyk: **Bus** geray! **Uēsa** Dievs taip waldo.
Sakyl: Kristus dabar yra dywinu wadinams. **Jis** ir man
 bus Roda ir Macis. **Iš** pirmo wiens Dalykēs pries antrą
 atžagarey rodos, galiausey suprasi, Kad taip pries musū Pra-
 pūlimą turėjo nusidūti, ir wislab wiernay Dievo ištēsēta bus.

256. Dievo Mistis šwencziausa, jo Wale ir geriausa,
 Pereit musū Protą: O Dievo tikt šlowinga
 Mistis wis išmintinga ne gal but išjūta.

Iš Tiesôs, iš Tiesôs sakau tav: Jey kas ne užgims iš Naujo, ne gal regėti Dievo Karalystę. Jon. 3, 3. Štay, kaip rei-
 šalinga tav yra ant Išganimo, kad tu atgimdytas Dievo
 Rudikis butumbei. Nėsa jens Adoms i naują Dangu ne gal
 ieiti. Ne gana, kad tu iš Wiršaus nobajnas ir Baznyčzi
 ninkš esi, bet mes turim Dvasę iš Dvasės gimdyti buti, ir
 Fitokias Szirdis igyti, fitaip ne galim ieiti i Dievo Karalystę.
 Du Kartu Kristus prisėkės yra, argi jis sawo dwilinką Pri-
 sėgą ne atsesėtu. Kad tu iš Wiršaus tikėt dailus Žmogus esi,
 tad tu rods bjaurus Griekus wengsi, bet taczlau dar ne nū
 wisū Griekū prisiwertes esi. Bet kas Szirdije fitokš pastojęs,
 tas atgimdytas ir tikray prisiwertes gal buti.

553. Padare Kristus wis geray, Grieknujū atsimindams,
 Ir musū Szirdis iš aukštay per Dvasę atgimdydams,
 Jis mus' atnaujina Umus, grieknais keleis be einanczus
 Jis mus atpencz grazina, mus Szwentybėsp' wadina.

Iš to Čezė, kaip tiktai iėjau pas Paraoną kalbėti su jūm tawo Wardan, jis dar suukiaus wargina Žmones. 2. Moiz. 5, 23. Tam pacziamė Čezė, kad Diews gataws yra mus iš Griekū Wargū išwalnyti, tad jis jiems Wale dūd jū pasibudinti ir pasifelti, kad gantumbim apsimišlyti: mes niekados tokie pilti ir prispausti buvom. Ir bitaipu einame per Lamsybę Szwiejhbēpi, per Re-tikėjimą Tikejimųp, per Didziawimą Pakarnumop, ir taip toliaus. Nesa kaip Lutėrus sako: Diews niekados ney wieną i didey Szwentą pakel, kuri ne pirma kaip didi Griekininką dawe ikrasti. Grieks pirma mums tur didey bjaurus ir labay griekingas pasirodyti, jeib ir kaip wiso Prapūlimo werti išspazintumbim ir dėlto didey pasizeminę Atleidimą prakšyti išsimokintumbim, bej Nusi-minime dėl musū pacziū Teisybės ir Sylōs, Jėzu wieną už musū Teisybę ro-totumbim, ir jeme pasilikdami iš jo wisą Maci ant Paszwentinimo imtumbim. Tatai, tatai Griekams Galwą sukul. Aš ne gruntawoju Atleidimą ant mano Pergalėjimo, bet Pergalėjimą ant Atleidimo. Aš karauju, bet ne miškiju jau Grieką pergalejes, kurs man pirma tur buti atleistas, dėlto aš pirma trokštu Atleidimo tikėdamis, kad Griekai man but atleisti. Ir taipu karauju Tikejime prieš jau atleistus Griekus kaip tofsai, kurs Kristuje pas Diewą wisą Gerą ir Malonę tur ir Derejime su jūmi yra prieš wisus Neprietelius. Čze, cze yra Pakajus, Drasums, Macis ir bitaipu Pergalėjimas.

369. Griekai kankis manę didey, norēs pamiskandinti,
 Nēs jū kaip Žiezdrōs daug labay, ne noru nufiminti.
 Bet Mutos, Jėzau, tulimos ir Konos tawo atwiros
 Turēs manę linksminti.

Iš to wisay turėjo sawo Brolams lygus pastoti, jeib mie:
 laširdingas butu, ir wiernes wyrausas Kunigas po Atiū
 Diewo, suderinti Žmonū Griekus. Ebr. 2, 17. Todėl, kad
 pasiliekt amžinay, tur nepragaistancę Kunigyse, todėl ir iš:
 ganyti gal wisados, kurie per ji Diewop iškanka, ir gywas
 wisados, ir meldžia už jus. Ebr. 7, 24. 25. Lutėrus sako:
 „Kad tu sawo Szirdise tikray junti, Jėzy tawo Brost esanti,
 tad taw tatai toks didis Daikts bus, jog tu daugiaus tylėsi,
 ne kaip, kad daug apte tai kalbētumbei.“ Kurie tikray taipo
 wis šanė: Kristus yra mano Brolis, tie niera tikri Krikš:
 czionys. Kristus yra wieng kart Suderėjimas už wiso Swieto,
 šitaipo ir už mano Griekus. Jey kas manę iš Naujo kalnin,
 tad jo Uztarimas manę wisados išgano. Šis žodelis du
 kartu yra rašytas. Koley tatai pasiliekt, toley ir jo Pagalba
 pasiliekt, kad jis wisus Griekus ir Išganimo Gašininus
 šalin wisados stato, wisados už manę meldz ir mano Išga:
 nimą powisam aprupin.

19. Ne rup man Skolas mokėti, tu pilnay allikai,
 Kas gal pawydėti, man Bjaurumą uumazgojei
 Gzytijeji, pašwentei, tu manę nuplowei.

Jē Uzweizdū Eit nieko ne jēšpoma, Ēaip tikt, Ēad wierni butu
 ikrasti. 1. Kor. 4, 2. Ne este sawo pacziū. 1. Kor. 6, 19. Ne
 Wiešpatie, man nieka ne dūf, jey ir newiernay tā waldycziau.
 Bet jey man Ēa dūdi, tad ir sutek prie koznōs Dowanōs ir
 Dowanā Wiernybēs, ir pirmjans pritaisyĒ mano Szirdi i tawo
 RyĒa, jeib tawo Dowanas ne išgaisincziau, bet su Baimē ir Pa-
 karnumu pakawocziau. Dūf ir man Wiernumā mano Urēdē,
 jeib wisus man palieptus Darbus iš wiernōs Szirdiēs atlikoziau,
 ir niczniekā ne užtrukincziau, bet šubindams mano padawadit;
 Dienōs Darbā pabengeziau. Bet ir manē apsaugoĒ nūg šu-
 binancziō, nedawadningo Pakusjinimo mano patiēs Dwasēs ir
 taiyo manē wartoĒ, Ēaip DarbininĒs sawo Rankā, bey iš-
 taisyĒ wislab manije ir per manē, Ēaip taw patinka. O Ēad
 tu tā manije ir per manē išprowiji, tad manē raginĒ, Ēad
 taw wienam Garbē dūcziau, ir saw niczniekā, Ēaip tiktay
 Nusidējimus prirokocziau, idant ne Plēšikas tawo Garbēs
 bucziau. Nēsa Grieks tikt mano DalyĒs. Ne Wiešpatie!
 dūf Wisame, ypaczey Pakarnume Wiernybē, Pasidodziamimo
 Kirmēlē išpustit ir graziausus Waisus atnešti.

547. Duš' buĒ ir Elgime wierninga, platum Griekū ne eit KeĒi
 BuĒ! pasiklĒ Diewo baiminga, Dangun nueisi tūm Latun
 Tu be Klastōs saht: Diewe! wierna taw busu Elgime.

Jūs jē yra mano Žmones, Waikāi tikray wiernti etc. Jēz. 63, 8. Ir jū Burnoje ney jokio Wylaus ne rasta, nēs jē yra nebartini pas Diemo Sostā. Apr. 14, 5. Todēl leiskit Rudifelius pas manę eiti, ir ne drauskit jēms, nēs tokiū yra Danguaus Karalyste. Mark. 10, 14. Uobajnystę wis šnekēti, tiktay yra Lopinėjimas. Žmogus nor geryn eiti, o ne tam iš sawes tur Sylōs. Tu turi pirma dēl wisū sawo Darbū nufimines Jēzauspi ateiti, be Wylaus niczniekā užkampais laikydams ir trumpay tu turi prisiwersdams kaip Rudifikis pastoti. Uēsā Wylus ir Swieto Umas, o ne tiktay bjaurus Uusidėjimai prajāidz Rudikyste ir šwento Krikšto Malone. Delto ir iš Wiršaus wiezlybs Žmogus tur iš Uaujo užgimti ir Rudifikis pastoti, bet ne su Ueifmanimu Rudikis, kaip šime Czēse daug tokiū neišmanancziū Rudikiū atšrado tarp Krikščioniū, kurie žaisdami su Konomis Jēzaus elgiasi.

216. At tad kaip mažas Rudikis taw werkdamas pastuy bėgcziau, Ir su Balsu, tu Mielasis! tōs tawo Meilēs rēcziau, Jē tu, miels Jēzau, meilisi man tawo Meilę dūti, dowanoti, Bej meilę manimi wisad susijednoti.

Jūs Mylimi, jey Dievs mus taipo mylējo, tay ir mes fits fitą turim mylēti. 1. Jon. 4, 11. Mylēfit sawo Neprietelus, žegnoftit jus Keičiančius, Ger daryfit jus Defencziantiems, ir melstite už tus, Kurie jus užkabin ir persefinėja, jeib butumbit Waikai sawo Tėwo Danguje ēsanczio. Matt. 5, 44. 45. Rokšai Tėws, tokie ir Waikai tur buti. Bet ney wiens fits mylēs Neprietelus, Kaip tiktay Diewo Rudikis. Weidmainei daug moš wierniems Kriščzioniems lygintis, bet tacziau iš Szir: diēs ne gal Neprietelus mylēti. Persijēškofis, argi tame efi tikras Diewo Rudikis, ar ne Swiets tai lengway ir weikēy wierija, bet Diewo Rudikis tanke y sunke y, be Pajutimo ir Kowoje. Nēsa jey Szėtons Poną Jėzu gunde tūmi: Argi tu efi Diewo Sunus? Kaip ne jū dēl Rudikystės Diewo mus gundia! Ale tacziaus Meile i Diewo Waikus, 1. Jon. 3, 10., ir Meile i Neprietelus yra tikras Ženklas Diewo Rudikystės, ir tikresnis, ne Kaip šis, ar tas linksmas Pasutimas.

541. Dievs yra Meilės Dievas, Sandorōs Prietelus,
Nor tas mielausas Tėwas, kad kožnas wiens žmogus
But taipojau meilingas,
Gražey Doroj' gyventu, Nūžnumą išgabertu
Iš Dušidōs Barnininkō.

Jūs ne turit dūti šventā Daištā Szuniems ir sawo
 Perlas ne pamesti Kiaulēms, kad jas ne sumintu
 sawo Kojomis, ir atsigrežusos jas ne sudrastytu.
 Matt. 7, 6. Szū wēl ryja, fā wēmes, ir Kiaule
 nutrinkta wēl wolojasi Purwūse. 2. Petr. 2, 22.
 Kieš toliū Szuniū ir Kiaulū yra ir tarp Krifš-
 czioniū, kurie šventā Daištā ima, lauzeig wierni
 Diewo Tarnai tā ne fet jēms dūti. Kofie tie War-
 gai! Szirdis dreba!

219. Buš atšlas ir tada, kad Smiets nor klastoti,
 Ar šu Šyla ar Klasta tawę priviloti,
 Ne Miegot, bet dabot,
 Bau tarp Myšimujū dang yr' Niewiernujū.

Izraēl tacziaus tur Dievo Palin sminojima, kursai
 rikt cysstos Szirdiēs yra. Ps. 72, 1. Graudenu
 jus, kaip Atevojus ir Kelevojus, wengkite kuniskū
 Pageidimū, kurie priēš Dušią karauja. 1. Petr. 2, 11.
 Dievo Atsliēpims: Iēganytingi cysstos Szirdiēs
 Ksantieji, nēs jie Dievą regēs. Matt. 5, 8. Jēzau,
 tu žinai, kolia mano bjauri Szirdis, tu je cysstyt,
 tad aš galēsu kuniskiemš Pageidimams drutay priēš-
 sistengti, kurie ir priēš mano Dušę karauja. Dūk,
 kad tame bucziau tikras Karžygys.

146. Bone Dieve! tu man atleisť wias mano Kaltybes,
 Mano Dušę dabar nufweist nūgi Griekū Bjaurybēs,
 Szirdis jeib nufiramdytu, ir žodi tawo pildytu,
 Waitai kaip Ewo klauso.

Izraēl! Wiens yra prafeiktas, todēl tu ne gali stowēti po
 Afiū sawo Neprieteliū, ikifol iſ to Keikimo iſſiwalnyste.
 Joz. 7, 13. Jey wengiat pragaiſtanti Pageidima Swieto. 2. Petr.
 1, 4. Roznas myletas Swieto Pageidimas, Roznas zinomay
 daryts Grieks, nū Furio ne nori atſitraukti, yra toksai Kei-
 kimo tawije, dēl Furio tu iſ wiſōs Sylōs nustoji tawo Neprie-
 teliems priekais stengti. Delto apdumoſ teisu Kerſtā Diemo.
 Jēz. 3, 11—26. Wengf Swieto Pageidima, ypaczey Afiū Pas-
 geidima ir Godā, iſſiwalnikis nūg wiſōs ir paſlēpcziauſōs Ne-
 teiſybēs, Fitaip ne igauni ney jokiōs Sylōs ir Malonēs, Foley
 tu tā Prafeikima ne pameſi. Raſktis, neteiſus Lobis, tur iſ-
 traukts buti, Fitaip Žaizda ne gal iſgydita buti. Cze mēginkis,
 Foks Paſigeidims tawije paſikelas, ir ne dywikis, Kad toks ne-
 galis eſi, Kadangi tu tai ne wengi, Fā tu tacziau Faip griekingā
 iſpažini ir wengti ir atmesti galētumbei. Kas sawo Szirdi
 ne waldo, tas ir Klejuwi bey Rankā ne ramdis. Bet Kas
 weikēy widutinus, paſlēptus Uſſigeidimus ramdo, tas tikray
 nūg wiſū wirſutiniū Nusidējimų iſſikaros. **Af Wieſpatie!**
 waldyf ir laikyf mano Szirdi Faip po tawo Afiū. Amen.

533. Rowoſ drasey! Welns n'apgales, ir Swieta weik numēſi,
 Diems ir priek Kunā taw padēs, Pagalbā jo iſwysi.
 Rowoſ' saw Gēdā ne daryf, tris Priek'ninkus tu iſwysi.

Nā aš jums sakau, tai sakau Wišiem: Budēsit.
 Mark. 13, 37. Bet pabūsit wienā Kartā tikrā,
 arba wienā Kartā tikrā išsiblaiwoykit. 1. Kor. 15, 34.
 Saprawims ir Tingējims Kartais ir Tikinczius uz-
 gaun, bet jlems tātai didis Margas. At Jēzau,
 dūf, kad aš wisados tawē ir manē teisey ir czystay
 izwelgcziau, ir šitai po tawije karštas ir budrus pa-
 filiſu. Zalnērus ant Maštōs tur budēti. Sargas
 ne tur šapnūti. Welns ir Swietas bunda.

537. Budinties, Gerieji! Wierōs parodykit
 Szwieſumā, jūs Mielieji. Szwentybēj' waiſſcziofit,
 Jaunītis paſiſe, bus tāj' Widur-Maštis;
 Budēl, kowol Duſe! at melſtis, ſwentintis!

Nā darysu, kad iſganytas bucziau? Jis tare: Tikē i Pong.
 Jēzu Kristu, tay busi iſganytas tu ir tawo Namai. Darb.
 16, 30, 31. Bau daug taip Klausinėj? Argi ne didžiausias
 Pulks wis tiktay Klaus: Kaip gali pralobti? Kods tikras Ti-
 kėjimas niera Kunikškas Nusitikėjimas ant Kristaus, bet die-
 wisškas Ištalsimas Szirdije Griekū gailincioje. Szis Tikėji-
 mas wiņ Szirdi czystija, senaji Adomą numarin, Swietą per-
 gal, mus iſ Naujo atgimdo i Pitofius Žmones pagal Szirdi,
 Umą ir wisas Galybes. Tatai yra tikras Lutero Tikėjims.
 O ne tiktay Mistis, sakanti: Aš tikiu. Tatai Luterus be Gai-
 leszcio ir Iſgasczio ne igawęs. Mėginkis cze, bau ir Mazu-
 mą to sawije randi? Prižengē vrie Jėzaus, ir iſ jo prašyē
 Tikėjimą ir Malonę. Jey tatai nusidūs, tad ir cze yra Ti-
 kėjimas. Nėsa jey ne tikėcziau, tay ir Diewop ne šanfcziau.
 Kas ir Kas Dien Krauje Kristaus czystijamas, tas jau tur
 tikrą Tikėjimą, faczeig ir dar blijs ir maž linkšmas yra.

539. Pasirupinkit wierningay Dufiū dėl Iſganimo,
 Dar iſkol ne rupeſtingay elgėties, be Rupeſzcio
 Buwot, al tik weidmainawot, daug gerū Žmoniū prigawot,
 Pasirupinkit wiernaus, Kristaus Sudo dėl aštraus.

Tada tawo Žodis išsireiškia, tai linksmia, ir daro Prastūjus išmintingais. Waldyk mano Žingsni pagal tawo Žodi ir ne duk ant manes ponawoti ney jokia Neteisybe. Ps. 119. 130. 133. Mums gal Ewangēlia ir jautama ir šani buti, o taczlaus weikę tą galim patrotiti, jey ne Szirdlės Prastybėje kaip Wargstą Dwasėje pasiliekam. Uesa Ewangēlia nor pakarnus ir Eudikiškus Mokintinus. Delgito mes turim wisados pagal Diewo Žodi Kristuje pasilikti, tad wis tikrą Žing apturėsim. Uesa ne škanus Kagawims, ney patsai Tikėjims yra Gruntas mūsų Išganimo, bet wiens Kristus, tą nutwer ir silpnas Tikėjimas. Aš turu pirmjaus tikėti ne kaip jausti. Pajutimu nusitikėti ne yra Tikėjimas, ir ne ilgay ištriuos.

250. Del Kristaus ir jo Kraujo, tai aš tikėt galu, Atgawo jis iš Naujo, tą aš Griekais esu Prapuldes. Aš sawipi jul Gero ne randu, Jey Gero kas manipi, nū Jezaus tą turu.

Kada tawesp ņauku, tay iŃklausyŃ manę, ir dūŃ mano Dus
 ņel didę Sylq. Ps. 138, 3. Kristaus AtŃiliepims: IŃ Tiesōs, iŃ
 Tiesōs ņakau jums: Jey Ńo praŃysite Tęwq mano Wardan,
 tai dūs jums 2c. Nęs pats Tęws myl jus. Jon. 16, 23, 27.
 Jis paŃzadęŃes: Jlems dar ne ņaukiant, aŃ atŃillepsu, jlems
 dar be ņalbant, aŃ iŃgirsu. Jęz. 65, 24. Togidēl ņakau jums:
 Wis, Ńq jūs meldziate ņawo Maldoje, tikt tikękit gauŃę, tai bus
 jums. Mark. 11, 24. Jey mes tanķey ir daug ņawo Mal:
 dosa su Diewu ņaip Rudikei susiŃalbam, tad ir tikray busim
 iŃklausyti. Per IŃklausimq tikrq Ńinę gauŃim apie jo Tiesq,
 Wiernybę ir Meilę. O taipo Tikęjime paŃtprinti su jūmi
 paŃzysim ir meilingay paŃielgŃim. Jū daugiaus gawę, jū
 daugiaus numanyŃim, ņas nume priwalu yra. Jū daugiaus
 ir praŃysim, bey wis daugiaus noręŃim, ir jū daugiaus no
 ręŃim ir tikęŃim, jū daugiaus gauŃim. Netikęjims nicznieko
 ne gaun. Matt. 13, 58. Tikęjimas atrafin wisas Ńkarb-
 nyczias Diewo, ir nieĆados tuŃts iŃeit.

121. At Diewe! iŃklausyt mus maloningay,
 Wardan Kristaus mus meldzianczins Ńirdingay.
 Ant to tarxtim jau Amen dziangŃmingay.

Kadangi jau Kristus Kune Pentējs yra už mus, taygi ir jūs tajau Duma apsirėdykit, nesa Kencziastis Kune laujasi nūg Griekū x. 1. Petr. 4, 1. Per wirgutinus Wargus Kartais Diews widutines Piktėnybes Szirdije užgaun, idant lengwiaus Parautumbim. Bet per ney wieną Dalyką daugiaus Piktėnybę musije širdingame Prisiwertime ne Kencziama ir numarinama yra, Kaip tiktay per tai, Kad Kristij išpažystam, Kad Kristus už mus Pentėjo ir numiręs yra. Nėsa iš Kristaus Kryžiaus Smerties atsirandas tikras Griekū Gailestis, per kuri ir Szirdis sulaužoma ir palinksminta pastoj'. Be sudaužytos Szirdies wisas Pasigyrimas apie Kristaus Kryžiu, Kraują ir Konas tikt Funisikas Waikū ir Pėmenidū Žaislas yra.

53. Kas tik mano Szirdi guiauzia, Žaizdos tawo kruwinos Atim, kas man Dufią spaudzia, Konos tawo tulimos Lengwin, Jėzau, aš randu Atisli jaw po tawo Kryžum, kad esmi smutningas, Smertis tawo man linksmingas.

Tad jus tylētumbit, tay jums pagalbēta butu. Jēz. 30, 15. Wislab, kas taw nusiūdā, tai kēst. Syr. 2, 4. Krišcijonis tur kēstēti. Tātai musā Ginflas. Taip Dievs uz mus karanja ir dūd Pagalbā. Jey dabar ne nori kēsti, bet eini šen ir teā kēsti ir zmogiskā Pagalbā jēkoti, arba pats sawē nori gelbēt, tad tu patrotiji diemiskā Palinkšminojimā. Tu pakufini Wapsū Lizdā tawo nerimstanczlušā Mislīū, ir saw ir kitiems daugiaus Wargū uzdedi ir Diewui priekšais stengī, kuro tawē nūg tawo Nekantrumo, Kerksto ir Didziawimo kētydit. Nēsa jū isdykēs ir jū nekenczlas est, jū didesni tawo Jēkada, jū priwalai Kancziū ant Liekarstwōs, jeib netikras Kuns butu šalin ēstas. Jey dabar atplēši Aptwērīmā, jū škaudingesnes bus tawo Konos. Kas wienam Wargui kēti isbēgti, tas desimtiems Wargams priekšais bēg. Kods pats sawē is kiti Wargū gali isšikelti, bet Pagalbā ne taip šlowinga ir isganitinga, ne kaip iskēntēdams Diewo Pagalbā sulaukši.

358. Kā weifin, dumoju, tūm tiktay jēkloju Dangaus Atišt, Swiete tikt kas Dienā matom Warzā wienā, nesilaujanti. Dievs gal dūt ir dūwanot, Po wišū Darbū ir Kaukšmo Atištēs bey Dziangšmo.

Ka gelbētu žmogui, kad jis visą Swietą pelnytu, o taciaus patrotitu sawo Dušę? Arba, ką gal žmogus dūti, kad sawo Dušę atwadūtu? Matt. 16, 25. Swieto žmones wis Swietą nor pelnyti. Bet ką iš Swieto pelnys? Wienus Niekus. Nės Swiets sugaistta su sawo Pageidimu. 1. Jon. 2, 17. Ką patrotija Swieto žmones? Dušę, kuri daugiaus werta, ne kaip wiskas Swiets. Kokia tai Patrotka! Už Saujelę Niekū ir Žiezdrū tu sawo, per Jėzus Kraują ant amžinōs Gywatōs atpirktą Dušę patrotiji. Aī, taip pigey ne pardūf sawo nesmertelną Dušę Welinui.

Anī Balso: At Dieve wiernasis.

360. Swiets jėsto Piningū, ir toley nesilauja,
 Kol Turto ir Naudōs, Kruvū Kruwas sukrauja,
 Geresnī Turta aš žinan; geidziū aš to,
 Tikt Jėzus mano Starbs; to boju Swieto šio?

Kaip Dievs Žmones taipo myl! 5. Moiz. 33, 3.
 Kad Moizėsus ne galėjo išrokti Dievo Meilę Iz-
 raėlitėnams išrodita, jūs išvesdams iš Wergystės
 Egiptionū, ir jiems tiktay iš Tolo po Aliū dėdams
 Swieto Mesiožų: taipo mes Kristžionys galėsim
 išrokti Dievo Meilę, per kūrę jis mus per sawo
 wiengimusi Sunu išpirko iš Wergystės Welino!
 Jono 3, 17. Cze ney Galą ney Kraštą randi.
 Taip didey ir tamę Dievs myl.

188. Kad aš bėdnas ir griekingas ne prapulcziau Pėkloje,
 Ž Mufas didey baštingas sawo Sunu nudawe,
 Manę jo Krauju wadūti. Kaip gal Protas manasis,
 Bey mentoži Šmintis totią Meilę išdumoti!
 Kožnas Daitis patent trumpay, Dievo Meilę amžinay.

Kalbēkit tarp savēs apie Psalmus ir Lauksēs Giesmes. Epēz. 5, 19. Mofinkite ir graudenkite savē paczius. Kol. 3, 16. Nēsa Dievs kožuam paliepe savo Artimā, Zyrat. 17, 12. Bet jēv Artimui pagelbēti turim, jeib jo Turtas iškliktu, ir jo Ghywata geryn eitu, kaip ne jū daugiaus, jeib jo Dufia per nūbaznā Susikalbējimā tarptu. Kad Diewo Waikai kiti lankomi, tad jiems iškstroko ne pripul, apie kā susikalbēti turētu. Rods jie kalba, jēv ne apie niekingus, taczians apie ne nūbaznus Dalhtus, arba pawelija, kad kiti taip kalba, ir jie tyl. Aš sakysu, kaip aš šime Dalhte pasielgēs esmi. Aš Diewop dusaudams sakau: Miels Diewe! Aš Sweczū gawau, ir jiems ne turu kā padēti, dūk tu ben Dūnōs. Iš to aš toki macnu Išklausimā sulaukēs esmi, kad su savo Sweczeis tūjauš gawau nūbaznāy susikalbēti, ir šitai po Sežine czyta išklikt, kaczeig ir kitam Burna kaip susalusi yra. Kitti neišmintūgi Swieto Išmintije apjūtdami susiškneša ant didžio Papiktinimo apie diewiškus Dalhtus, ir jiems tai didēy reikalinga rodos. Bet cze iškpiлдыta, kas Rym. 1, 22. rakšyta: Tifedameši Išmintingais ēšā, jie Durnais pastojo. Kaip šiems bēdniems Apjūtktojiems iškēis ant Smertiēs Patalo ir po Atiū Prowōs Pono Diewo? Ak, kad jie Graudenimā priimtu! Diewe!

215. Dūk, jeib su Kalba wis wisur itikt galēcian,
 Ir savo Liežuwju niekad ne nusidēcian,
 Ir kad aš Reikale drasēy turu kalbēt;
 Dūk tu Žodžiui manam waifingay pastambēt!

Kaip Elnis šaukia šviesio Wandens, taip mano Dufia,
 Diewel šaukia tawespi. Mano Dufia trokšta Diewo, gywojo
 Diewo. Ps. 42, 2. 3. Diewo Atsiliepiams: Klausykite wisi,
 Furie istrošę este, eikit šen ir pirkit be Piningū ir dowanay
 abėjū ir Wyno ir Pieno 2c. Ben Klausykite manęs ir walgi-
 kit Gero, tay jusū Dufia su Pasimėgimu nutuks. Jėz. 55, 1. 2.
 Zofano Tarnas ir baukštas Kriščionis ne wieną Buda tur.
 Anšai iš sawo paties Teisybės fet Ponu pastoti, šis trokštas
 yra Kristaus Teisybės ir neb' yra po Zofanu, bet po Ma-
 lone. Rudikelis ir naujas Žmogus wos gimes šauk ir trokšta,
 kaczels wisą Malonę dar ne gal Tikėjime išpažinti. Nėsa
 šis Dalyks yra Malonę apturėti, šis Dalyks tikėti ir pa-
 justi. Dėlgito ne aprišdink baugų Kriščioni, nėsa tatai la-
 bay lengwu, Neprietelis patsai tai daryti gataws, bet jū ge-
 riaus jam sašyk, kad išganytingas yra alkštas ir trokštas Tei-
 sybės, Matt. 5, 6., jey jis tiktay wisą dowanay pasiawinti nor.

501. Rodykis man Meilėje, wertas Jėzau,
 Girdyk Dušę trokštancę, wertas Jėzau,
 Šlubinkis pas laukiančę, wertas Jėzau,
 Jėzau, wertas Jėzau!

Kam smutnījeiši, mano Dufša, ir taip nepakājūji manijē? Lauk
 Dievo, nēs aš jam dar dekawosu, kad jis mano Weido Pa-
 galba, ir mano Dievas yra. Ps. 42, 12. 6. 5. Nēs aš tifiūs
 šio Czēso Kentėjimus ne wertus ēsanczius Garbēs, kuri tur-
 rēs ant musū apštreikštis. Rym. 8, 18. Szitaipo ir Tikin-
 tieji dar tur daug Nepakajaus, nū kurio jie tur Tikėjime at-
 siginti ir ištiriwoti. Jey Diews sakytu: Karauk, melst, lauk
 tiek ir tiek Czēso, ir potam ne gelbētu, tad tu galētumbei nu-
 siminti. Bet kad jis ne padawadidams Czēso Ilgumą jako:
 lauk! tad jis tawę nor apsaugoti nū Dekantrumo ir Rus-
 minimo. Raczėig ir jis iki tawo Amžio Galo užtrukintu,
 tacziau tu tikray (jey ne jū weikšaus) ištirsi jo Wiernumą.
 Af Wiešpatel! man nieką per ilgay ir per sunkeį ne uždēt,
 idant aš newiernas ne pastocziau. Af ne! Tu jau tikru Czēsu
 tawo Žodi wiernay attesēsi, ir pats kaip mano Išgelbetojis
 pasrodīsi.

263. Norint Diews Kartais Wargūsa, rodos kaip jau mus wūšūsa,
 Ne noris mylēt tikray, tikt žinan, Diews gelbt umay,
 Jo Pagalba užtrukinta mums dėl to juk ne užginta,
 Jey ne gelbt kozną Czēšą, Diews tikt gelbt i Reikalą.

Tą nori, Kad aš tau daryčiau? Luk. 18, 41. Wiespatie! argi
 ir manę taip klausai? Berods! Sztay, atsakau: Wiespatie! Kad
 regėčiau, Kaip meilings tu esi, jeip aš tawo Szwiesybėje ir
 tawo Meile išpažincčiau, ir tawę wël mylėčiau. Tatal yra
 Suglaudimas wisū mano Maldū. Uša tą wiernay iš manęs
 nori. 1. Kor. 16, 12. Bet tu nieką iš manęs nori Kaip iš manęs
 patieš, nēs tu žinai, Kad nicznieką ne galu. Ale tūmi tu zenklini,
 Kad aš iš tawęs prašycziau, ir tu rods dūti ir daryti nori.
 Uša tu nieko Fito iš manęs prašai, Kaip ką tu pats išprowiji,
 ir wislab, wislab išprowiji, ką tu prašai. Jey tu dabar iš
 manęs nori Tikėjimą ir Meilę, tad aš tatai iš tawęs prašau,
 dūf, aš dūf tą man, tad taw wël tatai atadūsu, nēs taw tikf
 patinē tawo patieš Dūwana. Al Kaip tu nori ir turi man
 tatai dūti, ir dūsi tikray. Tacziau mano Iŝganimas ne grun:
 tawotas yra ant mano, bet tawo ir Tėwo amžinōs Mellēs
 ir Apstēmimo tawije, manę iš Malonēs išganyti. Todēley
 wienōs tawo Malonēs ir Atleidimo Sparnais apflots tawęspi
 ateimi. Tu mano graziausoji Gerybe. Prie tawęs man yr
 Linēsmyme.

522. Meile! amžina Ghwata, tu esi šwieša Tiesa,
 Meile! Dušei tu Sweikata atdawei prapuldhtą,
 Meile! dūmies taw wijay, but tawafis amžinay.

Taip Karwelis ne rado, kur jo Kojā ilšētis galētu, sugryžo wēl prie Noako i Skryņę, tay išklišęs sawo Rankā jē wēl sawēspi ēme i Skryņę. 1. Moiz. 8, 9. Auk. 6. Sal. 2, 14. Kīts pabudints Griekininkš mislija su daug Procēs ir wisokiū Pasielgimu saw Atilsi ir gerā Kodā Sažinei iškrausti. Ale jis jū daugiaus priwalytu dēl wisū sawo Darbū ir Pasielgimo nufiminti, Kristaus Atpirkimo Darbē ir Kristaus Konosa wienat Atilsiēs iekšoti, ir Kristuje pirmjais apteisintas atrastas buti. Tad ir potam jam atširastu šwentos Dumos, gera Koda ir teišus Darbai.

149. Kur mano rims Szirdis, jog tā taip sunkin wis Griekū dide Daugybē, kas gal man dūt Lengwybē? Jey wisas Swiets norētu man gelbēt, ne galētu. At Meilēs pilns Jēzan! tawēsp ateimi jau, Jēstau Malonēs tawo šioj' didzioj' Smutkoj' sawo,

Karalyste Diwo ne stoj' žodžiuse, bet Stiprybėje.
 1. Kor. 4, 20. Diwo Karalyste ne yra Walgims
 bey Gėrimis, bet Teisybe, Paėjus ir Džiaugsmas
 šventoje Dvasėje. Rym. 14, 17. Daug žino apie
 Diwo Karalystę wis šnekėti, bet maž Stiprybėje
 atesėti. Kiek is Walgio ir Gėrimo Szventybę
 žęsto, bet apie Teisybę, Paėjū ir Džiaugsmą šven-
 toje Dvasėje nieką ne žino. Kiti rodo Diwo Ka-
 ralysteje gyventi, bet Diwo Karalyste sawo Szir-
 dije ne tur. Wey! bau ne Kristus Teisybę saęs:
 Ne Wisi man saę: Wiešpatie! Wiešpatie! ieis i
 Dangaus Karalyste, bet tie, kurie Walę daro Tęwo
 mano Danguj' esancio? Matt. 7, 21.

232. Krišczionim budamas, turi kas Ger myšėti,
 O wisą Piktą wěl P'apstantoj' turėti,
 Kas Jęzu dar ne myl, kurs sawo myl Griekus,
 Ir Gyrus jo toksai, wisad noprošuas bus.

Kas ištīrīvos īki Galo, tas bus iġganytas. Matt. 24, 14. Sztay, ateimi weik. Laikyk, kq turi, kad nieks ne imtu tawo Wainikq. Apreikt. 3, 11. Kas mislij' stojqs, tesidaboja, kad ne pultu. 1. Kor. 10, 12. Kas Tikėjimē stojqs yra, ir iġ Prigimtiēs jau linksmōs Szirdiēs yra, tas te ne ima Tikėjimo Mierq nūg sawes per didē, o nūg kitū Silpnusū per mažq, kitiay gali pulti. Kas tikray žin, kas tai Tikėjimas yra, tas Baukštus ne aprikdis, ir ne norēs, kad wisi wis sawije Linksmybę pajustu. Tantai niera pasiliekašis Ludijims ir Peczwēta. Szwenta Dwase yra pati Uġstata ir Peczwēta ir tq tu gauni numanytk iġ wisū jōs Waisū ir Darbū, bet ne tikray iġ tokiōs Linksmybēs. Ant Pajutimo nustifikēti ne dūd tikrą Žinę, nēs Kartais weikay Pajutimas gaišt. Ale Diewo Žodziu nustifikēti dūd wisq Žinę.

206. Galop waryk, miels Bone! wisus musū Wargus,
 Sutel sawo Žegnone mums kol mums mirti bus,
 Kad tawo cze Wiernybę wisad ragantumbim,
 Ir i Danguis Linksmybę tikray nufaktumbim.

Kas mus šīrs nū Dievo Meilēs? Wargai? arba Tūzba? ar Persekūnējimas? nēs aš tikray zināu, jog ney Smertis ney Gywata u. ne gal mus atskirti nūg Dievo Mellēs, Furi yra Kristuje Jēzuse, musū Wiešpatije. Rym. 8, 35—39. Wiernas Krišcijonis tur šaip geray iškānitas Medis buti Jēzuse, Furi ney didziā didziausas Wējs ne gal parwersti. Norint Jofanas grautu, norint Pekla zaibautu, norint Swiets mētrautu, norint Welns pasūtēs butu, Jēzu mylinti Szirdis šaip ūla ne pasijudin, šakydama: Jēzui prilipsu idagyta, jis Szwiesybe mano bus, niekad man jo Loska zus. Kad dabar Grieks ir Swieto Wilojimas tawę nūg Jēzaus atskirti gal, tad tu dar Jēzu ne tikray myli. Apšimē ji Parštay mylēti, tad galēsi su Teisybe šakyti: Kas manę nū Jēzaus šīrs? jam pribusu ik pastipsu!

264. Dievs yr' mano, aš wēl jo, kas mus šīrt galētu?
 Norint Wargu tytwēiko man uždēt norētū;
 Te deb, juk Wargus wisus gannu per jo Kankā,
 Ir jey nor, wēik nušēl tus, tad jis ap-mislankā.

Kas man Pelnu buwo, tai dēl Kristaus laikiau per
 Jēkādā, tad aš Kristu laimēciau ir bucziau iskra-
 stās jame. Pilip. 3, 7—9. Kaip Kristus yra mano
 Teisybe, taip ir jis mano Szirdije. Jame, Kristuje,
 Diekpatije tankei tie žodzei Gromatosa Powilo
 randami: aš esmi Kristuje. Tasai yra mano Prie-
 žodis. Cze yra mano Piliis ir Szancas, mano Rojus,
 Penukklas ir Gywata. Cze esmi Tikėjime sawo
 Namuse. Cze Szētras iustatykim, cze geray mume
 bus gywenti. Cze ir pastucziaus Smertis ne užgaus.

221. Man, Jēzau mielas, nudalyt Teisybę sawaję,
 Grietus manūsus suwalyt, o dēl jūs ant sawęs.
 Manę griekningą iwynot, šwents Jēzau, i sawę,
 Kaltybę mano tu apllot, ne rodyt Dewui ję.

Kas mano Kuną walgo, bey mano Kraują gera-
 tas pasliekt manijē ir aš jame. Jon. 6, 56. Senam
 Testamente šwenta Altoraus Dūna tiktay po Afil
 žmonēms buwo dēta, bet prasti žmones nūg to ne
 turējo walgyt. 2. Moiz. 25, 30. Bet naujame Testa-
 mente gal ložnas Tifis Jēzu sawo faip Dangaus
 Dūnā priūmti ir walgyti, jeib su jūmi susiwienu.
 Bet lygey, laip ney wiens Neappjaustitas ne turējo
 walgyti nū Welykū Awinēlio, 2. Moiz. 12, 48.,
 taipō ir taw pareitis, kad tu Jēzaus Kuną ir
 Kraują su appjaustita Szirdze priūmtumbei, fitaip
 ne bus tas Walgis taw ant Gywatōs.

161. Citš Jēzau! Dūna dangišta man pasidowanoti,
 Ir tawo Kraujo Šerimā man iš Malonēs dāti,
 Eš manij', aš taw'je, todēl kartunta tu mane
 Sudnoj' Dienoj' priūtfi.

Kas nor Dievo Ibrinktūsus kaltinti? Dievas yra
 czionay, kurs teišus padaro. Kas nor prazudyti?
 Kristus yra czionay, kursai numiręs, o jū daugiaus,
 kursai iš Numirusū prikeltas, kursai yra po Definēs
 Dievo ir užstow mus. Rym. 8, 33. 34. Taip
 drutay stow Tifis pries wiskus Welno Prajudimus.
 Kods daug yra didziū Priesininkū, kurie fet tawę
 kaltinti ir prazudyti. Ale tawo geriausasis Priete-
 lus Jėzus yra didesnis, kurs tawę teisy dare. Jey
 dabar ne jopi kaip neteišus Griefininkis priswersi ir
 i jė tifeši, tad tu pats kalts busi, kad kaltints ir
 prazudyts busi. Jėzau!

497. Dūk tawo Godziui man tifēt ir tą Szirdij' laifyti,
 Ką tu pelnei, man apturēt, tu Dievo šwents Gryti!
 Dūk taw wienam tifēt drutay, tu wienš manę apteistuai,
 Per Kryžaus Smerti kartu.

Kas Pawarguso pasigail, tas žyczij Ponui Diewui, ir tas jam wēl Gerq atpildys. Pamokst. 19, 17. Darb. 4, 32—35. 2. Kor. 9, 6—15. 1. Tim. 6, 10—16. Kas ne rods dūtu! Tifējimas wisados ima iž Diemo Žako, tas sklidinay pilns, mes nieka ne turim, Diews dūd ir Dowana ir Žoposta, kad galim dūti, ir atadūd jo patiēs Dowana per musi. Kankā, arba wainiūja jo patiēs Darba. 1. Tusi 30, 14. 16.

168. Diews Pawargulēu Sargas, Apsarga kožnoj' Bēdoj',
Meile jo kad ir pats Wargas, Smertis wargin jus kawoj',
Kas jī myl, neug nor prastoti, tam wis gatawas prišolti.

Kas tau ne prirup, cze nesifiskis. Nės tau be to daugiaus paliepta, ne kaip tu gali ištėsėti. Zira. 3, 24. 25. Jey Dyna ne butu išėjusi Žemės Dukteres apžwalgyti, ne butu Rekke pastojusi. 1. Moiz. 34, 1. 2. Jey Jėzus tau prirup, kam Swiete wis nori fiskis? Mans Išganytojai, saugok mane, kad tauę Tykoje ir Pakarnysteje nū wisū swetimū ir man nepalieptū Reikalū prisikawocziau. Kas wis už wis Naujienū trokšt, tam senasis Diewo Žodis ne skanus, tau te prirup, kas Dien naują Sylą igyti, o ne naujus Žodzius ir Niekus žinoti. **At** Witšpatie! dūk, kad tauo sena Tiesa manije gywa wis butu, ir mano Szirdis jū minkštesne ir jū išmokinta pastotu, kad ir manije pasliktu, ką iš Pradžios girdėjau.

231. Todėl, Diewe meilingas, kreipt Dusiūs Iškladas,
 Kad bucziau ap Griekingas kas Dien naujinamas,
 Dūk man tau wis klausyti, ir ką liepei daryti,
 Tauęs pastiprintas.

Kas taw fenk, Estere Karalēne? Ir Pušē Karalystēs taw
 bus dūta. Ester. 5, 3. Af Dušē! argi taw nieks ne fenk?
 argi tu nieko ne turi prašyti? Af berods! daug, labay daug!
 Delgito prišartinkis prle to širdingojo Karalaus ir Jaunikio
 be Baimēs. Wey, jis ištiese sawo aukšina Karal. Kykštę ties
 tawim, sakydams: Prašyk! prašyk tiktay! aš taw ne tiktay
 Pušē, bet wišą mano Karalystę dūsu, bey pats taw pasidūsu.
 Af Dušē, ir didzius ir mazlausus Dalykus iš jo prašinēk ir
 wišlab jam sakyk, nēsa jo Szirdingyste ir maziausame tawę
 išklausys, ir jis už Nezinomą nor laikyti, Kad tu jam ne
 pranēsi, ale kas jam sakyta, tatai jau i tikrą Wieta padēta
 ir neb' yra ant tawo, bet ant jo Szirdiēs, Furi ne gal rimti,
 Poley taw bus pagelbēta. Tu rods jau tankei ištarei ir
 maziausosa ir didziosa Keikmenēsa jo Pagalbōs, nēs jis rods
 iš wišdōs Bēdōs išgelbt. Tu mišliji, Kad tu jo trokšti ir ji
 trauki, Kad jis ne nor tawę išklausyti. Af ne! jis tawę trauk,
 jis trokšt jū daugiaus, ne kaip tu, Kad taw butu pagelbēta.
 Nēsa ir tai ištaise, Kad tu trokštąs esi. -

504. Mano Dwajē, Diwe, geidauja tawēs, kūrš wišlab jei esi!
 Tawim titēt te nesilauja, al ūla wis taip ēsanti;
 Ne dūt i Gēdas man iškimpsti, ant Apjūko Neprietelui,
 Labjans dūt sawo Priek'ninkui su Gēda gēdiškay nūgrimši.

Kas tik, tas ne pabēga. Jēz. 28, 16. Bet tu pakelk sawo Lazdā.
 2. Moiz. 14, 16. Nauja Proce, nauja Zegnone! Kas daugiaus
 ket Tikējima gaisinti, tur tā daugiaus maitinti. Dievo Akis
 wis jur ant Wiernumo Tikējimo. Jer. 5, 3. Kadangi jis rods
 mus gelbt, ale pirmjais mus gelbēti ne gal, koley Tikējima ne
 dawēs, nesa sakyta: Tikējimas wislab gaun. Matt. 15, 23. Lu-
 tērus saķo: Tikējimas yra tikras Dywas, tas silpnā Žmogū taip
 drasu daro, Kad saķo: jey wisi Welnei manē uzpultu, ir wisi
 Liecorei, Karalei, Dangus ir Žeme priēš manē butu, tacziau
 žinau: aš busu išķlaikytas. Ale Kas ne tik, su tūmi Diewa
 ney Dywū ney Stebuklū ne gal daryti. Bet Kurie Diewui
 nusitik, tie bus išķgelbēti, jey ir Dangus ir Žeme sugaisū.
 Utesa jis pažadējo, sakydams: Jey tikēsi, taw bus pagelbēta.
 Jo Žodis jū gelūja, ne Palw Dangus ir Žeme, nēs per tā jis
 wislab sutwēre. Szitaipo jis nor, Kad mes jo Žodzuī itik-
 tumbim, jey ir Dangus ir Žeme ir wisos Žwaigzdes priēš
 mus butu. Imk dabar Žodi i Nagus, mušk drasey, tad
 wislab išķklaidysi ir Kuima gausi.

174. Norint Swiets pilnis Welnū butu, ir mus praxyt norētu,
 Tacziau nesibijom labay, Palaimā gausim weikēy.

Ponas šio Swieto Kustybē rodo,
 Ne gal mus pazeisti, nēs sudits pats esti,
 It pergalēs wiens Žodis.

Kas yra lygus Wiešpacziui, musū Dievui, kurs
 taip aukštay pasišėdo ir ant Nepesididziūjancziū žur
 Danguj' ir ant Žemės, kursai Pasižeminanti iškel iš
 Dulkiū, ir paaukštin Pawargusi iš Purwū. Psalm.
 113, 5—7. Mažas Dowids gal nūg Dievo t didi
 Izraēlitēnū Karaly iškelts buti, ale didis Saulas
 tur pamestas pastoti. Jey Danguje po šlowingojo
 Dievo Akiū wislab tur žema ir maža buti, kaip mes,
 Žemės Kirmēlates ir Dulkes, ne privalytumbim jū
 pasižeminti, dar dang Grielū turėdami, kuriū dėley
 ne išsikelti, bet pasižeminti privalom.

360. Swiets ant Garbės godus, rods nor ju Prakilnaisis,
 Sudraugawotisi, bey ju Pagarbintaisis,
 Man Garbingiausas yr' Pons Jėzus, tais jis mēgs,
 Kurie tikt garbis jė. Swiets man yr' tikras Niets.

Kēlas yra platus ī Prapūlimā nuwedās, ir daug
 yra ant to Waikščiojancziujū. O Wartai ankšti ir
 Kēlas sauras, ī Gywasti wedās, o maž jū yra tū
 Surandancziujū. Matt. 7, 13. 14. Tas Žodis senam
 Žmogui per aštrus, jam ne patint sawo Diewo
 Žokanas Neprisiwertime, faczeig tas jam ypaczey
 dūtas. Powils, tas didis Ewangēlistas, per Žokanā
 neprisiwertusi Pilitsā is jo Drasumo pabudino,
 Darb. 24, 25., ir prisiwertenczius Rymionus ra-
 gino per Žokanā nūg Drasumo pasisaugoti. Rym.
 8, 13. Nēsa ir Kriščionis dar tur Kunā, tam
 reik Žokanā, bet Dwasei tikray Ewangēliā. At
 Wiešpatie, waldyt Kunā ant ankšto Kelo, jeib
 Dwasei ne atimtu jōs Penukšlā.

230. Jey Dangun ištakt gorojat, Geidulus n'ispildytit,
 Kuno, Kranjo, tad daboja, Diews kā liepe istaisyt,
 Tay weikiaus atsielsite Kelā Rojaus Danguna,
 Geidulus grieksus apdraustit, Kunā gašlujū pabaustit.

Nēkīs mano prietelka, mano Gražojh, ir atēik šen. Nēsa
 štay, ūiema nubēgo, Lytus praējo, ir jau neb' yra. ūoles
 paštrode ūemēse, Pawasaris atējo, ir Kurklelis girdims mustū
 ūemēj' r. Ateik mano Karwele, ūlōs Skylēsa, ūkmenitū
 Plyšosa r. Aušht. Gies. S. 2, 10—14. Wiešpatie! ir manije
 Kartais ūiema buwo, bet ir tu manē su Karšta Meile sawo
 atgawinēš est. Ir manē pripratink, jeib wišados wišūse Dar
 lykūse tawimi nuštikēcziau ir wiš to wiēno pašrupincziau,
 Kad taw Paip Karwele ir Martele ir tawije tawo Tēwul
 grazey itikēcziau. Stiprink per wišā Tikējima, Kad galiausey
 linkšmas bucziau, ir tawo Konosa ūtilsi rascziau. Dar tacziau
 cze Ruimo yra ir didziausiemš Grieŋinininkams bey ir man.

Ant Balso: Diena jau pašbaige.

374. Kristau, dūk tawo twertis man ūuka kruwina,
 D wišados tikt dziaugtis linkšmybe amžina,
 Kristau, dūk taip ūzmigti man tawo Konosa,
 Ne gal man Swietš patikti, buwan cze Bēdosa.

Kieš Kartū norējau tawo Waikus surinkti, kaip Wišta surēnka sēwo Wištyczius po sawo Sparnais, bet jūs ne norējot. Matt. 23, 37. Ale kas tik musū Rozonei? Jēz. 53, 1. Kieš Kartū Diews tawę wadin per sawo Žodi, per Gerybes ir Ašaras? Bet tu tai ne numanai. Tūkstant Kartū tu atsi; Falbi, bet po Diewo Akiū tatai ne gilūs. Argi žinai, Kas cze Falts? Tu ne nori, todēl ir ne gali. Tu ne klausai Diewo Žodžio, delgito ir wiēna Tamsybe bey Papištinimas taw ro; dos iš Diewo ir jo Waikū. Wiešpatie! prawaryš Bluznišimo ir Melū Dwasę, idant iš tawęs ne pasipiktincziau, ir tu man Wisame itiktumbel, mano Szirdi laimētumbel, ir wis manę ant Mellēs ir Dēkawonēs priragintumbel. Pone Diewe! iš; walnyš manę iš wisōs Macēs Tamsybēs ir niczniefą man palif, Kas man ant Iškādōs butu. Amen.

Jēzau!

140. Žodžiu tu sawo idanžei labay man Szirdi tanke,
Per Dwasę šwentą tu šankei manę, bet aš ne šwanke.
Wištą Niekū (nešginu) nuleidan, tu man šulei
Sus'milimą, Išganimą daug Kartū ir itulei.

Niet jūsu kristīti este, Kristumi apšīvēkote. Gal. 3, 27. At Jēzau, dūt, kad i tawo Tupelnimā, Teisybē ir Konas wisas iwynotas budams, galēzīau safyti: Aš dziaugiūs Ponu Diewu, ir mano Duse linksminas sawo Diewu: Nēša jis manē apwīlko Kubais Jēganimo ir Sermēga Teisybēs apredē, kaip Jauniki funigīktu Aprēdijimu, ir kaip Marti sawo Graistume puikawoja. Jēz. 61, 10. Dēlgito niekados ne užmiršē, kaip šlowingay tu šwentamē Kristē su Jēzumi ir jo Krauju ikrēdytas esi, bet ir atsimint wis sawo Kristo Derējimo.

454. Kadangi Kristumi Kristē esmi aš aprēdytas,
 Draust Szētonā, kad tas manē, prakeiktis pat prastanditas
 Nīšwīlktu wēl, dūt kad Szirdis, šwenta Baznyczia wis uš wis,
 Gywenti Diewui butu.

Klausyfit Wisi, kurie ištroskē este, eikit ņen pas
 Wandeni ir jūs, kurie Piningū ne turit, eikit ņen,
 pirkit ir walgyfit, eikit ņen ir pirkit be Piningū ir
 dowanay, abejū, ir Wyno ir Pieno. Jēz. 55, 1.
 Kad dide Twanka yra, argi ne Szirdis jū ištrosk-
 fusi randas? Kaip ņtanus tolei yra Szaltinio
 Malkas! Wen, Jēzus pats taw Twankoj' Wargū
 ir Griekū dowanay wiņa Atgawinimā let dūti.

Ant Balso: Waitelei Aufņcziauso 2c.

Kaip troņsta miels Jēzus, Troņstancziujū Dwasi,
 Jis ņant tawo Duņe ņawespi tikray,
 Pribegē jam ir wiernay troņstasīs geray,
 Szaltinis jo teņa, ņatyt ir aņ ņasu,
 Kad ņenti ben ganczian pilnay jo Malone,
 Dowanay jis mums dūda iņ gerōs Szirdiēs,
 Jis girda, jis pena ir musū Dwases,
 Iņ tawes wiņ dziaugņsūs, aņ mielasīs Pone!

Kas manē uor sekti, tas patšai te uššiginie. Luk. 9, 23. Tay wišlab kita tam bus lengwu. Iš to suprantam, kaš Nielai esme, dēlgito ir niekam ne deram ir nicznieko pasituri esme ir šitai po niczniekā galim patrotyti. Turtaš ne mušū, nēš meš tiktay tam Diewo Ušweizdai. Garbē ir Gēdā pagal Swieto Kolundā ne mušū yra. Nēša tai tikt mušū Garbē, kaš Diews per muš garbinamas. Tatai mušū Gēda, kaš Diews per muš apgēdinamas. Diewo Garbē muš tur raginti, kaš Diewo Dalškūse butumbim kaip Lutai, o mušū Dalškūse butumbim kaip Grytēlei. Jey dabar tam kaš tropija, ir tu ne wienat dēl Diewo Garbēs ir Artimo Išganimo pasirupini, bet sawo Mandā jēklai ir nicznieko ne nori kentēti, tad tu ne tropiši, bet saw daungiaus Wargū padarysi. Dēlgito patšai tu uššiginā, tad nieko ne trotiši, kaip tiktay tā, kaš tamē wargin, ir uš tai gauni Jēzu, wišā dwašlškā ir kuniškā Žegnōņ, liel tikt tam ant Išganimo, Palajaus ir Palinkšminojimo gelūja. Ale kaš dar su sawo Pastelgimu šiam Swietui nor itikti, ir patš sawo Niekus ir Garbē jēško, tas ne gal Kristui sekti ir po Diewo Atiū palinkšmintas buti, ir kaip tošiam Smertije ir po Prowōš Atiū nusišdūs. Eze testmēgin didi Mokšlā turintieji, kuriam jie itink? Ar Diewui ar Swietui?

530. Tar Kristus: sekite manē, wiši Kristižcionys sekite!
 Ušgintit Swietā ir sawē, o mano Meišej' degkit,
 Imt Krūžu kožnas sawaji, o sek manē pirmieanti.

Rogi dar man reik? Matt. 19, 20. Dar Wiens taw
 reikia. Luk. 18. 22. Nēs wiens Daikto reikia. Luk.
 10, 42. Butent Jēzāus, jeib jis man taip Maryai
 pašlužytu ir paczesnawotu, tad mes iš jo Sylōs
 igautumbim, jam wēl šlužyti. Jis pats tur pirma
 musū Walgis buti, pirmneng mes galētumbim jē
 walgydint. Imt pirma iš Kristaus Pilnystēs
 Malonę ir pasistiprintis, tad ir galēsi dūti, ir iš-
 taisyti, faczeig Silpnybēje. Ale ne per Ištāsimą
 ir Dawimą, bet per Tikėjimą ir Priēmimą mes
 tobuli Kristkcionis pastojam ir pasiliekam. Nēsa
 ir su silpnu Tikėjimu mes priimam wisą Jēzu. To
 Wiens reikia.

495. Taip širdingay aš geidauju, miels Jēzau, tawęs wienol,
 Pristiglaust tawęšp meilauju, pats sawę man dowanol,
 Te pasel, kas noris Piktųjų Daughbę,
 Aš Meileje bęgsu po tawo Gerybę,
 Nēs tawo šwents Jodis yr gywa Dwase,
 Apšchez tas gawin ir pralobin manę.

Kofiq Draugyste tur Szwiešybe su Tamsybe? Kaip sutar Kristus su Bēlialu? 2. Kor. 6, 14. 15. Ar su Jēzumi, ar su Welnu sutarki. Abiem wienu Kartu ne gali itikti. Viels gal dwiem Ponam ņlužyti. Matt. 6, 24. **Ak Wiešpatie!** tu wiskas man paklužiji, tu wiskas man pasidūdi, kaip taw tikt Puse Szirdiēs dūcziau! **Ak ne! Ak ne!** **Aš** ir tawo wiskas esmi. **Dēlgito** imt saw mano Kung, mano Duše, mano Dwase ic. **Ak dūf,** kad tawo Draugysteje su wisu Labu tawas bucziau!

453. Atfžadējan Szētonui ir wisai jo Draugyste,
 Tam pekliškam Neprietelui, jo wisai Melabystei.
 Dieve, esmi tawo Namai, atgimdīts iš Aukstyhēs,
 Kad elgcziaus taw itiktinay, bewengdams Piktinybes,
 Kaip pats esi paliepes.

Kol Moizēšus aufstyn fēle sawo Kanfas, laimējo
 Izraēlitēnai, bet tad jis sawo Kanfas žemyn nuleido,
 laimējo Amalēšs 2c. 2. Moiz. 17, 11. Pakelkit šwenz
 tas Kanfas be Keršto ir Abejojimo. 1. Tim. 2, 8.
 Ne pailst, ir ilgay turēdams Maldosa prašyti.
 Jū daugiaus Maldū, jū daugiaus Pergalējimo.
 Kožas Dusaujimēlis yra Kirtis ir wilinkstynis
 Atmū senam Adomui, jey ir tofs didis taip Mil-
 žinas Goliats pasroditu. Jis tur mirti, bet tas
 cziaus ne wienu Sykiu. At Wiešpatie! dūf man
 Wiernybę Maldosa. Nēs geriausieji Ginflai Krifš-
 czioniū yra Maldos ir Ašaros.

219. Ne ne užmiršl Maldū taipo be budēdams,
 Ir iš Painū wišokliū walnas but norēdams,
 Tawę tur Diews wišur
 Šš Painū kludyti, Miegą prawaryti.

Ko Palkieji uzsigeldz, toktai jūs nuzawin, ir Durnujā Pa-
 laima jiems Gaļā daro. Bet Diewo Klausasis pasiliks be
 Baimēs, ir pilnā turēs, ir Uzpalamōs nesibijos. Pamoķi.
 1, 32. 33. Toki Protā ir Palaimā tur Piktieji. Bagotieji tur
 pristokti ir badēti, ale Kurie Pono Diewo jēķo, ne stofoj'
 ney jokio Lobjo. Ps. 34, 11. (Uēsa) Uūbažnyste wisims
 Daiktams tinka, ir tur Pažadējimā sitōs ir busencziōs Gy-
 watōs. 1. Tim. 4, 8. Bagotieji tur pristokti, bet Tikintieji
 gana Zoposto wisados tur, Paip wiengā Kartā, taip ir Pitā
 Kartā, butent iķ Diewo Kauķōs wislab pripildancziōs, r Fas
 cze ne randama, iķ Eitur ne imama. Jie Jēzu turidami,
 wislab tur. Jey jie kā ne iķmano, Jēzus jū Rodininkē. Jey
 silpni, Jēzus jū Stiprybe. Ko jie pristokē, ar jiems ar po-
 wisam arba dabar nenaudinga. Taipu tur jiems wislab ir
 pats Stoķojims ant Uaudōs buti, ir jus prie Diewo Ņodzio,
 Maldū bey Paķarnumo priwaryti.

520. Karalus Babilono Nebukadnēzaris,
 Dangaus n'aimidams Pono žurēdams i Pilis
 Pakurtases šlownāy, didziūtis Paits pradējo,
 Bet tūj' paduķi' turējo kalbedamas durnāy.

Poznas tur savo patiēs (ypatīņ) Dāwana īš Diemo, wiens taip, tīs šēip.
 1. Kor. 7, 7. Kā dabar Dievs dūd, ar butu dīdē Szirdiēs Līnksmybē ar
 līnā šlowingā Dāwana, wis weikē ir dailei atimti gal, tatai tu ne gali su
 sawo Syla īšwertī. Jo tai yra Dāwana, īš tawēs tai ne prašo, bet jis
 tatai dūd, kuriam ir kada jis nor. But tu tiktay wiernas tame, tā turi ir
 kas taw paliepta yra. Wengē Grielā, nēsa tas īšpustija wišā Līnksmybē. Pa-
 filik Maldoje ir Zodije, tatai tawo Dalys, tā Dievs īš tawēs prašo. Jey
 dabar sawaji darysi, tad ir Dievs atliks, kas jam pareitis, jis tawē atgawis
 ir wišab dūs, tā tu tiktay priwalysi ir ant Randōs wartosi. At Wiešpatie!
 man nekados pawelik per Mierā žengti, idant niēlā be tawo Malonēs ir Pa-
 wadinime apstincziau, ir dēlto ne tame sugaišeziau, kas man paliepta. Man
 po Akū dēt mano patiēs Dāwana, Žir. 3, 22. 23. ir palieptā Darbā, ir
 saugot manē, kad ir gerūse Dalykūse Sawalnīks ne buciziau, norēdams pirm
 tawēs bēgti, bet wišados uš tawo Durū šlowēdams, tawo Žodžio laukziau,
 ir wis gataws buciziau taw šlūztyti pagal tawo Walē. At Wiešpatie, manē
 powisam taw patinkanti daryt ir dūt Wiernybē, kad wišas tawo tobula Apiera
 ir Dāwana buciziau! Amen.

208. Ne Macēje Žmogaus tai est, kad koki Darbā kas pr adest
 Laimingay īštesēti.
 Jey Dievs ne padēd, niēks ne gal pradētā īšgalēti.

Kristus atpirko mus nūg Keikimo Jokano, pastodams Keikimu uz mus 20. Teib Žegnone Abraomo Pagonams tektu Kristuje Jēzujē ir mes taipo pažadētajē Dwašē gautumbim per Tikėjimą. Gal. 3, 13. 14. Nūg Kristaus ateit Dwašē Pašwentinimo, dēlgito tā ne iš sawo paties Proto ir Sylōs apturēšim, bet iš Jēzaus. Kaišo tasai yra mano Suderėjimas, Teisybe ir Paėjus, taip ir mes jame pasilikdami gaudnam išlētis ir jis wiens kaip musū Teisybe, taip ir musū Pašwentinimas pastoj, ir Diewo Karalyste, Darbas, Abrozās ir be musū Procēs jū geriaus pasirodo. Nesa taipo Kristus musijē gywas yra ir procewojas, o mes gywi esme jame, kurs uz mus pasidawe. Čjē mums wislab lengwu, bet Jokanas mus ne gal Feikti ir wartyti.

194. Be Jokano Iškildimo buwom wisi prapūle,
 Atėjo tam Sunus Diewo ir žmogumi pastoj,
 Tas Jokanā uz mus pilde ir Diewo Kerštā nutilde,
 Karsai Griešnūsus spande.

Kristus mums Dievo darytas yra Jsminežē ir Teisybē, ir Pašventinimu ir Atpirkimu. 1. Kor. 1, 30. Wislab randi prie Jēzaus, imt tiltay iš jo Pilnystēs Malone už Malone. Jon. 1, 16. Tawiye yra Paityste, Kristuje Jsmintis, tawiye Neteisybe wiena, Kristuje Teisybe, tawiye nešwenci Griefai, Kristuje Pašventinimas, tawiye Prapūlimas, Kristuje Atpirkims. Ak Duže! rupinkis, fad ir tu tatai sawo Jēzuje rastumbei ir saw pasisawintumbei.

495. Dužia, geisdama tai rasti, ne prie Swieto tai ieškot,
 Rupint iš to iškitaši, keltis Danguna dabot,
 Kur Dievas suvienitas yr' su žmogyste,
 Kur randasi wisū Gerybiū Pilnyste,
 Ten mano wienintele yra Dalis,
 Ten mano brangiausas Işgelbetojis.

Kristuje turim Atpirkimā per jo Kraujā, butent Griekū
 Atleidimā. (Mēsa) Jis atleido mums wisus Griekus, ir is-
 gese Parasā, Pirs priēš mus buwo Istatimūse ir mums
 priēstarawo ir paēmes is Tarpo prie Bryžaus prisēge. Kol.
 1, 14. 2, 13. 14. Dēlto šauke Jon. 19, 30. Kristus: Atlikta!
 Wisi kasdieniški Nusidēšimai Tikincziujū (raše wiens wier-
 nas Mofitojis) jau Kristaus dēley atleisti yra. Mēsa jie jau
 i Raistus Apteisnimo musū irokūti, cze mums wisas Kristus
 su wisu sawo Nupelnimu prirokūtas. Jo Nupelnimas ne
 tiktay uzmoķējo musū jau buwusus, ēsanczius ir dar busen-
 czius Griekus. Koley mes tikim ir mes kas Dien apteisinti
 esme. Dēlto ir musū Szirdis Kristuje Diewu ant Wisū gal-
 nusitikēti.

423. Jēy atlikta, kāgi Ņmogau pats nori procawoti?
 Argi Ņinai, satyķ, prašan, tā Diewni dowanoti?
 Atliko šis nekaltasis, jis Skolā uzmoķējo,
 Tu wiersy tai, tay bus geray, jis uķ tawē teutējo.

Kristus yra Jofano Galas, kas i jē tik, tas teišus. Nym. 10, 14. Žmogus palinkęs sunkę Naktą walklodams argi ne velijas Kelo Galą prieti, Kad Sunkenybę galētu padeti? O tu wis nori Griekū ir Jofano Jungą nešti, ir iš to teišus pastoti, yrleik weikę prie Jofano Galo, Jėzaus tawo, tikē i jē, Kad teišus pastotumbei. Kad Jofans sawo dwasiškame Pasielgime pasirodos, tad wisus musū Darbus ir Budą prasžudo, musū Negalybę mums po Akū ded, bey mus nusiiminanzius daro, ir taipo sawo Darbą atliko, ale toliaus ne tur žengti. Bet Ewangēlia mus pas Kristu nurodo, ir jey mes jame esme, tad Jofanas ne gal Eą daugiaus iš musū prašyti. Nėsa mes Kristuje turim aukštesnę Teisybę, ne kaip Jofanas gal prašyti, butent Kristaus Teisybę, Furi toli perelt Adomo Teisybę.

194. Kadangi tą Jofaną Kristus už mus išpildęs,
 Motintis Krikščionie Motylą tikrą Biedrės tikrosės,
 Satyl: tu Jėzau amžiną atgavęs man grieknam Dziaugsmą,
 Tu už manę kentėjai.

Kristus yra po Dešinēs Diemo i Dangu užženges,
 ir jam padūti yra Angēlai ir Sylingieji ir Galybes.
 1. Petr. 3, 22. Dangujesis Jėzau, ir aš taw pasidūsu,
 laczeig tiltay wargings Griekinink's esmi, kamgi taw
 priekais stengsu, kad wisi sylingieji Angēlai ir Ga-
 lybes taw padūti yra. Taw pasidawęs galu žinoti,
 kad tu manę ir apgisi ir išganysi, nēsa taw dabar
 padūta wisa Macis ir Danguje ir ant žemės.
 Matt. 28, 18. Ir tu manę galēsi iškelti, fur tu
 esi po Dešinēs Diemo.

435. But Jėzau musū Sargs ir Starbs, laupstint tawę t'esi musū Darbs,
 bej i tawę tižeti.
 Dūk mums, kas yr aukštay jėštot, daug apie žemę ne dumot,
 je at ne dūk myleti.
 Dušiu musū czion ganoley ir iktoley Smertis ima,
 Nūg Slogū nier Atleidimo.

Rūmi kas susigriešij', tūmi ir muczijas busēs. Jhm. 11, 17.
 Ps. 2, 3. Jhm. 2, 6—11. Rym. 6, 20—23. Tie, kurie kaip
 Sawalninkai pagal sawo Geidulus nor elgtis, pastutini
 Werginei sawo Užsigeidimū ir Szetono pastos. Kas tiktay
 atwirus Grieķus weng, tasai tikť iķ Daliēs, kaip Lutērus
 Falba, Diemop prisiwercia, ir pats teisus iķ sawēs ket buti.
 Tikras ir didziansasis Grieķs yra Grieķs prigimes, tas wis
 mustje ir mums wis didesnis kelasi. Cze turi dusauti: Pone
 Diewe, buķ malonus mano Nusidėjimul, Fursai didis yra.
 Ps. 25, 11. Todēl pasilik Kristuje, czionay tu turi tikrą
 Walnybę ne tiktay dēl Grieķū, bet ir nūg Grieķū.

135. Su Jodziu: nieko Gero u'ier manije
 Jan gywā Prapulti turu sawije,
 Pats nukaltau, tai pats darian,
 Jog Duģia mano Szirdi fremt ir rija.

Karas Runo ir Dvasēs.

Runas geidzīa priekš Dvasē, o Dvasē priekš Runa. Tūdu
 yra priekš Fīts Fīta. Gal. 5, 17. Rods Tikējime Karls be
 Syls ir Pergalējimo ēsas laujasi, Fursai po Zokanu buwo,
 bet ne Karas tarp Dvasēs ir Runo, tas pirma cze tikta
 prasīdedas. Mēsa pirma ne turējom Drasumā ant Karo,
 Fursai tik īš Ewangēliods randasi. Dēlgito wiernas Kriš-
 cionis yra tikras Karo Wyrs, kas Dien jame Karas, kas
 Wdyra jis tur Karauti. Runo Uzsiģeidimai ir Dvasēs Uzsi-
 ģeidimai wis priekš Fīts Fīta. Miels Krišcionie, wis gataws
 buš ant Karo, Kad Neprietelei tawę ne uzspētu ir pergālētu.
 Dēfuy taw, Jēzau, Kad īš tawēs Dvasē igawom, mus pa-
 stiprinancę ir padedancę Karauti ir pergālėti.

86. Tawo Macis dangiškloji mus šwentay atnaujina,
 Norā nāģ Griekū truknoji ir itaikai kas šwenta,
 Diewui Sanarus klausyti, ir jo Wale wis daryti,
 Trauki, twirtini, linksmay dēlawojam taw uģ tai.

Kur eisu aš nūg tawo Dwasēs, ir Fur bēgsu nūg jo Weido?
 Pj. 139, 7. Wisur ēsas Diews niera aklas, kad tu bile Fur
 nūg jo Weido galētumbei pasislēptis, jis tacziaus tawē mato.
 Prie Jēzāus eisu, cze po jo Sparnū pasislēpēs gausu Atilsi.
 Mēsa Grieķs ir Jofanas manē wisados apskundzia. Ale ta-
 cziau ne tiktay Kitū apskūstas, bet pats iš sawes Wisame esmi
 Grieķinīks, Furs be Atsikalbējimo wisū Grieķū kalts yra,
 bet Kristuje apteifints ir išganomas esmi, tad Atilsi gaunu.
 Bet jey Mazumas mano Teisybēs ir swietīškū Pageidimū
 cze nor isikīsti, tūjāus Neatilsis randasi. At Pone Jezau,
 dūf, kad wis tawes trokštās bucziau, tad ir tawije man
 Atilsis ir Pakajus atstras.

149. Kur mano rims Szirdis, juk tā taip junktu wis
 Grieķū dide Daugybē, kas gal man dūt Lengwybē,
 Jey wisas Swiets uoretu man gelbēt, ne galētū.
 At Meilēs pilns Jēzau! tawesp atēimi jau,
 Jēstau Malonēs tawo, šoj' didzioj' Smutkoj' sawo,
 At teikis atgaitinti, ne dūt man nufiminti,

Kur imsim Dīnōs? Mark. 8, 4. Diemo Atsiliepims: Ķurēit i Paufšczius po Dangum, jie ne sēja, ney pjauja, ney suwalo i Skunes, o tikt jūšū Tēws dangujesie jūs pen. Argi jūs ne geresni už jūs? Matt. 6, 26. Ne dejūk, Diews gal. Ps. 115, 3. Jis žin. Jon. 6, 6. Jis nor wiernay tawę ap-
rupinti. Jey dabar Diewui sawo Pilwā ne nori wieryti, kaip tu jam sawo Dusę pawierisi? Eze Titejimo reikia. Tas wislab ištaiso, tas prašo, dirb, kenz, pergai, daro teisu, šwenta, pasikalbinanti ir be Kupecziū.

210. Kas yra Paufšczi tē mazi ant Gero leisti taw wisi,
Jog tu dangiū geresnis,
Kaipogi Diews tawęs mirštu, jog jam esi mielesnis.

Kurie Kristni priklauso, tie Kryžawoj' sawo Kuną draug su
 Gelduleis ir Užsigeidimais. Gal. 5, 24. Uakryžawotasis
 Jėzus tur ir tawije wisus Griekus nukryžawoti. Luterus
 saiko: „Kuns rods dar gywas ir pasijudin, bet nieką gal iš-
 taisyti, ką rods norėtu, kadangi prie Kryžaus primuštas.
 Su šitu Kryžawojimu mums wis yra Darbas per wisą
 mūsų Amžių. Tasai yra tas Kryžus, kuri kas Dien ant
 lawės turim imti. Tas ir mus apsaugoj' nūg wisū wiršu-
 tiniū Kryžū ir mums daug Palinkšminojimo pridūd.

421. Jėzau! su Gailejima is dūf tai apdumoti,
 Dūf tawę naujeis Griekais jau ne kryžawoti,
 Peklės bucziau werts didey, kad dar wël turėcziau
 Griekyti po pirmiškeis, lautis ne norėcziau,
 Dar dūf Jėzau mielastis! Kryžū rods nešoti,
 Kest kantrey ir žemintis, Wieroj' ištrawoti,
 Dūf galiaus mylet tawę ir taw dėlawoti,
 Jf ten gaušu Danguje taw gražiaus giedoti.

Ruri Wiešpats myl, tā jis baudzīa, o jis plāka Koznā Sunu,
 Ruri jis prīma. Jey jīs Baudīmā perkencziat, tay Dievs
 zados jums kaip Waikams. Nēsa Kame Sunus, Ruri Tēws
 ne haustu r. Dievs bauda mus ant Naudōs, Kad jo Pa-
 šwentinimā igytumbim. Ebr. 12, 6—10. Cze ir priklauso
 wiršutini Pabaudimai, ir tie Tikintiems pašwentintas ir
 naudingas Kryžus. Mans Tēwe! aš dar esmi baušstus, Kad
 manē Kas man ne mislijant uzpūl, o tacziau taw patinē Ku-
 diškas Nustitēšimas. Ak man padēk, jog wisados iš ta-
 wēs geriausōjo Dalyko laukcziau, nieko ne bijocziaus, niekā
 uz Kerštā, bet uz Mēlē laikycziau ir mislicziau; Tai manō
 Dalyks, mano Nauda, mano Žegnone. Dūk man Wisame
 tawo tēwisēkā Szirdi jū geriaus išpazinti, ir wisados tatai
 atlikti, Kas taw patinka. Amen.

264. Taigi laukis Kritšczionie, jawo werkt Smutnybēs.
 Dzianglis, nēsa Wargai šie taw bus ant Linkšnybēs,
 Garbiņ Dievā ir primot Diewui wis tikēti,
 Tuip darydamas žinoš, Dievs taw dūs laimēti.

Kursai atstikra, tas jēško, kas jam padingsta. Pamošl. 18, 1. Bet Dwases Waisus yra Meile, Dziaugsmas, Pakajus, Kantrummas, Prietelyste, Gerybe, Tikėjimas, Komybe, Wiežlibyste. Gal. 5, 22. Bet ne Barnis, Sudijimas, Paniekinimas. Ušsa Dons Dievs ten ne buwo didžiamė Wėjė, ney Žemės Padrebė: imė, bet tykamė šwelnamė Uzimė. 1. Kar. 19, 11. 12. Dabokl kas ant wijo pykšt, tas dar aklas, kas nieką ne gal kšti, tas dar silpnas ir silpnesnis ne kaip Silpnausasis. Žurėk Jėz. 35, 8. Ne pagadinė u. Ne tikray atwiras Atstikyrimas, bet Mars iš Wiršaus ir geras rodos, daro Iškada, jey ne tikru žėsu ir tikroje Wietoje nusidūd, ir brolišką Sutikimą ir Szirdingystę iškardo. Kitsai ipatinis Pasielgims rods gers, bet šis Sutikims yra geresnis. Tikra Dwase niera nesandoringa, ne atstiraukianti, ne gypelni, ne Elastawojanti, ne Privilojanti. Uze mėginė Dwases.

491. Jey nū žmonū skirtiēs ir pasislėpt norėcziau, tay butu man pacziam širdingay malonu, kada aš beduasis tawę mylēt galėcziau, taip walnas nūg sawes, kaip nū Daitū kitū ale Grieks prigimtas eit wišur manimi, tasai be Palowōs i Tarpą tikasti.

541. Mus roczyt išklaityti Wienybėj' dwašiškoj', Žegnonę dūl igtū gywenant wis Doroj', gražey sutikt mums dūl, kaip miels Dieme taw dingsta, meilingą Szirdi, minšką, wišiemš mums dūwanof.

Kucfai ne tur Kristaus Dvasēs (bet Swieto Dwasē) tas
 ne yra. Rym. 8, 9. 7, 8. 14. Szwenta Dwasē yra Kysfij
 Kuri Tikinti su Jēzumi suriſa. Jey ji tawo Szirdije niet
 tad ir Jēzus ne tawije. Ne tiktay regima Piktenybe, b
 Kunislas Dumojimas ir Swieto Prietelyste yra Diewo U
 prietelyste. Pilip. 3, 18, 19. Joſ. 4, 4. Ale iſ to galu zinot
 Kad Kristaus Dwasē manije? Aſ wiernay tą iſ sawo Jēzau
 praſēs ejmi. Tatai ne noprosnay bus. Luk. 11, 13. J
 iſprowija manije Griekū U'apſkanta ir Gailesti, Kalti
 linkſmin bey ragin manę prie Kristaus ir Maldū. Tatai y
 pasiliekaſis Ludijimas, ant Diewo Žodzio gruntawotas,
 baugufis Krikſczionis, bet ne Swieto Žmogus tą gal apturēt

86. Tu ſwenta ir brangi Szwiesa! ſibēt mums dūl Žodi sawo,
 Mokint mus Diewą pajinti, iſ Szirdiēs Dėwą wadinti,
 Diewe attremk piktą Mokſlą, ne dūl mums geiſt kito Miſtro,
 Kaip Jēzaus ſu tikra Biera ir jam itiket Syls wiſa.
 Alleluja! Alleluja!

Laiķyķ, Ēķ turi, Ēķd nieķs ne imtu tawo Wainiķķ. Apreiķķ.
 3, 11. Daug Neprieteliķ, Swiets, Welns ir tawiķe gywenasķ
 Griķķs wis tyķoķ' tawo Wainiķo, jķ pasķķawodams ir dru-
 zķiaus tķ laiķyķ. Ale ir apdumoķ: O jey Ēķs ir Ēķarujķ,
 tacķiau ne wainiķķjams, ne tikrķy Ēķarudams. 2. Tim. 2, 5.
 Stengķis dēl to tikrķy Ēķarudams, bet ir Tikējime laiķyķ
 Wainiķķ igawēķ, jog galētumbel saķytl: Aķ gerķ Kowķ Fo-
 wawau, aķ Bēgimķ pabaigķiau, aķ Wierķ laiķķiau, potam man
 yra paguldytas Teisymbēķ Wainiķķas, ķuri man Wieķpats
 anoķe Dienoķe teisusķķ Sudzķa dķs. 2. Tim. 4, 7. 8.

536. Ēķd gerķy it pabaigent ķowosķt, Ēķķu Ēķristu nieķķd ne prasķosķt,
 Ēķķyķķ gausķt. Ten Teisymbēķ Wainiķķe rķķausķt.
 Ēķķ Wainiķķķ jums ten yr paguldytas,
 Bus ant jus' Galwōķ uķdēķķ mathķķas, wisķemķķ Wierwķemķķ
 Ēķķķ Dangaus Ēķķlowē Ēķķarujķantķemķķ.

Malone musū Pono Jēzāus Kristaus, bey Melle Tēwo, bey Draugyste ſwentōs Dwaſēs t'eſie ſu jumis whais. Amen
 2. Korint. 13, 13. Duſe! Fieſ gražū Dowanū tu cze gal igyti! Bet wiena Dowana be antrōs ne gal buti. Jey ne kaip prapūlēs Griekiniķs Malone Jēzāus laimējēs eſi, tad ir ne gal Meile Diewo Tēwo ilieta buti i tawo Szirdi pe ſwenta Dwaſē, ir jey Diewo Tēwo Meile tawē ne ragi Jēzu mylēti ir jo žodi laikyti, tad ney Diews Tēws, Sunu ir ſwenta Dwaſe tawiķe gal gyventi. Szitaipo trys Perſonos Diewyſtēs tarp ſawēs Draugyſtēje ſtowedamos tur ir Malone, Meile ir Draugyste tawiķe randamos buti.

441. Pon' Jēzau, Diewo miels Sunau, tu wiernas Iſganytojan, Suderint tu ſu Tēwn mus, mus Griekininkus didelus, Per Kraujā Tēwā numaldyt, Dwaſēs Draugyſtē nudalyt.

Mano Akis wisados weizd ant Pono Diewo, nēsa jis iſtrauks
 mano Rojā iſ Tinklo. Pſ. 25, 15. Geray tam, furs wisados
 priſibija. Pamoſſ. 28, 14. Ak Faip ilgay mums Piti Neprie-
 telei ſu ſawo Tinklais paſlēti gal buti, ir mus umay ap-
 traukti. Neifkalbama yra, Fu Fotia Klaſta ir Syla muſū
 Neprietelei po mumis ſlenka, ir mes wiſur Faip ju Duſiū
 Razbaininkais avguldyti eſme. Geray tam, furs ſawimi ne
 nuſitik, bet tūjaus iſſibudęs priſibija ir miſlija: Ak, Kas zin,
 Kas manę ſę Dien' dar užkabis? Bile tiktay atſikelu, tūjaus
 mano Rojā i Žabangus ir Tinklus gal izengti. Sawimi
 nuſitikėdams wisados apgėdints, bet tawimi nuſitikėdams
 niekados apgėdints paſtoſu. Pſ. 2, 12. Rym. 9, 33. Diewe!
 man padėk, idant ne ſaw, bet taw wis tikėcziau, budrus
 budams wiſur apſizwalgycziau, bau ne Bėda man priſiartinasi.
 Dėl wiſōs Sylōs ir Klaſtōs mano Neprieteliū prie tawęs
 mano Pilije geray apſergėts paſilikſu, ir pagal tawo Paweikſkū
 priſiglauſu, ir prie tawęs bey tawije wis Tikėjime ſakysu:
 Aſ Pona Diewą wisados laikau po ſawo Akū, nēsa jis yra
 man prie mano Deſinēs, todėl ir iſſilaiſysu. Pſ. 16, 8.

219. But akylas ir tada, kad Swiets nor klaſtoti,
 Ar ſu Syla ar Klaſta tawę priwiloti, ne miegot, bet dabot,
 Dau tarp Mylimujū dang yr Newiernujū.

Mano Duše trokšta tavęs kaip išdžiuvusi Žeme. Ps. 153, 6.
 Dievo Atsiliepims: Trokštasis ateik ir Tarys imk Gyvasties
 Wandens dowanay. Apr. 2, 17. Trokštasis te ateina pas
 mane ir te gerie. Kas i mane tik, kaip Raštas safo, nūg
 to Runo tekės Upes gywojo Wandens. Jon. 7, 37. 38.
 Jezaus Szulinelei ney wienam nier užginti. Kad jū išdžiū-
 węs esi, tikray persimėginė, iš kur tokia Twanka? Iššipra-
 šykis Atleidimą ir atsitraukis nūg wisū Griekū. Jey ney
 joki Drėgnumą jawije randi, tay ateik didey pasižemines pas
 Jėzu, mislidams: Aš taciau Kristuje mylėts, Diewui itinėas,
 teišus ir išganyts, ir cze lauk tylėdams naujōs Malonės
 Lašelio; ir tą igawęs atsigaiwinkis, ir tą tikray pakawof
 po Akiū Pono Diewo, taciau dar galėsi buti kaip Daržas
 Wandenū pašlapintas. Jėz. 58, 11, 12.

503. Aš Elnis esmi trokštasis, mane tu Jėzau girdasis,
 Atgirdit, atgaiwint mane, serg Duše, gul Silpnybėje
 Rodikis man Meilėje, wertas Jėzau,
 Girdit Duše trokštancze, wertas Jėzau,
 Stubinkis pas laukencze, wertas Jėzau, Jėzau wertas Jėzau!

Mano Szirdis taw primena tawo Žodi, jūs turit mano Weidą jėškot, todėl ir aš jėškau, Pone Dieve, tawo Weidą. Ps. 27, 8. Aš esmi tawo, gelbėf manę, nės aš jėškau tawo Šakimus. Ps. 119, 94. Diewo Atsilieptims: Anksti manęs Jėškantieji manę suranda. Pamoėsl. 8, 17. Pawargulei tai reg ir dziaugiasi, ir kurie Diewą jėško, tū Szirdis bus gywa. Ps. 60, 44. Nės kas jėško, tas randa. Matt. 7, 8. Manę randasis rand Gywasti. Pamoėsl. 8, 35. Kaip didey gal Szirdis pasidrasint iš to Diewo dūto Žodzio. Nėsa taip tu geli Diewą syliti, jog jis tawo Tikėjimą pastiprintu. Kods Diews to ne priwalo, bet mes priwalom, ir jam patink, Kad mes ji prie jo Žodzio laikom. Wiešpatie! aš taw primenu wisns tawo Pajadėjimus, ir wisą jau išrodytą Pagalbą, Kur išraști galėsi. Tu turi manę gelbėti. Aš tawo Derėjimo Rudikis. Tu, Jėzau, esi Gywastis. Jon. 14, 6.

501. Aš tawęs pagėrauju, gražus Jėzau.
 Bet tawęs but ne galu, gražus Jėzau,
 Be tawęs man yr ilgu, gražus Jėzau,
 Jėzau, gražus Jėzau!

Mano Prietelus yra mano, ir aš esmi jo. Aukšt. G. S. 2, 16. Aš su tavim susiderėsu i Amžiu Amžiu. Aš su tavim sujednosu i Telsybę ir i Suda, i Malone ir Mielasir- dingyste, o ir Tikėjime aš su tavim susiderėsu, o tu Pona Dievą išpazisi. Oz. 2, 19. 20. Tikėjimas i Kraują Kristaus mus jam musū Jaunikiui itinkanczus daro bey su jumi tikray suvienija. Nėsa per tą mes kas Dien walgom jo Kuną ir geram jo Kraują bey apšlakinam tūmi Wisame, Fad mes wisūse musū ir geriausūse Darbūse, Maldosa, Giesmėsa, Klausime ir Skaitime tikr Nusidėjimus randam, tad wislab faip tenay Pawyzde wisus Rykus Diewo Szluzbōs ir Rnygas Krauju apšlakina. Ebr. 9, 21. 22. Mans Jėzau! tu wiens esi wierniausas Prietelus, prie tawęs mano Szirdis wis gaus prisišlausti. Ant Swieto Bartais ir wiernas Jozanatanas miršta, ir Dowids neb' tur Prieteliū.

255. Jėzau miels! Tu mano Dziangsmas,
 Tu mano aš tawo, amžinay ne širtas,
 Tawo esmi ne atširtas,
 Juk Krauju brangiūju tawo aš atpirktas.
 Mano tu, nės wis tikt geidziū
 Aš tawęs iš Szirdiēs, ir tawęs ne leidziū.
 Dūt, at dūt man ten istotis,
 Kur mudu su Dziangsmu gaušwa globotis.

Mano Tēvs iškoley dirba, o ir aš dirbu (ir šitai po šventā Dvasē dirb) Jon. 5, 17. **Ā!** Dušē! argi tawijē triwienas Dievs ne galēs Welno Darbus išardyti ir daug Gero itaisyti? Berods jis ištaišo ir norēti ir ištēsēti, jis tatai išprowij, kā tu pats ne gali. Jey tu ne daug gali, tad jis daug dirb. Jey niczniekā gali, tad jis wistab atliekt. Jis taw wiskas, ir tu nieks est ir niekā gali. Tu wisame Dalykē jī priimē, tu pats sawē ne gali waldyti, bet Tēws tur Kudiki rēdyti. **Ā!** Wieszpatie! mano patiēs Ejims, Noras ir Galējims manē tiktay sugaišln, ir Paine Kelijs' yra. Man padēk, jeib powisam sawēs dēley nufiminēs bucziau, ale Tikējime i tawē wis dryscziau, ir dēlgito wis tawijē paslifcziau, bey be melsdams wišā Sylā iš tawēs laimēcziau, daug Waišū amžinay patenkancziū nešdams. **Ā!** Tāsa tawo Macis manijē yra amžina Macis. Szitalpo ir tawo Darbas, jey ir majas rodos, amžinay pasliekt, ir nieks tā ne gal sugaišinti.

208. Tu Tēws, aš tawo Kudikis, aš be Sylōs, tu wišgalis,
 Eiš man bednam pristoti.
 Kā man liepei tawo Sylā pagelbēt pilnawoti.

Mano Duše pasidūst Dievui, Kurs manę gelbt. Utesa jis yra mano Ūla, mano Pagalba, mano Apgintojis, jog ney jokia Priegada manę ne prapuldyt, norint didziausa butu. Ps. 62, 2. Dėlgito nusitiktities jūmi wisados, mieli žmones, išliekite sawo Szirdi po jo Afiū. Diews yra musū Nusiti: Fejimas. Ps. 62, 3. 9. Kas toki Išgelbėtoji tur, tas niekaduos priwalo nusiminti. Jū tylus, Kantrus, wierns, tikis, Karštas ir širdingas busi, jū weikiaus laimėsi ir jū weikiaus Diews diūd Pagalbą bey Pergalėjimą. Uewiernybe daro taw sun-Flausaji Wargą ir Uekantrybe pailgin Bėdą. Kods ir wisoje Wiernybėje Kowodams turi dejūti: Ak tu Pone Diewel Koley? Tacziau Pons Diews gird tawo Werksmą ir išgelbt tawo Dušę, jey ir pats tatai ne regi ir wis wargsti. Danguje Kartuntą jau regėsi, ir nūg wisū Wargū ir Maldū Waisus gauši rinkti.

Ant Balso: Dziaugtiūsn didey Diewije.

172. Tu man esi Gyla wisa, Išganims, ūla, Apsarga,
Kas taw ne itiktėtu? Macmansafis, wis apgalis,
Kurs stengtisi galėtu?

Marti stow po tawo Dešinēs wiename brangiausame Aukse. Karalaus Duktē wisa šlowna iš Widaus yra, ji aukštinu Kubu apwilktā yra. Klausyt, Duktē, dabofis, prilenk sawo Ausis, uzmirskt sawo Žmoniū ir Namū sawo Tėwo, tay pašimėgs Karalus tawo Grožybē. Utesa jis yra tawo Pons Diews, ir turi jo melstis. Ps. 45, 10—14. Ak Duže! tawo Jaunikis iš tawęs ne prašo tawo pacjios Grožybē, ney Uzpelnimā, ney Wertybē. Jis pats tawę nor su sawo Krauju izystiti ir pagrozint bey saw ir sawo Tėwui pamėgstancę daryti. Ak rods jis ir mane mylėjo ir mazgojo su sawo Krauju nūg Griekū. Jis ir aš tamē turu daugiaus ne kaip Angelū Grožybē. Ak dailus Jaunikis! ak daili Marti! kaip ne wis prie jo wlenu prisiglausu ir ji wēl mylėsu.

510. Wardas Jėzans yr didziausas,
 Nės jis yr pats Diews aukščiausas,
 Bet potam Wards jo Marczjōs.
 Tarp wisū Wardū šlowniausas,
 Prakilniausas, garbingiausas,
 Jėzus nės Jaunikis jōs.

Mazgoļ manē geray nūg mano Uzsidējimū, ir apcystiļ
 manē nūg mano Griekū. Ps. 51, 4. Ebr. 9, 22. Diewo Atst-
 liepims: Kraujas Jēzaus Kristaus, Diewo Sunaus, cysstija
 mus nūg wišū Griekū. 1. Jon. 1, 7. Pawyzde wišlab Krauju
 apcystijama buwo, ir be Kraujo Praliejimo ne buwo ney
 jokio Atleidimo. Szitaipo tur wišlab ir maziausias grieķingas
 Szirdiēs Pasijudinimas tiktay Krauju Jēzaus apcystajamas
 buti. Tantai mus mokina Griekus uż labay bjaurus Dalykwo
 laiķyti, ir didey pasizeminti, jeib labay pasidabodami wišq
 Pakaju ir Sylq Krauje Jēzaus jēskotumbim. Daber, mans
 Jēganytojau! Tawo Krauje man yra nesilaujqs Atleidimas
 randamas, mano wienintelis Penukšlas ir amzins Gywenims.

45. Ne gal žudyt manē Smertis, Kristau nēs Kraujas tawo
 Manē bednq użstoj', uż wiš dziaugius tūm Szirdij' sawo,
 Jey Duše man nor nufimint, gal tawo Kraujas jē gairwint,
 Nēs tūmi ji wadūta.
 Raczeg Smertis irgi Pella, norētu Dušę ryt' ghwq,
 Titt taw tur but atdūta.

Mėginink mane Bone Dieve! ir bandyt mane, czystit mano Justus ir mano Szirdi. Ps. 26, 2. Bertirk mane Dieve! ir ispaizint mano Szirdi, mėginink mane ir istirk kaip aš dumoju, ir weizdēt, bau n'esmi ant pitto Kelo ir west mane ant amžino Kelo. Ps. 139, 23. 24. Jey Dowids, Wyrs pagal Diewo Szirdi, sawime ne nusitikejo, bet Szirdi Diewui ant Permėginimo padawe, tad mes jū maziaus sawo Szirdimis nusitiketi galėsim. Nėsa kas ant sawo Szirdiės nusitit, tas yra Durnas. Pamoksl. 28, 26. Intėrnas jato: „Mes sawo Szirdiės jū ne turim nusitiketi, ne kaip wisū titū Neprieteliū.“ Mes ir ne galime Malonės Staisimus ney sawo Szirdije, o jū mazians titija taip tikray Dieną nūg Dienos isrokūti. Nėsa tūmi Diewui Szirdi perjėblanciam Urėdą atimam ir norim šwentą Dwasę, bey wislab pagal musū Būdą ir Dawadą irėdyti. Įstyrime su kožnu wienu kitaip nusidūd, ir tankei priėš wisą Dawadą ir su dywinais Permainimais Kartais ir kas Adyną, Kartais ir taw Gals rodos kaip Pradzia, o taczians po Diewo Aktū wislab dawadningay išeit. Kawokimies dėl to litus sudidami ir Dufias waldydami. Mans Dufios Waldone! tu wiens mane tikray pažysti!

495. Miels Jėzan! tawę bucziūju, buf man wiernas wisame, Perjėškomi kaip dumoju, nūg Newiernu draust mane. Dabot ar ant nelabo Kelo kelauju, West dangistū Taku, to wienu geidanju, Szi Swietą papeikti, man Sylą priteit, Tawę kad laimėcziau šio wienu man reit.

Meile Kristaus mus taip werezia, kadangi tai tikim,
 jog jey Wiens už Wisus miręs, tay jie wisi mirę.
 Ir jis todėl už Wisus mire, jeib tie, kurie gywi yra,
 iš to Czėso ne patys saw gywi butu, bet tam,
 karsai už jūs miręs ir piskėles. 2. Kor. 5, 14. 15.
 Jey Meile ir Macis Kristaus mus tur priversti,
 tad wis Kristuje ir jo Smertije tu turi ilfėtis.
 Tad tawo Darbas sugaišt ir Kristus pats wislab
 musije ir per mus išprowija. *Aš Wiešpatie!* tawo
 Meile prie Kryžiaus te daro mano, kaip Ledus
 Baltą Szirdi karštą, jeib ben wieną Kart pradėcziau
 tawę czystay ir karštay mylėti, garbinti ir kaip czėla
 tawo Meilės Apiera taw wienam pasidūti.

522. Meile, tu i Jungą sawo Szirdi mano ikinkei.
 Meilė pergalėts aš tawo, Szirdi mano iweikei.
 Meile, taw padūmėsi but amžnay su tawimi.

Meile ne jēško, kas sawo yra, Meile nēzados ne paliauja.
 1 Kor. 13, 5. 8. Mans Tēwe Danguje, tatai iš tawēs
 širdingay meldziūs, idant aš tawē ir Artima tikray czystay
 mylēzian. Ak diš man tawo Meilē Kristuļe tikray išpa-
 zinti ir rageuti. Nēs šaip aš tada taip fets ir be Meilēs
 galiczian buti! Kad aš prie Jēzāus Kryžaus ir ant tawo
 Pringlobsties gulēdams wienā šanē Malonē gānu žysti ir
 pajusti, argi ne apdumozian, jog tu manē taip didi ir pa-
 warguši Skolainēš taip širdingay myli? Ak tatai manē
 wisam fitoki ir tikray mylinti tur daryti.

489. Geras Jēzau! koks meilingas tu malonus irgi dūšningas
 Geriems esi irgi Piltiems,
 Tur Ihtus Piltus iusti, taip šaip Gerus, ir tur tešēti
 Šanlele tawo Abejiemš.

Ak roczyt pamokit, manē taipjau doyt, wis mylēti.
 Jēzau žurēt, atšizwilgēt, kad bucžian gers šaip tu, padēf.

Melstīt, tāt jums dūs 10. Nēsa kas meldzia, tas ima. Luf. 11, 9. 10. Cze ne skaitom, tas ima, bet tas ima tūjaus! Szitaipo mano Malda yra tiktay imanti Banka ir per kožnā Dusaujimą tu sēti ī Diemo tēwisfā Szirdi ir Skarbinyczig. At kas dabar tingētū ir ne be Palowōs wis melstu! Jey dabar laudams be Palowōs meldi, tad ne mislyf, tad dar nieko ne gawai. Nēsa jey tu be Palowōs meldi, tatau jau nauja Dowana yra. Nēsa jey ne naujā Sylā butumbēi igawēs, tu iš Tiesōs be Palowōs ne galētumbey prašyti.

219. Ale rods juf mes be to turime laimēti,
 Kada mes per Sunu jo einam prašinēti,
 Wisofias Dūwanas
 Nor jis dūt wisiemus, tikray prašantiemus.

Melstīties be Paliowimo. 1. Tessal. 5, 17. Jēz. 26, 8.9. Per Malda ne priwalai kaip ka su Sylā iſ-
 wēzti, Diews be Paliowimo pats nor mums nusi-
 daytis. Kožnamē žodije jis mums Jēzu ir wiſlab
 paūd. Jey tikt musū Szirdis wis iſalkusi butu,
 ir rutwertu. Dēlgito ir mes turim be Paliowimo
 tikry ſirdingay melstis, ir imti, bet tacziau ir kas
 Dieu su Burna Szirdi tikray po Akiū Diemo pa-
 dēti, kitaip widutine Malda taip Widuje pasislep,
 kad ir powisam pragaiſt.

333. Kiek kart man miegancziam krutēs Gysla tawesp dusauju,
 Szirdis kiek kartū atsidwēs to geisti ne palansu,
 Linksmay kad su didziū galēcziū ſaukt Balsu:
 Tu Jēzau! Jēzau! mans est, o aš tawasīs wis liekmi.

Mēs jē mylēkime, nēsa jīšai mus pirma mylējo
 1. Jon. 4, 19. Arģi tātai ne butu didžiausa Ne
 teisybe tģ nekēsti, kursai amžinay mus myl. Kģ
 tu darai? Glaustis wienat Meilēje prie Jēzau,
 tad Swieto ir Griekģ Meile tawę ne apmonģ.
 Jēzus tawę pirma mylējo. Jo mylētas ir iģ jo
 Meilģ karģtas jē ir wis pirma mylēģ. Ne wietģ,
 tad Swiets, Grieks ir Welns saģo: Aģ tawę mylu.
 Ne tiesa! Jie tiktay su Klasta taip rodos, tģrģ
 tawę myli, jie wis tykoj' su Nemeile tawę prapul-
 dint. Bet Jēzus tawę pirma myl. But tu ir taipo
 wiernas jē mylēdams.

234. Szirdingay mylu aģ tawę, miels Diewe! ne prastoģ manę

Su Lofa ir Malone.

Aģ wisu Swietu ne dziaugiģģ, Ģeme, Dangun mentay girģģ,
 Tawimi tikt miels Ģone.

Karģeig mans Kuns ir Dufģa Ģi, Wargę taip nufģmintuģģ,
 Tacģiau tu man eģ Dalģģ, ir brangus Ģģģanģtoģģģ,
 Dziaugiģģ Ģģzau tikt tawimi, Ģģdoģ' apleģģģ ne-mi-gali.

Mēs Kristaus dalyvi pastojam, jey kitaip są pradėje iki Galo drutay išlaikom. Ebr. 3, 14. Ne tiktay priimk, bet ir palaikyk Jėzu sawo. Ale koki Jėzu tu turi priimti? Toki, kursai munis Diewo padarytas yra Išminczė ir Teisybė, ir Pašwentimu ir Atpirkimu. 1. Kor. 1, 30. To turi iš sawo Jėzaus dalywas pastoti Tikėjime. Bet jey Diws yra wiernas, per kuri tu pawadintas esi i Draugyste jo Sunaus, Jėzaus Kristaus, musū Wiešpaties, tad ney jokiōs Dowanōs ne šokodams tikl sulaukti turi Atpirkimo musū Pono Jėzaus Kristaus, kursai ir mus pastipris iki Galo, jeib butumbim nebartini Dienoje musū Pono Jėzaus Kristaus. 1. Kor. 1, 7—9. Tas Jėzus tau žodi dūd: But wiernas iki Galo!

30. Jėzus Dnmas man te taiko. Jėzau but wis pas mane,
 Jėzus Mislis man išlaiko. Jėzau but man Szirdije,
 Jėzau, man ne dūl klajoti, bet wis ant tawęs dumoti.

Minēt, nū ko atpūlei, ir prisīwerst, ir daryt pirms
 mūsus Darbus. Apreišt. 2, 5. Kad tu pūlinēji,
 minēt, kad cze ypaczey tawo Netikėjims tam kalts
 yra. Dēlgito ne ilgay Nepakajuje ne pasilit, bet
 pasiragindams su Szirdiēs Gailescziu jū tūis i
 sawo Jēzu atsitiešis bey tolyn žengdams, jey ir
 pailses, jēškol sawo Jēzujē Atiisē ir naujā Stiprybē.
 Ir šitaiyo ne trufindams laip silpnas Ruditelis
 Tikėjime wis prie gerōs Kanōs sawo Jēzaus nu-
 twērēs laityšis, iš jo wieno wišā Sylā igysi, ir tikray
 iškawots busi. Wiešpatie Jēzau, gelbēt manē!

519. Mes silpni, širdingas Jēzau! Nepajēgelei bēdni,
 Syla mūsū Negalējims, pats kas gal gelbētisi?
 Šidami tikt swyrinējam, klumpame ir pūlinējam.
 Mūs nutwert, šaldziaušas Jēzau! ir mūs west kelaucančius,
 Kad tā Kēlā ne pamestum, randamas kurūm Dangus.
 Dāt iškwegt wišus šabangus, ne palyst dūt, Jēzau brangus.

Moizēšus atsake: Ir ney wiens Nagas ne pasi-
 līšis cizonay. Ir Egpccionai sylijo žmones, tad jūs
 ištvarytu stubrey iš tās žemēs. 2. Moiz. 10, 26.
 12, 33. Sztay, mes wiš' palikę sekēm tawę. Matt.
 19, 27. ir Luč. 14, 33. Kurs ne atsafo wisam,
 fę jš tur, ne gal buti mano Mokintinis. Kaip ir
 1. Kor. 7, 29—31. Ir kurie dziaugias, kaip nesi-
 dziaugia. Jey Kristus mano wisas, tad ušsiginti
 ir Jezu sekti man lengwu ir malonu bus ir iš to
 ne didey pasigirsu. Jey aš Jēzaus Dalis ir wisa
 Apiera, tad ne noru ir ne turu didžiūtis, bet ir ne
 wargingay dēl ko rupintis, jam dūsu wislab wal-
 dyti bey rēdyti. Jis manę šelps, apgis ir pilnay
 atlifs.

499. Szirdel apšidumol, jau man reiks peršilausti,
 Jau Dievui pasidūt! Swietui atšisakūt,
 Grietus al ben ramdūt,
 Jēzui pašžadēt ir ži wienat myšēt.

Mokīnē manē daryti tawo Wale, nēsa tu esi mano Dievas,
 tawo geroji Dwase wadziof manē tikru Kelu. Ps. 143, 10.
 Diewo Atsliepims: Aš sawo Akimis tawē wadziosu. Ps.
 32, 8. Jū Susimiltojis jūs wadzios ir prie Sžaltiniū Wan:
 deniū priwes. Jēz. 49, 10. Ale Aklūsus aš wadziosu Kelu
 jiems nežinomū, aš jūs wesu Takais nepazystamais. Aš
 Tamsybę jū Pryšakij' i Szwiesą pawersu, ir Kas Kupstūta, i
 Lygumą. Tai aš jiems darysu ir jūs ne apleisu. Jēz. 42, 16.
 Nēs ne žinom, kur eiti turim. Delgito, Kaip Aklas pasi:
 dūdas Wadowui sawam, pagal jo Pamojimą ir elti ir apsi:
 stoti. Szitaipo ir wisame ir maziausame Dalyke dusaudami
 tarkim: Taw, Diewe! wisi pasidūme.

492. Mokīmi Pon'! kaip taw pamėgst daryti,
 Westmi tikru Taku sawo Dwase,
 Kad ganciau jū geriaus pažint tawę
 Ir jau Umū Danguj' isilaityti.
 Dūt man Tikėjimo turėti wis apšciaus,
 Ir užfigint sawęs bey Swieto wis labiaus.

Moteriskē izvelge, jog ger buwo nūg to Medzio walgit, ir
 gražu jurēt, jog gražus Medis buwo, Kadangi ismintingus daro,
 ir ēme jo Waisaus ir walge ir dawe nūg to taipjau ir sawo
 Wyrui, ir jis walge. 1. Moz. 3. 6. Riekwiens gundinams
 yra, Kad nūg sawo patiēs Geidulio kusiņas ir wilojamas
 yra. Jok. 1, 14. 15. Szitaipo wiens Grieķs is antro pasikēlas.
 Is Akiū i Szirdi, is Szirdiēs i Burnā, Kanā, Kojā. Is
 musū i Ritus ir taipo wis gilans nūgrimstam. Delgito pa-
 kawoķ sawo Aki ir Ausi, buķ akyls bey priekais stengkis ir
 maziausam Grieķū Pageidimui, ir tā ne uz pigu laikyķ.
 Nēsa Riek Kartū ir maziausas Kibirkštēlis swietiskū Geidulū
 tawije isdegas, tad tu nutveri uzdraustaji Medi, Kurs wisur
 po tawo Akiū stow, ir cze dide Ugnis gal atsirasti. Bet jey
 wisados po Diwo Akiū Kristuje ir Szwiesybēje pasiliksi bey
 waikšeziosi, ir bile maziausas widutinis Piktumas pasikēlas,
 tūjau tā nūsmelksi bey isgesysi, tad niekados dide wirkutine
 Ugnis ikurenta bus, ir Kas Dien Gerame augsi. Wieszpatie,
 moķinķ manē Kas Adynā to atboti, ir ramdiķ pats mano Aki,
 Szirdi, Burnā, Dumā ir Mistis. Ziraķ. 22, 33. 23, 2.

466. Jan dangiaus taip ne darysu, faip ilgoley padarian,
 Bile wēley tikt igysu Reile tawajē Jezau.
 Jan jaugosūs nūg Grieķū su Padējimu tawo.

Muitininks iſz Tolo ſtowēdams ne norējo ſawo Atis
 pakelti Dangun, bet muſēs i ſawo Krutiņę tare:
 Diewe! buſ man Grieſnam malonus. Luč. 18, 13.
 Kaſi tu dar eſi didesnis Grieſininks? Dēlgito taipos
 jau Diēwopi priſiwerſkis. Kaltinſ ſawo Szirdi,
 artinſ, Jēzauspi priſiartinſ. Jo nupelnyta
 Malonēs Upe dide yra, i kure galēſi nuſkandinti
 wiſus ſawo Grieſus. Ne žurēt toliaus Peſlona,
 Dangus taw atwiras, kaip grieſnas gali i tą ieiti,
 jey per Iſganytoji Grieſininkū buſi opteiſintas.

458. Ben Kartą lautifi turu, jau taip drasey ne grieſyt,
 Iſbutino Diews iſz Grieſū, manę pradējo tieſyt.
 Dēlto tikray paſižadū wiſus Grieſus praſtoti, ir daboti,
 Kad nelabi Daiktai ne butu pilnawoti.

Musū Elgimas (Mieszczyonyste) Danguje yra. Pilip. 3, 10 Dėlto dziauglities, kad jusū Wardai Danguje yra parašyti, Luk. 10, 20., (ir) jėstokit to, kas aufš-
 tay yra, ir ne to, kas žemay yra. Kol. 3, 2. Kritš-
 czionis cze tikt ant Belonės stow, ir kaip tikt kur
 nakwodams, ne nor, kad jam wislab taip dailey
 butu. Jo pastatyts Mieris, jo Mieszczyonyste yra
 Danguje, ten linkay žwalgos wisi jo Darbai, Ken-
 tėjimai, Maldos, Proce ir Elgimas. At Wiešpatie!
 dūk, kad wisame sawo Pasielgime iš sawes klausinė-
 cziau: Bau ir tatai Danguje tiks? Argi ir tatai
 su Umu ir Elgimu anū Dangaus Mieszczyoniū sutiks,
 ir ypaczey dangiško Jaunio.

406. At gražus Dangan! Tėwiskė Gernjū,
 Skubint westi jau manę prie Sawujū.
 At kad gaučziau tikt weil saldžey užmigť.

Mēs sawo Mētus baigiam Paip Pasaķa. Musū Amžias umay baigiasī, Paip Pada lēkte nulēktumbim. Ps. 90, 9. 10. Kiti Žmones sawo Amžia uz Szutķa laiko, ir sawo Mētus rokūja uz didzio Turģaus Diena. Jie šutij', zaidz, šokinēja ir bēģinej' Paip Turģaus Dienoj', Kad czešķķū Niekū laimētu. Dievs jūs baud, dūd jiems pawargti, sunķin jūs Ligomis ir Fitofeis Wargais, bet kas tai numano ir wietij', jog Dievs taip pyķķta. Ak Žmogau, atšiminķ pradžiluso Amžio Szirdiķ Priswertime, kitaipo dar sunķesniū Wargū amžinay gauši sulaukti. Bet argi tai ne Dywas? Jey ir aķ Musiū ir Wargū Fencziū, jog aķ tacziāus wis Niekus galu prowiti. Wiešpatiel iķlaiķķķ mano Szirdi per wiķā mano Amžia ta: wije, jeib amžinū Dalyķū wis pasirupincziāu.

385. Trumpintelis est Amžias šis, bet dēl Wargū iģintelis,
Atstoligi Dušele,

Nēs aķ dziaugiūs, jog Kristus dūs taw Danguje Wietelē.

Musū Wargas cēsīfkas ir lengwas ēsas dūda amžinā ir per wišā Mierā swarbę Szlowę mums ne weizdintiems ant Regimo, bet ant Neregimo. Nēja kas regima, tai cēsīfka, o kas neregima, tai amžina. 2. Kor. 4, 17. 18. Todel išganyti Numirieji, Kurie Wiešpatije miršta nūg dabar. Beje, tare Dwase, jelb ilšētus nūg sawo Darbū (ir Sielwartū), nēsa jū Darbai seka jūs. Apreišk. 14, 13. Kītsai nor tokišs ēwangēliškōs Wierōs buti, kad apie ney joki Nēpakaju ir Prispaudimā ne nor Ešā zinoti, jis ir ne nor storawotis dēl Maldū ir Pitū gerā Darbū, mislidams: Tatai dato Žmones po Žokanu ēsā, Kurie patys saw Fet su sawo Proce Dangu pelnyti. Kods jey ney joks Nētīkėjimas ir Kunas ne be butu, Kursai tawē ne pakajūja ir tingini daro! tad ir ne priwalytumbim tus pergalēti; Dwase tiesa noringa, ale nepakajūta ir prispaušta jū tur trokštanti buti anōs tobulōs Atīlšēs.

258. Be Szilumōs ir be Lytaus ne gal Jawai ūztikti,
 Ne gal Išganimas Žmoniū be Sielwartū ištikti
 Žolēms karczioms ir ne stanoms gatawijam Sweikata,
 Taip tur Žmogus eit per Wargus i amžinā Šywatā.

Ne buķit Ķaip Arķlei ir Aķilai, Furie ne iķmano, Furiems reiķ Ramanas ir Ķaislus i Burnā dēt, Ķad Ķie ne nor ta- wēspi. Pķ. 32, 9. Delto, Ķadangi Ķūs tā Tēwu wadinat, Fur- ſai ney Ķio ney to atbodams ſudija, pagal Ķieķwieno Darbā, tayģi waiķķcioķite, Ķoley cze gywenat, Ķu Baime. 1. Petr. 1, 17. Bēdnasķe Ķmogau! Ķey iķ ſzirdiēs tiki, jog Diewo wiķlab ſudis, ir Ķas ſlapczey daryta ir Paķlēptiņķ ſzirdiēs, Ķaip tu gali ſawo Drasume ir Weidmainyķtēķē be tikro ſzir- diēs Priķiwertimo ſudzei be Ķēdōs priķķais eiti, arba ar tu galēķi po jo Aķiū Ķitōķs ne Ķaip ēķķs paķirodyti? Su Me- lais atķiķalbēti ir nūģ jo paķēģti? Aķ ben wienu Ķartu tikray atķiminē tōs ķwentōs Prowōs ney ķoķio ney toķio atboķanciojo Diewo! Ķoķs tu iķraķtas buķi? Ķā tu toķiam ſudziai atķaķyķi.

223. Duķe dumoķ miķlingay ķartunt ſtowēt ſudē,
 Po ſmertieķs ir ſiņķmiģay ķyweni Danguķe.
 Diewui daboķ itiki Miķlims, Ķalbons, Darbu,
 Taw ten priķups atķiķi Ķolundas tū wiķi.

Ne lyg taip elgīties šaip pirmay, kad Nežinojīmē pagal Geidulus elgētēs. Bet pagal tā, kurs jus parwadīņs ir šventas yra, ir jūs būkite šventi wisame sawo Pasielgime. 2. Petr. 1, 14. 15. Su wīernu Krīščionimi tur iš wiso fītaip buti, ne šaip pirmay. Ps. 38, 9. Ne gana yra, kad prašos lusi Gywatōs Cēšq praleidome pagal Norq pa gonīškq. 1. Petr. 4, 3. Nesa Widuje sawije kītoš turi pastoti ir Umai bey Norai musū tur atnaujinami buti, tad tu tikray prišwertēs Krīščionis busi it tawo regimasis Elgimas, Žodzei ir Darbai wis kītošie ir šventi pastos.

94. Dūl, kad tikroj' Szwentybēje, mes elgtumies wisam' Amžē,
 Dūl mums Dūšidš Stiprybe,
 Kad wengtumbim junkins Grielus, ir pītus Kunno Geidulus
 Praštotum šu Wiernybe,
 Pīnšminš, gairwinš musū Umq irgi Dumq, līt šī Swietq,
 Kad Danguj' mums butu Wieta.

Ne prastoņ manē, Dieve, Senystēje, Kad prazilšu. Ps. 71, 13. Apsaugoņ mano Dušē ir išgelbēņ manē, ne dūņ manē Gēdoje buti, nēsa aš tawim nusiitēim. Ps. 25, 20. 21. Diewo Afsiliepins: Klausykt man jus, Furie mano Žywate este nešojami ir man Žywate gulite. Aš mielay jus nešosu iķ pafestant, ir iķ prazilsit. Aš tai darysu, aš kilnosu, ir nešosu ir išgelbesu. Jēz. 46, 3. 4. Kas kū Czēsu prastotas, kurs Diewo Baimēje pasilikēs yra. Zyraf. 2, 12. 13. Diews manē niekados ne prastos ir ne gal tai daryti, aš jam wis arti esmi ir jame kaip Rudikis Augywēs Žywate. Aķ koka tai Palinkšminojimas! Aķ ko dabar bijošūs? Argi aš jūmi kaip Rudikis ne galēsu nusitiķēti, jog jis man ir geriausis Dalykus nudalye? Cze nieko ne rupinaus, jis man arti, aš sawo Szirdiēs Uoresimys jam su Dekawojimu weikēy pranešu, Pilip. 4, 6., žinodams, Kad jis manē kaip iķšoley wisame Dalyķe gelbt, jog ir jam virmjaus galu dēkawoti. Wiešpatle! man padēņ tatau jū geriaus daryti.

262. Reķ wienā Diews prastoja, kurs jam tikt bus tiks,
 Kor'nt daug manē lojoja man niekā ne darys.
 Sawišsus Diews išgelbti, paskuy iķtel aukštay,
 Ir nor Gerišsus šelpti, taip cze taip ir tenay.

Ne prastoĶ manę, Wiešpatie, mano Diewe! ne buĶ toli nūg manęs. Ps. 38, 22. Diewo Atsliepins: Ir Kalnai atstos ir Kalnelei sugrus, ale mano Malone nūg tawęs ne atstos ir mano PaĶajaus Derėjimas (ju tawimi šwentamė Krifštė dar rytas) nieku ne pawirs, saĶo Pons Diews, tawo Susimiltojis. Tu Bėdnoji, kurę wišos Wėtros tropij, irgi be Palinksmojimo ėsantieji. Sztay, aš tawo Akmenis Paip Išsirėdijimę sudabisu ir tawo Gruntą dėsu Sapyrais, ir tawo Langus padarysu iš Kristalo, ir tawo Wartus iš Rubinū ir wišus tawo Rubezus iš išrinktųjų Akmeneliū. Jėz. 54, 10—15. Kas niekados nuludęs buwo, tam ir tatal ne štanu. Wiešpatie! tu manę tūmi didžioje Bėdoje atgaiwinai, tu ir wišab tobulay išpildisi. Nėsa tūmi nusitikius ir nieką ne jausdams taĶiau tawę laikau. Tu, mano amžinay wiernas Derėjimo Diewe! manę ne prastoši, bet per wišą manę sudabisi, grazey išrėdyši ir šlowingay perwesti, jey, jey ir wišos Wėtros manę tropitu ir wišab sugrutu. Ak, tu manę ne leiši! Kur paĶtu tawo Derėjimo Wiernybe? Kad wišab sugrutn, tad taĶiau Diewo PaĶajaus Derėjimas ne sugrus.

259. Ne raudok! tawęs Diews men, ne gali tu žūti,
Nėš jis taip žadėjo ten, tur weikiaus sugruti.
Swietas šis, užot jis jau tawęs ne bojęs ar wišay prastojęs.

Niekā ne daryf be Pamofinimo, tay tu nesigailefi po atlikto Darbo. Ziraf. 32, 24. Ne palkausyf sawo piktiems Geiduliems, bet ramdyf sawo Wale. Zir. 18, 30. Kaip ftaigus Wejas arba Vlingis daug Ikladōs daro, fitaipo ir ftaigus Œmogus weifey daug Strofū gal daryti, delgito fā darqs, pirma su Dierou Maldosa ir su ifmananczeis Œmonēmis susifakbēf, tad saw ir Bitiems Bēdōs ne darytumbey. 1. Moiz. 34, 25. Nesa Sawalninks per sawo Galwā darqs, ir dwaifkfūse Dalykfūse Bartais daug Maifstū ifprowija, o didziūjanczey besielgdams su Patrotka potam mažas ir ifmintings gaun pastoti.

225. Bijofis Diemo wifados, pakufyf ir koznamui, Tay niekad Dievs tamē prastos, tifrā tu wiefyf jamui, Neft Krzju sawo wis kantrey turis cze fā kentēti, Tay Diemo Weifē amzinay galefi apturēti.

Ne nusitiekis sawo Išmincze. Pamoksl. 3, 5. Nesilaikykites patys per išmintingus. Rym. 12, 17. Aš pakėlau sawo Kan-
 tas Dangun, tay mano Dufia apšwiešta pastojo per Išminti,
 Kad aš sawo Durnumą išpajinau. Žir. 51, 26. 27. Nės
 šio Swieto Išmintis yra Paikyste pas Dievą. 1. Kor. 3, 19.
 Kasgi dabar Dievo Walę fet daryti ir ne nusitik sawo Iš-
 mincze, neygi pats nor gudrauti, bet Dievą prašo, tas jau
 Rodą ir Walę Dievo supras. Jon. 7, 17. Bet jis tur
 daugiaus ant Dievo Walės, ne kaip ant sawo Supratimo
 atboti. Nėsa ir dwasiškame Pajutime išmalšos musū klasta-
 wojenti Dwase ar per Užsigeidimą, ar per Prisibijojimą, ar
 per Drasumą bey Didziawimą, ir fets sawo papiktinanczioms
 Mislimis nusitik, bau tos iš Jėzaus yra. Ne Wiešpatie!
 dūf man wisados prisibijotis dėl sawes paties ir wis su
 Maldomis pasielgti, ir niekados ant Iškadōs sawo Dufios
 Paikysteje Flydinėti.

438. Tu Išmintiēs Bersmē laban gili, jog be tawēs mes ēsam
 kaip alki, pridūt man Proto, kad fiet reit žinocziau
 Ir išmintingas per tawę pastocziau.

Meygi sawo Sanarus padūkit Griekui ant Uteisybės Gink
 bet patys padūkit Diewui, Kaip Furie iš Numirusujū g
 pastojot ir sawo Sanarus Diewui, Taisybės Ginklams. Rym
 6, 13. Jey Diews mano Sanarus Kaip Ginklus ir Padaryn
 tur sawa Rankoje, tad aš rods pergalėti ir wis geray ista
 syti galėsu, nesa jis jau zino, Kaip elgtis su Ginklais ir Pa
 darynemis. Dėlgito man padėk, Wiespatiel jeib aš niekado
 iš tawo Rankos išsiwerszcziaus, Fitaip niekam ne derėsu. Argi
 Plunksna wienna gal rasyti, jey ne Rankoje Raštiniuko yra
 Taip ir man Fą Ger daryti yra sunku ir ne galima. Bet
 jey tu manije gyws esi ir wislab išprowiji bey mano Szirdie
 tawimi mėgsta, tad man wisfas yra lengwu ir malonu
 Dėlgito dūk, Kad aš tawo Priprowū Uamai ir Padaryn
 bucziau, ir wislab manije išprowiē ir per mane istaisyt
 Amen.

438. Gywent manij' Iyg' taip Baznyczioje,
 Pripildit su sawo Garbe mane;
 At Dwase, swenta tu mane daryti,
 Argi iš Swieto bey Grieku kludyti.
 Jey tai manij' Dwase swenta, darai,
 Lay nū Darbū sawū issis' tikray.
 Aš taip atnaujintas Griekus ne Iesu,
 Bet taw Ias Dien Sekminiū Swentę swęsu.

Mēs jey iswenge yra Neczysstybę Swieto per Ispāzinimā Wiespatiēs ir Isganytojo Jēzaus Kristaus, o wēl ī tas paczias ipainojami ir pergalmi, tay passtiausi Daiktai jiems piktesni pastoja, ne kaip pirmieji. 2. Petr. 2, 20. Bradētojei tarp wiernū Kristščioniu daugiaus karauja pries wiršutine Neczysstybę Swieto, bet jū ismotinti daugiaus pries widutines dwasiskas Piktenybes. Dēlgito kawolis nūg sawo patiēs Dwasēs, kad ir geriausias Mistis turi ir linskmy Diewui gluziji. Niekaday aufstay isskeltis, kitaip pulsi. Mēsa Powilas taw prišauk: Kas mistij stojis, tesidaboja, kad ne pultu. 1. Kor. 10, 12.

460. Bet kad is Naujo wēl Griekus jau n'atkartociau, Man Dwasē dūwanol. Dūk, kad apsidabociau Wis nūg Grieku gerians, dūk taw kad sluzycziau Wienintey kol gyws, Diewe miels! to prašan.

Nesbijot jū! Atsimināt, kā Pons, tawo Dievs, dars Parā
 nui ir wisems Egiptonams. 5. Moiz. 7, 18. Jey Wisaga
 lysis tawo Skyda, Kamgi tu ne daug galintiem Neprietē
 liams prišbijotumbei? Kods UzKabinējimai prigimtojo Grie
 wis nor gryzti, ir ne turim atslieidē buti, Kad wiena Row
 pabengta, antra wēl Felasi. Szitā Rowā ne galim iswengti
 nesa Neprietelus wis musije ņra. Tatai mus daro jū budē
 janzius ir pakarnus, Kad ne mislijam: Grieks tiktay is
 ņaus mus uzKabin, o neb' ņra Szirdije. Kad tū Kartai
 niekā fitā faip tikt Diewā nori jausti sawo Szirdije, tad ta
 tai ņra Pasididziawimas ir ņefantrumas. ņesa tu nor
 weifey atlikti ir be Rowōs buti. Gana, Kad Dievs taw
 prirencz ir pagal sawo Wlernybe per wisā gelbt bey ņ
 prieteliems ņleri stato, sakydams: Jē ņen tu eisi, o ne toliau
 czionay tur mestis tawo puikios Bangos. Job. 38, 11.

263. Gal Piktieji wis murmēti, gal manēs ne uzkentēti,
 ņš n'atboju nielad jū, Dievs isrodys jū Klastū,
 Racz is cze nor prawarhti, Dangu man ne gal uzghti,
 Kad man liekt Dzaugsmas Dangaus
 ņš ne noru to daugiaus.

Nesilyginkite šiam Swietui. Rym. 12, 2. Ne mylėkit Swietą
 ney kas Swiete yra. Jey kas Swietą myl, tame niera Tėwo
 Meile. (Mėsa) Swirtas sugaišta su savo Pageidumu, bet
 kas Diwo Walę daro, tas pasiliekt amžinay. 1. Jon. 2,
 15. 17. Kienu Walę tu darai? Tu misliji: Swietą mylėti
 ir jo Walę daryti tacziau ne Grieks yra, ir Mandagiausieji
 tai daro. Bet cze atboš dėl savo Dugiōs Iſganimo! Jey
 Swietą myli, tad tawije niera randama Tėwo dangiſkojo
 Meile. Jey tawije niera Tėwo Meile, tad ir tawije niera
 Tikėjimas. Jey ne Tikėjimas, tad ir tawije niera Kristus.
 Jey ne Kristus, tad ir ne turi ney joki Iſganimą.

545. Ponas Kristus mielas mano Ponas ne kenz, kad Swietą pagal jį
 Aš mylu, nės tas Newidanas ne dūsti Jezu mielaji
 Mylėti, todėl tur atstot Swiets Szirdije ne ponawot.

Nesa tawo yra Karalyste ir Macis ir Garbė iki Amžiu.
 Amen. Matt. 6, 13. Ir sawo Wainikus metc ties Sostu ir
 tare: Wlešpatie! tu werts esi imti Szlowę, Garbę bey Sti-
 prybę. Apreišk. 4, 10.11. Laupsinkit ir garbinkit Poną Diewą
 kiek tikray jus imanot, jis tacziau dar didesnis. Trumpay:
 Jis wislab yra. Zyraf. 43, 28. 29. O apie tai mes prastą Zo-
 deli girdėjome. Jon. 26, 14. Wargstas Dwafėje, jey ir seney
 wiernas buwo, tacziau mislija wos Zodeli tikray ismanas
 apie Kristu ir wos pradėjes Paswentinimą wyti, ir jog wisa
 jo Nobaznyste werta wos esanti pagarbinta buti už tikray
 dėkingą Meilę. Bet tacziau sawo Isganytojui wisay pasi-
 dūdas ant Prigatawijimo ir Pabengimo. Lygey kaip jis tą
 wisą nutwer ir wisą sawo Isganimą ir Atilsi Griekū Atlei-
 dime ješko, ne norėdams už Kitus šwentesnis buti, tad jis
 tšganytas yra, ir mirdams ne prašilnesnis Paswentinime
 net buti, zinodams: Jey Smertis ji weikiaus apniktu, pirm
 eng jam Griekai atleisti, tad ir geriausieji Dalykai jam ne
 dūa Palinksmtnojimą Smertije.

191. Kol gywas busu ant Žemės, pagarbisu aš Diewą
 Už wis pagarbisu Giesmės Balsu šį mielą Tawą.
 Taigi Szirdel jau judinkis ir tu Dušele linksminkis,
 Tam Diwui Garbę dākit.

Mēs tam pavadinti ēsat, kadangi ir Kristus Pentējo uz mus ir mums Paveiklā palīko, kad jus sektumbit jo Pēdas. 1. Petr. 2, 21. Sztay, tu ne esi pavadintas, kad pagal Swieto Paveiklā pasielgtumbei, bet pagal Kristaus Paveiklā, dēlgito ir ne sek Swietā, bet Jēzy, kad tokiōs Dumōs butumbei, Fokiōs ir Jēzus Kristus buwo. Pilip. 2, 5. Ale rode Kristus daug tur Tarnū, bet maž ji sekancziūjū. Ne tiktay Wargū Dienosa, Matt. 26, 56. 58., bet gerosa Dienosa. Kiek cze su Petru gal Jēzui atsakyti: Sztay! mes wislab palikę sekēns tawę. Matt. 19, 27.

489. Szventas Jēzau! mus Szwentybe,
 Skaitums skaisciausas ir Szwieshybe
 Szwentybēs Uppe tu czysta
 At Skaitumas Kērubynū,
 Szwentū Szwentybę Sēraphynū
 Jr priek tawę tiktay Tamsa
 At pritaisyk mane, taip šwenta kaip sawę, toks tu, Jēzau,
 Jēzau žurek, atšizwilget,
 Kad bucziau šwents kaip tu padet.

Nestitēkētēs tals Melawimo Žodzeis, kad saķo: Cze yra Pono Diewo Baznyczia, cze yra Pono Diewo Baznyczia, cze yra Pono Diewo Baznyczia. Bet pagerinkit sawo Pasielgimā ir Budā, kad teisey elgtumbitēs priēš Ķits Ķitā. Jer. 7, 4. 5. Apie tikrā Maldā ir Diewo Szluzbā Dwaseje ir Tiesosē zurē Ķon. 4, 24. Rym. 12, 1. Joķ. 1, 27. Kaip prislwerzianti Szirdis tikra Diewo Baznyczia yra, taipo ir yra geriausos Maldū Knygos, iķ Furiū tu gali su sawo patiēs Žodzēis kaip Rudikis su Tetucziū susikalbēti. Neprietelus su didziausū Wylumi Ķitā prigaun, kad jis sawo didē Ķinē ir patiēs darytā Linķsmybē uķ Tikējimā laiķo, wirsutiniu Budu jū nobazniaus uķ Ķitus pasielgdams, bey sawimi nusitēkdams, uķ Ķitus jū geresnis pasigir. Alle tacziau Szirdije ne Ķitofs pastojēs noprosnay daug moķ apie Dusiōs Waldimā ir Patyrimā Ķneķēti.

497. Jēzan!

Dūl tawo Žodzui man tikēt, ir tā Szirdij' laityti
 Rā tu pelnei man apturēt, tu Diewo Ķwents Ķryti,
 Dūl taw wienam tikēt drutay, tu wiens manē aptetĶinai,
 Per Ķryķaus Smerti ķarty.

Nēs tame, Fā pats Fentējo ir gunditas yra, gal gelbēti tus, Furie gundinami yra. Ebreon. 2, 18. Nēs mes ne turim wyriausā Kunigā, Furs ne galētu pasigallētis musū Silpny; bēs, bet Furs gunditas yra wisur, lygey Faip mes, tacziau be Grieķo. Ebreon. 4. 15. Szi wyriausaji Kunigā ir Iġganytoji turēti, yra i ji tikēti, Faczeig dar Silpnybēje ir Baimēje. Ale linkšma bey druta Žine bey Pajutimas apie jo Igywnima jau yra Uzpeczwētijimas. Dwasēs Ludijimas, Fursal ant ano sekasi, bet nūg Prisibijojancziūjū ir Pagunditūjū ne wisados jauciamas yra, Furius tacziau Iġganytojis uz Sa wūsus išpažysta, jūs myl ir jū Silpnybei prikenz.

155. Jēzau!

Tu žinai mano Smutnybę ir wisą mano Bėdą,
Smertiēs tawo. su Linkšmybe atsimenu wisada,
Szirdi sawo sudaužyta, Krauju tawo apšlakstyta,
Taw at mielasis Jēzau, dūmi, susimilk prašau.

Ne tarauši, Fā zinaš tarp jušū, kaip tikšay Jēzu Kristu ir tā nukryžawotā. 1. Kor. 2, 2. Diewā mylēti yra gražausa Jšmintis. Zyrak. 1, 14. Diewā Baimē yra Pradzja Jšmintiēs zc. Ps. 111, 10. Jšmintis iš Aukšto yra ant Pirmo cypsta, potam pakāsinga, lengwa, priim Mošlā, pilna Mielširdingystēs ir gerū Walsū, ney Wleno atbojanti, be Weidmainystēs. Jofub. 3, 17. Jšpazīnimas papuczia, bet Meile pagerina. 1. Korint. 8, 1. Rods nukryžawotāšis Jēzus Žydams yra Papiktinimu ir Gryšams Paikyste, bet wierniems Kriškcioniems Diewo Macis ir Diewo Jšmintis. 1. Kor. 1, 23. Tatal tur gražey atboti diewiškō Mošlō Mošintinei. Jey musū Tikējimas ant žmogiškōs Jšmintiēs gruntawotas butu, tad Funiškieji Swieto Jšmintingieji uz Wisus tikintieji butu. Ale Bēdoje jie uz Wisus netikē ir durnausieji. Mēsa jū Jšpazīnimas papuczia jūs. Bet Jšmintis yra pas Parnūsus, Pamošl. 11, 2., ir pas Rudkšius, Matt. 11, 25.

68. Bet west manę tu, miels Diewe. sawoje Nekaltībēje

Jr dūš man wis minēti

Tawo Smertiēs, tawo Žaidū, ir tā aš taw uz tā škelu,
Wis Szirdije turēti. Tāy aš taw su wisu Labbu
Kaip taw patikš bēlings busu.

Ne werk! Sztay, pergalejo Lutas, Fursai yra iš Giminės Judo. Apreišk. 5, 5. Jis sawo Prisiškėlime šlowingay pasirode, kaip Diemo Sunus, ir Welino Darbus išarde. Todel Grieks ne galės vonawoti ant musū. Rym. 6, 14. Jey dabar misliji: Aš rods ne noru atgalon gryžti prie Grieko, bet tacziau ir ne tolyn žengti galu, aš ne galu pergalėti. Tay atsakys: Neprietelus manę tiktay nor nufiminanti daryti. Melsė ir Jėzumi nustikėdams iš Naujo pradek farauti. Apdumok, kaip jis iš Pirmo tawę priwerte, ir potam tankei išklause bey tam padėjo daug sunkiū Dalykū pergalėti, hitaipu ir jis tam toliaus padės. Jey dat ne nori tarpti, tad kaip iš Naujo wėl pradek pats kaltintis Wisame kaip wyriausasis Griekininkis wis pasizemininkis po Diemo Akū, bey iš Naujo wėl prasyk Malonės ir Griekū Atleidimo. Be Palowos pakarney praginėk, ir wisuse Wargūse apsižwalgykis kaip Kristuje juderints ir išgelbetas, tad wislab geray passėks. Dėl sawes nusimines buk, bet niekados, niekados dėl Macles prikeltojo Jėzaus. Su jūmi jau pergalėsi. Jis tikray gelbt, bet tikrame ir geriausame Čese.

259. Ne raudok, Diews gird geray, kad tu taip waitoji,
 Ir ipainots dywinay Wargūse klajoji
 Melskis jo, gal jis tūj Wargū mustabdyti arba išnaityti.

Ne vēst mus ī Pagundimā. Matt. 6, 13. Dievo Atsliepīmo:
 Dievs yra wiernas, Fursai ne leidzia jus gunditi. 1. Kor.
 10, 13. ir Ps. 68, 20. Dievs mums uzdest Nāstā, ale jle
 ir gelbti mus u. Zyrak. 2, 1—13. Jū arcziaus prie Dan-
 gaus, jū aukštesni Kalnai, jū gilesnes Gilybes, jū macnesni
 Pagundimai ir Permēginimai. Ale numanyk! Dievs mēgin-
 tawo Tikējima, Dievs taw ir pridūd Sylōs ir pastiprin-
 tawo Peti, kad ir sunkiausus Pagundimus gali pakelti.
 1. Moiz. 22. ir taw ne dūs Gēdoje prapulti. Jey tankej
 taw rodos, bau butu per tawo Išgalejima ir tu Gēdoje
 prapulsi. Ak nē! cze randamas atškej tas tikras Žodis, tam
 itikēk ir nusstikēk. Uesa Foley Swiets gataws stow, dar
 ney wiens Gēdoje ney jokīame Dalyke prapūle, nusstikēdams.
 Pilip. 1, 20. Jēz. 49, 23. Tu ne pirmāsis busi, Furiam sawo
 Žadējima ne atsetu.

- Ant Balso: Daug reikia but Kriščejonimi.
 548. Tam' Tarpe pasliekt wiernintelis,
 Jisai per Mierā mus ne nor sloginti;
 Kas Dien' prašwint jo Meilēs Spindulis,
 Tūmi esme ir po Bargais gaitinti.
 Atstos, kad Wale jo išpildisis, Bargū Nattis ;:

Mobajņay elgkis po mano Aklā ir iš tikrōs Szirdiēs man
 sluziē. 1. Meiz. 17, 1. Bijokis Diewo ir pilnawoē jo Pri-
 sakimus (wisus ir kōznā wienā. Kamgi jī dūti. 1. Jon. 5,
 2. 3.) nēsa tai pareitis wisems Žmonēms. (Ney Wiens ēz
 ne gal atsitraukti, kodel?) Nēsa Diewas wisus Darbus per-
 sudis, Furie yra paslepti, ar butu geri ar butu pikti. Mokyt.
 12, 13. 14. Ar girdi, kad Diews wisus Darbus persudis,
 ne sakyk: Be pig su tū. Bet suprase, kad kōznas tawo
 Darbas ar pikts ar gers yra, Furi Diews sudys. Ar tai
 pigus Daiķts, dēl Furio Diewo Prowoje ar tropiē ar trotiē.
 Ar Wiešpatie! dūē, kad wisi mano Darbai pagal tawo Pri-
 sakimus po tawo Aklā ir tawije butu daromi, jēlb ir mano
 Lapai ne pawystu, ir wislab, Eā darau, geray pasisektu, ir
 amžinay pasiliktu.

219. Elgkis ant jawēs budrey, kad Diewo Malone
 Niekaip ne prarastumbei per Szirdiēs Bilone,
 Budas jōs pilns Klasiēs
 Gal kitaip dumoti ir susillastoti.

Morint aš vaiššezlocziau tamsoj Dauboj, nesibļāu ney jokiōs
 Iškaddē, nēja tu su manim esi. Tawo Lazda bey Kamtis
 linksmīna manē. Ps. 23, 4. ir 2. Moiz. 14. apie Izraēlitinū
 Išgelbējimā ir Egypcionū Prapūlimā raudonosa Martosa.
 Be šio Kamezio niekur ne iškēlauk, Ēitāip galētumbēi pa-
 flysti ir i Bēdas ipulti. Swiets man yra tamsa Dauba, ale
 Jēzus yra mano Szwiesybe. Szwiesybēje pasidziaugti rods
 jū patink, bet ne Wissems jū naudinga, Ēaip Kartais tamsame
 Tikējime ir tamsoj Dauboje vaiššezioti. Ēze Rits jū pafar-
 nesnis ir akyls yra, ne Ēaip Szwiesybēje kēlaudame. Nau-
 jas Malonēs Spindulis jam jū patink. Wiešpatiel aš rods
 tamsame Tikējime be Pajutimo prie tawo Šodzio laikysūs,
 tikt atgalwinē manē Smertije. **Aš je! Amen! Tu man tai**
žadējei: Teisusis ir sawo Smertije yra linksmas. Pamoš. 14, 32.

528. Jēzau, mano tu Szwiesybe, mano Gywasczio Saldybe,
 Pēdas tawo kād sekju, su tawim man wargt saldu.
 Jēzau šwentas mano Bone, sawo apmiginē Malone
 Purwinus ne mint kēlus, neigi bristi i Grietus.

Norint jūsu Grieķs butu raudons šaip Kraujas, tay tacziau tur balts pastot ney Sniegas. O norint jis yra šaip Purpurôs Krosas, tay tacziau tur pastoti ney Wilna. Jēz. 1, 18. Argi žinai, kasgi taw toki Žadėjimą dave? Kraujo Jaunikis Jēzus, kursai su sawo Krauju tawo Kraujo Kaltybes gal baltinti. Wiešpatie Jēzau! Kad tu pro Szali eidams mano Dufią matai sawo Krauje gulincze, tark ir jei: Bus gywa! Ezeķ. 16, 6. Jš tawo Kraujo dūf man wis pasidziaugti, Kadangi tawo Kraujas ir Teisybe yra mano Dufiôs Grozybe, ir kad aš Kruwinas esmi, tad dūf man Tikėjime tawo Kraują nutverti, pasigirdams: Kraujas Jēzaus Kristaus, Diewo Sunaus, czystija mus nūg wisū Grieķū.

469. Jēzau! Kraujas tawo czystis Dufią mano baltin,
 Bieroje manęs izystis, jau manę ne kaltin
 Del Grieķū bjaurujū, kas tūmi mazgotas
 Bus Dangus jam dūtas.

Neį wiens n'esti geras, kaip tikt wiens Diemas. Matt. 19, 17. bet priedais
 Wisos Dumos bey Mislys jū Szirdiēs tikt piktos ēsancios wisados. 1. Moiz.
 6, 5. Kriskczonis kas Adyna numano piktą sawo Szirdiēs Buda, ir dēlgito
 Wargingiausasis yra pagal sawo Kofunda. Ale Weidmainys maž Grietū i
 sawo Skolōs Raistus rašo, dēlgito ir wis uż fitus geresnis išsikelas. Iš to
 mokintis, kad iš Prigimtiēs neį wiens Kraujo Lašelis tawije gers yra ran-
 damas, jey ne tikray priswertes pastosi. Ale jey toks piktis išsipazhsti ir pri-
 siwerti, tad ne but per drasus, bau jua wisus Kalnus butumbey perkopes.
 Po daug Metū dar pirmjans išpazinti gauni, tokios Bjaurybes tawije dar
 randamos, apie kures ne misliti ne mislijei. Prisibijolis wis daugians sawo pa-
 tiēs Szirdiēs dēley, ir wienat Diewo Malone nustitēk, kaip pawarges ir gai-
 lis Griekininks ant Gadinimo išwedams, titaip Parizēušas tūjans pastrodys
 Kas wisas ir wisame kaip Griekininks apsižwalgos, kuriame iš Prigimtiēs
 nieko Gero yra ir wislab iš Jēzans jēšto, tas ir gaun Dalk iš wiso Nupel-
 nimo Jēzans, ir Kristuje jis gal kaip wisas teišus apsižwalgpti. At Bone
 Diewe! man padēk, jeib gailēdams sawo Piktentybes jū daugians išpazincziau,
 ir tas wengcziau. Aš nieko ne galiu, bet tatai man yra Palinkšminojimu,
 jog tu wiens gers esi, ir wiens pats wisą Gerą manije išprowiti gali ir nori.

527. Sawij' jaucziu dar Melabumą; dūk prigimtą tą Retikumą
 Per tawo Mufą išnaitint! Wale sawalnintę marint!

Noru tai daryti. Matt. 8, 3. **Ar** Ēā nori daryti? **Kā** tu nori. **Nēsa** Pons Dievs daro, **Ēā** Dievo Bijantieji nor. Ps. 145, 19. **Iš** Tiesōs jis daugiaus daro, ney mes meldziam arba iſmanom, jis ne dūd pagal Iſmanimā musū aukštōs Szirdiēs, bet pagal Bagotyſtę ſawo Szlowēs, jeib czeſningas paſiroditu. **Kri-**stui patink dide **Malda**, nēs jis yra didis **Wieſpats**, bagotas ant wiſū jopi **Szaukianczinjū**. Jis wiſā ſawo **Bagotyſtę** **U-**pelnimo ir **Dowanū** ne ſaw priwalo (nēsa ſaw nieko ne priwalo, Dievs pats budams), bet mums ji **Prāſantiems** ir **Atpūluſiems**. **Dēlgito** tai, **Ēā** jis **kaip** **Tarpinink**s tur, ne jo yra, bet wiſlab mano, jey ji tiktay **praſau**. **Ar** **Duſe**, melſ, melſ dabar, ir jey meldi, tas **žodis** te ſauſ tawo **Szirdije**: **Noru** tai daryt, noru tai daryt. Dievs ne gal melūti. **Ney** wiens **Duſaujimas** ne bus **noproſnas**, **kožnas** bus **žem-**czugas tawo **Bagotyſtę** **padaugſinti** ir **wienā** **ſkarbā** **prie** **entro** **pridēt**. **Kiek** cze jau **patrotijei!** **Ar**, ar ne nori tā **trumpo** **Palaiķā** **Ezēso** **su** **Maldomis** **dēl** **amžino** **Iſganimo** **tikray** **wirkti**, **wiernas** **buti**, **daug** **ſkarbū** **tinkt** **ir** **ſawo** **Waimiķ** **iſgrozinti?** **Ar** **Wieſpatie**, **man** **padēk** **tā** **tikray** **iſteſēti**.

Dēlto **kaip** **man** **bus** **dūta**, **ir** **Wafare** **ir** **Arta**,
Dabar **ir** **wiſu** **Ezēsu**, **ſawo** **Szirdi** **iſlieſu**.

D Dievas yra, kurs mus patvirtin, podraug su
 jumis i Kristu, ir mus pamostijes ir uspezcwetijes
 ir i musu Szirdi Dūwana Dwasės dawes. 2. Kor.
 1, 21. 22. Kuds Kudifelis argi wiens gal waitk-
 tinėti? Argi Motinós Kanka ji wis ne tur pa-
 twirtinti? Szitaipo ir Diwo Kanka musu Silp-
 nybę tur patwirtinti, jeib, jo Dwasės wedami, bu-
 tumbim Diwo Waitkais. Gromata, su Peczwēcziu
 patwirtinta, wisą Teisybę isludija. Jey su Krauju
 Jėzaus ir Dūwana Dwasės uspezcwētiti esme, tad
 turim Teisybės ir Walnybės Gromatą, tad tikray
 busim Diwo Tėwonimis ir Sentėwonimis Kri-
 staus. Rym. 8, 17.

519. Mes silpni, širdingas Jėzau! Nepajėgelei bėdnei,
 Syla musu Regalėjims, pats tas gal gelbėtėsi,
 Eidami tik švyrinėjam, klumpame ir pūlinejam.
 Tam mus stiprint mielas Jėzau, mums pažibint Tamsoje
 Szirdziū mums Akis atverti, Meilę rodyt samaję,
 Jey taię aš pamatysu, tay pilnų atfigaiwėsu.

D jey kas susigriešija, tay turim Uztarēja pas Tēwā, Jēzu Kristu, kurasai teišus yra. Ir tas pats yra Suderējimas uz musū Griefus, o ne tiktay uz musū, bet ir uz wiso Swieto. 1. Jon. 2, 1. 2. Kad tu niekaip kaip didey kalts Griefininks ne gali atsitālbēti, tylē tikt Jēzumi nufitēdams, jis tawo Uztarējas. Ak fokie palaimingi mes žmones esme, toki pas Tēwā Uztarēja turēdami. Kawofis mēs, kad tā ne apsmutnitumbim su naujais Griefais, kurs tobulā Suderējimą su sawo Kraujumums išprowijes.

508. Wyssupe amžinas! wis aš dumoju wey aut tawes, tikt mylēdams tawę, Aš tawę Szirdije sawo nešoju. Jēzau saw tiktay pašwentit tu je, Mans Uztarēja! mans Geradēja! Tēwo po Dešinēs melst uz mēņę.

D Jēzus palentēs Galvā isleido Dvasē. Jon. 19, 30. Smertije Kristaus ilfētis ir nukryžawotajī Kristu su Tikėjimo Stiprybe nutverti, to wieno reikia. Nēsa tasai yra stanausasis Kandulelis ir senojo ir naujojo Testamento. Delgito ir tu sawo Galvā wis palent̄ prie Konū mirštanciojo Jēzaus, ir niekur litur isleis̄ sawo Dvasē, kaip tiktay i perdurtą Szoną sawo Išganytojo, tad išganitin̄ gay sawo Amžią bengsi.

62. At Jēzau!

Kad man reiks atšifirti, ne šifkis nū manēs,
 Kad Gzēsas man bus mirti, manę im̄ prie sawēs.
 Kad jau Gzirdis sunkiausē apalps Smertiēs Gzēsū
 Manę linksmink macniausē sawo Kentėjimu.
 At Jēzau! kad matyčiau tawę Smertiēs Bėdoj'
 Tawę regēt kad gauczian, ant Kryžaus labanti
 Pilnā aš pasidziaugczian, tawę taip regējēs,
 Linksmāy ir Swietā likczian, tawę taip globojēs.

Palinksmint manē wēl sawo Pagalba, ir linksmā
 Dwase te iglaido manē. Psalm 51, 14. Diewo Atsi-
 liepims: Aš jus palinksminosu, kaip kūrī jo Motina
 palinksminoja. Tai žysit. Jus prie Pažasties busit
 nešojami, ir ant Keliū meiley jus laifys. Jēz. 66,
 12. 13. Kas Diewo Palinksminojimo trokšta, tas
 ir tūmi bus palinksmintas. Ir Diewui jū patinka,
 kad wisosa Keikmenēsa kaip Kudikis jo Pagalbā
 pasilinksminti, prie jo Žadėjimo žindi, ir wis jū sro-
 pesniš pastoji. Lygey kaip Mamutei patinka, kad
 jōs Kudifelis žinda. Nēsa iš fur taw kitaip Sy-
 lōs atšraštū.

504. Jēzau!

Todel tawesp tikt prisiglausu wargingas irgi wiens ēsas,
 Tawip Pagalbōs wisad gausu, tawim wis busu linksmintas,
 Šķwest manē iš mano Bēdōs, ūzmīršt, ūzmīršt Peržengimū.
 Tawē taip iraudinancziū, iš tū kad ne turecziau Bēdōs.

Pašakykit jo Mofitiniems ir Petruī (tam ypaczey sunkey
 sustigriešijusam). Mark. 16, 7. Todēl wēl attieskit paleistas
 Rankas, ir nuilsusus Kaulus. Ebr. 12, 12. (Nēsa) dirbanti
 Ranka ponawos. Pam. Žodz. 12, 24. Ak Dušēl! argi wēl
 nedirbanti ir newierna pastojei, bet jau pūlusi eji? Tad
 rods tatai ne turi už menką Dalyką laikyti. Ale kam nori
 ilgay gulėti ir dejūti? Atsitiešis prašydamā iš Jėzaus At-
 leidimā. Jis meilija tawę kaip Petrą priimti ir taw atleisti,
 nēsa jis ir Atpūlusiemis Dovanas pelnēs. Nutwerk tikt wei-
 key tawo Atpirkimo Piningeli, kurs brangesnis, ne kaip wiso
 Swieto Griekai, ir mislik: tas ir už tawo Griekus mokētas,
 ir taw Atleidimas jau tūmi išpirktas, ir Krikšte dowanay
 dūtas. Ne buk nusiminusi, jū maziaus prie Swieto glauskie,
 Diews isulija ir šitame Žodije iš Naujo taw sawo Ranką,
 tą nutwērusi atsitiešis, ir buk potam jū akyla, pakarni ir
 pries Kitus Fantri. Nēsa rods Krikščionies Roja Kartais
 paslyst, bet Pakarnume.

152. Dieme!

Sawo Rudikiui blogamui Ranką sawo kysterē,
 Gelbēt Kennjėgiamciamui, irgi wos gynam padēt,
 Zeib Neprietelus ansai nesigirtu niekaday
 Toki Žmogū pergalejēs, turjai taw nustitejēs.

Pasīkēšs eisu pas sawo Tēwā ir sakysu: Tēwe!
 aš susigriešijau priēš Dangu ir priēš tawē. Lut.
 15, 18. Kristaus Atsliepiems: Eikšte šen manespi
 wisi jus Wargingieji ir Apsunkintieji, aš jus at-
 gairwisu. Matt. 11, 28. Kamgi, griešna Duše,
 prie Zlaugcziū šio Swieto trunki? Kamgi Sapne
 Nusidejimu wis guli? Pasīkēlusi drauge eif su pra-
 pūlusu Sunumi pas sawo Tēwā, furs meilingay
 tawēs lauk. Wargdieneli! eikš Jēzauspi. Ak kad
 dabar tā staitydams iš wiernōs Szirdiēs eitumbei!
 Jis pasigailēdams tawē priims, jis tawē titray
 atgairwis.

469. Eikšte! eikšte šen wisi, eikšte šen, wisi Smutningi
 Jēzus pats šauk, šubinti liepja jums, kurie griekingi.
 Nor priimt jus per Wailus. Jēzus priim Griešnūsus.

Pasielgims t'ėstie be Godo, ir pasifaldintities tūmi, ką turite. Ebr. 13, 5. Nėša tie, kurie nor pralobti, įpula į Bagundimą ir Zabangus ir į daug durnus ir išladingus Pageidimus, kurie žmones nugramzdina į Prapulti ir Prajudimą. Nėš Gudas yra Szaknis wiso Pitto. 1. Tim. 6, 9. 10. Godingas Balwonū Tarnu wadinamas, ir ne tur Daliės Diewo Karalyšteje. Bet kasgi wierija, jį godinga ėsanti? O tucziau pagal Kas tą kožnas jau godingas, kurs ne pasifaldinas tūmi, ką tur. Ale kas yra rašyta apie tokius, kurie nor pralobti? Tatai rašyta: Jie ne tikrai weikę galėtu pulti, bet jie pūla, jie tikrai pūla. At Dufia, bijokis! numarinė tą Užsigeidimą ant didesnio Pralobimo, ir ne įpainokis į Zabangus swietiškiū Niekū, kas žin', kaip weikę nūg Swieto atstosi! Walnas, walnas buf, kitaip blogay mirsi. Diews ir jame wis gana! yra Kriščzioniiū Priėjodis. Kas Diewą tur, pasifaldina, ir taipo Pawargime gana bagotas. Nėša tas per Mierą godingas, kurs iš Diewo ne gana turėtu. Wiešpatie! ir manę daryf Tikėjime taip walna, jeib aš ar tropidams ar trotidams tamę garbiucziau ir ney wienam, ney saw pacziam ką godingay užgincziau ir sfelėcziau, ką tu už mus dawei.

Ant Balsu: Kas mielą Diewą dūst waldyti r.

546. Mans Starbs, Ganytojis wiernasis, mans Jėzau Ganykla sweika. At kad man Swiets daugiaus griešnasis ne dingtu, bet kad Danguna Paseltus mano jau Szirdis, tur tu mans Jėzau mielasis.

Pasilikit manije. Jon. 15, 4. Wiešpatie! Kur eitumbim?
 Tu turi Žodžius amžinds Gyvatōs. Jon. 6, 68. Ale tai
 yra mano Dziaugšmas, Kad aš laikausi Diewopi, ir sawo Uu-
 sitikėjimą statau ant Wiešpaties, Pono Diewo. Ps. 73, 28.
 Nepaliautinay Jezuje pasilikti, Kaip jis musū Teisybe ir Sti-
 prybe, tasai yra wisas Suglaudimas wiso Krikščioniško Pa-
 sielgimo. Nes Kad mes ji wisados Kaip musū Teisybę pri-
 sišawinam, tad Pakajus ir Dziaugšmas pasisekas, ir cze yra
 jis patšai randamas, ir Dziaugšmas jame yra musū Stiprybe
 ant Pergalėjimo Griekū ir Swieto. Nes jame gerlausus Da-
 lykus randam. Af Wiešpatie, manę nepaliautinay palaišyš
 sawije.

221. Manę ne tur Swiets niekados priganti šlužyt jam;
 Tarnausu taw tikt wisados, Diewe! tikt taw wienam.
 Sakau taw Swiete! Welno Mart! sakau ne šlužysu
 Jau taw daugiaus ir treczia Kart; aš taw atšžadū.
 Ne tykof Swiete! tu manę ne gauši, Jezu! tikt
 Padūmi Szirdi sawaję, turu jo pasilikti.

Pasirode iſgananti Diwo Molone wiſiems Ģmo-
niems, ir moſin mus, kad uſſigintumbim bediewiſ-
fū Daiktā ir ſwietiſkū Pageidimā, ir patogey ir
nobažnay ir teiſey elgtumbimēs ſime Swiete. Tit.
2, 11. 12. Rods pagoniſkā ir grieſnā Tamsybe Jē-
zus, Saule Teiſybēs, praware, bet Bediewjei wiſ-
dar myl Tamsybēs Darbus. At kad ben tu ant
ſawo Iſganimo wartotumbei tā iſganitingā Szwie-
sybe ir tāip Waitis Szwieſybēs patogey, teiſey ir
nobažnay paſielgtumbei.

25. Amžins Szwieſumas atējo, diſt mums naujā ſkaiſtumā.
Ir jib Widuj' tamſiōs Naktiēs, mus daro Waitais Szwieſybēs.
Kyrie eleison!

Pasiskubinē man pristoti, Pone Diewe, mano Pagalba. Ps. 38, 23. Sakysē mano Dufei: Aš esmi tawo Pagalba. Ps. 35, 3. Diewo Atsilieptims: Aš esmi Wiespats, tawo Diewas, pastiprināšs tawo dešinę Rankā, ir taw sakāšis: Aš tawē pastiprinu, aš ir pagelbnis taw, aš tawē išklaikau šu dešinę Rankā mano Teisybēs. Tu linksmas buši Ponu Diewu, ir pasigirsi Szwen: tūju Izraēlije. Jēz. 41, 13. 10, 16. Kods Tikinczūse dar yra Prisišbijojimas, ir tas geresnis uz Drasumą. Daug pirmųjų Kriekzioniu bēgdami pasiskubino Jēzaus dēley muczyti buti, ir atpūle. Kiti drebedami wiernay ištiriwojo iki Galo. Kiti sake: Jmuczijims yra musū Pusrytis, ir ant Sudeginimo sudēta Kruwa musū Pētus, o tacziau jie Jēzu užsigyne. Drasumą Diews wis prapuldin. Diewel saugoē manē, jeib dēl sawēs nusimineš bucziau, bet tawimi, ant tawo Pagalbōs ir Wiernybēs drutay nusitikēcziau, ir wisā Gerā dryscziau šu tawimi atlikti.

230. Amen! Diewe, dūk taip stotis, sawo Dwašę dūwanol!
 Taw aš noru pasidūtis, tu Kowoj manē užstol,
 Dūk tikray man pergalēt, ant tawēs nusitikēt,
 Melst, budēti ir karanti, Dangu pasucziaus iganti.

Pasidrysau su Ponu Dienu kalbēti, kaceig aš Zeme
 esml bey Dulkes. 1. Moiz. 18, 27. Ir tu sawo Mal-
 dosa pafarney pasizeminkis taip Zeme ir Dulkele,
 bet ir per Wējā šventosēs Dwasēs dūfis Tifėjime
 aukštyn keltisi, taip Dulkele. Sztay, didis Abrao-
 mas taip daro. Kods sawo Maldoje turi buti
 mažas Ubagelis, bet didis Tifėjime ir Jšsilgime
 ney Abraomas.

283. Gimigi prie tawēs, miels Dieve! prie manēs
 Grektis ir dūf Malonę, nukeldams tą Koronę,
 Ne mano dēl Wertybēs, bet tawo dēl Gerybēs.

Pazemindams manę, didziū tu manę darai. Psalm 18, 36. Nier taip lengvu, kaip tu misliji, Pašarny-
 stėje išsilaišyti. Kas daug Dievo Gerybju įgawęs,
 ale ne daug Wargu ir Pazeminimo gaun sulaukti,
 tas tur bijotis, kad ne ant prapulingu Aukštybju
 užeitu, ypaczey kad jis sawo widutine Bjaurybe už
 mentą Daitą rokoj, ir weikey mislij su Griekais
 atsilikti kaip su Blusa kolia, kaip žime Czese Kiti
 taip drasey žneka. Dywni Karžogei! Prastas Per-
 galėjimas! Koks toliems bus Wainikas? Kas Grie-
 tus už mažus Dolytus laiko, tas ir Kristaus Nu-
 pelnimą ir Maci mažina.

139. At Tewe sustimistasis! taw i Kelus jau pūlu;
 Jau žeminūš' taw bėdnasis, ar su Grumstu, su Molin
 Karausi tu? prašau, meeldziū: n'eit su manim i Prową!
 But atlaidus, but malonus, pakelt ši Kartą Rową!

Per daug Wargū mums reik leiti i Diemo Karalyste. Darb. 14, 22. (Dėlto) tikėsim per Kantrumą Kowoje mums pasfirtoje. Ebreon. 12, 1—4. Kaip galeši Kową pries Griešą išvesti? 1) Czion atwiray skaitom: Mes turim Kowoje tefeti. 2) Kune ir Dwase wis pries fits fitą yra. Galat. 5, 17. 3) Druziausieji wis karauja. 4) Žodis ženklin Barda, Malda yra Kowa, Tikėjimas yra Pergalėjimas. Šžitaipo wisas musū Bėgimas eit per Wargus ir Kową. Wis tur pirma Neprietelius pergalėtas buti, pirmneng gali tolyn žengti. Kods fits Neprietelius labay status, ir ne gali ji su Wėju šalin pusti. Dėl to Wiernybės ir Kantrumo reikia, galaušey Pergalėjimas atstrandas.

228. Kritšezonis druts yr Karžigys, pilus Dwasės, pilus Stiprybės, Sawę bey Swietą pergalis, ir kas tikt yr Pitybės. Wisais Welnais irgi Grielais jam ne baugu karauti, D tikt gal Wiršu ganti.

Per jo Konas esme iġgyditi. Jez. 53, 5. Af macnaus
 sasis Iġgelbētoju, iġlaifyt manę, tawo silpnausaję
 Sanaręli, be Palowōs tawo Konosa, koley aġ wis
 sas iġgydits pastosu, ir amġinay prie tawęs gywas
 iġliġcziau. Aġ Nieku Nieks esmi. Dęlgito wis sakau:
 Aġ Jęzuję ir jo Konosa esmi. Aġ Nieko Nieks. Jis
 mano wisas. Aġ sawije bjaurus ir neczystas. Jame
 apflots, itinkęs ir mylętas kaip jis pats. Jo Kry-
 ųus ir Konos więna mano Garbę ir Atiġsięs Więta.

456. Rę tita męsti ne galu, tawę tikt Jęzu sawo.
 Tu więns man Iġganytoju, Konas, Zajdas kad tawo
 Bęh Smerti sa.v prisawinu, titru Szirdięs Titejimu,
 Czystis nię Grięti pastoju.

Per Pasizeminimą laikytis tarp sawęs Pits Pita didesni už sawę pati. Pilip. 2, 3. Kitis Pito Uastą neškite, ir talpo išpildisite Jofaną Kristaus. Bet Koznas te mėgin sawo paties Darbą, tay jis pats sawije Gyru turės, o ne Kitame. Galat. 6, 4. Jey pasizemindami patys už wargingiausius laikysimės, tad mes wis, kas mums ne patink, ir Uastą ir Silvnybę Kitū neštumbim ir mislitumbim: Diews tacziau turėjo mums daugiaus pakęst. Jey dabar izwēlgi Artimo Nusidėjimus, tad sawęs paties ne uzmiršę, rasi kituse Dalykuse ju blogesnis esi. Dēlgito ne tūjaus sudik, ju maziaus Kitiems pasakok, bet Diewui pasigūskis. Tatal tur tawo pirmasis Darbs buti, ir potam Artimą pagraudenk su roma Dwase. Apzwalgyę Artimą ant gerōs Pusēs, ale tawę ant negerōs, rasi tu galēsi ji uztarti bey tawę kaltinti. O Kad tacziaus jo Nepadorums wis tawo Szirdi gnauz, tad apstimbis, Kad pats tarp Diewo ir tarp Artimo i Tarpą isikistumbei ir Meilėje firdingay už ji melstumbei. Czionay daugiaus reikia, ne kaip Kad tu dēl Kristelio sudiji. Kitus juditi lengwu yra, bet Kur pasiliekt Meile, Malda ir Pagerinimas?

221. Dūk, jems kad bucziau, pafaruns, kaip majas Ruditis, Nės ne lenti Didzūjančius, Diewe šlowingasis.

Done Diewe, tu esi musū Tēwas, mes esme Molis, tu esi
 musū Pūdzius, ir mes wisi esme tawo Rankū Karbas. Jēz.
 4, 8. Argi ne Rudikiini geray, kad Tēws ji prie Rankōs
 ved? Tu esi Rudikis, kamgi ī Rankas dangiškō Tēwo ne
 ori pasidūti, tad ir Smertije su Jēzumi galēši sakyti: Tewel
 tawo Rankas paliecawoju sawo Dwase. Lukoš. 23, 46.
 Istimink žodžio Dowido: Pulkime geriaus ī Rankas Pono
 Diewo, nēs jo Mielasirdingyste dide yra, aš ne noru žinos
 Tēws ī Rankas pulti. 2. Žom. 24, 14. Jey tu taip kaip
 Molis Rankoje sawo Tēwo busi, tad ir jis tamē ī Ryką
 sawo Szlowēs istaisys.

203. Kadang mans Diews ir Tēws esi, sawo Waiką ne apleisi
 Jš tēwiškōs Szirdiēs, esmi aš Ubags ant Žemēs,
 Man Swiete niera Linksmybės.

Pono Diewo Susimilims yra, Kad mes wisifkay ne prapulėm
 Jo Mielafirdingyste dar ne paslowe, bet ji Kas Rytą nauja
 ir tawo Wiernumas didis yra. Raudoj. 3, 22. ir 33. 176
 Pons Diews ne amzinay pameta, bet apsmutijes wël susi
 milsta pagal jawo didi Susimilima, nēsa jis ne is Szirdie
 žmones wargin ir apsmutnija. Bet wisas Baudimas, Ka
 uzeit, rodosi mums ne Dziaugsmas, bet Smutka ēsas 20
 Ebr. 12, 11. Kas Rytą ir wisuse Warguse prie šio susimil
 stanciojo ir wiernojo Diewo prifiglauskis, ir taipo ne pra
 pulsi. Kad wislab paliaus ant šio niekingo Swieto, taczia
 Diewo Mielafirdingyste ne palaus. Jey tawo Griekai atleisti
 tad rods Diews tawę Kartais baud, bet jo Baudims niera
 Kerktas, bet Malone. Jiji parodo ir majin musū Nuside
 jimus. 176sa Kiek Kartū suprantam ir Pagalbōs trofktam
 tiek tufeziū Rykū turim, Furius Kristus nor pripildit. Al
 jey didey ko stofoji, ne nusimink, bet sakyk: Eze turu did
 Ryką, mans Ifiganytojau! i tą tu turi daug Malonės i
 Sylōs ipilti, tam tu wiernas Jēzus esi.

171. Jo Susimilims ir Lofka pastny manę sels wisada,
 Ten niekaday ne žusu ::
 Namuse Diewo Žebaot aš linksmas wisad busu ::

Pons Dievs musū Karalus, tasai mus gelbti. Jēz. 33, 22°
 Tokio Karalaus Wyrai bukim wiss. Jis be to yra geriau
 tasis Karalus, bet argi ir mes jam iškōley kaip wierni Pa-
 donai šluziję esme tikroje Teisybėje, Szwentybėje ir Ukal-
 tybėje? Iš kur pareitis, kad dar Swieto Kunigaiškis,
 tasai Smarkininkš taip daug Werginū tur? Jey Pons Dievs
 musū Karalus, tad šę Dien iš Naujo jam prisėk jo wiernas
 Padonis buti. Už bey mano Giminė šluzysim Ponui Die-
 wui. Jozuw. 24, 14. Tad tas Karalus su Malone ant
 tawęs ponawos, su wisa Teisybe tawę argis ir Kartunta tawę
 i sawo Karalystę Dangaus iškels. Prie to Karalaus ir tu
 Karalumi pastosi, nēsa tu gansi jo Karalystę paweldėti.

508. Szlownas Karalan! kaip garbšim tawo
 Wardą mes, tawo Padonai wierni?
 Brangu Kranju wadawai tu mus sawo:
 Tawo dabar jau mes ēsam macni.
 Jēzan šlowniausas, Pon' garbingiausas,
 Tu at apgint mus, mus' Pons tu esi!

Pons Dievs tawę te peržegnoj', ir tawę te apsaugoj'. Pons Dievs te apšwiecezia sawo Weidu tawę ir t'esse taw malonus. Pons Dievs te pakel sawo Weida ant tawęs ir te dūd taw Pašaju. 4. Moiz. 6, 24—26. Pašaju paliekmi jums, sawo Pašaju dūmi jums. Ne taip jums dūmi, kaip Swiets dūda. Szirdis jusū te ne nusigast ir te nesibijos. Ne paliksu jus Siratomis: aš atelimi pas jus. Jon. 14, 27. 28. Swiete Tuzba turite, bet bukit linksmi, aš pergalejau Swietą. Mes dar esme Swiete bey turim Tuzbą, ir rods be Kristaus mums wislab Tuzba. Ale kad mes ne sunyktumbim, tad jis mums žodi dūd: Pasilikit manije, manije jus turit Pašaju. Taip mes istriwosim. Wiespatie! mums padek, kad wisados tawije ir tawo Konosa kalp tikroje musti Pilije nepaliautinay pasi- liktumbim ir wisame Swieto Nepašajuje tacziau tawije Pašaju apturētumbim. Eze dusauk, Dušel: Ir manę taipo peržegnok, mans Diewe! Nesa triwienasis Dievs sawo Pilny- stęje ir taw gana Žoposto, Žegnonės ir Pašajaus tur.

207. Peržegnok mus Diewe Tewe, sawo šwentaje Dešime,
 Jėzau Kristau, Sunau Diewo,
 Įbrodyt mums Meilę sawo.

Pone Dieve, nūgrežē musū Apkalimā. Ps. 126, 4. Dievo
 Atsliepiems: Pons Dievs manē suntes Apkaltimeš Išwal-
 nišimā, Suristiems Arrišimā. Jēz. 61, 1. Sašyti Apkal-
 tiemšiem: išeikit, ir Tamsybēje Esantiems: pasirodikit, Kad
 ie Szalij' Kelo ganytus ir ant wišū Kalnēliū sawo Ganyflā
 turetu. Jēz. 49, 9. 10. 35, 10. Wiespatie! aš iškalkes esmi
 tawo Teisybēs ir Walnybēs Tikējimo ir Pasielgimo, ne iš
 tōs išdykti, bet iš tōs Žinē tikrā gauti noru, idant be Kla-
 stōs iš tawēs ir tawo Teisybēs wienat pasidziangeziau ir
 pasliņksmincziau. Ak dūf, Kad tikrā sotus, druts, pakajings
 ir walnas nūg wišū paslēptū Ryšū taip Netikējimo, Žokano
 ir piktōs Szajinēs, šaip ir Funiškōs bey swietiškōs Dumōs
 bucziau.

491. Ak išmitišt, Dieve! iš tū Ryšū Grieknū,
 Ir las manij' slapta manē nor uzlabint,
 Ar tai ne jau gana? kad dar tilt wiens iš tujū
 Szim Swiete griekname manē gal šuralint?
 Te riš geriaus manē Neilēs tawo Ryšys,
 • Tay busu šu Dziangsmu tawāšis Kalinys.

Po tawo Afia yra Dziaugsmo Apstums ir linkšmas Gyweni-
 mas po tawo Definēs amžinay. Ps. 16, 11. Ir aš regėjau šwen-
 taji Miestą, naują Jeruzalę, nūg Diewo iš Dangaus nusilei-
 dziančę, p̄ritaisytą kaip Marčę isrėdyta sawam Wyrui. Apr.
 21, 2—4. 10, 14. Mans Išganytojai! dar aš esmi netobulas
 ir dar maž Dangui isrėdytas, aš ir manę isrėdyt su Tikė-
 jimu ir Meile, su dangišku Umu ir Išsilgimu. Ale tu ta-
 cziau žinau, Po aš priwalau. Už rods jau esmi su tawo Ru-
 bats ir Krauju isrėdyts bey teišus, bet dėl to tu ir manę
 tišray iš Widaus šlowingay isrėdyši, pabengsi ir i sawo
 Namus perwesi, Fur tu jau daug tawo Waikū i tawo Szlowę
 iwedęs. Kaip linkšmas aš dabar esmi, jog, Kristau, wisas
 mans est, Pradzia ir Galas mano! Patrumpink Wargą
 swietišką, atskubink Dziaugsmą amžiną, ten dūsu taw Pašlana.
 Amen! Amen! Brolutėli, Aukšnėli, eikš manęspi ir gabent
 manę sawęspi.

386. Ten tikra musū Linkšmybe, ten tiek tukstancziū Dujū, Dangaus ga-
 wusos Szwieshybė Diewni šluzij' su Dziaugsmu. Ten jos' lygios Rū-
 rubinams, Angelams ir Serapynams, kurie taw wis Giesmę giesi,
 šwents, šwents, šwentas Diewas est. Al Jeruzalės Linkšmybe, kaip
 tu Dušes linkšmini, dangiška aš tu Szwieshybe! kaip Gerūsus garbini.
 cze mes bėdni wis Smutnybėj', o Serieji ten Linkšmybėj'. Pradest
 aušti Diena ta, amžinay pagirtina.

Prie Gero prisilaukyti. Rym. 12, 9. Jėškotit, kas aukštay yra. Kol. 3, 1. Su kurūmi arba su koku tu pasielgi, to ir Buda priimi. Jey su Dievu ir dangiškais Daktais pasielgi, tad ir diewiškōs ir dangiškōs Dumōs busi, ale jey tawo Draugyste su Žeme ir Swietu esti, tad žemiškas ir Swieto Žmogus pastosi. Delgito Felkis! Felkis su sawo Szirdze Diewopi! Kas Adyng tą aukštyn pakelt, ir kad wis žemyn nusileisti nor, tad tacziau Diewo priencz ir wisados tą wël pakela ir priima, tu tikl wis tą is Naujo aukštyn kelt, bey be Palowōs aukštyn laikyti, jeb ne wël žemyn grimstu ir su swietiškais Dalykais apsiobjaurintu ir apsisunkintu, tad lengwu, ale kitaip sunku prie Aukštybės pasilaikyti. Kaip Plunksnele lengway aukščiaus kelasi, kad tiklay walnay pakelta pasiliekt, bet sunkei pasikelas, jey tikl wieną Kartą i Purwą pūlusti. Czionay turi Pawyzdi ir lengwo ir sunkaus kriščzioniško Pasielgimo. Ką tu saw prisiskiri? Uk kad wisados as geriausaji Darbą ir Kentėjimą, Diewo atsustą, saw prisiskircziaus, ir pats sawę ne apsunkeincziau arba nereičalingus Wargus saw ne darycziau!

497. Dūk tawo Godzui man tikēt, ir tą Szirdij' laikyti,
 Ką tu pelnei man apturēt, tu Diewo šwents Gryti!
 Dūk taw wienam tikēt drutay, tu wiens manę apteisinai,
 Per Kryžaus Smertį tartu.

Prisīwersīt (kitas Mislis priimīt) ir tīkēit Ewan-
 gēliai. Mark. 1, 15. Wiešpatie, tu pats mus litofinē
 padaryt. Ak, kots cizonay Palinkšminojimas atširan-
 dasi! Dievs tiktay Tīkėjimā prašo, tiktay jo patiēs
 Dowanā, mums jo patiēs dūtā Tīkėjimā. Tata-
 yra, idant jo Malonē dowanay priimtumbim ir
 mums nūg jo dūtumbim Griekus atleisti, jeib nūg
 jo mylēti butumbim.

465. Dušele ak bēdru! nūg Diemo n'atšitrauti,
 Jop glauktis ir griešna, jo tu Malonēs lauki.
 Gerybe tawo lašgi but, kad ī Gilumā Peklōs grut,
 Turēcžian prisīwersdams.

Priverst tu manē, Dievel tay busu aš priwerstas, nēs tu,
 Done Dieve! esi mano Dievas. Jēr. 31, 18. Wieris man:
 tawo Dievs ir šen Dien gataws yra, tawē tikray pēr sawo
 Dwašē priwersti, ale tu ir iš tikrōs Szirdlēs jopi prišwerstis.
 Rods iš sawo patiēs ney Proto ney Sylōs ne gall prišwersti,
 jis yra tas wiernas Ganytojis, kurs paklydusē Awī tur su:
 grazinti, jis ta rupeštinga Moterisē, pamestā Graši sujēš-
 kojanti. Ak kad tawē šen Dien galētu priwersti ir tu jam
 ne priekais stengtumbē!

469. Duše. Kā darjū Bēdnasīs, kur Paģalbōs rasu?
 Kā aš weikšu Grieknasīs? kaip aš išsitāsu,
 Iš Griekū kaip galu
 Ak iš jū iškūti, kad ne reiktu žuti?

Jēzus. Ticz Dušel, jau ateimi, ko taw, reik darj s,
 Jēg grieķna, smutna esi, aš tawē gaiwišu.
 Gēdoj' štay! bus umay,
 Kas tawē raudino, itišol šlogino.

Ragaukt ir regekt, kaip meilingas Pons Dievs yra, geratam, karsai jūmi nusitikt. Ps. 34, 9. Kaip brangi yra tawo Malone, Dieve, kad žmonū Waikai po Pawėsu tawo Sparnū nusitikt. Jie prisiğer is bagotū Lobjū tawo Namū. Ir tu jūis girdai Pasimėgimu, kaip su Upe. Ps. 36, 8. 9. Jie Alkstanczius pavildo Turtais, o Bagotus tuščzius atleidz. Luk. 1, 53. (Nesa) Duse pasotinta sumina ir Medaus Kori, bet isalkusei Dusei ir Kas kartu yra saldu. Pamoksl. 27, 7. Kad Kas walgyti ir gerti, walščzioti ir stats stowēti gal, tad is to ne pasigirs, šitaipo ir Tikis kad dwasišku Budu raganti ir ka Gero istaiyti gal. Mans Dieve, ir mus idel i tawo Rudikelus ir Alkstanczius. Bus didey paslowintas, kad wienat is Malonės mus teisus ir isganomus darai, ir kaip powisam Pawargusus bagotais Lobjeis pripildai.

516. Sotikmi, priwalgydit, Dusiōs Penas,
Girdykmi ir atgawit, Dusiōs Pienas,
Pamiūsusi guldyt, mano Lova!
Jezau mano Lova!

Nast defimt tame rastumbei? O jis atsafe: Aš jūs ne išpustisu dėl tū Defimt. 1. Moiz. 18, 32. Dėl mazo Pulkelio Teisujū Dievs wisą Swietą dar ne išpustijo. Ir tu dukis per Kraują Jėzaus tikray Tikėjime apteisinti, Kad teisus pastotumbei, tada wisam Swietui busi naudingas. Aš Fokie brangus ir werti Žmones yra Teisieji! Koley teisus Noa; Kas ant Žemės buwo, Dievs ne galėjo wisą Žemę išpustiti. Koley teisus Lotas Mieste Sodomoje buwo, Dievs ne galėjo su Ugnimi iš Dangaus tą išgaizinti. Ale Kas tai i Szirdi ded! Bet ir maž yra Teisujū ant Swieto, per Fetures Katalystes ney Defimtiės Dievs ne rado. Aš Kad tu wiens Teisujū butumbei!

168. At Dieve! iš Dangaus weizdēt ir musū pasigailēt, Kaip maž yr' tawo Szwentujū, Swiets nesigail Siratū.
Tawo Žodzio niēs ne atboj' bet Diewą wisiskay prastoj',
Žmoniū Daugums ant Swieto.

Rodiſ man, Pone Diewe! sawo Kela, Kad waikſzicziau tawo
 Teisybėje. Iſlaidyk mano Szirdi prie to wienu, idant bijo-
 cziaus tawo Wardo. Ps. 86, 11. Diewo Atſiliepime: Kas yra
 tasiai, Kuru Pono Diewo bijasi? Jis ji mokis geriausą Kela.
 Ps. 25, 12. Toki Wadową turis niekur ne paklysi. Bet,
 Duſel! tu papratusi esi saw Kela pastirti, tu daug i Swieta
 zwelgi, miſlydama: Turu taip gyventi, Kaip Kiti gywena.
 Szetons ir tawę wis kusi ju Melais: Cze kelauk, tad pra-
 lobsi, garbings busi ir linksmas. Ale toms Kelo Kanfome
 ne wierik. Jie wisi Plastawoja. Diews ju Kela zinodams
 taw tikra Kela rodo, sakydams: Ab tawę paklydusi pamokiju
 ir taw Kela rodysu, kuriu waikſziosi, ab sawo Afimis
 tawę wadziosu. Tam wierik.

519. Mus nutwert saldzianſas Jezau, ir mus west kelanjanzius,
 Kad ta Kela ne pamestum, randamas kuriu Dangus,
 Dui iswengt wisus Zabangus, ne paklyst dui Jezau brangus.

Sakyt apie Teisūsus, jiems geray bus, nēsa jie walgys
 Waisū sawo Darbū. Jēz. 3, 10. (Dēlgito) pasliķ geras ir
 buk teisus, nēsa tokiems pastiausey geray bus. Ps. 37, 37.
 Rods Zmogus wis nor umay turēti, weikēy frykštanti, o ne
 ilgay karauti, ale laukti jam per ilgu. Bet Attešėjims flo-
 wingiausujū Pažadėjimū jū wēllaus galiausey tikt sulaukiamas.
 Jokubs didesni turejo Žadėjimā ne kaip Ezawas, o tačian
 tą wēllaus sulauke. Ir kaip ilgay užtrukino Diews didžian-
 saji Pažadėjimā apie Kristu, tą po keturū Tukstancziū Metū
 pirma attesėjo. Todėl sakyta: Pastiausey, pastiausey. Ale
 Swiets prie Swieto daug Gerybū jēško, ir mislij' iš Grieko
 kas zin tiek Waisū laimēti, bet potam pastiausey ney wienā
 Grudē, ney wienā Lašelē ant Altgawinimo tur. Luk. 16, 24.
 Bet fitaip išeis Teisems, tie škaney ir amžinay walgys, ka-
 czeig Welns ir Swiets Foznā Kasneli jiems pawyd.

Ant Balso: Ak tu Swieto Budawone.

502. Išganytings werts wadinti, kurs myl Ponā Jēzu šī,
 kurs gal tikray išpažinti, Jēzu wislab dūdanti.
 Jēzus mano širdingausas, Domanas dūd tobulausas,
 Kam Pons Jēzus prisiteit, tur tas wislā, ko jam reit.

Saugokitēs, idant jusū Szirdys ne butu apsunktintos Apstrijimū ir Girtawimū ir Rupeščzeis Įšlaikimo, ir umay pareitu ant jusū ta Diena. Nēs kaip Žabangas ateis ant wisū ant Žemės Gywenancziū. Luk. 21, 34. 35. Sztay, Duše, ant Czesnū Welns ir Swiets taw spendz Žabangus. Saugokis, ir buk neapstrijusi, kad Priesininks tawę ne gautu praryti. Ne klausyk, kab Prietelei ir Gentys meilingay tawę prikalbin. wis apdumok, cze Žabangą Neprietelus taw ded, umey gali i tą įkluti, ir wisa tawo Dusia gal sugruti. Wiešpatie, Diewe Tēwe, bey Wiešpatie mano Gywastiēs, apsaugok manę nūg begėdiško Weido, ir atimk nūg manęs wisus piktus Geidulus. Ne dūk manę ant Lėbawimo bey Kėkšystės pasidūti ir apsaugok manę nūg nesigėdziancziōs Szirdiēs. Zir. 23, 4—6.

360. Swiets giras rakšasneis, Gašlumas tai jam Dziangsmas, Dangus jam ne taip miels, durnay linksmas kaip Szauksmas. Aš linksmišus Diewu, kad mano ne pajęs Jau Kunas pilns Pigōs, Swiets man yr tikray Niels.

Saugofities sawo Dwasēs. Malak. 2, 15. (Tanfey
 ji yra kaip namisklis Wagis.) Szirdis yra staigus
 ir nusiminas Daikts, kas je gal is Dugno ispažint!
 Jer. 17, 9. Tokia Szirdi dar ir jauczia Tikintieji.
 Psalm. 30, 28. Kiek pasleptu Pasaliu ir Uztampu
 Szirdije yra randamu, kurosa Welno Szpegai, pikti
 Pageidimai, taip pasislepti gal, kad mislitumbei, jie
 powisam jau isgaisę, ale wos palybinti ir mums ne
 dumojant, jie tujaus pasirodo ir Kartais su kitais
 Awju Kubais. Delgito ne saw wierik. Nesa Kuns
 ju piktesnis Neprietelus, kad ir rodos kaip Szwie-
 sybes Angelas.

230. At labay reiks ispažinti, kad musij' dar Grieks gywen,
 To ne galim uzstginti, kacz dumotum sen ir ten.
 Gimem is Grieknu griekni, todel esame bedni,
 Jey kas ger musip, tay Diewas daro tai, Malones Tewas.
 Del to ne prisiqaudikis!

Set manę. Luk. 5, 27. Ramdyt sawo Wałę. Zirał. 18, 20. Kentēt taip
 gers Karžygis Jėzans Kristaus. 2. Tim. 2, 3. Kas wisame sawo Wałę ramdo
 ir werczias ant Maldoš, Meilės, Pakarnyšės ir wišo Gero, tas ir daugiaus
 Wiernumo isbrodo, ne taip tas, kuriam tikt wis lengway rodos. Galiaus
 Diews dūd dėl tofio Wiernumo ir noringą Szirdi, ale pirma dūd mums
 Priekšstengimą Szirdiės tikray justy, idant jū wiernians prašytumbim. Bet
 jey Maldoje ir Kowoje ne palaudami istriwojam, tad wisas Užstrukimas yra
 didesni Pagalba. Ale jey tikt meldziamies ir litūse Dalykūse sawo patiēs
 Norą ne weikę nurandom, tad ne pergalesim, nesa mes turim karanti priekš
 Kuno Priekšstengimą. Eze didę reikalinga, idant Tikėjime wisados pasira-
 gintumbim. Wiešpatie, man padēt, jeib akyš ant Pamojimo atbocziau. Nesa
 tu rods esi wiernas, tu šauki, graudeni ir paragini manę tanķę, at gelbēt,
 jog ir aš tiktay wiernas bucziau, ir tawę sekcziau, kad ir iš pirmo Szirdis
 ne nor apsiinti. At ne dūk, kad per Netikėjimą, Newiernybę, Nedawadą bej
 sawo Wałę sawo Wargus ne darycziau, idant ne ant Kuno, o jū mazians ant
 Dufiōs ne troticziau.

528. Jėzau rocził man padėti, sett tawę irgi mylėti,
 Tay aš niekadōs tawę, ne pamešu mans Diewe!
 Tawo aš Takus sekiosu, tawo Pėdas rods wajosu,
 Wengsu griekšnūsus Kelus, Peklona nuwedanczus.

Silpnas budams druts esmi. 2. Kor. 12, 10. Pons Dievs yra mano Syla. 2. Moiz. 15, 2. Pono Dievo prisibijasis tur twirtą Pili. Pamoksl. 14, 16. Jū silpnas išsirandi ir sąves dėley nusimines esi, jū palinksmintas Dievu gali nusitifėti. Nusiminimas ir Netifėjimas prieš Dievą atstrandą iš Nusitifėjimo ant sąves. Euterus sąto: „Kriščionis wis šow Dievo Baimėje ir wisame mislija: At Wiespatie! kad ben taw ne bucziau Rūbodn. Ne tikra Dwase prieš Dievą yra bijojanti, bet prieš Smartinintus ir Welną šwenta Dwase ikwep Drutybę. Cze su Teisybe sątoma: Aš esmi pawarges Kirmelaitis, tacziau esmi drutas, nesa Dievs yra mano Syla, kieno Sylą mane paifkadis? Ne prieš mane, bet prieš tawę, at Diewe! jie taranja. Aš tawo Silpnųbe, tu mano Stiprybe. Welns mus už silpnus laiko, ale kad i Karą susieinam, tad Dievs tar: aš cze esmi. D cze nusidūd kaip su Kirmėlaicziū ant Mesklero, tą ket žuwis praryti, bet pats tampa sugautas. Szitai po ir su mumis kaip su silpnais išeit. Ale Dievs pats pas mus yra su sawo Mace pasleptas, ir mus išlaiko. Tad saust Neprietelei prieš mus ir nor mus praryti, bet ne žin, kad tawę Diewe! nor suėsti, tatau ne galės daryti. At ne!“

224. Dar wieną Daitą aš prašau, tą roczyt man ne ginti, kaip Gundimūse Welns prispaus, ne dūt man nusiminti. Diewe pristo, Pagalba dūt, saw Garbę pats daryti, Kurs prašo tai, tas gaus tikray linskmy Amen sątyti.

Smertis yra prarytas Pergalėjimė. Smertie! Kame tawo Gyls? Pektla! Kame tawo Pergalėjimas? Bet Gyls Smertiės yra Griekas. O Galybe Grieko yra Jokanas. Bet Garbė Diewui, kursai mums Pergalėjimą dawęs per musū Poną Jėzu Kristu. 1. Kor. 15, 55. Argi ir tu sawije ištyręs esi, kad Jėzus taw toksai Pergalėtojis? **At** Jėzau! aš rods tawę žinau kaip toki, kurs manę per Smertį su Diewu suderinęs esi, ir dėl to tikrą Atištį tawo Smertije randu. **At** dūš, kad tawę jū geriaus dar išpajincziau, ir jū stipresnis pastocziau, nesa dar manije juntū Baimės. **At** man padėk, kad per wisą tawo Wedimą, Mėginimą ir Pagalbą jū tikis pastocziau, wis stipraus prie tawo Žodzio laitycziau, ir wisą Tamsybę ir Baimę taipo pergalcziau, jeib ir galiausey drasey su Smertimi imcziaus ir Smertį tawo Smertije prarytą rascziau.

Ant Balsu: Garbė buk Diewui ant.

429. Kame, Smertie, tawo Gyls? Pektla, tu ne laimėjai.

Ką Welns dabar man padarys? Ką jis man grumzd, tikt Bėjai.

At Diewui te este Dėta, kurs mums toki Laimėjimą juteko iš Malonės.

Stengķitēs, Kad pro ankštās Duris ieitumbit; nēs daug
 (tai jums sakau) jēškos, Kaspo ieitu, o ne galēs. Luk. 13, 24.
 Kupinkitēs iſganytals pastoti ſu Baime ir ſu Drebeſimu.
 Pilip. 2, 12. Aſ ſuzmirſtu, Kas Uzpakaliē yra, ir tieſus
 topi, Kas Priſakaliē yra. Pilip. 3, 13. Placzey elgiāsis Kaiſpo
 galēs pro ankštās Duris ieiti, Kad ir ſtorotus? Szitaipo ir
 man rodos, Kad didziūjāsis Griekininks Kaiſp didis Werbluds
 ſu Kupra yra. Iſ Griekū jis rods didey paſiputeš, ale pro
 ankštus Dangaus Wartus ne gaus pertilpti. Dēlgito Kaiſp
 majas Kudikis ſtengķis ir werķķis i Plyſkas Konū Jēzaus,
 padēķ didzias Griekū Kupras, tad ir ieſi pro ankštās Duris.
 Bijodams bey pakarnus Jēzu ſek, tad ir ſu jūmi iſķakſi i
 tikrā iſganytingā Tēwiſķē.

492. Su Baime dāt man Dangu wiſ rupēti,
 Geriausās Starbs man buķ tu miels Diewel!
 Teſte man Purws kas Swiete ſitame,
 Ne leiſt manē, kas Swiete yr myleti,
 Dāt man ſuzmirſt to, kas Uzpakaliē yra,
 D tikt wienat paſfirt Dangaus Iſganimā.

Stiprint manē, kad iſgycziau, tay aſ wiſados mēg-
 ſūs tawo Priſakimais. Pſ. 119, 117. Butent pa-
 gal Dwaſe, nēſa Kuns dar wiſ priekſais ſtengiaſi.
 Dēlgito tu wiſq Gera ſowodams, ſylidams ir Kunq
 marindams, ale tacziau Titejime turi iſtaisyti.
 Kaipo? Tu turi pirmjaus Griefams priekſais
 ſtengdams Krauje Jēzaus Atleidimq ir Stiprybe
 igyti, iſ to ir Paſaju ir Galybe laimēſi wiſlab linc-
 ſmay iſtaisyti, ir wiſ weikey apſimſi Kunq marinti.
 At Wiekpatie Jēzau! dūſ man dangiaus Iſſiulgimo
 ir Paſimēgimo ant tawo Priſakimū.

495. Taw dēkup, mans Dieve! jog tu man eſi daweſ
 Norēti ſlužyt ta, tq Miſkt eſmi gaweſ,
 Dieve, aſ nūg taweſ, ir Szirdi jau waldyt,
 Padeſ anſti, wēlay, ititti taw moſt.

Stofitēs ant Kelū, ir žwalgykit, ir Klausinėkit pirmujū Kelū, Fursai Kelas gers butu, ir ant to waikšeziokit, tay jūs rasite Atilsiēs sawo Dušei. Jēr. 6, 16. Matt. 11, 28. 29. Ant sawo patiēs Kelū wiens Nepafajus. Ak, Kas Diemo Kelu wedams wis gaus Atilsi, nēs jis zin, Kad Danguna wedamas: Tikras Kelas ant Atilsiēs yra Prisiwertimo ir Tikejimo Kelas, Kad iš Pradziōs iki Galo rods Kaip Bediewis ir Piktadējas, ale Kristuje suderintas ir teišus apsižwelgi, jame wis pasiliekti, jam wislab dūdi išprowyti bey jam wisas pasidūdi. Kitap tikt tawije tawo patiēs Teisybe ir wiena Proce yra. O tacziau ney jokia Atilsis arba netikra Atilsi randama.

358. Ką weikin, dumoju, tūm tiktay jėšloju Dangaus Atilsi,
Swiete tikt kas Dieną matom Barga wieng nesilaujanti,
Diems gal dūt ir dūwanot po wisū Darbū ir Kauksmo,
Atilsiēs bey Dziangsmo.

Su manim iſ Wiſo kitaip yra (kaip su tawim?) aſ esmi didey ſukultas (o tu dar didey fētas), aſ dejuju (ale tu wis lintsmaſ eſi) dēl Nepaſajawimo ſawo Szirdiēs. Pf. 38, 9. Sztaſ! koley tu wis toks eſi, koſſai buwai, tad dar Diewop ne priſiwertēs eſi, iſ Wiſo tur su tawim kitaip buti. Wiſas ſenafiſ Œmogus, wiſi ſenieji Griekai tur tawije iſmarinti buti. Kaſ iſkoley taw Dziaugſmu buwo, tur taw buti Werſſmu, kaſ taw Belnu rodos, tu turi uſ Iſkādą laityti, ir nauju Œmogumi tu turi apſiwillkti, kuruſ pagal Diewą ſutwertas tikroje Teiſybeje ir Szwentybeje. At, tad aſ ir tu toks paſtotumbim.

458. Iſ wiſo jau atſiſakau aſ Welino Draugyſtei,
 Kol gywſ dangiaſ ne noru jau padūties Bediewyſtei,
 Bet taw padūmieſi Diewe! ſekt noru Œodi tawo,
 Swiets prigawo iſkol labay mane, Diewe, print Waiſą ſawo.

Susē sawo Szwiesybe ir sawo Tiesā, Kad jie manē wadziotu ir westu manē ant šwento Kalno, ir ant tawo Gywenimo. Psalm. 43, 3. Susē sawo Šminti, Kad ji pas manē butu ir dirbtu su manimi, Kad aš ispažinciau, Kas taw patinā. Šmint. 9, 4—10. 17, 19. Diewo Atšilēpims: Teisujū Takas jiba kaip Žwaks wis jibanti ir šwieczianti iki Dienai tikray prabrieštant. Pamošl. 4, 18. Jū šmintingsnis saw eš, jū maz Diewa melši, ir jū maziaus Šmintiēs ir Tikējimo turēši. Tiesa Diews tikt Atklusus reginczus daro, ir Maziejš tikt prašinėja. Geriausēji wis žeminas. Mans Šganvto-
jau, aš is sawēs wis tikt aklas ir nešmanqs, jey ne wisados ant tawo Atiēs žuru, Furi manē wadzioja. Dēlgito dūš man wisuse Dalykuse ant tawēs žurēti, ir wislab pagel tawo Dawadq istaisyti.

499. Diewe apšwiesē manē juš dwasišklaj aš atlas,
 Aš ne žinau sawē, tai tiesa rods matau,
 Jog n'ēsni kaip buwan, tacziau pašust galu,
 N'ēsni kaip but turu.

Sutrenktajā Vēndrē jīs ne sudaužys, ir gruzdanti
 Knatā ne iſgēsys, it iſwes Sudā ant Pergalējimo.
 Matt. 12, 20. Rudā ir negalinti Rudīkēlī meilinga
 Motina jū ant sawo Kanū meilij' ſelpti. Tokiōs
 ſuſmilſtancziōs Szirdiēs tawo Diews yra, jū jīs
 mato tawē ſilpnā ēsanti, jū jīs tawē ſelps. Nēsa
 taip meilingay ir palengwa jīs ſu Silpnaufūju elgiaſt,
 ſad jē wis ſtipreſnē darytu ant pilno Pergalējimo.
 Aſ Wieſpattie Jēzau! aſ eſmi totia ſutrenktoji
 Vēndrē, aſ ne ſulaužyſ manē tawo Berktē, aſ wos
 gruzdās Knatas eſmi, ir wos dar wiens Ribirkſ-
 telis Tikējimo manije, aſ tā ne iſgeſyſ, bet jū tā
 uzdegſ ſu tawo Malone.

519. Dūt Stipryhēs Dwaſē Jēzau, ta muš te paſti-prina,
 Kad tawē wiernay ſeliotuw, kur wedi muš wiſada,
 Pats mūs Tikinzeis daryſi, muš itikt taw, itaiſyſi.

Szen Dien, jey jo Balsq girdēsit, ne uzķētinkit sawo Szirdis. Ebreon. 4, 7. Dabar Iſganimo Diena! 2. Kor. 6, 2. Kad per Darbimetā Jamai priējo ir ſwieſi Diena yra, argi ne dirbtu ant Lauko wiernas Ufininks? argi jis ne ragin ir Ritus: Skubinķimēs ſendien! Kas zin, Koks Ors Kytoj' bus? Miels Œmogau! ſendien tawo Iſganimo Diena, ſendien Jēzus ſu Malonēs tawo Balsu taw priſkau! Ne truķinkis iſ Kyto jam Flaustyti ir jopi wiernay priſiwerſti. Raſi Kytoj' tawo Szirdis jū Fētesne, raſi Kytoj' Diens sakys: Pakirſt ta Medī, Kam jis noprosnay Œmēj' ſtow? Luķ. 13, 7. Raſi Kytoj' jau Lawons, raſi Kytoj' jau sawo Prowq ſulauķſi. O delgito ſendien iſgelbēķ sawo Duſiq.

150. Szen Dien ghyſ, priſiwerſt ſen Dien, tu ne zinai, Ryts iq gaben. Kuns ſen Dien ſweikas ir raudons, Rytoj' liguſis arba Lawons. Ne priſiwertēs jey mirſi, ten Kuns ir Duſe tur degti.

Szirdiēs Išsilgimas stow ant tawo Wardo, ir ant tawo Atsiminimo. Jēz. 26, 8. Mano Dūšia laba prie tawes; tawo Dešinē manē laiko. Ps. 63, 9. Marti didey lub išsilgti sawo Jaunīto, bet tawo Dūše tur wis išsilgti tawo Jēzau. Mans Jaunīti! tu wisas man pasidūdi, ir nori manē wisā saw i Pelnā ir Dowanā laimēti, jeib wiens iš antro pasidziaugtu. Jēzau, priimt wislab iš manes! priimt, kaceig taw dowanoju, su Dūšia, Kunu, Lobju. Ps. 45, 12. Aufkt. G. Sal. 2, 14.

512. Wardas tawasis uż Medu saldesnis, Jēzau, Kasele gaiwinanti tu, Jēzau, uż Cukurā tu man skanesnis, i tawē wienā tikt gyws kol tikin, Sawo Szirdesē, sawo Dūšesē, melsdams Lengwininā smutnas thyru.

Szis Jēzus, kursai nā jusū paimtas Dangun, wēl
 taipo ateis, laip jī regējot Dangun žengianti. Darb.
 1, 11. Jēzus tare: Ir aš kada iškeltas busu nū
 žemēs, wisus sawēsp traufsu. Jon. 12, 32. Ger
 mums, miels Jēzau, kad tu i Dangu nužei mums
 ten Wietā pataisyti. Kad dabar Swiets mus ne
 ķes ir prawarys, prie tawēs gražey patilpsim Dan
 guje. Nēsa kad tu, musū Jēzau, Danguje, tad
 Dangus musū tikra Tēwisķe. At dangiķkasis Jēzau,
 trauf manē nūg žemēs, Wargū ir Griekū i tawo
 Dangu, ateif weikēy manē paimti. Swiets man
 Nūbūdu.

436. Gryķt Jēzau miels! gryķt Ģzēsas jau,
 Kožnam atšudyt, Pon' Kristau,
 Imt mus Sawūsus iķ Wargū,
 Danguj' būl but tarp Angēlū. Allēluja! Allēluja.

Sztay! aš wīslab naujā darau ic. ir tare man: At-
 likta! Aš esmi A ir O, Pradžia ir Galas. Aš Jē-
 trokšusam dūsu iš Wersmēs gywojo Wandens do-
 wanay. Apreišk. 21, 5. 6. 7. Jēzaus trokšti ir
 Tīkėjime priimti ant Apteisinimo priwalu yra, bet
 ant Pēcswētōs Tīkėjimo Pafajuje ir Linksmybēje iš
 jo Szuliniēs gerti ant Atnaujinimo ir Pašwentinimo
 reikalinga ir Tarpumā dūd. Ir šitaipo Dziaugsmas,
 tikra Šine ir Pajutimas Malonēs ne Apteisinimas
 patsai yra, ale to Waisus ir todēl ne tūjaus atsi-
 randas, ir jū aug, kad iš Jšganimo Szuliniēs jo
 esi gēres.

409. At kad weif prīstgauczian prie Wersmēs tōs Szlowēs,
 At kad ben nufelanczian i Butā Tēwīškēs.
 Jē toley man dusaujant, malonus, Jēzan! but,
 O jau tarwēsp telaujant, priimti ne užtrūk!

Sztay! ateimi veisey, ir mano Alga su manim, dūti
 Kožnam, kaip jo Darbai bus. Apr. 22, 12. Dušīs
 Atsiliepims: Amen! beje ateit, Pone Jēzau! Apr.
 22, 20. Ne truks musū geriausasis Prietelus
 mums ant Pagalbōs ir Išganimo ateiti, ir tu ne
 trukinī veisey kaip Siratēle prie Jēzaus ateiti, bet
 lawokis, kad tawę ateinās Jēzū sawo Malonēs
 Lanfime, sawo Prowōs Dienoje ir Smertije tawo
 tawę gatawā rastu ir tawo Darbus wiernus ižrastu,
 tad krūwinamē Krīstēcziū Wainile Jēzui pasirodidams
 Garbēs Wainiķā iž jo laimēsī, kurī jis ī Algā ant
 tawo Galwōs uždēs.

537. At Jēzau muš' Līnšmybe! pareit, ne trūk ilgā,
 At Jēzau muš' Grožybe! ne gaišl, pareit umā,
 Darh' weit Jēzau Galā ir weit muš' iž Rowōs,
 Danguj' tu mums dengt Stalā Līnšmybēs amžinōs.

Sztay! ateimi laik Wagis. Iſtganyts, kursai bunda, ir laiko sawo Kubus, kad ne waikſcziotu nugas ir ne butu matoma jo Geda. Apr. 16, 15. Iſtganytingi tie, kurie jo Prifakimus laiko, kad jiems Wale butu ant Medzio Gywastiës ir pro Wartus ieiti i Miestq. Apr. 22, 14. Grieks wis man prie Szaliës yra, to del tur Kristus pats ir jo Braujas ir Teisybe mano Kubai buti ir Grozybe, litaip nier Palajaus. Jezus pats tur wisas Szirdije sutalpints buti ir wisame Gywenime Widus wiso krifſczionifko Pafielgimo pafilikti, jeib ir Brauje Jezaus Kristaus mums tektu Griekû Atleidimas, nës jey tatai nûg patiës Pono Diowo Szirdije apreifſkiama yra, tad tûm jei ir Dangus ir Rojus laik atrafintas yra.

Ant Balsu: Jan mes mielieji Krifſczionys.

575. Eifſ hen! tai Balsas yr' Marcziôs; eifſ! jitaip hauk tawafis,
 Wis hauksu taip be Paliowôs, eifſ, Jezau mylimafis.
 Lay eifſgi mano Jaunifel, tu Diowo brangus Awiniel,
 Tawim' esmi jednotas!

Sytay, aš Angēla sawo (Kristu Derėjimo Angēla) sunceziu pirm tawęs, tas tawę apsaugos ant tawo Kelo, ir tawę nuwes i tą Wieta, Furę aš taw prigatawijau. 2. Moiz. 23, 20. 23. (Kristus yra patsai Kelas, naujas ir gywas Kelas, Furs pats Gywatōs ir Sylōs pridūd, Kad ne apilsēs Kelautumbei) Jon. 14, 6. Ps. 25, 12. Ebr. 10, 20. Jėz. 15, 8. 9. O tenay Wieškelis bus, ir Kelas, Furs wadinams bus Szwent' kelis, Kad ney wiens Lieczystas jūmi ne waitšezios, ir tas pats jiems bus, Kad ant to waitšeziotu, Kad ir Paikieji ne klaidinētu. Tenay ney jokio Luto, ir ney jokis draskafis šwēris sawo Roją ant jo uždēs, bet drasey be Baimės tenay bus einama. Mans Jėzau, nūg to Kelo man niekados ne dūf flydinėti, ir ne dūf, Kad Pitošai Pagundimas manę apniktu, Kaip tikt manę pažeminąs ir ant Maldōs, tawo šodzio ir Tikėjimo raginąs, jeib wisur drasey ir galiausey Smertije kelauziau.

208. Geropi Kels rods skaudus est, kurs tūm kelauj' tur dangel kēst,
Bet kurs ne weng tūm bēgti,
Išlank Galop ir su Dziangsmu, tą prabeda, atlikti.

Sztay! Fokiā Meilē mums Tēvas išrode, Kad Dievo Wai-
 Fais butumbim wadinami. Todēl Swietas musū ne pazysta,
 nēsa jo ne pazysta. 1. Jon. 3, 1. **Ā** Kad tawo Szirdis tatar-
 jaustu, Kaip didey Tēws Danguje tawē myl, tu ne atfigin-
 tumbei jo Kudikis pastoti, bet jū jē gaušī išpazinti, jū tu
 tatai jusi. Swieto Karalaus Kudikis buti yra didi Garbē, alē
 Dangaus Karalaus Kudikis wadinams buti, didesne Szlowē.
 Kas taw dabar rup, Kad su Swietu ne sutinki, ir Swieta
 tawēs kaip Dievo Kudikio ne pazysta, bet wis papeik, alē
 dziaugfis, Danguje turi meilingā Tēwā, tawē amžinay my-
 linti. **Ā** buķ tu jo wiernas Waifs.

454. Taw dēfuy, Dwase tu šwenta! uķ tawo tā Malonē,
 Tu mano dūdi Ludimā Szirdij', alē mielās Bone!
 Manē jau Dievo ēsanti Waitu! ir jē wadint liepi
 Ne tilt Diewu ir Tēwu.

Szta! Szētonas jūšū geide, Kad jus Kaip Kwieczius sijotu.
 Luk. 22, 31. Tas Wilks wis Awils geidz, jo Rētis tykoj
 ir tawē sijoti. Dēlgito pajust Welinā ne toli nūg tawēs
 šanti, ir taw Melawimais ir Žudijimais Dienā ir Naktī
 Pašajaus wisaip ne dūšenti. Ale jey Szētons tawēs geidz,
 kad tu Jēzāus geist, Kurs tam apšreiskē Kaip Diewo Sunus,
 Kad Welno Darbus isardytu. Jey tawē Neprietelus Ket
 sijoti, tad rupinkis, jeib butumbēi gers Kwieczjū Grudelis,
 kuri Wējs jo Pagundimū ne galēs papūsti. Ak Jēzau, man
 padēk, idant budēcziāu, Kad tas Priešininks aplinkuy eit
 Kaip Lutas rēkšis ir jāsēko, kuri prartytu. Stiprinē manē,
 Kad jam drutay priēšais stengeziau Tikējime. 1. Petr. 5, 8. 9.

152. Traut manē iš jo Šabangū ir iš jo Wirwēs narinē,
 Draust Neprietelu tā stangu ir jē pati sugaišint,
 Gelbēt man priēš jē karaut irgi Wiršu ant jo gaut,
 Jeib Wieroj' jē pergalcēziau ir po Rojomis padēcziāu.

Sztaņ, meš ateinam paš tawē. Jēr. 3, 23. (ir) aš ateimi paš jus. Jon. 14, 18. Ķuret apie tai tā labay gražu Paženklīnīnā. Luk. 19, 4. 6. Zakeōšus pirmbēgēs uzlopo, Jēzuss jam tare: Zakeōšan! skubrey nukop! 2c. Manš Jēzau! Aš prie tawēs, tu prie manēs nori, ak toliu Budu meš tikray justeifim. Kas mums tai uzzis, arba cze i Tarpā galēs kīstis? Ar Welns? ar Grieks? Szi Atfistyrīmo Siena jau yra atimta. Lutērus tare: „Tu sakai: eikš šen manēpi, aš ne ant tawēs papykēs Sudzia, bet tawē linkšmīnās Tarpīnīnks ir Diēwas esmi. Prie manēs glaustis ir ney jolio Keršto prīfībī jolis. Kodel? Nēsa tam cze sēdmi, jey i manē tiki, tad aš tarp tawēs ir Diēwo Tarpē esmi, idant ne kols Kerštās bey Nemalone tawē galētū uzzpultī. Nēsa jey Kerštās ir Nemalone ant tawēs nor uzeiti, tad pirma manē patī tur uzzgauti. Ale tatai ne galima, nēsa jis yra tas meilīngs Rudītis, kuremō wīsa Malone gywen, jog Diēws jī ir mus jame matydamš wīslab ūz wīenā Meilē ir priimamā Dabīkā tur laikyti ir Danguje ir ant Žemēs, ir wīsaš Kerštās tur pragaištī.“ Jey Bēda ir Kowa dīde, tad Diēws pašstubin su jawo Paagalba. Kitaip jis uztrunka ir su wīsu musī Atnaujinimū tikt īš Palengwo pašielgiastī, jeib Kantrumā ir Tīkėjimā īšrodytumbim, ir tītiems prīfēstumbim ir skubintīs ir laukti īšmōktumbim.

459. Aš smutningas ateimi ir Griekus taw īšpažystu.
 Jēzau pr'imi gryštanti, sugražintī wēl kad īlystu,
 Mano man atleist Griekus, Jēzau pr'imi juš Griekšnus!

Taeziau mes turime tikt wieną Dievą Tėvą, iš kurio yra visi Daktai, ir mes jame, ir wieną Poną Jėzų Kristu, per kurį visi Daktai yra, ir mes per jį. 1. Korint. 8, 6. Wieną Dievą ir wieną Jėzų turėdams, argi ne gana žoposto turi? Jey visi Daktai iš jo, jey visas Įšganims per jį: ko tu privalytumbei, ką jis wiens ne galētu dūti! Jis wiens visas yra, dēlgito jam wienam pasidūti, i jį wieną tikėti, jį wieną mylėti, jam wienam služyti, iš jo wieno ir visą Gerą sulauksi ir česiškay ir amžinay.

256. Kristščionis kam dešutu, Bėdoje kam waitotu?
 Ne reit tau nusimint.
 Š Dievą reit žūrėti, o ne prieš jį murmėti,
 Jis wiens gal palinksimint.

Tāgi apšvilfite, tāp Išrinktieji Dievo, Szventieji ir
 Mylimieji, širdinga Mielāširdingyste, Prietelyste, Komumu
 ir Kantrumu, Pits Pita nufšdami. O ant wiso to apšwil-
 fite Meile. Koloss. 3, 12—14. Ue sudifit. Matt. 7, 1. Ir
 ney wiens te ne mislij' fo piktō sawo Szirdije pries sawo
 Artimā. Zakar. 8, 17. Bet mislik: Rasi manije toks piktō
 Padumojimas pašoko, rasi Rits taip piktay ne dumojo.
 Meile wislab pakel ir geriausaji Dalykā Artimui priskir.
 Uēsa Pitus sudidami galim šimtā Kartū uz wienā ne tropiti.
 Tatal tie tur apdumoti, Furie taip greitay ir šubrey apie
 Ritus sudija.

94. Salbziausa tu Dangaus Rasa! ifileišt i Szirdi mano,
 Man sawo Meilē rodyt,
 Kad wiens antrā myletumbim ir Artimā gelbētumbim,
 Ant to manē isprowyt, ney šols, ney toks
 Grieks ar Gēda, Waidis ar Bēda
 Kad ne rasts, wiens antrā mylēt sup astus.

Taygi, jey su Kristumi pristelet, tay jēkolate, kas aukštay yra, fur Kristus yra, sedys po Definēs Diēwo. Koloss. 3, 1. Jey su Jēzumi, kaip Sa-narys su sawo Galwa prisifelei, štay, tad ir: 1) jēklot pirmsjausey, 2) be Uztrulimo, 3) su Wiernybe, 4) be Palowimo, kas aukštay ir Danguje yra. Bet jey dar Griekūse numirēs guli, tad ir wis kas žemay yra, jēklosi. Mans Jēzau! ko aš jēklot? At man padēt, kad su tawimi iš Naujo susiwienicziau, jeib iš tawēs Sylōs igycziau, prisifeltis iš Grabo Griekū, ir to, kas aukštay yra, jēklotcziau, jeib ir fartunta iš Numirusū prifeltas po tawo Definēs Wieta sawo gaucziau.

70. Dwaš tikt patelkite nū šōs Zemēs Pağeidimo,
 • D tikt pasidziangkite Pono Jēzaus Sus'ėjimo,
 Kreipkit Širdi tenlinday, but fur norit amžinay.

Zaigi turēdami, mieli Brolei, tā Drasuma žēiti ī Szwentā
 per Jēzaus Kraujā, priekšime su tikra Szirdze pilnoje Wie-
 roje, apšlakinti sawo Szirdīje (su Krauju Kristaus, per kuri
 jis wienu Kartā ī Szwentā iējo ir amžingā Išganīnā ižrado,
 ir su kuriūmi jis cysstījo musū Szirdīs nū numirusujū Darbū
 ant Tarnawimo gywamui Diewui, Ebr. 9, 12, 14.) ir walni
 nū piktōs Sazinēs ir mazgoti ant Kuno cysstu Wandenimi.
 Ebr. 10, 19, 22. Kristus Apčysstījīmā musū Grieķū padare
 pats per sawē. Nēsa wienu Apierā atliķo ant Amžiū, Furie
 pašweneziami yra. Prie šio Apšlakīnimo Kristaus Kraujo
 gal Rojnas ir silpnausasis Tikis iškakti. Ebr. 12, 14. Tatai
 yra, jis gal Krauje Kristaus Grieķū Atleidīmā apturēti.
 Eze yra jo Išsilaiķīmas ir Gywata. Eze jis wis sawo At-
 pirķimo Pīningus pranēš dangišķam Tēwui. Eze Sazine
 jū cyssta ir pašajinga pašliekt.

45. Zaigi Szirdēl jau platīkis, Kristaus Kraujo pastojei Starbnyezia, iķ to
 līnķmintis, tam tu taipo deķūji, jau man Niekai brangus Aukķas, Niekai
 Sidabras swietīķlas, pats Swiets man ne malonu, Kristaus Kraujas
 mano Starbas, iķ jo Neilēs Szirdīēs telķs ir kruwinū jo Rouū.

Taygi budēkit wisu Czēsu ir melskītēs. LuK. 21, 36. Atmestim Grieķa, mums wisados prīlimpanti u. Ebr. 12, 1. Szirdis niera kalp Saule kas Rytā uztekanti. Uf ne, mums wis prīlimpanti Tinginyste ir Nebudējims didis yra. Mes kas Dien tankei sawo Szirdis turim raginti ir wisados budēti, jeib Grieķa mums prīlimpanti atmestumbim, ir dēlgito wis melsdami turim pasielgti, ir wisus Dalykus ir maziausus su Maldomis atlikti, nēgindami, kas Diemo Wale; Fitaip ne Diemui ant Garbēs, bet pagal musū piktā Walē Nezegnonēje wislab nusidūs. Ale jey mes Maldosa priēš musū pacziū Walē Karaujam, kas Adynā kencziam ir ant Rykštēs Pamojimo Klausom, tad Botagai ir Kardai didziū Wargū mus ne muczys. Nēsa Našta Sawalninko ir Nekantraus wis sunkesne yra. Krišcijonīs tur kas Dien sawo Wargus ir Našta, kalp Adynininks arba Žēgorus sawo Swarus, Furie Kunā žemyn trauk, jeib Dwase pasikeltu. Jey dabar koksai Wargas tawē apnink, tad mislyk: Tatal šē Dien mano Swars, Darbs ir Prīraginims prie Žodzio ir Maldōs. Uf Wieszpatie, man padēk tawo lengwā Jungā nesti, jeib pats iš sawēs saw sunkus ir Tinginys ne pastoczian. Diewel!

208. Kuršai tawēs wis mēldziāsi, nusitēdams tawimi, gal gergalēt Sunkumā, Nēs pragin Maldos nūbožnos tā Kupešziū Daugumā.

Tāgi dabar ne yra ney joks Pražudimo tūse,
 furie Kristuje Jēzujē yra, furie ne pagal Kunq
 waifšcizioja, bet pagal Dwašę. Rym. 8, 1. Be
 Kristaus wisi Griekinintai pražudyti, bet Kristuje
 Jēzujē wisi Tikintieji išganyti, dēlgito išsiwalniskis
 nūg wiso Pražudimo, ir pasiēlgis kaip išganytas
 Kristuje. Argi taw tinf pražudytus Griekus istai-
 syti, kad Jēzaus dēley ney joks Pražudimas tawijē
 tur randamas buti? Apšimisk, kaip tu waifšcizioji,
 ar pagal Kunq Pražudime, ar pagal Dwašę Iš-
 ganime.

459. Aš tawim drasey tikiūs, kad Griekai ir bjaurus mano,
 Tawo Krauj's manę mazgoj', wienas tas manę išgano,
 Mano tas nuplauj' Griekus, Jēzau pr'imi juš Griekus.

Tāgi dabofitēs, tāip atylay waišfcziotumbit, ne
 tāip neišmintingi, bet tāip išmintingi. Epēz. 5, 15.
 Argi išmintings žmogus tycziomis i Purwus bristu,
 wiežlibu Belu waišfczioti galedams, šitaipo ir iš-
 mintingas Krišfczionis ne bris i bjaurus Griekus,
 bet prišdabodams wengs wišas Bjaurybes. Jey
 Kuno Rojā fawoji nūg Purwā, fangi tawo Dus-
 šids žingsni ne fawoji nūg Griekū Purwū. Buš
 tame atyls.

233. Duše dumof mišlingay kartunt stowēt Sude,
 Po Smertiēs ir linšmingay gywenti Danguje,
 Diewui dabot itikti Mišlims, Kalboms, Darbu,
 Taw ten pricups atlikti Rokundas tū wišū.

Taigi kas pasijemīs, kaip tas Rudikēlis, tas yra didziausais
 Dangaus Karalystēje. Matt. 18, 4. Nēsa Pons Diēws ziņ
 ant Nēpasididziūjancziū Danguj' ir ant Zēmēs. Ps. 113, 6
 Jey ir wistq̄ butumbim iſsimokine, tacziau dar wis daugiau
 Pakarnumo priwalytumbim prisimokintis. Nēsa Furs ir
 pats jawē uz prazudytq̄ ir wyriausaji Griekininēq̄ laiko, tas
 tacziau gal gundyts buti Iſsikēlimu. Pakarnyste saw pacziama
 nepazystama. Kas jau mislij' gana pakarnus ēsas, tas dar
 netikray pasijemines yra. At Jēzau, man padēk, kad aš
 tokiōs pakarnōs Dumōs bucziau, Fokiōs tu buwai, jeib wies
 majas ir zems pasirodicziau, bey ney jokiōs Garbēs iſ sawp
 werts dumocziau. Nēsa tatai man ne prider.

216. At kad kaip majas Rudikis taw werkdamš pastuſ bēgcziau,
 Ir su Balsu tu Mielastis tōs tawo Meilēs rēcziau,
 It tu, miels Jēzau, meilēsi, man tawo Meilē dūti, dowanoti,
 Bey meilej manimi wisad susijednoti.

Targi vēl sugryzkit, jūs atpūlusieji Waikāi, tāy aš jus gy-
 dysu nū jusū Nepakusnumo. Jēr. 3, 22, ir Luk. 11, 20.
 Bet jam dar toli ēsant 2c. Tu atpūlēš Rudikī, tu pašlydusi
 Awiķe! Ben Klausyē Balso sawo Tēwo ir Ganytojo; sugryzē!
 Sugryzē! NE ne bēgē tolaus šu Swietu placziū Kelu. Argi
 dar ne pagrīšai Žlauktū Swieto! Argi tawē ne Fokšai War-
 gas špaudz, Kad tawē tas galētu Diewop wartyti? Wey!
 tawo Tews ir tawo Ganytojis tawes jēško, jis taw priēšais
 eit ir tawes šauk, jis tawē ket širdingay ir šu Linkšmybe
 priimti. Gryzē tiktay werkdamš ir prašydams šaip pra-
 pūlēšis Sunus, jis taw nor atleisti, šaczeig ir labay pīšis
 bumai. Jis gal ir nor manē gydit ir pagerint, šaczeig dar
 labay pazeistōš šzirdiēs butumbei. Jis tawē gal išwalnyti,
 šaczeig ir Welno Našrūšē Kyšotumbei, ir daugiaus šaip sep-
 tynū pīktū Dwašū prištots butumbei. Wiernay prašydams
 jopi atēik pawargēs ir negalīs budams. Nēša Lieforus ir
 Ligonis, Bagots ir Ubags priklauso prie šits šito. Jis
 gydo wišas Silpnybes, ir wišlab, šas taw negalima, galimā
 padarys.

138. Prišpažystu ēšas griešnas, ney wiens ne gal gydit šaip tu,
 Dēlg'to šankiu didey aš bēdnas, aš Diewe! buš man malonus,
 Pašgaitētis man bēduam, miels Diewe šaip dešūjancziam.

Tai priēš tawē turu, kad pirmajā Meilē pametei. Minēt, nū ko atpūlei, ir prišwerst, ir daryt pir-
mūsus Darbus. Apreišk. 2, 4. 5. Argi ir ne tatal
priēš tawē Jēzus tur? Kasi dar pirmoji Meile
nier uźdegta tawo Szirdije, kadangi Swieto Meile
dar faršta yra tawije. Atsiminkis tikray ir stus
binkis iš wiernōs Szirdiēs Jēzauspi prišwersti.
Ale jey kols Kibirkštēlis Meilēs Jēzaus tawije iši-
dege, wis tā papūst, kad ne išgestu, ir tu tā pa-
mestumbei.

469. Dwase mano tyruši, kaip saldu mylēti,
Jēzu mielā salduji, bet kas gal tikēti,
Jog grasus, nūbodus, Jēzus dar est Kunni
Dyws, tay Diewo Sunni nū dabar taw dūl pas'dūti,
Nū tawēs jau ne atšoti.

Taipo Dievs mīlējo Svīetā, Kad' sawo wlengimusi Sunu
 dawe, jeib wisi i ji tiki ne prapultu, bei amžina Gywatā
 turētu. Jon. 3. 16—18. Szitie Žodzei ir yra Suglaudimas
 wiso Išganimo Mokslo. Iš tā Tikis tikray gal ir Smerties
 Adynojs' palinksmintas buti priēš wīsas ugingas Strelas
 Welno. Swīets Kartais myl, ale ne dūd. Dievs ir myl
 ir dūd aukšcziausajē Dūwanā, sawo Sunu. Koznas mīlēts,
 Koznas Tikis gal išganytas buti. Ak didziausoji Meile!
 Rym. 8, 32. Ak su šitais Žodzeis turim ir atšikelti ir atšigulti,
 jeib ir Smertije mums butu minštās Atilstēs Pata:
 lelis. Dēlgito tūmi Kas Dien atšigausu. Taipo Dievs ir
 manē mīlējo, sawo Neprietely, taip didey ir man dūdams
 sawo Sunu. Taipo jis manas yra ir su jūmi wīslab yra
 mano. Nēsa, Kaipo jis dabar man su jūmi suderintam ne
 wīslab dewanotu, arba manē prastotu! Ak ne! Tas Žodis:
 ne prapultu, bet amžina Gywatā turētu, yra ūla, ant kuriōs
 aš galu drasey stowēti, ir Smertije ne nūgrimsu. Amen.

522. Meile! amžina Gywata, tu esi Szwieša Tiesa,
 Meile! Dušei tu Sweitātā atdawei prapuldytā,
 Meile! dūmies taw wīšay, but tawasīs amžinay.

Tame ne yra Meile, jog mes Dievā mylējom, bet jog jis mus mylējo, ir junte sawo Sunu Suderešimui uż musā Grieķus. (Todeļ) Mes jī mylēkime, nēs jisai mus pirma mylējo. 1. Jon. 4, 10. 19. Kurs manē myl, tā mano Tēvs mylēš ir aš jī mylēsu ir jam išķīreikšū, ir mes prie jo ateišim ir Gywenimā pas jī daryšim. Jon. 14, 21. 23. Ak cze dide Szlowē! Szta, Fokia Meile 2c. 1. Jon. 3, 1. Wiefpatle! aš ne dūsu mano Wargus, o jū maziaus tawo Meile uż Swieto Pageidimā ir Meile. Ak man daugiaus išķīreikšū, kaip manē daug myli, ir daug atleidi, idant ir aš tawē wēl daug mylēziau, ir jū daugiaus mano Szirdi nūg wišū Niekū ištustincziau, dusaudams: Taygi, Szirdel jau platinis 2c., jeib tu wiens manije gywentumbei, wišab su Meile pripildytumbei, ir wišab wiens manije ir pas manē ištaisytumbei.

517. Dievs, kurs Meile est patšai, Meilēs sawo gir Didybē, Tai ar ne dīdi Dywai! Jezus Kristus uż Daugybē Grieķnintū est žudytas, jū tad nieks ne but standytas.

Laipo darys ir jums mano Tēvas dangīstāsis,
 ey ne iš Szirdiēs atleisite Kiektviens sawo Brolui
 o Nusidejimus. Matt. 18, 35. Jev toliā Prowā
 Diews darys, fur dings Kerstininkai, kurie rods
 prašo: Atleist mums musū Kalties, kaip ir mes at-
 leidziam sawo Kalties, o tacziau Neprieteliems
 powisam ne nor atleisti? Argi ir ne jiemis turēs
 Diews atlyginti, kaip patys tatai prašę yra. Ap-
 dumokit tatai! Mans Jēzau! tu ir ant Kryžaus
 meldei už tawo Neprietelus: Tēwe, atleist jiemis.
 Dūt, kad ir aš tawes dēley atlaidus bucziau Wi-
 siems, kurie manę iartin, jeib ir tūmi išludicziau,
 kad aš esmi Diewo Kuditis.

151. Dūt, jeib aš su wisa Szirdze Neprieteliems atleiscziau,
 Atleist ir man šime Gēse, dūt man Gywatā naujā,
 Man Stowa buš tawo Jodis mano Dušę penēti, atfiginti,
 Kada Bēda rasiš ir norēs numkreipti.

Tame iſſirodo, kurie Diemo Waitais ir kurie Welno Waitais yra. Neteiſey Darasis, niera iſ Diemo ir kurs ne myl ſawo Broli. 1. Jon. 3. 10. Tary kuriu tu eſi? Tawo Teiſybe arba Neteiſybe? Jēzaus Kraujas ir Teiſybe, kuriam tu Teiſybēje turi ſlužyti, ir jo dēley ſu Teiſybe Artima mylētī. Ar zinai, kas Neteiſybe? Grieks yra Neteiſybe priek Diemq, priek ſawę patī ir priek Artimaq. Koks cze didis Neteiſiniks ir Neteiſybēs Baudziawipkis eſi! Ak rupinkis, ſad teiſus Diemo Waitas Kriſtuje paſtotumbei.

Ant Balſo: Sawo Diemu liukſminkis.

Diemo Waitai myl Diemq ſu wiernaje Szirdze,
Welno Waitai myl Beſq ir ſlow wis tikt Kerſte.
Neteiſybe jiems patint, Griekai jū Pinksmybe,
Kriſkcionis Jēzauspi ſlent, Griekai jū Smutnybe.

Tas, kuru pradžo jūstie tā gerāji Darbā, tas tā ir pabaigs īti Dienai Jēzāus Krīstaus. Pīlip. 1, 6. Kad ūkinīte Kasodus sodina, tad ir tus aplaisto, augin bey katoja, wēlidama, kad augtu; fitaipo ir Diēws daro, kad jis tikrā Tīfėjimā ī Szirdi īsodīnēs, tad ir tā wis su Krauju Jēzāus aplaisto, augin, drutin, kad be Palowōs augtu. Kam tu dar abejojī, bau ir sawo Bēgimā pabaigsi? Diēws pabaigs. Jo Wīernybe prie tawēs ir tawīje bus, kad tu galēsi wīernas buti īti Galo ir Gywastīēs Wainīfā laimēti.

497. Bon Jēzau! jey tikt kibīrkīti Wīerōs man dīwanojei,
 Tāp tu jē tikt augint gali, īfkoļey ne prastojei,
 Tāip ir toļiaus nemiprasto, īf Galo man tīfēti dūt,
 Tawē kad ten regēcīau.

Tas Wyrs ne palaus, pirmneng jis tai ņen Dien Galoy warys. Rut. 3, 18. Tas Wyrs jū daugiaus yra Jėzus, Pradėtojis ir Pabaigtojis Tikėjimo. AF Duņe, glausfis prie jo. Jis sawo Darbą tawije pabengs. Ale ir tu ne sapnūf, bet wyf Paņwentinimą Tikėjime Kristuje pašilkdama, ir iņsitieņkis wis tolaus i paštatytą Mieri, dusaudama: Paņsaus Diewas perņwiestu mus wijay, ir czėla musū Dwase podraug su Duņe ir su Kunu butu iņlaiņkomi nebartini ant Atėjimo Pono musū Jėzaus Kristaus. 1. Tessal. 5, 23. 24. Jeib ir tu czionay sawo Dienos Darbą atliktumbei, ir tenay sawo pilną Dalį ir Tėwonystę igtumbei. AF Wieņpatie, sodinņ manę ir pats rupinņkis uņ mano pilnay pašiliekanti Waisū ir Tėwonystę. Jon. 15, 16. Apsaugoņ manę, jeib pats ne norėcziau Iņtaisytojis mano Iņganimo buti ir saw tikt Wargus daryti, ale duņ, Fad Mierą sawo Darbū ir Wargū pagal tawo Dawadą pildycziau, idant tawo Dienos Darbą atliėcziau.

215. Dūf dirbti man wiernay, kas dirbti man pareitis,
Ant to Žobis tawo manę wed prifikreiptis,
Dūf man nudirbt umay i Czėją Keikalą,
Bey Dirbancziam sutel laimingą Pabaigą.

Taw pradedant Dievą melstis išėjo tas Valiepimas. Dang. 9, 23. Nepalaudami melstis. Rym. 12, 12. Bile pradedi wiernay melstis, Dievs tawę jau išklauso ir priraso tawo Malda, jog jis tawę tikray gelbės ir peržegnos. Utesa Kozna Malda jau yra iškalbėta Žegnone. Rods ir tūjan tatal ne jauti, tacziau sawo Čėsu tikray, tikray ir regima Pagalba taw pasirodys. Kaczeig ir ilgay užtrunk ir Bėda wis didesne rodos, ne palaudams tik prasyk, ir dēk Maldoje wieng Swarą po antro ant Swarinycziōs, galiausey, jey ir ne ant pirmo arba antro Sykio, tacziau ant Pabaigōs tawo Bėda bus perswerta, ir taw bus pagalbėta. Ale ir budēk ant Maldū, ir newiernay ne elgkis, idant Dievs jau prirasytą Išklusimą ne atimtu, arba sawo Pagalbą užtrukintu. Ale jey jis ir ilgay užtrunk, tad tacziau ne jo Missis yra, bau jis ne norėtu taw kę dūti, bet jis nor tawę jū trokštanti ir wiernesni daryti, jeib potam galėtu taw jū daugiaus dūti. Jo Užtrukims bagotingay bus atlygintas, ir taw toli daugiaus bus dūta, ne kalp tu meldei.

121. Al Dieve! išklusyk mus maloningay
 Wardan Kristaus mus meldzenczus firdingay,
 Ant to tarykim Amen jau dziangsmingay.

Tacziau Diewo Mleestas labay gražey išsilakys su sawo
 Wersmelēmis 2c. Diews yra jame Widuje, todėl jisai išsi-
 laikys. Psalm. 46, 5. 6. Waikelei, jūs este Diewo, ir anus
 pergalejot. Mēsa tas, kursai jusūse yra, didesnis už tą, kur-
 sai Swietė yra. 1. Jon. 4, 4. Psalm. 110, 1. 3. Zakar. 2, 5.
 Krišcijonīs dar wis gundinams ir iš Widaus ir iš Wir-
 šaus, bet kad jis bunde ir meldz, tad jis ne gaun ikluti.
 Ale Pagundimai jį ragin, kad jis pats sawę jū išpažintu,
 jū budėtu, ir wiernesnis butu bey jū daugiaus pergaletu.
 Tokiu Budu Pagundimai jį ne prapuldin, bet jį pakawoj',
 kad ne pultu. Jis ir ne priwalo ney jokia Pagundimo
 prisibijoti, bet iš Kozno wienu naują Žegnonę sulaukti.

259. Ne raudoš, Diews reg tawę, tad ir pasistepes,
 But tikty kantrus Wargė, taip jisai yr liepes.
 Po Pytaus jū šwiesaus
 Saulę dūs spindėti, jis gal atmylėti.

Tacziau wisados tawęsp laikausi, nēs tu laikai manę prie
mano Dešlēs, tu wedi manę pagal sawo Rodą ir galiausey
su Garbe manę prlimi. Kad aš tawę tiktay turu, tay aš
n'atboju ney Dangaus. ney Žemės. Kaczeig mano Buns ir
Dušia alpsta, tay tu, Diewe, tacziau esi mano Szirdiēs Pa-
linksminojimas ir mano Dalis. Ps. 73, 23—26. ir Ps. 76, 8.
Kad Krišczionis faip Rudikis ne tiktay geidz Kristu bet ir
daug Saldumynā iš jo apturēti, ir Kartais tā gaun, jeib
Swiets jam Fartus pastotu. Ale jau faip Wyrs permēgin-
tas Krišczionis pasikafdin, Fad Jēzu tur ir jo Rudikis yra,
dēlgito ir ils jū daugiaus nufitik Diewo Žodziu ir Derėjimu,
nē faip saldzu Pajutimu, Furs Sausume ir Pagundimūse ne
randamas.

50. Jau žinan kūmi twerūs, kam ir itikēsu;
Jezumi aš linksminūs, jūm aš ir laimēsu,
Tu wiels Jēzau wiens manę apgini, užstoji,
Tu manę ir Smertije linksmi, globoji.

Tai butu mano Szirdiēs Dziangsmas, Kad tawę linkšma
 Burna garbint galēcziau. Ps. 63, 6. Alleluja! nēsa wisagalists
 Dievs Karalystę igawo, dziangsimēs ir linkšminšimēs ir jam
 Garbę dūkim, nēsa Awinēlio Swodba priējo. Apr. 19, 6. 7.
 ir Jēz. 35, 10. Epēz. 5, 19. Wiešpatie! Kas ne ant tawo
 Laupsēs išeit ir tu ne išprowiji, tatai, jey ir Kas zin šaip
 man geray rodos, man nenaudinga yra. Ak, nūg to manę
 šaugoš ir gelbeš, jeib wislab iš tawes, ant tawes ir pagal
 tawę darycziau, ir jeib Duše mano tawę, mano Išganytoji
 ir Jauniki, wisados pagarbintu, ir wisas mano Pasielgimas
 tawę garbintu. Ak dūš, Kad mano Szirdis ir Burna wisados
 tawo Laupsēs pilna butu ir taw wis uż wislab dēkawotu.

191. Taigi Dievu paš'dziangdami wisi jau susistokim,
 Laupsēs Garbę atliškami wisi linkšman giedokim:
 Pons Dievs geray dawadijo, wislab gražey išmisljo,
 Tam Diewui Garbę dūkit.

Tai juſ tikray yra Tiesa, ir brangus, didey wertas Zodis, kad Kristus Jezus atėjo i Swietą isganyti Grieſnūsus, tarp kuriū aš esmi didžiausias. Bet todėl Mielasirdingystę apturėjau, kad ant manęs didžiausey Jezus Kristus isbrodytu wisą Kantrumą ant Paweikſto tiems, kurie i jį tikęšę ant amžinōs Gywatōs. 1. Tim. 1, 15. 16. Kasgi iš Szirdiēs už didey pawargusi bey wyriausajį Grieſininką laikosi, tas ir Kristuje už wisą teisy ir isganytingą rokūjamas. Utesa už Grieſininkus ir didžiausus be jokio Išemimo Iſganytojio atėjo jūs wisus isganyti. Ale kas tai tik, tas ney wieną Grieſą už menką Dalyką rokūja. Prie kožno Grieſo Pasijudnimo tūjaus nutwer Kristaus Kraują. Tas rods jį pri-lenkia, bet taciau ir Fudikišką Prisiartinimą per Kristu Diewop islaiſo.

138. Satyk tą Zodi: tam atleisti Grieſai, satyk taip Diewe tu Apsimsu aš Grieſus ne tęsti tavo Dwasės Padejimu. Pasigailekis man Bednam, miels Diewe, taip dešūjancziam.

Tai yra jo prisakimas, Kad mes tikėtum i Wardą jo Sunaus Jėzaus Kristaus. 1. Jon. 3, 23. Dievs sawo wiengimusi Sunu suntęs yra i Swietą, jeib per jį gywi butumbim. 1. Jon. 4, 9. Tas mano mielas Sunus, tūmi aš mėgstu, Matt. 3, 17. Pats Tėws myl jus, todėl, Kad jus manę mylit, ir tikit manę nūg Tėwo iėjusi. Jon. 16, 27. Rym. 3, 25. 5, 2. Tėws per wisą šwentą Raštą pasigir su sawo Sunumi ir pats iš Dangaus hauk: To turite klausyti. Taip jam už wis patink, Kad mes jo Sunu priimam ir jo Ludžimui wieršjam, taip gywi išliksim, Kitaip mes jį per Melagį laikom. Todėley Netikėjimas, Kad mes tą didziau: jayę Dowaną, Sunu, ne priimam, didziausasis Grieks yra. Wiešpatie! manę tatai mošink, ir dūk Tikėjimą.

154. Nusitikiu tau, miels Bone! gelbėk, ne prastok manę Drutink manę, dūk Malone, esant Grieškū Bėdoje, Lawo Mellei pasidūsu, it' Danguj' tamę globosiu, Jėzu sawo mielaję, amžinoj' Linksmųbeje.

Telsamui Szwieſybe wiſados wël tur užtefëti, ir Dziaugſmas geroms Szirdlems. Ps. 97, 11. Geriems užtefa Szwieſybe Tamsybëje nû maloningojo, mielafirdingojo ir teiſojo. Ps. 112, 4. (Dëlglto) Ue atmeskite ſawo Uuſitifikimã, brangë Algã turiuti. Bet Kantrumo jums Keikals u. Uës po majôs Walandôs ateis Ateifſſis ir ne užtruks. Ebr. 10, 35. 37. ir Jez. 58, 8. 10. 11. 12. Szitaipo Szirdije Tikincziujo randaſi keli Permainimai ir Linkſmybës ir Smutnybës. Jey dabar paſidziauges ir linkſmas eſi, bijokis! Jey smutnas ir juſpauſtas, nuſitikek: taip per tikrã Tarpã pereiſi tarp Ty-czlawimo ir Uuſiminimo. Jß Pirmo, Koley, ſawo Wargus ne tikray jauciam, smutni Dejawimai ir Uuſidëjimai Dlewo Bijancziujû ant Papiſtinimo iſeit, bet potam ant Palinkſminojimo, dëlglto ir tie po Dlewo Akiã dedami. Lutërus ſako: „Dejawimai Szwentujû mums palinkſmingeſni yra, ne kaip jû ſlowingl Darbai.“

552. Gy Duſel! jau linkſmintis, ne dejit jau! ko werki?
 • Jau dangiaus ne smutikis, ko nulúdes dar eſi?
 Pr'iml Palinkſminojimã, wengt! wengt. Uuſiminimã.

Teisamui Zofanas ne dūtas yra. 1. Tim. 1, 9. (Jam ant Pra-
judimo.) Uėsa jis Kristaus Smertije Zofanui numiręs gywas
yra Diewui kaip jau amžinoje Gywatoje, amžinoje Teisybėje,
Uėfaltybėje ir Iėganime. Czionay taip maž ji gal Zofanas
prazudyti kaip Numirusi, arba kaip toki, furs jau Danguje
gyws yra, arba kaip pati Jėzu. Uėsa Zofanas tikray pra-
žudo Grieką, bet Teisus Kristuje yra be Grieko. Uėsa jis
tą tur, furs wiso Swieto Grieką ir taipo ir jo Grieką iš-
gaifino. Ale jey Grieks šalin, tad ir Kerštas ir Zofano Kei-
seims šalin yra, ir toj' Wietoje Malone ir Žegnone randasi.
Kristus pats Grieką ant sawęs uždėjo, ir už tą jam Iėpvil-
dimą Zofano i tikrą Tėwonystę dowanojo, jeib jis taipo Zo-
fanui Kristuje gana atliko ir su sawo Sazine pilnay nūg jo
walnas yra. Uėsa Kraujas Kristaus czystija mus nūg wisū
Griekū, ir taipojau nūg piktōs Sazinės. Del to Kraujo kaip
musū aukšinoj' Malonės Sermėgoj' Diews ant musū ne mato
ney joki Grieką. Tasai Kraujus mus użstow pas Diewą ir
mums ant Gero šauk be Palowimo: Malone! Malone! at-
leisk! atleisk! Atleidimas! Tėwe! Tėwe! ir šitai po mums
pelno Malone, Atleidimą, Gywatą ir Iėganimą.

194. Kadangi jau tą Zofaną Kristus už mus išpildęs, mokintis Kristščionie
Mokslą tikrą Wierōs tikrosės. Satyt: tu Jėzau amžiną atgavęs man
griėšnam Dziaugimą, tu už manę lėntėjai.

Tame Gzēse ir tosa Dienosa Nufidējimas Izraēl bus jēškotas, tare Pons Diens, ale ne jokio cze ne bus. Jēr. 50, 20. Aš jū Griekū dangians ne minēsu. Jēr. 31, 34. Viešpatie! aš dideh turu gedētis, atsimindams sawo Griekū, ir apdumodams, jog tawo czystos Aths wisus mano bjaurus Griekus mato. Ale tu ne tiktay nori atleisti, bey ne uż Akiū man jus mesti, arba pykti, kaip Žmogus daro, bet tu nori wisū powisam użmiršti, ir pasirodyti, ban ne žinotumbei, kę aš Metūse mano griekingo Ghywenimo nufidējes esmi, žitaipo ir czešišklay ir amžinay kaip tawo mylimas Rudikis rokūjamas bucžian, ban per wisę mano Amžę nieko Pitto ne darēs. Nēs tu ant manēs ne matai ne joki Griekę, ney Darkumą, ney Rautšlę, bet tiktay tawo mielaji Sunu ir jo Krauję, o žitaipo niekę kitę kaip tikt, kas taw patinē. Delgito tu manę kaip tawo mielaji Sunu pati myli, Jon. 17, 26. dangians, kaip aš pats sawę. Aš tiktay kaip Žmogus, tu kaip Diens tobulay ir amžinay. Nēsa tu taip myli sawo Sunu. Al tokiu Budu ir manę, kursai jeme ir su jūmi wiens esmi, jo Sanarys, jo Marti, ir tawo Rudikis. Argi jē gali N'apyštantoje laikyti? Al ne! Gžitaipo ir ne manę, Griekš neaplenžamas pilnay ir amžinay išgašintas.

456. Kę kitę mesti ne galu, tawę tikt Jėzu, sawo Tu wiens man Išganytoju Ronas, Žaiždas kad tawo Bey Smerti saw prisawinu, tikru Gžirdiēs Tifejimu, Gžyšis nūg Griekū pastoju.

Te ne pergal tawę Pitybę, bet Pitybę pergalēt su Gerybē. Rym. 12, 21. (Nēs) Kas yra, kurs jums Įskadōs darytu. 1. Petr. 3, 8. Argi ne du Kartu sakoma: wislab jusū yra. 1. Kor. 3, 21. 22. Ale kas mano yra, tas man ir tur paslužyti ir padėti jū daugians. Rym. 8, 28. Wisi Daiktai ir wisi Welnai su sawo Ginklais taw ant Gero tur buti, tawę jū pergalinti ir nūbaznesni tur padaryti. Ir hitaipu turi nūbaznas pastoti tiel Pagalbinintū turēdams. Rods koley be Jezaus esi, Sylōs ne turesi pries Pitybę, bet piktieji Griekai, piktasis Welns ir Swiets ant tawęs Wiršu tures. Ale tad wisagalisis Jezus tawo Stiprybe, tad ir galēsi wisas Piktentybes pergalėti. Tacziau turi, kas tawę izeisti gal, ir tikroje Wietoje uurtverti, tad igausi Kardą atfiginti. Ant Paweistlo stow: Jey Priesininks kols tawę uzlabin, ne daug jurel ant Imogaus, bet tūjans ant Diemo, bau taw su jūmi wienu Darbas butu, priimt su Kantrumu ir Pakarnumu wislab, tad tūjans Žegnōnē laimeš. Jey widutinis ir wiršutinis Pageidimas macnus yra tawę palusinti, jū atyls pastol mislydams: Gze stow Neprietelis, aš turu budėti ir wiernas buti. Del sawęs nusimint jū daugians, ale jū daugians ir glauskis Maldoje ir Titejime prie Jezaus, taip Ruditis prie sawo Mamutēs, tad Žwėri koki pamato, tad wisa Pitybē persiwers i Gerybē. Lutērus sako: „Prie Awiēs Jezaus tur wislab naudinga buti, ir Mieslai, butent Griekai.“

531. Jėzan kowoti padel, Atpirktojan, Kunas ir Kranjas ir Welnas ir Swiets Pries manę eiti iš wienu, n'atboju jo, ikšoley tawęs pamples. Babel smartauja, ryti geidauja, sukšt jiems: ne busu aš jū appalēts.

Tie yr Mergos ir sēka Awinēli, kur jis eina. Tie yra c
 pirkti iš Žmoniū, Pirmonimis Dievui ir Awinēlui, ir
 Burnoje ney jokio Wylaus ne rast, nēs jie yra nebartin
 pas Diewo Sostą. Apr. 14, 4. 5. Kad Petras per drasti
 buwo, tad Kristu norėjo iki Smertiēs sēkti, bet kad tikro
 pakarnus ir prie Galo sawo priējes buwo, tad prie Grant
 denimo ant Kentėjimo tris Kartus pridėjo, pagal Diewo
 Walę sakydams: Jey taip tur buti. 1. Petr. 1, 6. Jey Diewo
 Walē. 1. Petr. 3, 17. Pagal Diewo Walę. 1. Petr. 4, 13.
 Tatai yra prieš dvasiską perdrasū Didziawimą Kalbēta.
 Nēsa Kīts Kēt iš sawo Walēs kaip dēi Jezaus muczijamas
 pasirodyti, ale ne gal ney wieną jam prieštaraujanti žod
 pakelti.

491. At išmirišt Dieve iš tū Ryšiū Griekniū,
 Ir las manij' slapta manę nor užlabint,
 Ar tai ne jau gana, kad dar tikt wiens iš tujū,
 Szim Swiete griekname manę gal surakint.
 Te riš geriaus manę Meilēs tawo Ryšys,
 Tay busu su Dziaugsmu tawasis Kalins.

Odeley gira Dievas sawo Meilę pries mus, jog Kristus
 mus numire, dar mums griešniems esant. Tacygi mes
 daugiaus per ji busim islaikyti nuę Keršto, per jo Kraują
 sus pastoje. Nės jey mes suderinti esme Dievui per jo
 Sunaus Smerti, dar Neprietelei budami: toli daugiaus is-
 ganyti busim per jo Gywasti jau dabar suderinti. Rym. 5,
 —10. Tatai apdumok, kaip Diews Žmones taipo myl!
 Moiz. 33, 3. Wiešpatie! ta dide Dowana tawo Sunaus
 pasirodo ir man wis didesne ir Meile is jo Atpirkimo
 sbanti testow man swiesesne, idant wisą Tamsybę ir Bluz-
 nijimą prawarytu, bey Tikėjimą ir Meilę manije isprowitū,
 kaip kad Bluznijimo Dwase pasikelas, aš tacziau tawę kaip
 mano Meilę pagircziau. Ta mano wyriausoji Malda. To
 Kaukiu Dieną ir Nakti. To priwalau. Cze tuščias Ryks!
 aš pripildytą tą weikę, ir man ne prirokūt Nusidėjimus.

188. Kad aš bednas ir griešingas ne propulcziau Pelloje,
 Ž Mutas dibey bašingas sawo Suuu nudawe,
 Manę jo Krauju wadūti.
 Kaip gal Protas manasis bey mentoji Išmintis
 Tokę Meilę isdumoti.
 Rožnas Dailis patent trumpay, Diewo Meile amžinay.

Loda mes ne pailstame; bet noris musū wiršutin
 smogus pagenda, tay taczian widutinis iš Dien
 i Dieną atnaujinamas. 2. Kor. 4, 16. Keleiw
 i Tėwiškė kelaudams ne pailsta, kaczėig jo Kun
 kas Wafarą nuwargės, taczian kas Rytą atnauj
 sawo Sylą ant Kelawimo, koley i Tėwiškė nukelauj
 Tots ir tu esi Keleiwis i dangišką Tėwiškė. Ka
 ir Bartais tawo Kuns iš Wargū ir Komōs pailse
 sako: Neb' galu! Ju wēl galēsi, kad wis atsinau
 jisi Dwaseje sawo Umo, kad wis iš sawo Jėzau
 Sylōs prašysi. Kasi neb' toli esi nūg sawo Tėw
 Miesto, stengkis. Wey, Wainikas taw po Alit
 Jėzau! stiprink manę, kad iš Dienōs i Dieną atnau
 jinamas ne pailsziau.

231. Birtą užsigeidimą maniję kryžawot,
 Tawo Sufimilimą Griekams numirti dūl,
 Kad pagal Kuną dziuczian, bet tawiję gyros buczian,
 Tatai man dūwanot.

Togidēl ne maczija Kieno Norējimas arba Bēgimas,
 bet Dievo Susimilimas. Rym. 9, 16. Tu maž
 Sylōs turi etc. Apr. 3, 8. Kit gjoje sawo Macēje etc.
 Aš busu su tavimi. Waldon. 6, 14. 16. Ir maža
 Sylā yra diewiska Sylā iš Kristaus, antrojo Adomo,
 ir macnesne, ne kaip Welno ir senojo Adomo, jey
 ir didis ir stambus dar yra. Diewiska Macis jam
 jau Galg daro ir pravaro jog Smertije sena jo
 Uda per naują powisam nuwaryta tur pastoti.
 Wiešpatie Jēzau! wis but su manimi, idant iš
 sawo Walēs ir Sylōs be Maldū ney wieną žing-
 sni ne žengcziau, bet su tavimi didzius Darbus
 atlikcziau.

152. Dieve!

Tu esi Pagalba mano ir Nusistatėjimas,
 Tavo Lofa išmigano, tawim Dieve amžinas
 Aš tikiūš, n'apleisk mane, Galinczu apreišk sawę,
 Dūk man pas tawę wis buti
 O Neprietelni pražuti.

Todēl budēkit (ir bukit wierni kas Adynā) nēs n
 žinote, kurioj Adynoj ateis musū Wiešpats. Matt
 24, 42. Kriščionis tur dwi Aki ant Budėjimo
 su wiena wis sawę apšizwalgo kaip Griekininkā, su
 antra mato, kaip jis Kristuje be Grielo yra. Dē
 tū Dalykū jam pareitis wisados budēti, nēsa ar Ki
 tus apšwelgi ar ant sawo Dowanū žuri, tad tawije
 atsiranda ar Didziawimas ar Nusiminimas, ir abu
 tūdu Dalykū taw ne tinka pastutinoj' Adynoj'.

396. Kā Kristus est kalbējes, tai išsipildo wis,
 Kieļ wienas tai regējes, reik tiktay budintis,
 Jeib prisimerstusi kožas ir Kristui šlužytu rodas,
 Neį wiens Ežeso ne žino, kad sudyt Diews ketino,
 Tai jis patšai mokina.

Todēl ir mes, tofī Pultā Ludininkū aplinē sawē turēdami, atmestim Griekā, mums wisados prilimpanti ir Tingineis daranti, ir tetēlim per Kantruma Kowoje mums pastirtoje ir weizdēkim ant Jēzāus, Pradētojo ir Pabaigtojo Tikējimo. Lbr. 12, 1, 2. Szitas Grieks yra senasis žmogus, ir taipo widutinis, o ne taip didey wiršutinis Swiete. Taipo kalba Powilas, taipo ir kalba wisas šrentas Raštas. Szita Kowa Kristščioniū išslaiķosi Nurēdime senojo ir Apširēdime naujojo žmogaus. Szitaipo Kristščionis dar tur fowoti, ir wisas musū Pasielgimas tiktay Kowa yra, las tatau ne jaučzia, yra niekam newerts, atlas ir lepus.

239. At Dieve, tofie Sielwartai, man suntus tinkasi nunay, Kels saurasis est pilus Bargū i Dangu einamas žmonii.

Todēl nusiit tawimi, turie tawo Warda pažysta,
 nēsa tu ne apleidi, turie tawę, Pone Dieme! jēško.
 ps. 9, 11. Sename Testamente Ragus Altoraus
 nutwēres nusiitēti galējo, kad niefs jē galējo žawinti.
 1. Kar. 2, 50. 51. Bet Diemu Nusitītis jū iškliks.
 Argi ne išklika teišus Noakas, kad wišas pirmasis
 Swiets per Griekū Twanę turējo iškaišintas buti,
 ar ne išklika Moizēšus i Diemę tikis su wišais
 Izraēlitēnais, kad Paraonas škendējo su sawo Pul-
 kais raudonosa Mariosa. Dēlgito Prarake Teisybę
 šalo: Kas tiš, tas ne pabēga. Jēz. 28, 16.

206. Titēt at Duše bēdna, Diemui nusiitēt,
 Jiš gelbēt nor kiekwiens, ant jo wienat žurēt,
 Jūt jis tawę išttraukti nor iš Bēdōs wišōs,
 Bet jo Pagalbōs laukti tu turi wišados.

Todēl ir rupinamēs ar Namēje budami, ar felaudami, kad jam itiktumbim. 2. Kor. 5, 9. Tolia yra Marcziōs Szirdis su Jezumi suderētōs Dufiōs, jey tiktay tas wiens yra Rupestis, jam butent Wisame itikti, ir tame ji tur Zieda ir Peczwēti bey taipo pasilieanti Zenfla, kad ji jam tikray priklauso, nēsa tatau wis prie jōs yra randama, kaczeg regima Linksmeye ne wis pasirodo.

46. Aš apie Meilę tą brangę miels Jėzau wis giedosu,
 Už Meilę tą ir pats sawę wisaip tauw pasidūsu,
 Nēs sawo Pasielgimu ir sawo Atsiminimu
 Tikt i tawę žurēsu.
 Jėzau! aš k̄ tu man darei, i Szirdi dēsu saw giley,
 Neig' nielad to mirkēsu.

Toti Nūsitikējima turim Diewop per Kristu. Ne
 kad mes gadni butumbim iš sawes tā mislit, taip
 iš sawes, bet kad gadni esme, tai iš Diewo yra.
 2. Kor. 3, 4. 5. Dēlgito wis prie sawo Diewo
 glaussis, tay jis taw Protā pridūs, kad busi wisam
 geram Darbui tinfas. Sawimi ne nūsitikē ney
 mažiausamē Dalykē. Nēsa tu esi tikras Niekš, ir i
 Niekā pawirsi. Bet per Kristu Diewu wislab
 turineziū nūsitikē. Jēzus taw wislab pelņes, per
 Jēzu ir wislab laimēsi, ale iš sawes ney wienu
 Misli gerā turi. Kaip tu iš sawes gadnas bu-
 tumbei geriems Darbams?

231. Jau man sutel Stiprybēs, taipiau Drasōs pilnā,
 Nēs tai Darbs Malonybēs, kūr manij' taisai,
 O manafis Elgimas, Duma ir Pradējimas ne tinta abelnā.

Tū jau pasiskubināu, o ne susīkalbējau dēl to su Kunu ir Krauju. Gal. 1, 16. Mēsa Karalaus Paliepims umay turējo but atliktas. Dang. 3, 22. Kai po ne jū daugiaus Karalaus wisū Karalū? (Dēlgito) ne tingēkite, k̄ daryti turēdami. Rym. 12, 11. Kas weikšiaus ir lengwjaus Piktā nor pergalētī ir Gerā īstēsētī, tas umay te pasiskubin, fitaip traufdi nējams nūg Fitū Žmoniu īš Wiršaus, nūg Szētono ir sawo patiēs Szirdiēs īš Widaus busi sugaišintas. Tad Kuns mac nēsnis ir Dwase silpnesne pastos, tu cze didey trotisi arba saw daugiaus Upmaudo padarysi. Ir tas gers Darbs ar powisam ne atliktas pasliks, ar ne taip czystas ir pilns īšwestas bus. Luk. 9, 62. Kas wis ant sawo Szirdiēs atboj' ir wiernas yra, tūjaus Plauso bey maziausajē Painē weikēy weng, tad niekados dēl per didziū Naprieteliū priwalys bi-jotis bey niekur nusimines bus.

215. Dūl dirbti man wiernay, tad dirbti man pareitis,
 Ant to Ķodis tawo manē wed, priskreiptis,
 Dūl man nudirbt umay ī Czēsā Keitalā,
 Bey Dirbančiam sutel laimingā Pabaigā.

Trauk manę pastuy sawę, tay bęgsime. Aukšt. G. S. 1, 4.
 Diewo Atjiliepims: Aš tawę Meile neprastojancze mylėjau,
 todėl aš tawę sawęsp! pritraukiau iš czysto Gerumo. Jer.
 31, 3. Kristus žadėjo mus wisus sawęspi traukti. Jon. 12,
 32. Jis mus myl ir mus wisados trauk. Jey tu tatai ne
 juntai, tai tawo Kaltybe, dėl to wis melst, kad tu ir widu:
 tinus jo širdingos Meilės Traukimus wis pajustumbei, tū
 Klausytumbei ir Karštas pasiliktumbei. Jū tai be Palowimo
 prašytumbei, labay reikalinga yra, nesa tu esi wis isiręs, ir
 be nepaliaujančios Maldos maž tikray laimėsi. Dėlgito
 idant be Palowos prašytumbei, niera sunkus Paliepims, bet
 dide Walnybe ir Geradėjyste, lyg Diews taw sačytu: Tu
 Warguži! wis esi bėdnas ir suwargęs, bet tikray be Palowos
 prašyč, aš tawę be Palowos užstosu, be Palowos tawę gel-
 bėsu, be Palowos tawę sawęspi trauksu.

510. Jezau miels! tawę mylėti, pats man dūt to prašinėti,
 Aš ne lausu niekados.

Dūt nūg Swieto atšifirti, tawo Meilei noru mirti,
 Malda šę girdėl Marczios.

Tu atveri sawo Ranką ir pasotini wišs Gywus su Pašimėgimu. Ps. 145, 16. Kas apdumoj' žitas pirm Walgimo Maldeles? Jey Diewo Ranka mano Starbnyczia, Klėte, Arodai, tatai butu Gėda, kad aš dar norėcziau rupeštingą pasielgti. Diewo Rankoje wišlab yra randama. Jog ji tur man gana Zoposto, tay man ir telks. Tą man niels ne atims. Aš wis tiktay jėsu i Diewo Starbnyczia, nielo ne stokojanče. Lutėrus sako: „Kriščionys tur sawo Starbnyczia, Skrynes ir Klėtę prie Diewo tošioje Wietoje, tur Wagis ne gal prieiti, jie žin, kad jiems wis gana Diewije yra, ir jey per Walandą to tur stoloti, ir Diews jūš mėgin, tacziau Diews nūg jū ne atšitrans, jie tur pasotinti buti, jey turėtu Dangus dūti Dūnōs lyti. Jūs ne privalot (nor Kristus sakyti) litū Dalykū jėškoti, jums atgabēs: pilnā tur jums par-eiti. Bet manēs wienat bijokities. Jey tatai ne gelbt, tad Niels ne gelbēs. Mums tiktay patink, kad Dimžakai ir Koltyos pilni, bet jey mes itikėtumbim, tad ne atbotumbim, hau Skrynėje ar Rankoje turim ar ne, gana, kad su Szirdze tikim, ir Diewije (jo Rankoje, Starbnyczioje ir Skrynėje) turim. Wiens Miers yra Diewo Bijantiems, ar jie tur, ar ne tur sawo Koltyoj'. Jey zopostings yra, tad Diewui dėlawoj', ir pasirupin, kad geray tą wartotu. Ale Diewui patink jam maž dūti, tad tacziau liuksmas yra.“

552. Kad Pons Diews žinotu, taw busent ger,
 Ką nori tu, jis ne pasakytu saw nielą,
 Bet taw su Dziaugsmu dūtu wišką,
 Ką tikt tur Swiete wišame wišur.

Tu Durnau! Kē Nakti tawo Dufia taw bus atimta, ir kam tai tēls, kā parupinēs esi? Luk. 12, 20. Kas Szešēli nutwer, kā tas laimēs? Kam tu Swieto jēšfai, kuri tu turi umay palikti? Durnau! kaip Kanta wartoma, kaip Strēla lef leista, taip žmogus tur išblyksti. Suprast sawo Durnyste, kad tu Orq plaki, Wēja weji, niekingq Swieta pelnydams Dangu patrotiji. Sze Dien sawo Dufie su amžinay pasiliekanzeis Lobjeis Kristuje Jezuje aprupinf, tad ir taw wisa Gerybe tēls, kad ir kē Nakti tawo Dufia taw bus atimta.

573. But mirti gataws wisada, kā tikt weiki tarptis:
 Pastiausq rasi jau Dienq, tu Smertiēs wis dairytis
 Bijodamas, kad ne Grielē sutiltu jis lokiam tawē,
 Taip tu pittay ne mirsi.

Tu esi mano Kraujo Jaunikis. 2. Moiz. 4, 26. Jēzus ne
 tiktay musū Kraujo Gentis, musū Kuna ir Kraujā priēmes,
 bet ir musū Kraujo Jaunikis, musū Dušias su sawo Krauju
 saw i Marcziās atpirkdams. Sztay, Dušiel, Jēzus taw Jē-
 rafa dawēs su sawo Krau' ne tiktay, Kad jts tawē myl
 Paip Jaunikis, ir tawē saw i Marczē išpirko, bet ir Kad
 tawē aprupis, apgis ir sawēspi wes. Pasrašydinkis ir jam,
 jog Poley wiens Kraujo Lašelis tawo Gysloša ir Szirdije
 bus, Kad tu nori jē mylēti, ir jam iki Smertiēs wierna buti.
 Taip gražey sutiks Kraujo Jaunikis ir Kraujo Marti, Kuri
 rods Kruwina sawo Griekš deley, bet ir Kruwina, Jēzaus
 Krauju ir Telsybe išrēdyta.

575. Gana man, bile nū tawēs manē niēs gal atfirti,
 Tawim Jauniku iš Szirdiēs galu tad pasigirti,
 Bile manēs nesigēdi, taņ busu aš tawo Marti.
 Atimkmi Jēzau mielas.

Tu esi mano ūla ir pīlmi, dēl sawo Wardo norētumbēi manę wadzīoti ir wēsti. Ps. 31, 4. Diewo Atsiliepimo: Jie ateis be werkdami ir bešmelšdami, tay aš jūs wesu, aš jūs wadziosu prie Wandenā Upelā Iygun' Kelu, jeib ne īsitrenktu, nēs aš Izraēlo Tēws. Jērem. 31, 9. Kas taip ateit, tā tikray Diews wed. At mans Diewe, buļ tu wiens mano Wadowas wisūse Žingnūse, didziausūse ir maziausūse Daly: Pūse. Manę ne padūļ mano patiēs Dwasei ir Norui, jey ir Kas zin faip gers pastrodos. Ale laužļ ir ramdiļ jī wisados, ir dūļ, Kad weikēy gataws bucziau maziausq Pageidimq numarinti, jeib ney wiens Wiršy gautu, ir man potam nepergalētingā Kowq darytu.

313. Diewe!

At dūļ man Takus sekoti, pagal Žodzio Wēdimq,
Teiktis manę apsaugoti, buļ man per Apginēja,
Tu tas wienas, kurs tiktay
Gal sergēt manę wiernay.

Tu juš nelados ne sutinki su išladinga Krase, kuri
 žokanę piktą išguldo. Ps. 94, 20. Kad Swiets
 tau ne patint, tad tu Swietui ne patiksi, Jėzus
 Dumōs be ēsant ir ne gal kitaip su tauimi išeiti.
 Wey, Welns, Swiets ir Grieks nor kaip Mokitojai
 ant Moizė^šaus Krasės sėdėti, ir daug išladingū ir
 niekingū Mokslu mokinti. Ale ne pasidūkis jiems, jėh
 ne nori paklysti ir trotyti. Jėzus geriausias tauo
 Mokitojis, jo wieno klausyt, tad suprasi, kad idant
 ne galėsi sutikti su Swietu, ir Swiets tauę kaip
 Jėzus Motitini išmes iš sawo Surinkimo.

64. Su Swietu ne susitenczin, N'apylantoj' aš ji turu,
 Ir Swiets manę wël tikt lojoja.
 Imt Jėzau mirdamš ir manę, iš Swieto šio Dangun drauge,
 Gana manę Swiets persekioja.
 Iš Smertiės telfūs wël linksmay, but paš tauę ten amžinay.

Tu jā Zemeļ' nieko ne turi tēwainiškay turēti, neygi ney
 jokī Dalykā jūse turēti; nēsa aš esmi tawo Dalis ir Tēwo-
 nyste tawo. 4. Moiz. 18, 20. Mano Tēwiške Danguje yra,
 dēlgito man Swiets menks Dalyks, Kamgi su swetimais
 Ulekais daug sunkīsu Szirdelē? Kas Jēzu tur ir myl, tas
 iš jo daugiaus laimēs Linksmybēs, Bagotystēs ir Atgaiwi-
 nimo, ne kaip iš wisū Fitū Dalykū. Tad ir mes jo dēley
 su gera Wale wislab paliekam ir czionay iš Tikējimo pasi-
 rodos Swieto Uzšiginimas. Wiešpatle Jēzau, tu ir esi mano
 Tēwonyste, tawije man wislab yra. Tai mano Starbas ir
 Dalis bus, jog tu manē myli, ir aš tawē amžinay mylu ir
 tawo Prowas laikau.

255. Kasgi Swieto šio Turtelei, tikt Gauje ne bide
 Ziezdri! taip Lobelei žad Danguje nudalhti
 Dangiškus mums Starbus Kristus ir gaiwiti.

Tu, pone Dieve, bylinek mano Dugiōs Prowā ir iſgelbēk mano Gywaſti. Raudoj. Gies. 3, 58. Wiernas Kriſkcionis r sudnoje Dienoje Drasumā apturēs, zinodams tikray, Kad urim Uztarēja pas Tēwā, Jēzu Kriſtu, kurs teiſus yra. 1. Jon. 2, 1. Dugiōs Prowōs Sudzla yra Jezus, muſū Dugiū Jaunikis, muſū Brolis, muſū Uztarējas. Kai po mes galēsim ant Smertiēs prasudyti buti, Kadangi per Jēzaus Smertī ant Gywaſtiēs iſgelbēti esme? Dugiōs Prowoje dēl gito iſſipazinēis kaip didis Griekininkis Smertiēs rods wertas, bet glauskis Priſtwertime prie Jēzaus, kurs Griekū Skolā ju uzmoķejo, ir jame per Tikėjimą teiſus paſtoķ, kas tawę prajudys, Kad Jēzus tawę teiſin?

154. Kad manę Prowon wadiſi, kur iſbēgt ne galime,
 Tay iſ tās ir iſwalnyſi, Jēzau mielaſis! manę,
 Tu juſ wiens gali gelbēti, kad ne reit man tai girdēti:
 Nē jus po lairēs Rankās ne pajinau nietados.

Turēl sawo Pasimēgimā iſ Pono Diēwo, tas tawo dūs, ko tawo Szirdis geidzia. Psalm. 37, 4. Ka Swiets dūd, Diēws gal atimti. Iſ Swieto su laufsi menkā Dziaugsmā, bet iſ Diēwo amžina Dziaugsmā. Jey dabar tawo Pasimēgims iſ Pono Diēwo yra, ir tu jū daugiaus geidi Titējimo, Meilēs ir Nūbažnystēs, ne faip Swieto Palaimōs, bey ſ keti paniekinti, kad Diēwā tiktay gautumbei laimēti, tad tatai yra tikras ſenklas Malonēs ir naujo Uz gimimo. O Pons Diēws tad ir jū daugiaus dūs, ne faip tawo Szirdis geidzia: Koks bagots, fols wisas bagots, fols amžinay bagots tu busi!

518. Jēzans busu gyws kol busu, busu jo ir mirdamas,
 Ir i Grabā kad igrusu, ir iſ to wēl keldamas.
 Jē man turint jau palanka, jis kad Szirdi mano lanta,
 Aſ bagots gana esu, uſ jē dūdu kā turu.

Turincziam dūdama, Kad pilnay turētū. Matt. 13, 12. (Mēsa)
 tās Wandū, Furi aš jam dūsu, bus jame Wersmē Wandens
 ī amziņā Gywatā tefanczio. Jon. 4, 14. Jog Diewo Kara-
 lyste iš maziausōs Pradziōs didey gal uzaugti, šurēk Matt.
 13, 31—33. ir gražu Pawyzdi Ezeziel. 47, 1. 12. Iš to
 suprastim, lygey, Kaip rebi Dirwa jū tankiaus tamy apse-
 jama, ir ant prastōs ne sejava, šitaipo ir Duže su Malone
 apkrēsta jū daugiaus Malonēs wis gaun, ale nelaba Szirdis
 jū wargingesne pastoj'. Miela Duže! jey šitas Szulnys taw
 atverts yra, tad procewofis per Maldas jū daugiaus Wan-
 dens Gywatōs wis semti. Ritaip, jey Tinginys esi, wisur
 jugatši, ir ne tikray akyla, širdinga ir kaip po Diewo Akū
 Kristuje wierna paslikti, ale taip sausa pastosi, Kad mos po
 tam Lašeli su karštāis Dusaujimais iš Gilumo ištraukti
 galesi. Ak Wiešpatie! dūf, Kad aš wiernas po tawo Akū
 ir tawije pasliktiau ir tawo Draugysteje kaip Žuwis Wan-
 denije gacziau misti ir pasielgti. Amen.

152. Linksmintojau Dušidōs mano, man Pagalbōs dūwanot,
 Loska tawo t'ismigano, Bēdoje manē nšstot.
 Didink Wierā majajē, jeib Dangans Šbganime
 Waisumq Wierōs igpēzian, ir tawē Danguj' išwōšēzian.

Tu wis išlaitai Pašaju pagal tikrą Pažadėjimą,
 nės nusitikt ant tavęs! todėl nusitiktit ant Pono
 Dievo amžinay, nės Pons Dievs yra Ila amžinay.
 Jėz. 26, 3. 4. Jis manę išlaitys mano Syloje ir
 Pašaju man padarys, Pašaju jis man taciau pada-
 rys. Jėz. 27, 5. Jey tu wis nori Pašajuje išsi-
 fawotis, tad atyls ne tūmi nusitikt, kas tawije yra,
 nės cze wislab dar netobula yra. Bet wienat
 nusitikt Dievo Awinėliu, tawo Griekus nešancziu.
 Ganykis wisados ant Lančos Pašajaus žodzio, ir
 buť budrus, wiernas, tylus iš pašarnus. Nės
 niekados tą Pašajaus musū patrotijam, jey ne kofsai
 Didziawimas mums tą išplėša. Wiespatie! mus
 pats motink!

276. Tu, Jėzau, mus pristot, Pašaju dawanot,
 Karus gali stabdyti, Pašaju wėl daryti.
 Dabol kaip Swiets sugaišta, patremkigi tą Raištą.

Tuzba mano Szirdiēs yra dide, iſweſt manę iſ mano Bē-
 dōs. Pſ. 25, 17. Diewo Atſiliepims: Apieros, Furiā Diews
 mēgſta, yra smutna Dwase, smutnā ir sudauzītā Szirdi tu,
 Diewe ne papekſi. Pſ. 51, 19. Kitiems powiſam ne pa-
 tink smutna Szirdis ir Kitus graudena ne sudauzītōs Szir-
 diēs buti. Bet kas be tskīōs Szirdiēs wis iſ Ewangēliōs
 tiktay nor paſidziaugti, tas didey ant Iſkadōs ſawo Duſiōs
 gal trotiti ir lengway ant Griekū paſidūti. Jey ir tolyn
 einam Nūbaznystēje, tacziau wis Tuzba mus apniķa Swiete
 ir tatai mums ne ant Iſkadōs yra, ale jū zemyn bey prie
 Kriſtaus nuwaro. Ale tacziau nieķs ant tawo Tuzbōs arba
 Priſwertimo Aſarū tur nuſitikēti, bet ant Jēzaus, kurs wiens
 mus ſu Diewu juderino. Wieſpatie! dūķ, kad tawo Ewan-
 gēlia mums tikru Budu ſani butu ir ſaugoķ mus nūg nie-
 ķingū ir newiernū Ewangēliōs ſaiſtū.

Ant Balſo: Geriaufas Starbas mano wis.

At Jēzau Iſganytojan! tu mielais Atpirktojan, meilingay mus apſwieſti,
 Mus iſ Tuzbōs bey iſ Smutlōs linſmingay at attieſti.

Waldyſt mano ſingsni pagal tawo ſodi ir ne dū
 ant manes ponawoti ney joſiq Neteiſybe. ps. 119
 133. Tawo Kelo Kanfa ne tur Swieto Paweiſſlae
 arba Moſſlas arba tawo patiēs Miſſis buti, bet
 Diwo ſodis. Dēlgito ir Dowids ſako: Kaip
 waifſzczios Jaunikaitis ſawo Kela nefaltay? Kada
 laikoſi pagal tawo ſodius. ps. 119, 9. Per Ulyczig
 ſelaudams turi ſawotiſi, kad ne Purwais apſibjau-
 rintumbei. Per Swietą ſelaudams ſawo ſingsni
 jū turi ſawoti, kad Purwais Neteiſybēs ne apſi-
 bjaurintumbei. **A!** Wieſpatie! waldyſt ir ſaugoſt
 mane.

561, Rožnus ſingsnius, kurius ſengiu, ir tą turu,
 Tawo Wardan daryt meilingay perſegnoki,
 Ir man Pagalba dūti, man teikiſ tai n'uzgit.

Wartokit Walgi nepragaitanti. Jon. 6, 27. Aš turu daryt Darbus, Kol Dienos yra. Jon. 9, 4. Czėsas yra trumpas. 1. Kor. 7, 29. Tu daug dirbi, rasi ir wartoji, Kad didey pagirts Swietė butumbėi, iš to Algōs ne sulauksi aname Amže. Matt. 6, 2—5. Wiešpatie! Kaip weikėy pasibeng mano Amžias! Kaip maž, rasi ir dar, nieko Gero aš atlikęs esmi! Ar kiek Czėso ir Sylōs išgaislėnes esmi tikėt su niekingoms Mislimis! O kur dar yra niekam ne verti ir griekingi žodzei ir Darbai? Ar pone Diewel ant tukstancziū taw ne galu ney wiengą žodi atsakyti. Aš turu gėdėtis ir pasizeminti po tawo Afiū. Ar atleisk! atleisk ir dūf, Kad potam sawo Czėsq tikray išpirkėziau, bey Kojnā Czėsq ir Sylā wartocziau ant geriausujū ir išganytin; giausujū Dalykū ypaczey su Maldomis už manę ir Bitus. Ar dūf, Kad Kojnā Adynele su Malda suglauscziau, ir pirm sawęs i anā Amžiā nususcziau, jeib tenay iš wisū mano Adynū žegnone rascziau. Togidėl sutek man Malone, idant ansai Amžias kaip Mieris man wisados po Afiū butu.

359. Kaip niekingas, prapūlingas est žmogaus šis Amžias,
 Kaip Mygla umay užėiti irgi wėl umay praeiti,
 Amžias taip žmogaus nuėiti.
 Kas tikt yr, tą tikt mes matom, ne matyt weik jau papratom,
 Mes ant Diemo Szirdi statom.

Wieno Daikto reikta. Marya gerast Dalykų isfirinko, tas
 jel ne bus atimamas. Luk. 10, 42. Piktieji daug Griekū
 Malkū suger, o tacziau wis pasiliekt isstrofke, bet wiernas
 Krikščionis wieno Jėzaus trofsta, ir amzinay pasiliekt at-
 gaiwintas. But wis prie Jėzaus kaip Rudikis wienat prie
 Mamutės Krutiės. Iš tōs wiendōs mint, iš tōs wiendōs pa-
 sšotin, iš tōs wiendōs tarpst ir pasilinkšmin. Jey tawo Duse
 wienat iš Jėzaus Tikėjime Malone jys, tad tikray taw Jė-
 zus ant wiso derēs ir paslujys, ir tu wel Jėzui ir Artimui
 paslujysi. Nēs ne galima, jey wiens Jėzus tawije su Meile
 ir Wiernybe gywen, Kad Pitt Niekai su Didiawimu, U'apy-
 Panta, U'epaflusnumu ir Rētumu galētu stigti.

495. Wieno reit, at Dangaus Bone! wieną tą mokit mane,
 Swieto Starbs, Puikums, Malone tikt yr Rašta didese,
 Po ture Szirdese tikt gnanzas ir landas,
 Bet tikro Gaiwinimo mumus ne randas,
 Szį wieną igijēs, tay tūmi wienu, aš wisame tikrą Linkšnybę turu.

Wiens iſt Jalnērū atwēre ſu Ragotine jo Szonā, ir tūjaus
 iſtējo Kraujas ir Wandū. Jon. 19, 31. (Wey!) Szifai yra,
 Fursai ateit ſu Wandenimi ir ſu Krauju, Jēzus Kriſtus, ne
 tiktay ſu Wandenimi, bet ſu Wandenimi ir ju Krauju. Ir
 Dwase yra, Furi Iudija Dwase Tiesā ēſanczė. 1. Jon. 5, 6.
 Geresni Szaltini dar nieks ne mates, Faip tas yr, Furs iſt
 Jēzus Szono twino. Kraujas tek ant Apczyſtijimo nūg
 tawo Griekū, Wandū tek ant Atgaiwinimo tawo Szirdiės.
 At Jēzau, aſt wijas neczyſtas eſmi, aptwinē wiſā mano Duſę
 ſu Twanu tawo Kraujo, idant czyſtas paſtocziau. Ale aſt ir
 eſmi iſtrogkės, girdiē manę ſu Srowe Wandens Gywatōs,
 iſt tawo Szono tekanczė, idant iſt ſitōs dwasiſkōs Uldōs wiſ
 gauceiau gerti. 1. Kor. 10, 4.

426. Wandū iſtleiſts iſt Szono jo manę nūg Griekū te mazgoj',
 Krauj's jo praliets raudonafis, t'eſte man Umams Gaiweſtis.

Wiens yra Dievs, ir wiens Tarpinink̄s tarp Die-
wo ir Žmoniū, butent Žmogus Kristus Jėzus.
1. Tim. 2, 5. Nėy Marya, nėy Jozėpas, nėy Pe-
tras nėy Powilas gal tau Tarpininku buti, kaip
tiktay tas wiens Jėzus su sawo Krauju, kaip Dievs
ir Žmogus, kaip Diewo ir Žmoniū Prietelus, Diewą
ir Žmones suderinęs. Dziauglis, Duse, kad tikt
wieną Tarpininką tikrą turi, tą wieną gali wis
tropiti, per jį wieną ir tikrą busi su Diewu su-
derintas. Ale jam wienam ir pasidūkis ir jo Ne-
prietelus ne but per Griekus, kurs tauwę kaip Tar-
pinink̄s i Diewo Prietelu idėjo.

Ant Balso: Sawo Diewu linksmintis.
Wel kad Saž'ne krent manę, kad Griekai slogina,
Welnas Peklōs kad ugne gandin, kad ne žina
Nimt Szirdis tur, tad užstol, Jėzau tu saldžiausis,
Tad man nufimint ne dūl, Tarp'ninke wierniausis!

Wiešpatiel buš malonus mano Nusidējimui, Fursai didis yra. Ps. 25, 11. Dievo Atsilieptms: Kur Griešas macnus pastojes yra, cze tacziau Malone ju macnesne pastojo. Rym. 5, 20. (Nēsa) prle musu Dievo yra daug Atleidimo. Jēz. 55, 7. Ps. 119, 76. 77. Dievui yra wiens Mlers, Prisiwercziantiems didžlus ir daugel arba mazus ir ment Griešu atleisti. Nēsa wisi wienais Atpirkimo Piningais uzmošetl. Ney wiens didesnis ne Faip jo Malone ir jo didi Atpirkimo Piningai. Kad tu dabar wienus Griešus sawije randi, tad sašyš: Tawo Malone twerušl. Ale Malone tur wisades buti musu Palinkšminojimas, tą nutweri wis, Kad ir su mumis geriausey išstirodo; Kad wienat jo Malone nutweram, ir toje Faip sawo Gywenime ilšejam ir pasielgiam.

57. Kad Griešs manę kantinti nor, Jēzau, miels Diewe,
 Tay dūt man atsiminti, jog mirei už manę,
 Frgi wiens už mano Griešus
 Ant šwento Medžio Kryžaus ;:
 Kentėjai Peršulus.

Wēl prilyginta yra Dangaus Karalyste Rupeziui, jēškancziam gerū Zemczugū, ir atrades brangu Zemczuga nuėjo ir par dawęs wis, fą tik turėjo, nupirko tą. Matt. 13, 45. 46. (Dēlgito) Rinkite saw Skarbus Danguje (ne ant Zemės). Nēsa fur jusū Skarbas, cze ir jusū Szirdis. Matt. 6, 20. 21. Godas yra Szafnis wiso Piktō. Tai po Raftas ne wieną Grieką wadin. Kasgi tatai apmislja? Szafnis Kartais giley pasislep, jey tą ne tikray isjēškosi tawije, jey ne wiernay tą israwēsi, bet tą dar kawosi, tad wisa Piktēnybe tawije pasiliekt. Nēsa is to tikray turē tikrą ženklą dēl sawo Prisiwertimo, ir jog Kristus musije musū Gerybe ir Skarbas yra, jey is godingo mellingu bey Szirdiēs dūsningu pastoji. Wiešpatle, mums wsiems padēk, jeld wyriaujaji Neprietely, Godą, musije numarintumbim.

488. Padēk, Dieme, man nužawinti griešnus manije Weikalus;
 Padēk ant Kryžiaus palabinti wisus griešnus Pageidimus.
 Dieme, dūl tikras Kriščzionis tad bucziau, o ne Weidmainys.

Wiešpatie! fur eitumbim! Tu turi šodzius amžinōs Gywatōs. Jon. 6, 68. Jēzaus Atsiliepiems: Pasilikit manije. Jon. 15, 4. Apmislit, Dušia, šitūs šodzius ant wišū tawo Takū, ir klausinēš sawę: Kur eimi? Ar ir prie Jēzaus? Ar ir fur eidama pasilikšu Jēzuje? Nūg Swieto tanley gauni šodzius amžinōs Smertiēs girdeti, bet nūg Jēzaus šodzius amžinōs Gywatōs. Pone Jēzau, wienat prie tawęs laip Marti prie sawo Jaunifio noru prieti, priimš ir manę ī tawo Karšā, ī tawo Konas, ī tawo Szonā, tad aš cze amžinay gywēs pasilikšiau. Amen.

369. Aš tawo Kuno Sanarņs, tai dibe man Linkmybe,
Ne atmiskirs ney Nūgastis Smertiēs, ney Sunkenybe.
Jey mirštu, aš tawēšp eimi, Gywatā amžinā est
Man Smerczu pelnēs sawo.

Wiešpatie! dabar leidi savo Tarną Pakujuje eiti, kaip tu esi sakęs. Luk. 2, 29. 30. Sačykli Nusiminusome: Pasidrasinkit, nesibijokit etc. Jez. 35, 4. Uėsa ne silpnas ir nuėg Baimės ir Abejojimo užkabintas Tikėjimas, bet išdykęs Netikėjimas tikray prajudo. Kad aš mano Laido Atpirkimo Piningus ne paniekinu, bet Tikėjime priimti noru, tad negalima, kad Dievs manę prastumtu, Pitalp jis turėtu ir Laidą patė ir amžiną savo Meilės Kodą ir Apšėmimą igniekinti, tatai ne galima. **At** Wiešpatie! Kods neį kočsai Protas gal sumanyti, kaip aš Tikėjime ir Pakajuje nueiti galėčiau, silpnausasis ir baugiausasis budams, ir be tawęs tukstant Kartū už wieną nusiminti turėdams. **Ale** tačiau tawo Pakajus aukštesnis yra už wisą Protą (Pllip. 4, 7.), taip, jog ir Silpnausūsus ir Baugiausūsus apsaugoti gal. Uėsa ne iš savo paties Sylōs, bet tikray iš Diewo Macės Tikėjime iškwojami esme ant Iėganimo. Taw wiens Miers yra, ar Silpnausūsus ar Stiprausūsus išgelbėti, tu abejus wiens turi gelbėti, tu wiens gers, išmintings ir macnus Diewe! tu ir manę taipojau išgelbėsi.

38. Pakajuje iš Swieto eimi pagalei Balės Diewo,
 Szirdis ir Umai est linksmi, Atiški gawo,
 Kaip Diews man pažadėjo,
 Man Smertis Miegū šojos.

Wiespatiel! tu werts esi imti Szlowę bey Garbę, bey Sti-
 prybę, nēs tu wisus Daiktus sutwērei, ir per tawo Walę jie
 sawo Butybę tur, ir sutwertu yra. Apr. 4, 11. Pratinkis
 tikray tawo Diewą ant šio Swieto wis garbinti, nēsa tawo
 wyriausasis Darbas kartunta Danguje bus, Diewui Garbę
 dūti. Wis! Sutwērimai garbina sawo Sutwertoji, argi tu,
 wyriausasis Sutwerimas, tą ne garbintumbei, Kurs ne tūtay
 tawo Sutwertojis, Geradējas, bet ir Atpirktojis ir Paswen-
 tintojis yra tawę sutwēres Kristuje Jėzuje ant gerū Darbū.
 Welno wiens bluznija Diewą su sawo Piktentybe, tu Welno
 Draugas ne buk, Diewą bluznidams su Griekais, bet garbin-
 ki wis su Szirdze, Burna ir gerais Darbais.

188. Ir kadangi Meile Diewo yra dide be Mierōs,
 Lay Dieve! tawęs kaip Lewo iš wisōs Szirdiēs melbzjiūs,
 Dūwanol man tą Malonę, kad tawę kaip imanau,
 Dieną, Rakti garbincian,
 Jkol tawę, mielas Bone,
 Danguj' budams wisados garbėsu be Palowōs.

Wislab iš Dievo ateit, Palaima ir Nepalaima, Gyvastis ir Smertis, Barmargimas bey Pralobimas. Ziral. 1, 14. Aš tave (Paraoną) prikeliau 2. Moiz. 9, 16. Lutėrus sako: „Kriščionis tur daug kentėti, ale jis taziau be Kupescziū yra, su tikra žine ir drasey tikėdams, bau wisas Swietis su wisu Lobju jo butu, bet jey ir jam wisą atimtu, taziau jis mislij: man Dievs, kurs man ne gal atimtas buti, gal wisados daugiaus sutverti, kaip las wisame Swiete randama yra. Bagotyšte ir Ubagyšte, Bagarbininis ir Pabaudims jam wiens Miers, jis zin: wislab iš Dievo ateit. Todėl it tu zinot didziausame Warge, jog Dievs tazai yra, kurs tą prikele, kad Welns ir Giltinė prieš tave pasitel. Tad sako Dievs: ši Welną turu sawo Nagūse. Jo piktos Dumos ir Koras yra mano Macėje. Aš taipo padawadijau, tu esi mano pawarguse Kirmėlaite ir turi mano Žodi. Rods aš Welną šaukiau kad tave esu, tad jis pasipurtina su didziū Kerštu, bau norėtu tave su wienu Kasnu prarhti. Ale tu esi pabuges ir nufimines. Bet kad tu Tikėjime atsigauti, tad supranti, jog tawo Dievs, Dievs yra ant Giltinės, Welino, Grietis ir Pėklės bey ant wisū, idant ir pats Welns ney wieną Plaukelt tawo ne gal pakūginti. Nėsa las gales drysti Dievo Derėjimo Draugus ir Rudikins jo Įpwate gulinczius ir jo Akies Wyzdė užtūšinti.“

174. Gyla sawo n'išgalėsim, beweil su ta prazufim,
 Už mus tarauj' macnus Wyras, kuri pats Dievs iskrinto,
 Wardo jo klausti: Kristus jis esti,
 Dievs Wiešpats Žebaut, nės lito nier Diewo,
 Wiršu turės jis gauti.

Wiska darydams apdumoš Gala, tay tu niekados Po pišt
 ne darysi. Zirať 7, 40. **Ať** Fieť durnŭjŭ ir niekingŭjŭ
 Griekŭ mes wengtumbim, jey wis apdumotumbim, Fas jin,
 bau ne ſen Dien Gala jawo sulaukſim? **Argi** Kelewis ne
 wis Kelo Gala tur apdumoti? **Ať** Wieſpatie! dŭť ir man
 mano Gala wis apdumoti, ir man ſuteť Malonę, nieko ne
 uſiſgeiſti, Falbeti ir daryti, Fas man ant Galo gailu butu.
Neſa aſť tikray gataws ir wis geray atliķes noru ant Galo
 raſtas buti. **Ať** ne zinau, Fieť Częso dar turęsu iki Smertięs
 Adyndſ. **O** aſť dar ne tikray wis apie Dangu miſtju, Faip
 rods noręziau. **Ať** Jezau, toki manę pritaifyť, Foki tu nori,
 Fad Gale bucziau, ir manę wis gatawę laiķyť.

573. **Mirť** Swietni priſiplowiſis, atmiuť paſkiauſi Częſę;
Neſ Smerti n'apdumojafiſis, umay gal mirti Dieſa
Sakan: o weryť tu manim. **Ať** ſen Dten, tu Rytoj', fas jin'
 Bau dar ne ſen Dien mirſi?

Wis, kas Dvasę tur, laupsint Pona Diewą. *Allē-
 luja!* Ps. 150, 6. Weidmainei tikt Diewą laupsina
 gerosa Dienosa, bet wierni Kriščionys ir piktosa.
 Nėsa jie po sunkiū Wargū didey suspausti pirma
 tikray numano, kad ir ney mažiausosės Gerybės
 verti yra, ir dēlgito už wislab Diewą garbina.
 Tam ir Barukas sako sawo Rnygosą 2, 18. Tokia
 Dufia, furi labay smutna yra, ir susirētusi bey
 raudingay waikščioja, ir kone sawo Akie išsiwers
 fusi ir alksta, ta garbin, Pone Diewe, tawo Szlowę
 ir Teisybę.

191. Laupšė, Garbė Diewui wienam, Tėwui wisės Gerybės,
 Kas Dieną Dytū daranciam, Wersmė jis Malonybės;
 Bėdoje jis Dušę gaiwin',
 Ir sawo Žodziu je linksmim,
 Tam Diewui Garbę dūkit.

Wis, Ēq jūs darote Ķodzeis arba Darbais, tai wis darykite Wardan Pono Jēzau, ir dēkavokite Dievui ir Tēmui per jī. Kol. 3, 17. Taigi, ar walgot ar gerat, ar Ēq tišt darote, tai wis darykite ant Diewo Garbēs. 1. Kor. 10, 31. Dūk, miels Jēzau, kad wlenat tawo Wardan wislab pradēcziau ir atliķcziau, tad ir tawo Padejima ir Žegnonę apturesu. Bet kas tatal wertay apdumoja, ypaczey ant Czesnia, kaip parasyta stow 1. Kor. 10, 7.: Žmones sēdosi walgyt ir gerti ir kēlesti žaisti. Ne gana apraudojama yra, jog musū jū šwiesesnosa Dienosa kiti Mokitojei patys tokius linksmus Dalykus už pawelitus laiko, ir Sawiemslems pawellija, tai-pojau elgtis. Jš Tiesēs, wisokie Papiktinimai dar tame Dalyke randasi, ir tarp Gerujū ir Piktujū.

518. Jēzus mano yr' Dumosa, Jēzus mano wis Mistij'.
 Jš nū Jēzauš ne atstojū, bet kol gyws mylėsu jī.
 Mano jis Atiū Grožybe, mano jis Szirdiēs Lintšnybe.
 Dužiōs mano jis Gražna; Jėzu mylu wisada.

Wisados žmones melstis po jo Afiū. Psalm. 72, 15. **At** Pofe
 firdingas Karalus Dievs yra, po jo Afiū galim wis ateiti.
 Kasgi ne melstu? Jey tiktay atšleides norētumbei melstis,
 tad dar|ne numanay sawo Bėdą. Ale tawo Tingėjimas jau gana
 yra Bėda; dėlgito melst, kad ir atšleides esi, fitaip tu wisados
 Tinginys pasiliksi. Melst, šwenta Dwasė taw padės melstis.
 Lutėrus sako: „Nusitifikėdami tokiōs Maldōs ir Pagalbōs
 šwentōs Dwasės wis priwalom, ir Karaudami Kowoje Pa-
 gundimā Welnui turim priesšais stengtis. (Jey ir susigriešijom,
 tad ne ilgay trukti, bet weikėy melstis turim) ir šakyti:
 Dievs yra malonus, jey ir aš dėl Susigriešijimo ne deru
 ant Maldōs? Bėda man, ale del to jū gataws turiu buti
 ant Maldōs, kadangi aš didey bjaurus Grieškininkš esmi.
 Krišćionis škaito amžinq Tėwe nusū. Uesa kadangi Išgastis
 bey Pajutimas Griešū nesilaujasi, tad ir jis nesilaujasi melstis:
 Pone Diewel ne dūf tą amžinq Ugni išgesti manije.

510. Jėzau miels! tawę mylėti, pats man dūf, to prašinėti
 Aš ne lausu niekadōs.

Dūf nū Swieto atšiskirti, tawo Meilėj' noru mirti.

Maldą šę girdėl Marcziōs.

Wisi Daiktai Tikincziam yra galimi; Mark. 9, 23.
 Del Netikejimo nieko ne gali; tiket, tay wistab galesi,
 Ebr. 11, 1—39. Tik.u, miels Wiešpatie, gelbet
 mano Netikejimą. Mark. 9, 24. Tikejimas yra
 wyriausias Dalyks ir Aktis, ir Aktis Pawidulis wiso
 frizczionisko Pasielgimo. Kiek Tikejimo, tiek Sy-
 lós, tiek Waisú. O taziau ney wienam Dalykui
 taip nederingi esam kaip Tikejimui, taczeig ir sau-
 kiam: Tikim! Delgito per wisa sawo Amzia didey
 privalom Diewa melstis: Wiešpatie! dui ir padru-
 tint man Tikejimą. Luk. 17, 5.

500. Titru redyts Tikejimu Szirdij' Zmogus tikisis
 Rods Kristus truwinu Pelnu, pries wiska atfigisis.
 Jis tikraji Tikejimą turedamas Bijojimą
 Ir mirdamas ne žina.

Wisi, kurie nūbažney nor elgtisi Kristuje Jėzuje,
 tur Persėkinėjimą kentėti. 2. Tim. 3, 12. Swiets
 jū ne kenczia, nėsą jie ne yra nūg Swieto, kaip ir
 aš ne esmi nūg Swieto. Jon. 18, 14. Kaipō myl
 Kožnas Abėlą? 1. Moiz. 4, 5. 8. Kaipō myl Žydai
 Jėzu? Lut. 23. Taip ir Piktieji myl wiernaji Kristi-
 cioni. Kods Diewo Waitams Swietė yra Bėda
 dėl Margū ir Griekū. Ale jey Swiets tawę kencz
 ir tu Swietą, tad ir dar Swiets tawije pra. Nėsą
 Swiets Sawaję myl.

- 544.. Kest, kėst Dušė! apstrandytis, kantrey iškėst tą Bėdą,
 Jt' Jėzus tawę mylėsis atims taw patį tą Bėdą.
 Anus koros, jiems Algą dūs.
 Jie tauts, linkšma tu bufi.

Wis tai aš laikau iš savo Jaunystės. Matt. 19, 20.
 Jie prisiverčia, ale ne tikray, bet yra ney netikras
 Kilpinys. Oz. 7, 16. Tasai tikray prisiverčias,
 kurs ir nūg savo widutino Szirdiės Grieko ir
 mylimjausojo Pageidimo prisiverčia Jėzauspi, kurio
 dėley ir už wis pasimėgstamą Dalyką užsiginti ir
 pergalėti gali. Cze tikray persimėgint ir ne pats
 prisigandis.

150. At Jėzau gelbēt, man rebēt tavešp' dar šendien eit padēt,
 Ir jeib tavešp' prisiverčias, pirmueng manę Smertis sugaus,
 Jeib bucziau wisados rastiš i Dangu eiti gatavas.

Wislab ir Wisuse Kristus, Kol. 3, 11. Jēzu turēdams, wislab turi, jēkōl jē wisur, wislab gaufi. Wisuse Dalyluse jis geriausasis Zopostas. Ale jey Jēzus taw wislab yra, tad ir tikray Titejimē gyws esi, ir taw lengwu bus wislab palikti. Apie Jēzu ranley ir daug kalbēti tinka, jey tiktay firdingay. Kods ir mes šaukiam su štanu Nusitikejimu: Abba, miels Tēwe! bet ir wislab tur ir ant Jēzaus išeiti. Jis ir Tēws yra wienu. Wlešpatie Jēzan, jey tu man wislab esi, ko aš pristoju? At, man wis tai apludif, tay man wislab bus lengwu.

495. Miels Jēzan, tawę buczijū, buš man Wienas Wisame!
Perjēklotimi, kaip dumoju, nūg Newierno draust manę!

Dabol, ar ant nelabo Kelo kelauju,
Best dangišku Taku, to wieno geidauju.
Szi Swieta papeikti man Sylą priteif.
Tawę kad laimēcian, šio Wieno man reif.

W. slab, lā man dūda mano Tēwo, ateina pas manē, ir ateinanti pas manē ne ištumsu. Bet tai yra Wale Tēwo, karsai manē luntēs, kad nielā ne pameščiau wišo to, lā jis man dawēs. Jon. 6, 37. 39. Mans Ištanytojau! ir aš taw nūg tawo Tēwo esmi dūtas, nēsa aš pas tawē ateimi, dēlgito ir manē ne pameši, ir nūg tawēs ne ištumfi. Nēsa tu tiktay atējel ištanyti, o ne sudyti ir ištumfi, neygi Bediewjus, tawē atmetanczius. Szitaipo, jū maziaus tu saro, laczeig silpnay Tinczius, šalin ne stumfi.

174. Pon', mano Griekus ne izwelgt, wišā atleist Suf'grišima:
 Ezytā Szirdi manimp' prikelt, gatawit man Dwasę naują.
 Natmest nū sawo Weido, šwentā Dwasę n'imt nūg manēs,
 Man pritaishl Ištanimā, Padejimu šwentōs Dwasēs.

Wynas daro nelabus žmones, ir drutas Gėrimis daro pasutusus, kurs tūmi pamėgsta, tas nielados ne pastos išmintingas. Pamoksl. 20, 1. Argi tą Tiesą Swieto žmones apdumoja, kurie susiėję wis kiti kitią ragin: Gerkl! gerkl! Tu fawokis, kad ne pastotumbei nelabs ir pasutęs, nėsa Wyns daro padufusus žmones. Oz. 4, 11. Wey, Girtūkli, koks tu per žmogus esi! Wiešpatie Jėzan! sangot manę, kad aš ne bucziau apšriėš, bet wis budėz cziau ant sawo Dufiėds.

396. Kas gal wis išmastyti, kaip žmones su Dziaugsmu Girtūti mok ir ryti, puik'woti Kerėdu!
 Dievs jau ne patentės ilgiaus, bijokis jo Karso teisaus.
 Welnuui busi padūtas, ir amžinay korotas.
 Kaczeig ne tik žmogaus Protas.

Sinodami senajē musū žmogų su jūmi nukryžawotą,
 kad grieknasis Kunas liautusi, jeib tolians Griekams
 ne šlužitumbim. Rym. 6, 6. Jėzus, tawo Meile,
 yra nukryžawotas, ir tawo Griekū Meile su jūmi
 tur nukryžawota buti, kitaip su nukryžawotu Jėzumi
 ne sutiksi! Dėlgito ne czėdit senajē Adomą arba
 sawije gywenanti Grieką, bet kaip prakeiktą Grie-
 kininką nukryžawot, kad Griekū Baudziawikšis ir
 Welino Werginis ne butumbei, bet nukryžawotam
 Jėzui priklausytumbei, kaip Powils safo Gal. 5, 24.:
 Kurie Kristui priklauso, tie kryžawoj' sawo Kuną
 draug su Geiduleis ir Užsigeidimais.

58. Per Musū tawo Atminimą lauzt, Jėzau, Norą grieknaji,
 Manip' Szirdiės Pasipūtimą sudraust, dūk atsimintisi
 Standingus tawo Perbulus,
 Tu islentei už mus Grieknus.

Zion safo: Pons Dievs manę prastojo, Pons Dievs manęs užmiršo. Jėz. 49, 14. Dievo Atsiliepinie: Aš tave ne prastosu, ney tave pamesu. Ebr. 13, 5. Ula ne gal nūg didžiausujū Bangū ir durniausujū Wėjū pajudinta buti iš sawo Wietôs. Szitaipo ir wiernasis Dievs ne dūs atštraukti nūg sawo Wiernujū. Jey tu ji ne prastosi, jis amžinay tave ne prastos. Girdėk, Kaip jis sakęs yra Jėz. 54, 10.: Kalnai atstos ir Kalneli sugrus, ale mano Malone nū tawęs ne atstos, ir mano Pakajaus Suderėjims nieku ne pawirs, safo Pons Dievs, tawo Susimiltojis. Wiešpatie Dieve! dūk, Kad aš tawęs niekados ne užmirščiau, bet tave wis sawo Szirdije laikyciau, tu manęs ne užmirši, Kaip Moteriske sawo Kudiėlio ne užmiršt, Kad ne susimiltu Sunaus sawo Kuno, o norint jisi jo užmirštu, tay tacziau manęs ne užmirši, štay i tawo Kančas tu manę įzenklina.

210. Diewui dėlto tikė drutay, tačeig tave spausu Wargai,
 Dievs Gelbėtoj's geriausas.
 Ras jamui til ir lafdinas,
 Wisū bus Bagocziausas.

Smogus yra sawo Amžė kaip Žolė, jis žyd kaip
 Žolė ant Lauko. Kad Wejas je pereit, tay jōs
 jau neb' yra ir sawo Wietōs ji daugiaus ne pažysta.
 Ps. 103, 15. 16. Szendien raudons, Rytoj' La-
 wons. But tofia grazi Žolė ant Žemės, kad ir i
 Roju galētumbei šodinta buti. Todel i Lauko ir
 Daržū Žoles žurėdams atsimint: Tu rods kaip Žolė
 turi ant Žemės augti Diewui ant Garbės, želti ir
 žydėti, bet ir Smertije kaip Žolė turėsi pawysi.
 Af Jėzau, dūf, kad žydinti Žolė ant tawo Romū
 bucziau, idant ir Smertije kaip Rožė grazi tawo
 Rojujė tilcziau.

356. Szendien esme sweiki, gražus, Rytoj' jau dest mus i Grabus;
 Dabar kaip Rožė žydime, tūj' mirštame.
 Wisur Bėdoje mes esme.

Šodis apie Kryžu Prapūlanties yra Paikyste, bet mums, furie išganomi, yra Macis Dievo. 1. Kor. 1, 18. (At, Kad aš prie to ganyčiaus, ir jo Macę iki pilno Pergalėjimo su-prasčiau!) O Kad kuri Žaltys igėle, tay tas žurėjo į tą wa-rinti Žalti, ir išliko gywas. 4. Moiz. 21. 9. Žurėk, miels Briškėzionie, Grieko izeistas į Jėzu prie Kryžaus pakeltą, to wieno reikla, tad ir tamo Dušia gywa išliko. Jon. 3, 14. 15. At Wiespatie Jėzau! dūk, jeib aš tawę prie Kryžaus ir manę tawije atwitroms Tifėjimo Akimis žurėčiau, Kad ir aš galau-sey sweiks išlikčiau. Nėsa Foley gyws esmi, wis dar juntū Žalczio Žzeidimą, dėlgito ir wis primalau į tawę žurėti.

41. At Swiete ben žwilgėti! ant Kryžaus ben regėti!
 At Jėzus miršta štai!
 Štai, Ercikis garbingas dūdas kaip newertingas,
 Mušt' ir apjūktisi laban.
 Taw nusikryžawosu, taw ant Garbės prastosu
 Šzio Runo Geidulus.
 Wis tas taw regis Pitka, ir nūg manęs bus litka,
 Riek tikt Šyloje mano bus.

Zmonēms be miegant atējo Neprietelus, ir užsējo
 Kufalus tarp Kwiecziu ir atstojo. Matt. 13, 25.
 Jēzus Kunui ilsetisi ne pawyd, ale wisoms Du-
 šioms prišauf: Budēkit ir melstities, kad ne ieitum-
 bit i Pagundimā. Mark. 26, 41. Neprietelus bunda,
 jis Miegē tawę nor užspēti ir ant Dirwōs tawo Szir-
 diēs Kufalus užsēti. Jey dabar taw dwasiglas
 Miegas i Alis traufias iš Pateifimo, tad ir Neprie-
 telus wis artinasi su sawo piktais Niefais taw
 Iškādā daryti. Wiernay pridabo, kad Kwieczius
 Tiekjimo tawije ne ipgaifintu. Mano Jēzau! bu-
 dink mano Dušele, kad ney Griete ney Smertije ne
 užmigcziau.

537. Budintities Gerieji! Bierōs parodifit
 Szwiesumā, jūs Diekieji! Szwentybēj' waitšeziotit!
 Jaunītis pasitele, bus tūj' Widur-Naktis.
 Budē, kowot Dušele, al melstis, šwentinkis!

Īmones turēs Kofundā dūti sudnoje Dienoje uz Požnā Žodi
 noprosnay Falbēta. Matt. 12, 36. Jey uz Požnā Žodi Ko-
 funda bus dūdama, aš Fokiā sunķē Kofundā Dievs prasys
 uz tieš newiezlibā Dainū, Melū, Szutkā ir Keikimū? Dēl-
 gito tokius Žodzius Falbēš, uz Kurius galēši su Drasumu
 Fartunta Kofundā dūti. Ale ir suprašē, Kad tu turēši ir uz
 Požnā Žodi šin Knygū, noprosnay škaitytā, Kofundā dūti.
 Kods tu cze prastus Žodzius, bet tacziaus iš Diewo Burnōs
 imtus, gawai škaityti. Diewel dūš, Kad jie ne noprosnay taw
 butu šakyti, bet jie gautu tawo Dušē laimēti, tu gautumbei
 tus tikray i sawo Szirdi idēti, ir iš tū gautumbei daug
 Waisū laimēti, tad Požnas Žodis taw bus Šēgnone. Jēzau!
 uzpēczwētēš Požna tawo Žodi musū Szirdije. Amen. Ga-
 lausey tā Žodi mums dūš.

197. Kaip aš šwentay pašielgiau, taip ir turi tu elgtis!
 Kā wīšu Cēšu moīnan, taip pildyt apšimtis
 Nelabā wengl Īmonū Motšlā, i Jēzu ir tikē mielā,
 Tā Motšlā taw palietini.

LK-19

873

282

Lietuvos TSR Moksly Akademijos
CENTRINĖ BIBLIOTEKA

C. LK-19
873